

EBA/GL/2022/03

18 Μαρτίου 2022

Κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) και τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων

Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και αναφοράς

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010¹. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας στον συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 27.12.2022. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θεωρεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στον διαδικτυακό τόπο της EAT, με την επισήμανση «EBA/GL/2022/03». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην κατάσταση συμμόρφωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται στην EAT.
4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της EAT, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

Τίτλος 1. Αντικείμενο, ορισμοί, επίπεδο εφαρμογής και υλοποίηση

1.1 Αντικείμενο

5. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καθορίζονται οι κοινές διαδικασίες και μέθοδοι για τη λειτουργία της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) που αναφέρεται στα άρθρα 97 και 107 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ², συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την αξιολόγηση της οργάνωσης και αντιμετώπισης των κινδύνων, συμπεριλαμβανομένης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, που αναφέρονται στα άρθρα 76 έως 87 της εν λόγω οδηγίας και τις διαδικασίες και τις ενέργειες που εφαρμόζονται σε σχέση με τα άρθρα 98, 100, 101, 102, 104, 104α, 104β, 104γ, 105, 107 παράγραφος 1 στοιχείο β) και 117 της εν λόγω οδηγίας. Επιπλέον, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αποσκοπούν στην παροχή κοινών μεθοδολογιών που θα χρησιμοποιηθούν από τις αρμόδιες αρχές κατά τη διενέργεια εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ τους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 100 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
6. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν καθορίζουν μεθοδολογίες για προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούνται από την EAT σε συνεργασία με άλλες αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010· ωστόσο, περιγράφουν το εύρος των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για να συμβάλλουν στον καθορισμό του κατάλληλου πλαισίου για την εξέταση μελλοντικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων της EAT ως ένα μέρος της σειράς εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων.
7. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 σημεία i) και viii) του κανονισμού EAT.

1.2 Ορισμοί

8. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται και ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013³, στην οδηγία 2013/36/ΕΕ, στην οδηγία 2014/59/ΕΕ⁴ ή στις

² Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

⁴ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα⁵, έχουν την ίδια έννοια και στις κατευθυντήριες γραμμές. Για τους σκοπούς των ανά χείρας κατευθυντηρίων γραμμών, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

Ως «εποπτική αρχή για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες/της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ΚΕΧ/ΧΤ)» νοείται η αρμόδια αρχή υπεύθυνη για την εποπτεία της συμμόρφωσης των ιδρυμάτων με τις διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849.

Ως «απαιτήσεις κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας» νοούνται οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που καθορίζονται στο κεφάλαιο 4 του τίτλου VII της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «ίδρυμα ενοποίησης» νοείται ένα ίδρυμα το οποίο υποχρεούται να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει της ενοποιημένης κατάστασης, σύμφωνα με το μέρος 1 τίτλος 2 κεφάλαιο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Ως «κίνδυνος δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος ζημιών για ένα ίδρυμα, ο οποίος προκύπτει από περιπτώσεις δόλου ή αμέλειας, συμπεριλαμβανομένης της μη ενδεδειγμένης παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Ως «ικανότητα αντιστάθμισης» νοείται η ικανότητα του ιδρύματος να κατέχει ή να έχει πρόσβαση σε επιπλέον ρευστότητα σε βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα για την αντιμετώπιση σεναρίων ακραίων καταστάσεων.

Ως «κίνδυνος πιστωτικού περιθωρίου» νοείται ο κίνδυνος που προκύπτει από μεταβολές της αγοραίας αξίας των χρεωστικών τίτλων λόγω διακυμάνσεων του πιστωτικού περιθωρίου τους.

Ως «κίνδυνος χρηματοδότησης» νοείται ο κίνδυνος να μην διαθέτει το ίδρυμα σταθερές πηγές χρηματοδότησης σε μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα, που έχει ως αποτέλεσμα τον υφιστάμενο ή μελλοντικό κίνδυνο είτε το ίδρυμα να μην είναι σε θέση να ανταποκριθεί καθόλου στις χρηματοοικονομικές του υποχρεώσεις, όπως πληρωμές και ανάγκες παροχής εξασφαλίσεων, όταν αυτές καταστούν απαιτητές, σε μεσοπρόθεσμο έως μακροπρόθεσμο ορίζοντα, είτε να μπορέσει μεν να ανταποκριθεί, αλλά με υπερβολική αύξηση του κόστους χρηματοδότησης.

Ως «χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα» νοείται η χορήγηση δανείων σε δανειολήπτες ανεξάρτητα από τη νομική μορφή του πιστωτικού ανοίγματος (π.χ. συμπεριλαμβανομένων των αναβαλλόμενων πληρωμών ή παρόμοιων χρηματοπιστωτικών διευκολύνσεων), σε άλλα νομίσματα πλην εκείνου που ισχύει ως νόμιμο χρήμα στη χώρα κατοικίας του δανειολήπτη.

⁵ [Κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα \(EBA/GL/2018/04\)](#)

Ως «κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος, ο οποίος προκύπτει από τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα προς δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού τους κινδύνου.

Ως «διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου (ΔΑΕΕΚ)» νοείται η διαδικασία για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση του εσωτερικού κεφαλαίου, την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα δυνάμει του άρθρου 73 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «διαδικασία αξιολόγησης της εσωτερικής επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ)» νοείται η διαδικασία για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της ρευστότητας, την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα δυνάμει του άρθρου 86 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «κατηγορία του ιδρύματος» νοείται ο δείκτης της συστημικής σημασίας του ιδρύματος που αποδίδεται βάσει του μεγέθους και της πολυπλοκότητας του ιδρύματος και του πεδίου των δραστηριοτήτων του.

Ως «κίνδυνος επιτοκίου» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος, ο οποίος προκύπτει από δυσμενείς διακυμάνσεις των επιτοκίων.

Ως «ενδοημερήσια ρευστότητα» νοούνται τα κεφάλαια στα οποία έχει πρόσβαση το ίδρυμα κατά τη διάρκεια της εργάσιμης ημέρας, προκειμένου να είναι σε θέση να πραγματοποιεί πληρωμές σε πραγματικό χρόνο.

Ως «κίνδυνος ενδοημερήσιας ρευστότητας» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος να μην είναι το ίδρυμα σε θέση να διαχειριστεί αποτελεσματικά τις ανάγκες του για ενδοημερήσια ρευστότητα.

Ως «κίνδυνος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνίας (ΤΠΕ)» νοείται ο κίνδυνος ζημίας λόγω παραβίασης της εμπιστευτικότητας, αστοχίας της ακεραιότητας συστημάτων και δεδομένων, ακαταλληλότητας ή μη διαθεσιμότητας συστημάτων και δεδομένων, ή αδυναμίας αλλαγής τεχνολογίας πληροφοριών (ΤΠ) εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και κόστους όταν οι απαιτήσεις του περιβάλλοντος ή των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μεταβάλλονται (δηλ. ευελιξία).

Ως «μακροπροληπτική απαίτηση» ή «μακροπροληπτικό μέτρο» νοείται απαίτηση ή μέτρο που επιβάλλεται από αρμόδια ή εντεταλμένη αρχή για την αντιμετώπιση μακροπροληπτικού ή συστημικού κινδύνου.

Ως «σημαντικό νόμισμα» νοείται νόμισμα στο οποίο το ίδρυμα έχει σημαντικές θέσεις σε στοιχεία εντός ή εκτός ισολογισμού.

Ως «κίνδυνος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ΞΧ/ΧΤ)» νοείται ο κίνδυνος όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εποπτεία με βάση τον κίνδυνο⁶.

Ως «συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR)» νοείται το άθροισμα των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR), των απαιτήσεων κεφαλαιακών αποθεμάτων και των μακροπροληπτικών απαιτήσεων, όταν εκφράζονται ως απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων.

Ως «συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR)» νοείται το άθροισμα των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) και των απαιτήσεων των αποθεμάτων ασφαλείας του δείκτη μόχλευσης των παγκόσμιων συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (G-SII) σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Ως «συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ» νοείται η επικαιροποιημένη εκτίμηση της συνολικής βιωσιμότητας ενός ιδρύματος βάσει αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ.

Ως «συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ» νοείται ο αριθμητικός δείκτης του συνολικού κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος βάσει της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ.

Ως «Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G)» νοείται το επίπεδο και η ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων που αναμένεται να διατηρεί το ίδρυμα πέρα από τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR), που προσδιορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

Ως «Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR)» νοείται το επίπεδο και η ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων που αναμένεται να διατηρεί το ίδρυμα πέρα από τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR), που προσδιορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

Ως «Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2 (P2R)» ή «πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων» νοούνται οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για την αντιμετώπιση κινδύνων πέραν του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Ως «Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2R-LR)» ή «πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης» νοούνται οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που

⁶ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τα χαρακτηριστικά μιας προσέγγισης εποπτείας με βάση τον κίνδυνο για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και τα προς λήψη μέτρα όταν ασκείται εποπτεία ανάλογα με τον βαθμό κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 10 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 (οι οποίες τροποποιούν τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές ΕΕΑ/2016/72) («Κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εποπτεία με βάση τον κίνδυνο») (EBA/GL/2021/16).

επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Ως «κίνδυνος φήμης» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη, τα ίδια κεφάλαια ή τη ρευστότητα του ιδρύματος, ο οποίος προκύπτει από βλάβη της φήμης του ιδρύματος.

Ως «διάθεση ανάληψης κινδύνου» νοείται το συνολικό επίπεδο και οι κατηγορίες των κινδύνων που το ίδρυμα είναι πρόθυμο να αναλάβει στο πλαίσιο της δυνατότητάς του για ανάληψη κινδύνων, σύμφωνα με το επιχειρηματικό του μοντέλο, προκειμένου να επιτύχει τους στρατηγικούς στόχους του.

Ως «βαθμολογία κινδύνου» νοείται η αριθμητική έκφραση που συνοψίζει την εποπτική αξιολόγηση ενός μεμονωμένου κινδύνου κεφαλαίου, ρευστότητας και χρηματοδότησης που αντιπροσωπεύει την πιθανότητα ένας κίνδυνος να έχει σημαντικές επιπτώσεις προληπτικής εποπτείας στο ίδρυμα (π.χ. δυνητική ζημία) μετά την εξέταση της διαχείρισης κινδύνου και των ελέγχων και πριν από την εξέταση της δυνατότητας του ιδρύματος να μετριάσει τον κίνδυνο μέσω διαθέσιμων πόρων κεφαλαίων ή ρευστότητας.

Ως «κίνδυνοι κεφαλαίου» νοούνται διακριτοί κίνδυνοι οι οποίοι, σε περίπτωση που εκδηλωθούν, θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις από άποψη προληπτικής εποπτείας στα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος κατά τους επόμενους 12 μήνες. Σε αυτούς περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι κίνδυνοι που καλύπτονται από τα άρθρα 79 έως 87 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «κίνδυνοι ρευστότητας και χρηματοδότησης» νοούνται διακριτοί κίνδυνοι οι οποίοι, σε περίπτωση που εκδηλωθούν, θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις από άποψη προληπτικής εποπτείας στη ρευστότητα του ιδρύματος σε διαφορετικούς χρονικούς ορίζοντες.

Ως «στοιχείο της ΔΕΕΑ» νοείται ένα από τα ακόλουθα: ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων των κινδύνων σε επίπεδο ιδρύματος, αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, αξιολόγηση κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, ή αξιολόγηση της ρευστότητας στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ.

Ως «διαρθρωτικός συναλλαγματικός κίνδυνος» νοείται κίνδυνος που προκύπτει από την κατοχή μετοχικού κεφαλαίου σε υπεράκτια υποκαταστήματα και θυγατρικές σε άλλο νόμισμα από το νόμισμα που χρησιμοποιείται από τη μητρική επιχείρηση για την υποβολή στοιχείων.

Ως «εποπτικά σημεία αναφοράς» νοούνται ειδικά ποσοτικά εργαλεία ανά κίνδυνο που αναπτύσσονται από την αρμόδια αρχή με σκοπό την παροχή μιας εκτίμησης των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την κάλυψη κινδύνων ή στοιχείων κινδύνων που δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Ως «περίοδος επιβίωσης» νοείται η περίοδος κατά την οποία το ίδρυμα μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων και να εξακολουθεί να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις πληρωμών του.

Ως «συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA)» νοείται το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο όπως ορίζεται στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Ως «συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR)» νοείται το άθροισμα των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που καθορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση κινδύνων πέραν του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Ως «συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR)» νοείται το άθροισμα των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που καθορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση κινδύνων πέραν του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Ως «δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου» νοούνται δανειολήπτες, ιδιώτες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), χωρίς φυσική ή χρηματοπιστωτική αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου, οι οποίοι είναι εκτεθειμένοι σε αναντιστοιχία μεταξύ του νομίσματος του δανείου και του νομίσματος της αντιστάθμισης. Η φυσική αντιστάθμιση περιλαμβάνει ειδικότερα τις περιπτώσεις στις οποίες οι δανειολήπτες λαμβάνουν εισόδημα σε ξένο νόμισμα (π.χ. εμβάσματα/εισπράξεις από εξαγωγές), ενώ η χρηματοπιστωτική αντιστάθμιση κατά κανόνα προϋποθέτει την ύπαρξη σύμβασης με χρηματοπιστωτικό ίδρυμα.

Ως «βαθμολογία βιωσιμότητας» νοείται η αριθμητική έκφραση που συνοψίζει την εποπτική αξιολόγηση ενός στοιχείου ΔΕΕΑ και αντιπροσωπεύει μια ένδειξη κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος που απορρέει από το εκτιμώμενο στοιχείο ΔΕΕΑ.

1.3 Επίπεδο εφαρμογής

9. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το επίπεδο εφαρμογής που καθορίζεται στο άρθρο 110 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ με βάση τις απαιτήσεις και τις παρεκκλίσεις που ισχύουν δυνάμει των άρθρων 108 και 109 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
10. Για μητρικές επιχειρήσεις και θυγατρικές που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσαρμόζουν το βάθος και το επίπεδο ανάλυσης των εκτιμήσεών τους προκειμένου να αντιστοιχούν στο επίπεδο εφαρμογής που καθορίζεται στις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κατά τα οριζόμενα στο πρώτο μέρος, τίτλος ΙΙ του εν λόγω

κανονισμού, ιδίως αναγνωρίζοντας τις παρεκκλίσεις που εφαρμόζονται δυνάμει των άρθρων 7, 10 και 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ.575/2013 και του άρθρου 21 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

11. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα έχει θυγατρική στο ίδιο κράτος μέλος, αλλά δεν έχουν χορηγηθεί οι παρεκκλίσεις που προσδιορίζονται στο πρώτο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, μπορεί να εφαρμοστεί αναλογική προσέγγιση για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας και της επάρκειας ρευστότητας, με επίκεντρο την αξιολόγηση της κατανομής του κεφαλαίου και της ρευστότητας στις οντότητες, καθώς και των πιθανών κωλυμάτων ως προς τη δυνατότητα μεταφοράς κεφαλαίου ή ρευστότητας εντός του ομίλου.
12. Για τους διασυνοριακούς ομίλους, οι διαδικαστικές απαιτήσεις πρέπει να εφαρμόζονται με συντονισμένο τρόπο στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών που συγκροτούνται δυνάμει του άρθρου 116 ή βάσει του άρθρου 51 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Στον τίτλο 11 επεξηγείται λεπτομερώς ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στους διασυνοριακούς ομίλους και στις οντότητές τους.
13. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα έχει συστήσει οντότητα διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την αξιολόγησή τους για τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, καθώς και να εφαρμόζουν εποπτικά μέτρα στο επίπεδο της οντότητας διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας για τις οντότητες που καλύπτονται από αυτήν.

1.4 Ημερομηνία εφαρμογής

14. Οι παρούσες επικαιροποιημένες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2023.

1.5 Κατάργηση

15. Οι κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) και τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων της 19ης Δεκεμβρίου 2014 (EBA/GL/2014/13) και οι τροποποιημένες κατευθυντήριες γραμμές της 19ης Ιουλίου 2018 (EBA/GL/2018/03) καταργούνται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2023. Οι παραπομπές στις καταργούμενες κατευθυντήριες γραμμές νοούνται ως παραπομπές στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

Τίτλος 2. Η κοινή ΔΕΕΑ

2.1 Επισκόπηση του κοινού πλαισίου της ΔΕΕΑ

16. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ΔΕΕΑ ενός ιδρύματος καλύπτει τις ακόλουθες συνιστώσες:

- α. κατηγοριοποίηση του ιδρύματος και περιοδική επανεξέταση της εν λόγω κατηγοριοποίησης
- β. παρακολούθηση βασικών δεικτών
- γ. ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου
- δ. αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος
- ε. αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου
- στ. αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας
- ζ. αξιολόγηση της επάρκειας των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος
- η. αξιολόγηση της επάρκειας των πηγών ρευστότητας του ιδρύματος
- θ. συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ, και
- ι. εποπτικά μέτρα (και μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, όπου κρίνεται αναγκαίο).

2.1.1 Κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων

17. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατηγοριοποιούν όλα τα ιδρύματα που υπάγονται στην εποπτική τους αρμοδιότητα στις ακόλουθες κατηγορίες:

- ▶ Κατηγορία 1 – όλα τα ιδρύματα που ορίζονται ως «μεγάλα ιδρύματα» σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 146) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και, κατά περίπτωση, άλλα ιδρύματα που καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές, βάσει αξιολόγησης του μεγέθους και της εσωτερικής οργάνωσης του ιδρύματος, καθώς και της φύσης, του πεδίου εφαρμογής και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων του. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να ταξινομήσουν τα «μεγάλα ιδρύματα» σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 146) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 που δεν είναι παγκόσμια συστημικά σημαντικά ιδρύματα (G-SII) ή άλλα συστημικά σημαντικά ιδρύματα

(O-SII) ως ιδρύματα κατηγορίας 2, κατά περίπτωση, με βάση την αξιολόγηση του προφίλ κινδύνου του ιδρύματος.

- ▶ Κατηγορία 2 – μεσαία έως μεγάλα ιδρύματα, εκτός από εκείνα που περιλαμβάνονται στην κατηγορία 1, τα οποία δεν είναι «μικρά και μη πολύπλοκα ιδρύματα», όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 145) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και λειτουργούν σε εγχώρια βάση ή αναπτύσσουν σημαντικές διασυνοριακές δραστηριότητες, δραστηριοποιούνται σε διάφορους επιχειρηματικούς τομείς, συμπεριλαμβανομένων μη τραπεζικών δραστηριοτήτων, και προσφέρουν πιστωτικά και χρηματοοικονομικά προϊόντα σε πελάτες λιανικής και εταιρικούς πελάτες· μη συστημικά σημαντικά εξειδικευμένα ιδρύματα με σημαντικό μερίδιο αγοράς στους τομείς επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους ή στα συστήματα πληρωμών ή στις χρηματιστηριακές αγορές· ιδρύματα που θεωρούνται σημαντικά, λόγω του μεγέθους, των δραστηριοτήτων ή του επιχειρηματικού μοντέλου τους (π.χ. κεντρικά ιδρύματα ενός ΘΣΠ, κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι, ΚΑΤ, κεντρικές συνεταιριστικές τράπεζες ή κεντρικά ταμειυτήρια), για την οικονομία (π.χ. όσον αφορά το σύνολο ενεργητικού σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν – ΣΕ/ΑΕΠ) ή για τον τραπεζικό τομέα σε συγκεκριμένο κράτος μέλος.
- ▶ Κατηγορία 3 – μικρά έως μεσαία ιδρύματα, εκτός από εκείνα που περιλαμβάνονται στις κατηγορίες 1 και 2, τα οποία δεν είναι «μικρά και μη πολύπλοκα ιδρύματα», όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 145) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και τα οποία λειτουργούν σε εγχώρια βάση ή αναπτύσσουν μη σημαντικές διασυνοριακές δραστηριότητες, και επίσης δραστηριοποιούνται σε περιορισμένο αριθμό επιχειρηματικών τομέων και παρέχουν κατά κύριο λόγο πιστωτικά προϊόντα σε πελάτες λιανικής και εταιρικούς πελάτες με περιορισμένη προσφορά χρηματοπιστωτικών προϊόντων· εξειδικευμένα ιδρύματα με λιγότερο σημαντικό μερίδιο αγοράς στους τομείς επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους, στα συστήματα πληρωμών ή στις χρηματιστηριακές αγορές.
- ▶ Κατηγορία 4 – όλα τα ιδρύματα που ορίζονται ως «μικρά και μη πολύπλοκα ιδρύματα» σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 145) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και όλα τα άλλα μικρά μη πολύπλοκα ιδρύματα που δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες 1 έως 3 (π.χ. με περιορισμένο πεδίο δραστηριοτήτων και μη σημαντικό μερίδιο αγοράς στους τομείς επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους).

18. Η κατηγοριοποίηση πρέπει να αντικατοπτρίζει την εκτίμηση του συστημικού κινδύνου που ενέχουν τα ιδρύματα για το χρηματοοικονομικό σύστημα. Πρέπει να χρησιμοποιείται από τις αρμόδιες αρχές ως βάση για την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, όπως προσδιορίζεται στην ενότητα 2.4, και όχι ως μέσο που αντικατοπτρίζει την ποιότητα ενός ιδρύματος.

19. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να στηρίζουν την κατηγοριοποίηση σε εποπτικά δεδομένα αναφορών και σε στοιχεία που προκύπτουν από την προκαταρκτική ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου (βλέπε ενότητα 4.2). Η κατηγοριοποίηση πρέπει να επανεξετάζεται σε περιοδική βάση ή σε περίπτωση σημαντικών εταιρικών γεγονότων, όπως μια μεγάλη εκποίηση, μια συγχώνευση ή μια εξαγορά, μια σημαντική στρατηγική κίνηση κ.λπ.

2.1.2 Συνεχής αξιολόγηση των κινδύνων

20. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν συνεχώς τους κινδύνους στους οποίους είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί ένα ίδρυμα, μέσω των εξής δραστηριοτήτων:
- α. παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 3
 - β. ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 4
 - γ. αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 5
 - δ. αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 6, και
 - ε. αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 8.
21. Οι αξιολογήσεις πρέπει να διενεργούνται σύμφωνα με τα κριτήρια της αναλογικότητας που προσδιορίζονται στην ενότητα 2.4. Οι αξιολογήσεις πρέπει να επανεξετάζονται υπό το πρίσμα νέων στοιχείων.
22. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε τα πορίσματα των αξιολογήσεων που περιγράφονται ανωτέρω:
- α. να τεκμηριώνονται σαφώς σε σύνοψη πορισμάτων
 - β. να αποτυπώνονται σε βαθμολογία η οποία αποδίδεται σύμφωνα με τις συγκεκριμένες οδηγίες που παρέχονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο
 - γ. να υποστηρίζουν τις αξιολογήσεις άλλων στοιχείων ή να δίνουν το έναυσμα για διεξοδική διερεύνηση ασυνεπειών μεταξύ των αξιολογήσεων των εν λόγω στοιχείων
 - δ. να συμβάλλουν στη συνολική αξιολόγηση και βαθμολογία ΔΕΕΑ, και
 - ε. να οδηγούν σε εφαρμογή εποπτικών μέτρων, όπου ενδείκνυται, και να λαμβάνονται υπόψη στις αποφάσεις που αφορούν τα εν λόγω μέτρα.

2.1.3 Περιοδική αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας και της επάρκειας ρευστότητας

23. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν σε περιοδική βάση την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων και της ρευστότητας του ιδρύματος για την υγιή κάλυψη των κινδύνων στους οποίους είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, μέσω των ακόλουθων αξιολογήσεων:
- α. αξιολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς το κεφάλαιο, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 7, και
 - β. αξιολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς τη ρευστότητα, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 9.
24. Οι περιοδικές αξιολογήσεις πρέπει να διενεργούνται σύμφωνα με τα κριτήρια της αναλογικότητας που καθορίζονται στην ενότητα 2.4. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διεξάγουν συχνότερες αξιολογήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν την αξιολόγηση υπό το πρίσμα σημαντικών νέων ευρημάτων που προκύπτουν από την εκτίμηση κινδύνων στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, εφόσον οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι τα ευρήματα ενδέχεται να έχουν σημαντική επίπτωση στα ίδια κεφάλαια ή/και στις πηγές ρευστότητας του ιδρύματος.
25. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε τα πορίσματα των αξιολογήσεων:
- α. να τεκμηριώνονται σαφώς σε σύνοψη
 - β. να αντικατοπτρίζονται στη βαθμολογία που αποδίδεται στην κεφαλαιακή επάρκεια και στην επάρκεια ρευστότητας του ιδρύματος, σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο
 - γ. να συμβάλλουν στη συνολική αξιολόγηση και βαθμολογία ΔΕΕΑ, και
 - δ. να λαμβάνουν υπόψη και να ενημερώνουν σχετικά με την εποπτική απαίτηση σύμφωνα με την οποία το ίδρυμα πρέπει να κατέχει ίδια κεφάλαια ή/και πηγές ρευστότητας που υπερβαίνουν τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ή τη βάση άλλων εποπτικών μέτρων, κατά περίπτωση.

2.1.4 Συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ

26. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν συνεχώς το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και τη βιωσιμότητά του μέσω της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 10. Μέσω της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν την πιθανότητα οι κίνδυνοι να προκαλέσουν την πτώχευση του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων και των πηγών ρευστότητας, τη διακυβέρνηση, τους ελέγχους ή/και το επιχειρηματικό μοντέλο ή τη στρατηγική του ιδρύματος, και στη βάση αυτή,

να προσδιορίζουν την ανάγκη λήψης μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή/και να καθορίζουν εάν το ίδρυμα μπορεί να θεωρηθεί ότι τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει.

27. Η αξιολόγηση πρέπει να επανεξετάζεται συνεχώς υπό το πρίσμα των πορισμάτων που προκύπτουν από τις εκτιμήσεις κινδύνων ή από το αποτέλεσμα των αξιολογήσεων στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς το κεφάλαιο και ως προς τη ρευστότητα.

28. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε τα πορίσματα της αξιολόγησης:

- α. να αντικατοπτρίζονται στη βαθμολογία που αποδίδεται στη συνολική βιωσιμότητα του ιδρύματος, σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στον τίτλο 10
- β. να τεκμηριώνονται σαφώς σε σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ που περιλαμβάνει τις βαθμολογίες ΔΕΕΑ που έχουν αποδοθεί (συνολικά καθώς και για τα επιμέρους στοιχεία) και τυχόν εποπτικά πορίσματα που διατυπώθηκαν κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 12 μηνών, και
- γ. να αποτελούν τη βάση της εποπτικής απόφασης για το εάν μπορεί να θεωρηθεί ότι το ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει σύμφωνα με το άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

2.1.5 Διάλογος με τα ιδρύματα, εφαρμογή των εποπτικών μέτρων και κοινοποίηση των πορισμάτων

29. Σύμφωνα με το πρότυπο ελάχιστης συνεργασίας, όπως προσδιορίζεται στην ενότητα 2.4, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε διάλογο με τα ιδρύματα προκειμένου να αξιολογούν επιμέρους στοιχεία της ΔΕΕΑ, όπως προβλέπεται στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο.

30. Σύμφωνα με τη συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ και βάσει των αξιολογήσεων για τα επιμέρους στοιχεία της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν εποπτικά μέτρα κατά τα οριζόμενα στον τίτλο 10. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, τα εποπτικά μέτρα ομαδοποιούνται ως εξής:

- α. κεφαλαιακά μέτρα
- β. μέτρα ρευστότητας, και
- γ. άλλα εποπτικά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων μέτρων έγκαιρης παρέμβασης).

31. Εάν από τα πορίσματα που προκύπτουν από την παρακολούθηση βασικών δεικτών, την αξιολόγηση στοιχείων της ΔΕΕΑ ή οποιαδήποτε άλλη εποπτική δραστηριότητα καταδεικνύεται η ανάγκη εφαρμογής εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση άμεσων ζητημάτων που προκαλούν ανησυχία, οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να περιμένουν να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ και να επικαιροποιηθεί η συνολική αξιολόγηση

ΔΕΕΑ, αλλά να αποφασίζουν σχετικά με τα μέτρα που απαιτούνται για τη διόρθωση της κατάστασης και στη συνέχεια να προχωρούν στην επικαιροποίηση της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ.

32. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αναπτύσσουν διάλογο βάσει των αποτελεσμάτων της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, παράλληλα με τα συναφή εποπτικά μέτρα, και να ενημερώνουν το ίδρυμα στο τέλος της διαδικασίας σχετικά με τα εποπτικά μέτρα με τα οποία υποχρεούται να συμμορφωθεί, όπως περιγράφεται στην ενότητα 2.4.

2.2 Βαθμολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

33. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίσουν βαθμολογίες κινδύνου και βιωσιμότητας για να συνοψίσουν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης διαφόρων κατηγοριών και στοιχείων κινδύνου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ.
34. Κατά την αξιολόγηση των επιμέρους κατηγοριών κινδύνου και στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν μία κλίμακα βαθμολόγησης - 1 (χαμηλός κίνδυνος), 2 (μέτριος-χαμηλός κίνδυνος), 3 (μέτριος-υψηλός κίνδυνος) και 4 (υψηλός κίνδυνος) - που αντικατοπτρίζει την εποπτική άποψη βάσει των συναφών πινάκων βαθμολόγησης για καθέναν από τους αντίστοιχους ειδικούς τίτλους ανά στοιχείο. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις συνοδευτικές «παραμέτρους» που παρέχονται στους εν λόγω πίνακες ως καθοδήγηση για την υποστήριξη της εποπτικής κρίσης (δηλαδή το ίδρυμα δεν είναι απαραίτητο να πληροί όλες τις παραμέτρους που συνδέονται με τη βαθμολογία «1» για να βαθμολογηθεί με «1»), ή/και να τις αναπτύξουν περαιτέρω ή να προσθέσουν επιπλέον παραμέτρους. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν βαθμολογία «4» για να δηλώσουν τη χειρότερη δυνατή αξιολόγηση (δηλαδή ακόμη και αν η θέση του ιδρύματος είναι χειρότερη από εκείνη που περιγράφεται βάσει των παραμέτρων για τη βαθμολογία «4», πρέπει να δοθεί βαθμολογία «4»).
35. Κατά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθιερώσουν αναλυτικότερη βαθμολόγηση για εσωτερικούς σκοπούς, όπως π.χ. για σκοπούς προγραμματισμού των πόρων, υπό την προϋπόθεση ότι τηρείται το γενικό πλαίσιο βαθμολόγησης που καθορίζεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
36. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε όλες οι βαθμολογίες να επανεξετάζονται τακτικά, τουλάχιστον με τη συχνότητα που καθορίζεται στην ενότητα 2.4 και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, βάσει σημαντικών νέων πορισμάτων ή εξελίξεων.

2.2.1 Βαθμολογίες κινδύνου

37. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν βαθμολογίες κινδύνου για μεμονωμένους κινδύνους κεφαλαίων σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 6, και βαθμολογίες για τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 8. Οι εν λόγω βαθμολογίες αντιπροσωπεύουν την πιθανότητα ο κίνδυνος να έχει σημαντικές επιπτώσεις προληπτικής εποπτείας στο ίδρυμα (π.χ. δυνητική ζημιά), μετά την

εξέταση της ποιότητας των ελέγχων κινδύνου για τον περιορισμό αυτών των επιπτώσεων (π.χ. υπολειπόμενος κίνδυνος), αλλά πριν εξεταστεί η δυνατότητα του ιδρύματος να μετριάσει τον κίνδυνο μέσω διαθέσιμων κεφαλαίων ή πηγών ρευστότητας.

38. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τη βαθμολογία κινδύνου κατά κύριο λόγο μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου, αλλά πρέπει επίσης να αποτυπώνουν τις παραμέτρους σχετικά με τη διαχείριση και τους ελέγχους των κινδύνων. Συγκεκριμένα, η επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων μπορεί να αυξήσει ή - σε ορισμένες περιπτώσεις - να μειώσει τον κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας (δηλαδή κατά την εκτίμηση των παραμέτρων για τον εγγενή κίνδυνο ενδέχεται να υποτιμηθεί ή να υπερεκτιμηθεί το επίπεδο κινδύνου σε συνάρτηση με την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων). Η αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου και της επάρκειας της διαχείρισης και των ελέγχων πρέπει να πραγματοποιείται με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στους πίνακες 4 έως 7 και στους πίνακες 9 και 10.
39. Κατά την εφαρμογή αυτών των κατευθυντήριων γραμμών, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους για να καταλήξουν στις βαθμολογίες των επιμέρους κινδύνων. Τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου και η ποιότητα της διαχείρισης και των ελέγχων των κινδύνων μπορούν να βαθμολογούνται χωριστά (με αποτέλεσμα να υπάρχει μια ενδιάμεση και μια τελική βαθμολογία) ή συνολικά. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να καθιερώσουν μεθοδολογίες άθροισης για την ομαδοποίηση των βαθμολογιών των επιμέρους κινδύνων κεφαλαίου, ρευστότητας και χρηματοδότησης.

2.2.2 Βαθμολογίες βιωσιμότητας συμπεριλαμβανομένης της συνολικής βαθμολογίας ΔΕΕΑ

40. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίσουν χωριστά βαθμολογίες για να συνοψίσουν το επίπεδο κινδύνου που ελλοχεύει για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των τεσσάρων στοιχείων ΔΕΕΑ:
- α. επιχειρηματικό μοντέλο και στρατηγική, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 4
 - β. εσωτερική διακυβέρνηση και έλεγχοι σε επίπεδο ιδρύματος, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 5
 - γ. κεφαλαιακή επάρκεια, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 7, και
 - δ. επάρκεια ρευστότητας, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 9.
41. Όσον αφορά την κεφαλαιακή επάρκεια και την επάρκεια ρευστότητας, οι βαθμολογίες αυτές αντιπροσωπεύουν την εποπτική γνώμη σχετικά με την ικανότητα των πηγών κεφαλαίου και ρευστότητας του ιδρύματος να μετριάσουν/καλύψουν μεμονωμένους κινδύνους κεφαλαίου, ρευστότητας και χρηματοδότησης, όπως ορίζεται στους Τίτλους 6 και 8, ή/και για άλλα στοιχεία για τα οποία έχουν καθοριστεί πρόσθετα ίδια κεφάλαια, όπως ορίζεται στον Τίτλο 7.

42. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να καθορίσουν μια συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 10. Η εν λόγω βαθμολογία πρέπει να αποδίδεται με βάση την εποπτική κρίση και πρέπει να αντιπροσωπεύει την εποπτική γνώμη για τη συνολική βιωσιμότητα του ιδρύματος.
43. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η βαθμολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου, της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, της κεφαλαιακής επάρκειας, της επάρκειας ρευστότητας και της συνολικής βαθμολογίας ΔΕΕΑ επιτυγχάνει τους ακόλουθους στόχους:
- α. δηλώνει την πιθανότητα να απαιτηθούν εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ανησυχιών σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στον Τίτλο 10
 - β. λειτουργεί ως όριο ενεργοποίησης για τη λήψη απόφασης σχετικά με το αν θα εφαρμοστούν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τα όρια ενεργοποίησης για τη χρήση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης⁷, και
 - γ. συμβάλλει στην ιεράρχηση και στον προγραμματισμό των εποπτικών πόρων και στον καθορισμό προτεραιοτήτων στο πρόγραμμα εποπτικής εξέτασης (ΠΕΕ).
44. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ που αποδίδεται με βάση τη συνολική εικόνα των απειλών από τα τέσσερα στοιχεία ΔΕΕΑ παρέχει ένδειξη της συνολικής βιωσιμότητας του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του εάν το ίδρυμα «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει» κατά την έννοια του άρθρου 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT όσον αφορά το αν «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει»⁸. Όταν από το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ προκύπτει ότι ένα ίδρυμα μπορεί να θεωρηθεί ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν βαθμολογία «F» και να ακολουθούν τη διαδικασία συνεργασίας με τις αρχές εξυγίανσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

2.3 Οργανωτικές ρυθμίσεις

45. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι, για τη διεξαγωγή της ΔΕΕΑ, οι οργανωτικές τους ρυθμίσεις περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:
- α. περιγραφή των ρόλων και των αρμοδιοτήτων του εποπτικού προσωπικού τους αναφορικά με τη διενέργεια της ΔΕΕΑ, καθώς και τους συναφείς διαύλους

⁷ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τα όρια ενεργοποίησης για τη χρήση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ([EBA/GL/2015/03](#))

⁸ Κατευθυντήριες Γραμμές της EAT σχετικά με την ερμηνεία των διαφόρων περιστάσεων όπου ένα ίδρυμα θεωρείται ότι τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ([EBA/GL/2015/07](#))

αναφοράς, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης

- β. διαδικασίες για την τεκμηρίωση και την καταγραφή των πορισμάτων και των εποπτικών κρίσεων
- γ. ρυθμίσεις για την έγκριση των πορισμάτων και των βαθμολογιών, καθώς και διαδικασίες παραπομπής των περιπτώσεων για τις οποίες υπάρχει διάσταση απόψεων εντός της αρμόδιας αρχής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης
- δ. ρυθμίσεις για την οργάνωση διαλόγου με το ίδρυμα σύμφωνα με το μοντέλο της ελάχιστης συνεργασίας όπως ορίζεται στην ενότητα 2.4 για την αξιολόγηση επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ, και
- ε. ρυθμίσεις για διαβουλεύσεις με ένα ίδρυμα και κοινοποίηση των αποτελεσμάτων της ΔΕΕΑ στο ίδρυμα, οι οποίες αντικατοπτρίζουν επίσης την αλληλεπίδραση εντός των σωμάτων εποπτών για τους διασυνοριακούς ομίλους και τις οντότητες αυτών, επίσης σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής⁹.

46. Κατά τον καθορισμό των ρυθμίσεων για τον διάλογο με τα ιδρύματα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις πιθανές επιπτώσεις της παροχής των βαθμολογιών στα ιδρύματα σε σχέση με τις υποχρεώσεις δημοσιοποίησης που υπέχουν δυνάμει των απαιτήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014¹⁰ και των οδηγιών 2014/57/ΕΕ¹¹ και 2004/109/ΕΚ¹².

2.4 Αναλογικότητα και εποπτική συνεργασία

47. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν την αρχή της αναλογικότητας σε ό,τι αφορά το πεδίο εφαρμογής, τη συχνότητα και την ένταση της εποπτικής συνεργασίας και του διαλόγου με ένα ίδρυμα, καθώς και σε ό,τι αφορά τις εποπτικές προσδοκίες για τις προδιαγραφές τις οποίες πρέπει να πληροί το ίδρυμα, ανάλογα με την κατηγορία του ιδρύματος. Σε κάθε περίπτωση, η

⁹ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2014, για τον καθορισμό εκτελεστικών τεχνικών προτύπων όσον αφορά τις συνθήκες εφαρμογής της διαδικασίας κοινής απόφασης για τις ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα, σύμφωνα με την οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 188 της 27.6.2014, σ. 19).

¹⁰ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 1).

¹¹ Οδηγία 2014/57/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί ποινικών κυρώσεων για την κατάχρηση αγοράς (οδηγία για την κατάχρηση αγοράς) (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 179).

¹² Οδηγία 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ (ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38).

αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου και των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον εκτίμηση των σημαντικότερων επιμέρους κινδύνων.

48. Ανεξάρτητα από την κατηγορία του ιδρύματος, κατά την ενημέρωση σχετικά με το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρέχουν ιδίως:

- α. δήλωση σχετικά με την ποσότητα και τη σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που απαιτείται να κατέχει το ίδρυμα επιπλέον των απαιτήσεων που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στο κεφάλαιο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2402¹³, σχετικά με στοιχεία κινδύνων και κινδύνους που δεν καλύπτονται από τους εν λόγω κανονισμούς
- β. δήλωση σχετικά με την ποσότητα και τη σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που το ίδρυμα έχει την καθοδήγηση να κατέχει επιπλέον των απαιτήσεων που ορίζονται στο στοιχείο α) και στο κεφάλαιο 4 του τίτλου VII της οδηγίας 2013/36/ΕΕ
- γ. δήλωση σχετικά με τη ρευστότητα που διαθέτει το ίδρυμα και τυχόν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας που έχουν τεθεί από την αρμόδια αρχή, και
- δ. δήλωση σχετικά με άλλα εποπτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων τυχόν μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, τα οποία προτίθεται να λάβει η αρμόδια αρχή.

49. Για την πτυχή της αναλογικότητας όσον αφορά τη συχνότητα και την ένταση της εποπτικής συνεργασίας, κατά τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τηρούν το πρότυπο του ελάχιστου επιπέδου συνεργασίας, ως εξής (και όπως περιγράφεται στον πίνακα 1).

2.4.1 Ιδρύματα της κατηγορίας 1

50. Προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη συχνότητα των εποπτικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη ΔΕΕΑ για τα ιδρύματα της κατηγορίας 1, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση
- β. να καταρτίζουν τεκμηριωμένη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση
- γ. να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση
- δ. να ενημερώνουν το ίδρυμα για το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση

¹³ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2402 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη θέσπιση γενικού πλαισίου για την τιτλοποίηση και σχετικά με τη δημιουργία ειδικού πλαισίου για απλή, διαφανή και τυποποιημένη τιτλοποίηση και σχετικά με την τροποποίηση των οδηγιών 2009/65/ΕΚ, 2009/138/ΕΚ και 2011/61/ΕΕ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 347 της 28.12.2017, σ. 35).

- ε. να αναπτύσσουν συνεχή συνεργασία και διάλογο με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 σημείο 9 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, για την αξιολόγηση κάθε στοιχείου της ΔΕΕΑ.

2.4.2 Ιδρύματα της κατηγορίας 2

51. Προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη συχνότητα των εποπτικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη ΔΕΕΑ για τα ιδρύματα της κατηγορίας 2, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση
 - β. να καταρτίζουν τεκμηριωμένη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση
 - γ. να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά διετία
 - δ. να ενημερώνουν το ίδρυμα για το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά διετία
 - ε. να αναπτύσσουν συνεχή συνεργασία και διάλογο με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος για την αξιολόγηση κάθε στοιχείου της ΔΕΕΑ.

2.4.3 Ιδρύματα της κατηγορίας 3

52. Προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη συχνότητα των εποπτικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη ΔΕΕΑ για τα ιδρύματα της κατηγορίας 3, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση
 - β. να καταρτίζουν τεκμηριωμένη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση
 - γ. να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία, ή νωρίτερα υπό το πρίσμα νέων στοιχείων που προκύπτουν σχετικά με τον υφιστάμενο κίνδυνο
 - δ. να ενημερώνουν το ίδρυμα για το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία
 - ε. να αναπτύσσουν συνεργασία και διάλογο με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος βάσει των κινδύνων (δηλαδή όπου κρίνεται αναγκαίο) για την αξιολόγηση των σημαντικών στοιχείων κινδύνου.

2.4.4 Ιδρύματα της κατηγορίας 4

53. Προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη συχνότητα των εποπτικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη ΔΕΕΑ για τα ιδρύματα της κατηγορίας 4, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση
 - β. να καταρτίζουν τεκμηριωμένη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον σε ετήσια βάση
 - γ. να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία, ή νωρίτερα υπό το πρίσμα νέων στοιχείων που προκύπτουν σχετικά με τον υφιστάμενο κίνδυνο, προσαρμόζοντας το πεδίο εφαρμογής και το βάθος της επανεξέτασης της εν λόγω επικαιροποίησης στο συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος
 - δ. να ενημερώνουν το ίδρυμα για το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία
 - ε. να αναπτύσσουν συνεργασία και διάλογο με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος τουλάχιστον ανά τριετία.

2.4.5 Ελάχιστες απαιτήσεις για την εποπτική συνεργασία

Πίνακας 1. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διάφορες κατηγορίες ιδρυμάτων

Κατηγορία	Παρακολούθηση βασικών δεικτών	Αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ (τουλάχιστον)	Σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ	Ελάχιστο επίπεδο συνεργασίας/διαλόγου
1	Ανά τρίμηνο	Ανά έτος	Ανά έτος	Συνεχής συνεργασία με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος· συνεργασία με το ίδρυμα για την αξιολόγηση κάθε στοιχείου.
2	Ανά τρίμηνο	Ανά διετία	Ανά έτος	Συνεχής συνεργασία με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος· συνεργασία με το ίδρυμα για την αξιολόγηση κάθε στοιχείου.
3	Ανά τρίμηνο	Ανά τριετία	Ανά έτος	Συνεργασία βάσει κινδύνων με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος· συνεργασία με το ίδρυμα για την αξιολόγηση

Κατηγορία	Παρακολούθηση βασικών δεικτών	Αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ (τουλάχιστον)	Σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ	Ελάχιστο επίπεδο συνεργασίας/διαλόγου
				σημαντικών στοιχείων κινδύνου.
4	Ανά τρίμηνο	Κάθε 3 έτη, με το πεδίο εφαρμογής και το βάθος της επανεξέτασης προσαρμοσμένο στο συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος	Ανά έτος	Συνεργασία με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος τουλάχιστον ανά τριετία.

54. Εφόσον οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι ορισμένα ιδρύματα έχουν παρόμοια προφίλ κινδύνου, μπορούν να διενεργούν θεματικές αξιολογήσεις στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ σε πολλά ιδρύματα ως μία ενιαία αξιολόγηση (π.χ. μπορεί να διενεργηθεί ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου για το σύνολο των μικρών ιδρυμάτων που χορηγούν ενυπόθηκα δάνεια, δεδομένου ότι είναι πιθανό να εντοπιστούν τα ίδια ζητήματα επιχειρηματικής βιωσιμότητας για όλα τα εν λόγω ιδρύματα). Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν προσαρμοσμένες μεθοδολογίες για την εφαρμογή της ΔΕΕΑ για ιδρύματα με παρόμοια προφίλ κινδύνου, όπως παρόμοια επιχειρηματικά μοντέλα ή γεωγραφική θέση των ανοιγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 97 παράγραφος 4α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
55. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν ένα πρόσθετο επίπεδο συνεργασίας βάσει των πορισμάτων από προηγούμενες αξιολογήσεις ενός ή περισσότερων στοιχείων της ΔΕΕΑ, στο πλαίσιο της οποίας πρέπει να απαιτούνται περισσότεροι εποπτικοί πόροι και υψηλότερη ένταση εποπτείας και συχνότητα ενεργού συμμετοχής, προσαρμοσμένα στην κατάσταση του μεμονωμένου ιδρύματος όσον αφορά τους κινδύνους και τις αδυναμίες, ανεξαρτήτως της κατηγορίας του ιδρύματος, για τα ιδρύματα με χαμηλή συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ (τουλάχιστον σε προσωρινή βάση).
56. Για τα ιδρύματα που καλύπτονται από το πρόγραμμα εποπτικής εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 99 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το επίπεδο συνεργασίας και εφαρμογής της ΔΕΕΑ καθορίζεται από το εν λόγω πρόγραμμα.
57. Κατά τον προγραμματισμό δραστηριοτήτων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στον συντονισμό δραστηριοτήτων με άλλα μέρη που εμπλέκονται άμεσα ή έμμεσα στην αξιολόγηση, ιδίως όταν απαιτείται υποβολή στοιχείων από το ίδρυμα ή/και άλλες αρμόδιες αρχές που συμμετέχουν στην εποπτεία διασυνοριακών ομίλων, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 11 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών.

2.4.6 Εστίαση και ανάλυση της αξιολόγησης

58. Ως προς το πεδίο εφαρμογής της αναλογικότητας, οι αρμόδιες αρχές, όταν διεξάγουν τη ΔΕΕΑ ακολουθώντας τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να αναγνωρίζουν ότι τα διάφορα στοιχεία, οι μεθοδολογικές πτυχές και οι συνιστώσες της αξιολόγησης, όπως προβλέπονται στους τίτλους 4, 5, 6 και 8, δεν έχουν την ίδια σημασία για όλα τα ιδρύματα· οι αρμόδιες αρχές πρέπει, κατά περίπτωση, να εφαρμόζουν διαφορετικά επίπεδα ανάλυσης στην αξιολόγηση ανάλογα με την κατηγορία στην οποία κατατάσσεται το ίδρυμα, και στον κατάλληλο βαθμό για το μέγεθος και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος, καθώς και τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του.
59. Λαμβανομένων υπόψη των παραγράφων 57 και 58, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να καθορίζουν τη συγκεκριμένη εστίαση της ΔΕΕΑ, όπου διενεργείται λεπτομερέστερη αξιολόγηση σε επιλεγμένους τομείς, ενώ λιγότερο ενδελεχής εξέταση, αλλά επαρκής για ουσιαστική αξιολόγηση, αφιερώνεται σε όλα τα άλλα στοιχεία της ΔΕΕΑ. Αυτή η εστίαση της ΔΕΕΑ μπορεί να βασίζεται σε πολυετή προγραμματισμό, οικονομικές περιστάσεις ή ειδική κατάσταση ενός ιδρύματος. Κατά τον καθορισμό της εστίασης και της ανάλυσης της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, τη σημαντικότητα των διαφόρων κινδύνων και τυχόν αλλαγές τους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που παρατηρούνται στην παρακολούθηση των βασικών δεικτών, όπως περιγράφονται στον τίτλο 3, στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, όπως περιγράφονται στον τίτλο 12, ή στο αποτέλεσμα προηγούμενων αξιολογήσεων της ΔΕΕΑ.

Τίτλος 3. Παρακολούθηση βασικών δεικτών

60. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε τακτική παρακολούθηση των βασικών χρηματοοικονομικών και μη χρηματοοικονομικών δεικτών για την παρακολούθηση των μεταβολών στις χρηματοοικονομικές συνθήκες και στα προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν την εν λόγω παρακολούθηση για να προσδιορίζουν την ανάγκη επικαιροποίησης της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ υπό το πρίσμα νέων σημαντικών στοιχείων που προκύπτουν εκτός του πλαισίου των προγραμματισμένων εποπτικών δραστηριοτήτων. Σε περίπτωση που από την παρακολούθηση αποκαλύπτεται σημαντική μεταβολή στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, ή τυχόν σημαντικών μεταβολών στους δείκτες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διερευνούν τα αίτια και, κατά περίπτωση, να επανεξετάζουν την αξιολόγηση του αντίστοιχου στοιχείου της ΔΕΕΑ υπό το πρίσμα των νέων πληροφοριών.
61. Σύμφωνα με το πρότυπο ελάχιστης συνεργασίας που αναφέρεται στον τίτλο 2, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε παρακολούθηση των βασικών χρηματοοικονομικών και μη χρηματοοικονομικών δεικτών τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση για όλα τα ιδρύματα. Ωστόσο, ανάλογα με τα ειδικά χαρακτηριστικά του ιδρύματος ή της κατάστασης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθιερώσουν συχνότερη παρακολούθηση, λαμβάνοντας υπόψη τη διαθεσιμότητα των σχετικών πληροφοριών (π.χ. δεδομένα της αγοράς).
62. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθιερώσουν συστήματα και πρότυπα παρακολούθησης που καθιστούν δυνατό τον εντοπισμό σημαντικών μεταβολών και ανωμαλιών στη συμπεριφορά των δεικτών, καθώς και να θέτουν κατώτατα όρια, κατά περίπτωση. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να καθιερώσουν διαδικασίες παραπομπής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας για όλους τους συναφείς δείκτες (ή συνδυασμούς δεικτών) στο πλαίσιο της παρακολούθησης, προκειμένου να διασφαλίζεται η διερεύνηση των ανωμαλιών και των σημαντικών μεταβολών.
63. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσαρμόζουν το σύνολο των δεικτών και τα κατώτατα όριά τους στα ειδικά χαρακτηριστικά των επιμέρους ιδρυμάτων ή ομάδων ιδρυμάτων με παρόμοια χαρακτηριστικά (ομάδες αναφοράς). Το πλαίσιο των δεικτών, των προτύπων παρακολούθησης και των κατώτατων ορίων πρέπει να αντικατοπτρίζει το μέγεθος, την πολυπλοκότητα, το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και πρέπει να καλύπτει τις γεωγραφικές περιοχές, τους τομείς και τις αγορές όπου δραστηριοποιείται το ίδρυμα.
64. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους δείκτες που θα πρέπει να ελέγχονται μέσω τακτικής παρακολούθησης, κυρίως βάσει τακτικής εποπτικής αναφοράς και με τη χρήση ορισμών από κοινά πρότυπα διαβίβασης στοιχείων. Κατά περίπτωση, οι πίνακες της EAT ή οι

δείκτες που παρακολουθούνται από την EAT μπορούν να χρησιμοποιούνται ως πηγή στοιχείων βάσει των οποίων μπορούν να παρακολουθούνται τα επιμέρους ιδρύματα.

65. Το πλαίσιο δεικτών που έχουν καθιερωθεί και τα αποτελέσματα της παρακολούθησης βασικών δεικτών πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται ως πηγή πληροφοριών για την αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου και των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης στο πλαίσιο των αντίστοιχων στοιχείων της ΔΕΕΑ.
66. Στους δείκτες που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση πρέπει να περιλαμβάνονται τουλάχιστον οι εξής δείκτες ανά ίδρυμα:
- α. χρηματοοικονομικοί δείκτες και δείκτες κινδύνου που αφορούν όλες τις κατηγορίες κινδύνου που καλύπτονται από τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές (βλέπε τίτλους 6 και 8)
 - β. όλοι οι δείκτες που προκύπτουν από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και από την εθνική νομοθεσία εφαρμογής της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για τον υπολογισμό των ελάχιστων απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας (π.χ. βασικά ίδια κεφάλαια (CT1), δείκτης κάλυψης του κινδύνου ρευστότητας (LCR), δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) κ.λπ.)
 - γ. οι ελάχιστες απαιτήσεις για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (MREL) όπως προσδιορίζονται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ
 - δ. συναφείς δείκτες που βασίζονται στην αγορά (π.χ. τιμές μετοχών, πιστωτικά περιθώρια συμφωνιών ανταλλαγής κινδύνου αθέτησης (CDS), πιστωτικά περιθώρια ομολόγων κ.λπ.)
 - ε. εφόσον είναι διαθέσιμοι, δείκτες ανάκαμψης που χρησιμοποιούνται στα σχέδια ανάκαμψης του ιδρύματος, και
 - στ. εφόσον είναι διαθέσιμοι, δείκτες που βασίζονται σε ποσοτικές ή ποιοτικές πληροφορίες από την υποβολή εκθέσεων στις αρμόδιες αρχές, οι οποίες ενδέχεται να υποδεικνύουν κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ.
67. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνοδεύουν τους ειδικούς δείκτες ανά ίδρυμα με συναφείς μακροοικονομικούς δείκτες, εφόσον είναι διαθέσιμοι, στις γεωγραφικές περιοχές, στους τομείς και στις αγορές όπου δραστηριοποιείται το ίδρυμα.
68. Ο εντοπισμός σημαντικών μεταβολών ή ανωμαλιών στους δείκτες, ιδίως σε περιπτώσεις όπου οι μεταβολές αφορούν ακραίες τιμές σε σχέση με τις επιδόσεις της ομάδας αναφοράς, πρέπει να εκλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές ως έναυσμα για περαιτέρω διερεύνηση. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να προσδιορίζουν την αιτία και να προβαίνουν σε εκτίμηση της σημαντικότητας των πιθανών επιπτώσεων για το ίδρυμα από άποψη προληπτικής εποπτείας

β. να τεκμηριώνουν την αιτία και το αποτέλεσμα της αξιολόγησης, και

γ. να επανεξετάζουν την εκτίμηση κινδύνων και τη βαθμολογία ΔΕΕΑ, κατά περίπτωση, υπό το πρίσμα τυχόν νέων ευρημάτων.

69. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το ενδεχόμενο συμπλήρωσης της τακτικής παρακολούθησης βασικών χρηματοοικονομικών και μη χρηματοοικονομικών δεικτών μέσω της εξέτασης στοιχείων που προκύπτουν από ανεξάρτητη ανάλυση και έρευνα αγοράς, εφόσον είναι διαθέσιμα, τα οποία μπορεί να αποτελέσουν χρήσιμη πηγή άντλησης εναλλακτικών απόψεων.

Τίτλος 4. Ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου

4.1 Γενικές παράμετροι

70. Στον παρόντα τίτλο καθορίζονται κριτήρια για την αξιολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν την εν λόγω αξιολόγηση στο ίδιο επίπεδο με τη συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ, αλλά μπορεί επίσης να εφαρμοστεί σε επίπεδο επιχειρηματικού τομέα ή γραμμής προϊόντος ή σε θεματική βάση.
71. Χωρίς να υπονομεύουν την αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος για τη λειτουργία και την οργάνωση της επιχείρησης και χωρίς να υποδεικνύουν προτιμήσεις για συγκεκριμένα επιχειρηματικά μοντέλα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν τακτικά ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος προκειμένου να αξιολογούν τους επιχειρηματικούς και στρατηγικούς κινδύνους και να καθορίζουν:
- ▶ τη βιωσιμότητα του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος βάσει της ικανότητάς του να παράγει αποδεκτές αποδόσεις κατά τους επόμενους 12 μήνες, και
 - ▶ τη βιωσιμότητα της στρατηγικής του ιδρύματος βάσει της ικανότητάς του να παράγει αποδεκτές αποδόσεις για μελλοντική περίοδο τουλάχιστον 3 ετών, βάσει των στρατηγικών του σχεδίων και των οικονομικών του προβλέψεων.
72. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος ως βάση για την αξιολόγηση των υπόλοιπων στοιχείων της ΔΕΕΑ. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προβούν σε αξιολόγηση συγκεκριμένων σημείων του επιχειρηματικού μοντέλου, και ειδικότερα σε ποσοτική αξιολόγησή του, στο πλαίσιο της αξιολόγησης άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ (π.χ. η κατανόηση της χρηματοδοτικής διάρθρωσης μπορεί να εντάσσεται στην αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας).
73. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου προκειμένου να υποστηρίξουν τον εντοπισμό των κύριων τρωτών σημείων του ιδρύματος, που είναι πιθανότερο να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο ίδρυμα/να οδηγήσουν στην πτώχευσή του στο μέλλον.
74. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου για την αξιολόγηση των εποπτικών επιπτώσεων των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ που είναι γνωστοί σε αυτές, οι οποίοι συνδέονται με το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τα στοιχεία που λαμβάνουν από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ, ιδίως τις εκτιμήσεις τους σχετικά με τους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ και τυχόν πορίσματα σχετικά με ουσιώδεις αδυναμίες στους ελέγχους ΚΞΧ/ΧΤ ενός ιδρύματος, για να

συμπληρώνουν τα πορίσματά τους από τη συνεχή εποπτεία και να αξιολογούν εάν προκαλούν ανησυχίες προληπτικής εποπτείας σχετικά με τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ. Όταν η αξιολόγηση υποδεικνύει ότι το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος εγείρει ανησυχίες προληπτικής εποπτείας σχετικά με τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν το αποτέλεσμα της προληπτικής αξιολόγησης του επιχειρηματικού μοντέλου στις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ¹⁴.

75. Στο πλαίσιο της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν στις ακόλουθες ενέργειες:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση
- β. αναγνώριση των σημαντικών περιοχών προς ανάλυση
- γ. αξιολόγηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος
- δ. ποσοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου
- ε. ποιοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου
- στ. ανάλυση της μελλοντικής στρατηγικής και των χρηματοοικονομικών σχεδίων (συμπεριλαμβανομένων προβλεπόμενων αλλαγών στο επιχειρηματικό μοντέλο)
- ζ. αξιολόγηση της βιωσιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου
- η. αξιολόγηση της βιωσιμότητας της στρατηγικής
- θ. εντοπισμός των κύριων αδυναμιών στα οποία εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα λόγω του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής του και
- ι. σύνοψη των πορισμάτων και της βαθμολογίας.

76. Για τη διενέργεια της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τουλάχιστον τις ακόλουθες πηγές ποσοτικών και ποιοτικών στοιχείων:

- α. το στρατηγικό(-ά) σχέδιο(-α) του ιδρύματος με προβλέψεις για το τρέχον έτος και για μελλοντικές περιόδους, καθώς και τις οικονομικές παραδοχές στις οποίες στηρίζονται
- β. χρηματοοικονομικές αναφορές (π.χ. αποτελέσματα χρήσης, δημοσιοποίηση ισολογισμού)·
- γ. εποπτικές αναφορές (κοινή πληροφόρηση (COREP), χρηματοοικονομική πληροφόρηση (FINREP) και μητρώο πιστώσεων, εφόσον είναι διαθέσιμα)

¹⁴ Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ της EAT (EBA/GL/2021/15).

- δ. εσωτερικές αναφορές (ενημέρωση διοίκησης, προγραμματισμός κεφαλαίων, αναφορές σχετικά με τη ρευστότητα, εσωτερικές εκθέσεις διαχείρισης κινδύνων)
- ε. σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων της εκτίμησης της δυνατότητας εξυγίανσης που παρέχεται από την αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 14 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ
- στ. εκθέσεις τρίτων (π.χ. εκθέσεις εξωτερικών ελεγκτών, εκθέσεις χρηματοπιστηριακής/πιστωτικής ανάλυσης) και
- ζ. άλλες συναφείς μελέτες/έρευνες (π.χ. από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), από αρχές και όργανα μακροπροληπτικής εποπτείας και από ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα).

4.2 Προκαταρκτική αξιολόγηση

77. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τις κύριες δραστηριότητες, τις γεωγραφικές περιοχές και τη θέση του ιδρύματος στην αγορά προκειμένου να προσδιορίζουν, στο υψηλότερο επίπεδο ενοποίησης για την εκάστοτε δικαιοδοσία, τα εξής στοιχεία του ιδρύματος:

- α. σημαντικές γεωγραφικές περιοχές
- β. σημαντικές θυγατρικές/σημαντικά υποκαταστήματα
- γ. σημαντικοί επιχειρηματικοί τομείς και
- δ. σημαντικές γραμμές προϊόντων.

78. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους μια σειρά από συναφή κριτήρια μέτρησης κατά τη χρονική στιγμή της αξιολόγησης καθώς και τις μεταβολές σε βάθος χρόνου. Τα εν λόγω κριτήρια μέτρησης πρέπει να περιλαμβάνουν τα εξής:

- α. συμβολή στα συνολικά έσοδα/έξοδα
- β. μερίδιο επί του ενεργητικού
- γ. μερίδιο επί του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο και
- δ. θέση στην αγορά.

79. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την εν λόγω προκαταρκτική αξιολόγηση με στόχο:

- α. τον προσδιορισμό της σημαντικότητας των επιχειρηματικών περιοχών/τομέων: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τις σημαντικότερες γεωγραφικές περιοχές, θυγατρικές/υποκαταστήματα, επιχειρηματικούς τομείς και γραμμές προϊόντων βάσει της συνεισφοράς τους στα κέρδη (π.χ. με βάση τα αποτελέσματα

χρήσης), στον κίνδυνο (π.χ. με βάση το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο ή άλλα ποσοτικά στοιχεία αξιολόγησης κινδύνου) ή/και βάσει οργανωτικών /υποχρεωτικών εκ του νόμου προτεραιοτήτων (π.χ. συγκεκριμένες υποχρεώσεις για τις τράπεζες του δημοσίου τομέα όσον αφορά την παροχή συγκεκριμένων προϊόντων). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις εν λόγω πληροφορίες ως βάση για τον καθορισμό του τομέα στον οποίο πρέπει να εστιαστεί η ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου (που εξετάζεται περαιτέρω στην ενότητα 4.3).

- β. τον καθορισμό της ομάδας αναφοράς: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν την αντίστοιχη ομάδα αναφοράς για το ίδρυμα· για τη διενέργεια της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου, η αρμόδια αρχή πρέπει να καθορίζει την ομάδα αναφοράς για το ίδρυμα λαμβάνοντας υπόψη ιδρύματα με αντίστοιχα προϊόντα και δραστηριότητα σε αντίστοιχους επιχειρηματικούς τομείς με την ίδια πηγή κερδών, και τα οποία απευθύνονται στην ίδια κατηγορία πελατών (π.χ. οι επιχειρηματικοί τομείς πιστωτικών καρτών διαφορετικών ιδρυμάτων που απευθύνονται σε χρήστες πιστωτικών καρτών στη χώρα X).
- γ. την υποστήριξη εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα της προκαταρκτικής αξιολόγησης ως βάση για την κατάταξη των ιδρυμάτων στις κατηγορίες συστημικής σημασίας με βάση την πολυπλοκότητα των ιδρυμάτων (όπως καθορίζεται στην ενότητα 2.1.1).

4.3 Αναγνώριση των σημαντικών περιοχών για την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου

80. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις σημαντικές περιοχές ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου. Πρέπει να επικεντρώνονται στους επιχειρηματικούς τομείς που είναι σημαντικότεροι από την άποψη της βιωσιμότητας ή της μελλοντικής διατηρησιμότητας του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου ή/και εκείνους που είναι πιθανότερο να αυξήσουν το άνοιγμα του ιδρύματος σε υφιστάμενα ή νέα τρωτά σημεία. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. τη σημαντικότητα των επιχειρηματικών τομέων – εάν ορισμένοι επιχειρηματικοί τομείς είναι σημαντικότεροι από την άποψη της δημιουργίας κερδών (ή ζημιών)
- β. προηγούμενα εποπτικά πορίσματα – εάν τα πορίσματα που αφορούν άλλα στοιχεία της ΔΕΕΑ μπορούν να εμφανίσουν σημεία σχετικά με επιχειρηματικούς τομείς που χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης
- γ. πορίσματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ελέγχου ή εξωτερικών ελεγκτών – εάν η μονάδα ελέγχου έχει εντοπίσει συγκεκριμένα ζητήματα σχετικά με τη διατηρησιμότητα ή τη βιωσιμότητα συγκεκριμένων επιχειρηματικών τομέων

- δ. τη σημασία των στρατηγικών σχεδίων—εάν υπάρχουν επιχειρηματικοί τομείς στους οποίους το ίδρυμα επιθυμεί να αναπτυχθεί ουσιαστικά, ή να περιοριστεί
- ε. αποτελέσματα εποπτικών αξιολογήσεων – και εάν από μια ανάλυση για έναν συγκεκριμένο κλάδο μπορεί να προκύψουν σημεία που αποτελούν έναυσμα για περαιτέρω διερεύνηση για το συγκεκριμένο ίδρυμα
- στ. μεταβολές στο επιχειρηματικό μοντέλο – εάν υπάρχουν μεταβολές στο επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος, οι οποίες έχουν προκύψει χωρίς να έχει το ίδρυμα προηγουμένως επικοινωνήσει προγραμματισμένες αλλαγές ή να έχει εκδόσει νέα στρατηγικά σχέδια
- ζ. συγκρίσεις με ομάδα αναφοράς ιδρυμάτων – εάν ένας τομέας επιχειρηματικής δραστηριότητας έχει σημειώσει ασυνήθιστες επιδόσεις (δηλαδή αποτέλεσε ακραία περίπτωση) σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς
- η. ευρήματα και παρατηρήσεις από την προκαταρκτική αξιολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που καταδεικνύουν πιθανό άνοιγμα του επιχειρηματικού μοντέλου σε κινδύνους ΞΧ/ΧΤ.

4.4 Αξιολόγηση του επιχειρησιακού περιβάλλοντος

- 81. Οι αρμόδιες αρχές, προκειμένου να διαμορφώσουν άποψη για την αξιοπιστία των υποθέσεων που εφαρμόζει ένα ίδρυμα κατά τον σχεδιασμό της στρατηγικής του, πρέπει να προβούν σε ανάλυση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στο οποίο αυτό ανήκει. Στο πλαίσιο αυτό λαμβάνονται υπόψη οι τρέχουσες και μελλοντικές επιχειρηματικές συνθήκες υπό τις οποίες λειτουργεί ή είναι πιθανό να λειτουργήσει ένα ίδρυμα με βάση τα σημαντικότερα γεωγραφικά και επιχειρηματικά του ανοίγματα. Κατά την εν λόγω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοήσουν την τάση των μακροοικονομικών μεταβλητών και των αγορών καθώς και την στρατηγική που ακολουθούν τα ιδρύματα που ανήκουν στην ομάδα αναφοράς.
- 82. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την εν λόγω ανάλυση προκειμένου να κατανοήσουν:
 - α. τις βασικές μακροοικονομικές συνθήκες υπό τις οποίες το ίδρυμα, το προϊόν ή η επιχειρησιακή μονάδα λειτουργεί ή αναμένεται να λειτουργήσει στις σημαντικότερες γεωγραφικές περιοχές. Οι κύριες μακροοικονομικές μεταβλητές που αναμένεται να λαμβάνονται υπόψη είναι το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ), οι δείκτες ανεργίας, τα επιτόκια και οι δείκτες τιμών για τις κατοικίες
 - β. ο ανταγωνισμός και πώς είναι πιθανό αυτός να εξελιχθεί, λαμβάνοντας υπόψη τις δραστηριότητες της ομάδας αναφοράς. Στα παραδείγματα των τομέων προς αξιολόγηση συγκαταλέγεται η αναμενόμενη ανάπτυξη της αγοράς-στόχου (π.χ. αγορά ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων), οι δραστηριότητες και τα σχέδια των βασικών ανταγωνιστών στην αγορά-στόχο

- γ. τις συνολικές τάσεις στην αγορά, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν την απόδοση και την κερδοφορία του ιδρύματος. Σε αυτές πρέπει να περιλαμβάνονται, τουλάχιστον, οι τάσεις των κανονιστικών ρυθμίσεων (π.χ. αλλαγές στη νομοθεσία για τη διάθεση προϊόντων λιανικής τραπεζικής), οι τεχνολογικές τάσεις (π.χ. μετάβαση σε ηλεκτρονικές πλατφόρμες για ορισμένα είδη διαπραγμάτευσης) και οι κοινωνικές/δημογραφικές τάσεις (π.χ. μεγαλύτερη ζήτηση για υπηρεσίες ισλαμικής τραπεζικής).

4.5 Ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου

83. Προκειμένου να κατανοηθούν τα μέσα και οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί ένα ίδρυμα για να λειτουργεί και να παράγει κέρδη, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διεξάγουν ποσοτική και ποιοτική ανάλυση.

4.5.1 Ποσοτική ανάλυση

84. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβούν σε ανάλυση των ποσοτικών χαρακτηριστικών του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος προκειμένου να κατανοήσουν τη χρηματοοικονομική του απόδοση και σε ποιο βαθμό επιδρά σε αυτή το γεγονός ότι η διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος είναι υψηλότερη ή χαμηλότερη από την ομάδα αναφοράς.

85. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκαταλέγονται οι εξής:

- α. τα αποτελέσματα χρήσης (κέρδη-ζημιές), συμπεριλαμβανομένων των τάσεων τους: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη οργανική κερδοφορία του ιδρύματος (π.χ. μετά την αφαίρεση εκτάκτων αποτελεσμάτων και εφάπαξ στοιχείων), την ανάλυση των εσόδων, την ανάλυση των εξόδων, τις προβλέψεις απομείωσης και τους βασικούς δείκτες (π.χ. καθαρό περιθώριο επιτοκίου, έξοδα/έσοδα, απομείωση δανείων). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν πώς έχουν εξελιχθεί τα εν λόγω στοιχεία κατά τα τελευταία έτη και να εντοπίζουν τις βασικές τάσεις
- β. ο ισολογισμός, συμπεριλαμβανομένων των τάσεων των επιμέρους στοιχείων του: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη διάρθρωση στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, τη δομή χρηματοδότησης, τη μεταβολή στο συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο και στα ίδια κεφάλαια, καθώς και βασικούς δείκτες (π.χ. απόδοση ιδίων κεφαλαίων, Βασικά Ίδια Κεφάλαια Κατηγορίας 1, η ύπαρξη χρηματοδοτικού κενού). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν πώς έχουν εξελιχθεί τα εν λόγω στοιχεία κατά τα τελευταία έτη και να εντοπίζουν τις βασικές τάσεις
- γ. οι συγκεντρώσεις σε στοιχεία ισολογισμού και αποτελεσμάτων χρήσης, συμπεριλαμβανομένων των τάσεων τους: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις συγκεντρώσεις στα αποτελέσματα χρήσης και στον ισολογισμό που σχετίζονται με πελάτες, επιχειρηματικούς τομείς και γεωγραφικές περιοχές. Οι

αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν πώς έχουν εξελιχθεί τα εν λόγω στοιχεία κατά τα τελευταία έτη και να εντοπίζουν τις βασικές τάσεις και

- δ. διάθεση ανάληψης κινδύνου: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα τυπικά όρια που έχει θέσει το ίδρυμα ανά είδος κινδύνου (πιστωτικός κίνδυνος, κίνδυνος χρηματοδότησης κ.λπ.) και την τήρησή τους, προκειμένου να κατανοήσουν τους κινδύνους που είναι διατεθειμένο το ίδρυμα να αναλάβει ώστε να αυξήσει τις χρηματοοικονομικές του αποδόσεις.

4.5.2 Ποιοτική ανάλυση

86. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβούν σε ανάλυση των ποιοτικών χαρακτηριστικών του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος προκειμένου να κατανοήσουν τους παράγοντες επιτυχίας του και τις κυριότερες εξαρτήσεις του.

87. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκαταλέγονται οι εξής:

- α. βασικές εξωτερικές εξαρτήσεις: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους εξωγενείς παράγοντες που επηρεάζουν την επιτυχία του επιχειρηματικού μοντέλου· σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνονται τρίτοι πάροχοι, μεσάζοντες και ειδικοί κανονιστικοί παράγοντες
- β. βασικές εσωτερικές εξαρτήσεις: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τους κύριους ενδογενείς παράγοντες που επηρεάζουν την επιτυχία του επιχειρηματικού μοντέλου· σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνονται η ποιότητα των πλατφορμών ΤΠ, και οι επιχειρησιακές ικανότητες και οι πόροι
- γ. franchise: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν πόσο ισχυρές είναι οι σχέσεις με τους πελάτες, τους προμηθευτές και τους εταίρους· αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα στηρίζεται στη φήμη του, την αποτελεσματικότητα των υποκαταστημάτων, την αφοσίωση των πελατών και την αποτελεσματικότητα των συμπράξεων που αυτό έχει τελέσει, και
- δ. τομείς με ανταγωνιστικό πλεονέκτημα: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους τομείς στους οποίους το ίδρυμα διαθέτει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς· σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνεται οποιοσδήποτε από τους προαναφερθέντες τομείς, όπως η ποιότητα των πλατφορμών ΤΠ του ιδρύματος, ή άλλοι παράγοντες όπως το παγκόσμιο δίκτυο του ιδρύματος, η κλίμακα της επιχειρηματικής του δραστηριότητας ή οι προτάσεις προϊόντων του.
- ε. Κατά την ανάλυση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν ενδείξεις ότι το επιχειρηματικό μοντέλο και οι δραστηριότητες δημιουργούν αυξημένους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, συμπεριλαμβανομένης της αποδοχής καταθέσεων ή της εγκατάστασης ή χρήσης νομικών οντοτήτων σε τρίτες χώρες υψηλού

κινδύνου, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849. Όπου υπάρχουν, οι ενδείξεις αυτές πρέπει να συμπληρώνονται από ποσοτική ανάλυση, κατά περίπτωση, με ιδιαίτερη έμφαση στη σημαντικότητα των εσόδων και των εσόδων από δραστηριότητες που εκτελούνται σε τέτοιες τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου, στις συγκεντρώσεις ανοιγμάτων σε πελάτες για τις οποίες το ίδρυμα εφαρμόζει ενισχυμένη δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη, όπως ορίζεται στο κεφάλαιο II τμήμα 3 της οδηγίας 2015/849. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες με την εποπτική αρχή ΚΕΧ/ΧΤ σχετικά με τις ενδείξεις αυτές, όπως ορίζεται στην παράγραφο 74.

4.6 Ανάλυση της στρατηγικής και των χρηματοοικονομικών σχεδίων

88. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργήσουν ποσοτική και ποιοτική μελλοντική ανάλυση για τις χρηματοοικονομικές προβλέψεις και το στρατηγικό σχέδιο του ιδρύματος προκειμένου να κατανοήσουν τις παραδοχές, τον εύλογο χαρακτήρα και τον βαθμό επικινδυνότητας της επιχειρηματικής του στρατηγικής.
89. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκαταλέγονται οι εξής:
- α. συνολική στρατηγική: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τους κύριους ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους σε επίπεδο διαχείρισης
 - β. προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις, με τα ίδια ή με παρόμοια κριτήρια μέτρησης με εκείνα που καλύπτονται στην ποσοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος
 - γ. παράγοντες επιτυχίας της στρατηγικής και του χρηματοοικονομικού σχεδίου: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν στο τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο τις βασικές προτεινόμενες αλλαγές για την επίτευξη των στόχων
 - δ. παραδοχές: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν την αξιοπιστία και τη συνέπεια των παραδοχών τις οποίες υιοθετεί το ίδρυμα και στις οποίες στηρίζεται η στρατηγική και οι προβλέψεις του· σε αυτές μπορεί να περιλαμβάνονται παραδοχές σε τομείς όπως τα μακροοικονομικά κριτήρια μέτρησης, η δυναμική της αγοράς, η αύξηση του όγκου και των περιθωρίων για βασικά προϊόντα, τμήματα της αγοράς και γεωγραφικές περιοχές κ.λπ. και
 - ε. αποδοτικότητα: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αποδοτικότητα του ιδρύματος λαμβάνοντας υπόψη την αποδοτικότητα της διοίκησης όσον αφορά την τήρηση προηγούμενων στρατηγικών και προβλέψεων, καθώς και τον βαθμό πολυπλοκότητας και φιλοδοξίας της στρατηγικής που έχουν καθοριστεί σε σύγκριση με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο. Κατά την αξιολόγηση της

αποδοτικότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις δυνατότητες εκτέλεσης της στρατηγικής από την άποψη της διαχείρισης κινδύνου.

90. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν τμήματα της εν λόγω ανάλυσης ταυτόχρονα με την ποσοτική και την ποιοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου, ιδίως την ανάλυση των προβλεπόμενων χρηματοοικονομικών αποδόσεων και των παραγόντων επιτυχίας της στρατηγικής.

4.7 Αξιολόγηση της βιωσιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου

91. Μετά τη διεξαγωγή των αναλύσεων που καλύπτονται στις ενότητες 4.4 και 4.5, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διατυπώνουν, ή να επικαιροποιούν, την άποψή τους σχετικά με τη βιωσιμότητα του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος βάσει της ικανότητάς του να παράγει αποδεκτές αποδόσεις κατά τους επόμενους 12 μήνες, λαμβάνοντας υπόψη τις ποσοτικές επιδόσεις του, τους βασικούς παράγοντες επιτυχίας, τις κυριότερες εξαρτήσεις του, καθώς και το επιχειρηματικό περιβάλλον.

92. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το ύψος των αποδόσεων με τα εξής κριτήρια:

- α. απόδοση ιδίων κεφαλαίων (ROE) ως προς το κόστος ιδίων κεφαλαίων (COE) ή ισοδύναμο δείκτη μέτρησης: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν εάν το επιχειρηματικό μοντέλο παράγει απόδοση άνω του κόστους (μη συμπεριλαμβανομένων των εφάπαξ στοιχείων) επί τη βάσει της απόδοσης ιδίων κεφαλαίων (ROE) ως προς το κόστος ιδίων κεφαλαίων (COE)· άλλα κριτήρια μέτρησης, όπως η απόδοση ενεργητικού ή η προσαρμοσμένη στον κίνδυνο απόδοση κεφαλαίου, καθώς και η εξέταση των μεταβολών των εν λόγω στοιχείων μέτρησης κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου, μπορούν επίσης να στηρίζουν αυτήν την εκτίμηση
- β. χρηματοδοτική διάρθρωση: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν εάν το μείγμα χρηματοδότησης είναι κατάλληλο για το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική· οι διακυμάνσεις ή οι αναντιστοιχίες στο μείγμα χρηματοδότησης μπορεί να σημαίνουν ότι ένα επιχειρηματικό μοντέλο ή μια στρατηγική, ακόμη και αν παράγει αποδόσεις άνω του κόστους, ενδέχεται να μην έχει βιώσιμο ή διατηρήσιμο χαρακτήρα, δεδομένου του υφιστάμενου ή μελλοντικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος, και
- γ. διάθεση ανάληψης κινδύνου: οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν εάν το επιχειρηματικό μοντέλο ή η στρατηγική του ιδρύματος στηρίζεται σε διάθεση ανάληψης κινδύνου, είτε όσον αφορά μεμονωμένους κινδύνους (π.χ. πιστωτικός κίνδυνος, κίνδυνος αγοράς) είτε σε γενικότερο πλαίσιο, η οποία θεωρείται υψηλή σε απόλυτο βαθμό ή σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς για την παραγωγή επαρκών αποδόσεων.

4.8 Αξιολόγηση της βιωσιμότητας της στρατηγικής του ιδρύματος

93. Μετά τη διεξαγωγή των αναλύσεων που καλύπτονται στις ενότητες 4.4 έως 4.6, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διατυπώνουν, ή να επικαιροποιούν, την άποψή τους σχετικά με τη βιωσιμότητα της στρατηγικής του ιδρύματος βάσει της ικανότητάς του να παραγάγει αποδεκτές αποδόσεις, όπως ορίζονται ανωτέρω, κατά τη διάρκεια μελλοντικής περιόδου τουλάχιστον 3 ετών, λαμβάνοντας υπόψη τα στρατηγικά σχέδια και τις χρηματοοικονομικές προβλέψεις του ιδρύματος και την αξιολόγηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.
94. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη βιωσιμότητα της στρατηγικής του ιδρύματος με βάση:
- α. την αξιοπιστία των παραδοχών και των προβλεπόμενων χρηματοοικονομικών επιδόσεων του ιδρύματος σε σύγκριση με την εποπτική άποψη για το υφιστάμενο και μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον
 - β. την εποπτική άποψη για τις προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις στο επιχειρηματικό περιβάλλον (όταν η εν λόγω άποψη είναι διαφορετική από τις παραδοχές του ιδρύματος) και
 - γ. το επίπεδο κινδύνου της στρατηγικής (δηλαδή τον βαθμό πολυπλοκότητας και φιλοδοξίας της στρατηγικής σε σύγκριση με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο) και τη συνακόλουθη πιθανότητα επιτυχίας βάσει των πιθανών δυνατοτήτων εκτέλεσης που διαθέτει το ίδρυμα (οι οποίες υπολογίζονται με βάση την επιτυχία του ιδρύματος ως προς την εκτέλεση προηγούμενων στρατηγικών παρόμοιας κλίμακας ή τις επιδόσεις σε σχέση με το στρατηγικό σχέδιο μέχρι στιγμής και λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες εκτέλεσης της στρατηγικής από την άποψη της διαχείρισης κινδύνου).

4.9 Αξιολόγηση αδύναμων σημείων

95. Μετά τη διεξαγωγή της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα κύρια σημεία στα οποία εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα λόγω του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής του, λαμβάνοντας υπόψη οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:
- α. χαμηλές αναμενόμενες χρηματοοικονομικές αποδόσεις
 - β. εξάρτηση από μη ρεαλιστική στρατηγική
 - γ. υπερβολικές συγκεντρώσεις ή αστάθεια (π.χ. εσόδων, κερδών, πελατών που υπόκεινται σε ενισχυμένη δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη, όπως ορίζεται στο κεφάλαιο II τμήμα 3 της οδηγίας 2015/849, τρίτων χωρών υψηλού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας, καταθέσεων και περιουσιακών

στοιχείων υπό φύλαξη/διαχείριση που σχετίζονται με τις εν λόγω τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου

- δ. υπερβολική ανάληψη κινδύνων
- ε. προβληματισμοί σχετικά με τη δομή της χρηματοδότησης
- στ. σημαντικά εξωτερικά ζητήματα (π.χ. κανονιστικές απειλές, όπως η επιβολή απαίτησης διαχωρισμού «ring fencing» επιχειρηματικών μονάδων) και
- ζ. τους κινδύνους ΠΚΔ και τον αντίκτυπό τους στη βιωσιμότητα και τη διατηρησιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου και τη μακροπρόθεσμη ανθεκτικότητα του ιδρύματος.

96. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τη βιωσιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος και τη διατηρησιμότητα της στρατηγικής του, καθώς και την λήψη απαραίτητων μέτρων για την αντιμετώπιση προβλημάτων και σημείων που προκαλούν ανησυχία.

4.10 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

97. Βάσει της αξιολόγησης της βιωσιμότητας και της διατηρησιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν ολοκληρωμένη άποψη για τη βιωσιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου και τη διατηρησιμότητα της στρατηγικής, καθώς και για τυχόν πιθανούς κινδύνους για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος που προκύπτουν από την εν λόγω αξιολόγηση. Αυτή η άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 2.

Πίνακας 2. Εποπτικές παράμετροι για τη βαθμολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα παράγει ισχυρές και σταθερές αποδόσεις οι οποίες θεωρούνται αποδεκτές λαμβανομένης υπόψη της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και της χρηματοδοτικής διάρθρωσης του ιδρύματος. • Δεν υπάρχουν σημαντικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ούτε μεταβολές στις σημαντικές πηγές εσόδων. • Το ίδρυμα κατέχει ισχυρή ανταγωνιστική θέση στις αγορές του που δραστηριοποιείται και διαθέτει

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>στρατηγική η οποία μπορεί να ενισχύσει περαιτέρω τη θέση του.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει εύλογων παραδοχών σε σχέση με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια είναι σύμφωνα με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και τις δυνατότητες υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.
2	<p>Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα παράγει μέσες αποδόσεις σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς ή/και σε σχέση με τις ιστορικές αποδόσεις, οι οποίες θεωρούνται εν γένει αποδεκτές λαμβανομένης υπόψη της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και της χρηματοδοτικής διάρθρωσης του ιδρύματος. • Υπάρχουν συγκεντρώσεις σε στοιχεία ενεργητικού ή πηγές εσόδων. • Το ίδρυμα αντιμετωπίζει πιέσεις από τον ανταγωνισμό στα προϊόντα/στις υπηρεσίες του σε μία ή περισσότερες κύριες αγορές που δραστηριοποιείται. Υπάρχουν ορισμένες αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα αντιμετώπισης της κατάστασης με βάση τη στρατηγική του ιδρύματος. • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει αισιόδοξων παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια κρίνονται λογικά σύμφωνα με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και των δυνατοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση, όχι όμως χωρίς περαιτέρω ανάληψη κινδύνου.
3	<p>Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα παράγει συχνά χαμηλές ή ασταθείς αποδόσεις, ή στηρίζεται σε διάθεση ανάληψης κινδύνου ή χρηματοδοτική διάρθρωση για την παραγωγή κατάλληλων αποδόσεων οι οποίες εγείρουν ανησυχίες σε εποπτικό επίπεδο.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχουν σημαντικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ή συγκεντρώσεις πηγών εσόδων. • Το ίδρυμα κατέχει χαμηλή ανταγωνιστική θέση για τα προϊόντα/τις υπηρεσίες του στις αγορές που δραστηριοποιείται και έχει παρουσία σε ορισμένους επιχειρηματικούς τομείς με καλές προοπτικές. Το μερίδιο αγοράς του ιδρύματος σημειώνει σημαντική μείωση. Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα αντιμετώπισης της κατάστασης με βάση τη στρατηγική του ιδρύματος. • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει υπερβολικά αισιόδοξων παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια ενδεχομένως να μην μπορούν να πραγματοποιηθούν, δεδομένου του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου και των δυνατοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.
4	Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα παράγει πολύ χαμηλές και ιδιαίτερα ασταθείς αποδόσεις, ή στηρίζεται σε μη αποδεκτή διάθεση ανάληψης κινδύνου ή χρηματοδοτική διάρθρωση για να παραγάγει κατάλληλες αποδόσεις. • Το ίδρυμα έχει υπερβολικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ή εμφανίζει διακύμανση στις σημαντικές πηγές εσόδων. • Το ίδρυμα κατέχει αδύναμη ανταγωνιστική θέση για τα προϊόντα/τις υπηρεσίες του στις επιλεγμένες αγορές του και συμμετέχει σε επιχειρηματικούς τομείς με πολύ ισχνές προοπτικές. Η κατάσταση με βάση τα στρατηγικά σχέδια του ιδρύματος δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί. • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>άκρως εξωπραγματικών παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον.</p> <ul style="list-style-type: none">• Τα στρατηγικά σχέδια δεν μπορούν να υλοποιηθούν δεδομένου του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου και των δυνατοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.

Τίτλος 5. Αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος

5.1 Γενικές παράμετροι

98. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης ενός ιδρύματος είναι επαρκείς και ανάλογες με το προφίλ κινδύνου, το επιχειρηματικό μοντέλο, τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος. Πρέπει να προσδιορίζουν τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της ΕΕ και τις εθνικές απαιτήσεις σε σχέση με τις ορθές ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και να εντοπίζουν τυχόν ελλείψεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν ειδικότερα αν οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης διασφαλίζουν την ορθή διαχείριση κινδύνων και περιλαμβάνουν κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και εποπτεία. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν εάν υπάρχουν σημαντικοί κίνδυνοι που προκαλούνται λόγω ανεπαρκών ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης και τις πιθανές επιπτώσεις τους στο προφίλ κινδύνου και στη βιωσιμότητα του ιδρύματος.
99. Για τη ΔΕΕΑ, η αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης του ιδρύματος και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος πρέπει να περιλαμβάνει την αξιολόγηση των ακόλουθων τομέων:
- α. το συνολικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης, το οποίο πρέπει να περιλαμβάνει σαφή οργανωτική δομή
 - β. τη σύνθεση, οργάνωση και λειτουργία του διοικητικού οργάνου και των επιτροπών του, εφόσον έχουν συσταθεί
 - γ. την εταιρική κουλτούρα και τη νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων
 - δ. τις πολιτικές και πρακτικές αποδοχών
 - ε. το πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης, το οποίο πρέπει να περιλαμβάνει την εύρυθμη λειτουργία ανεξάρτητων μονάδων διαχείρισης κινδύνου, κανονιστικής συμμόρφωσης και εσωτερικού ελέγχου
 - στ. το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της ΔΑΕΕΚ, της ΔΑΕΕΡ, της διαδικασίας έγκρισης νέων προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των ουσιαστικών αλλαγών σε προϊόντα, συστήματα και διαδικασίες και των έκτακτων συναλλαγών
 - ζ. την ακεραιότητα των διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών
 - η. πολιτική και στρατηγική εξωτερικής ανάθεσης

- θ. τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών και επιχειρησιακή συνέχεια, και
- ι. το σχέδιο ανάκαμψης.

100. Η αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση της διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων όπως ορίζεται στους τίτλους 6 και 8, καθώς και τις αξιολογήσεις της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ που αναφέρονται στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς το κεφάλαιο (τίτλος 7) και ως προς τη ρευστότητα (τίτλος 9). Ομοίως, η ανάλυση ανά επιμέρους κίνδυνο στο πλαίσιο των υπολογισμών/εκτιμήσεων κεφαλαίων της ΔΑΕΕΚ, που εξετάζεται στον τίτλο 7, καθώς και τυχόν ελλείψεις που εντοπίζονται στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην αξιολόγηση του συνολικού πλαισίου της ΔΑΕΕΚ που πραγματοποιείται βάσει του παρόντος τίτλου.
101. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση¹⁵, η αξιολόγηση του πλαισίου εσωτερικής διακυβέρνησης πρέπει να περιλαμβάνει την επαλήθευση της ύπαρξης ρυθμίσεων και μηχανισμών διακυβέρνησης, ώστε να διασφαλίζεται ότι το ίδρυμα συμμορφώνεται με τις ισχύουσες απαιτήσεις ΚΕΧ/ΧΤ και να λαμβάνονται υπόψη τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που λαμβάνονται από την εποπτική αρχή ΚΕΧ/ΧΤ σχετικά με την αξιολόγηση των εν λόγω ρυθμίσεων και μηχανισμών.

5.2 Συνολικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης

102. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση, τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις¹⁶, τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις απαιτήσεις δημοσιοποίησης¹⁷, τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων¹⁸ και τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις ορθές πολιτικές αποδοχών¹⁹, η αξιολόγηση του πλαισίου εσωτερικής διακυβέρνησης από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να περιλαμβάνει μια αξιολόγηση του εάν το ίδρυμα αποδεικνύει τουλάχιστον ότι:
- α. τα καθήκοντα του διοικητικού οργάνου καθορίζονται με σαφήνεια, ούτως ώστε να γίνεται διάκριση μεταξύ των καθηκόντων της διοικητικής (εκτελεστικής) λειτουργίας και

¹⁵ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση δυνάμει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (EBA/GL/2021/05).

¹⁶ Κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις βάσει της οδηγίας αριθ. 2013/36/ΕΕ και της οδηγίας αριθ. 2014/65/ΕΕ (EBA/GL/2021/06).

¹⁷ [Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις απαιτήσεις δημοσιοποίησης δυνάμει του όγδοου μέρους του κανονισμού \(ΕΕ\) αριθ. 575/2013](#) (EBA/GL/2016/11).

¹⁸ [Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων](#) (EBA/GL/2019/02).

¹⁹ [Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ορθές πολιτικές αποδοχών](#) σύμφωνα με τα άρθρα 74 παράγραφος 3 και 75 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και τις δημοσιοποιήσεις δυνάμει του άρθρου 450 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (EBA/GL/2021/04).

- της εποπτικής (μη εκτελεστικής) λειτουργίας, και έχουν εφαρμοστεί οι κατάλληλες ρυθμίσεις διακυβέρνησης
- β. δημιουργήθηκε μια κατάλληλη και διαφανής οργανωτική και επιχειρησιακή δομή με σαφώς καθορισμένα, διαφανή και συνεπή όρια αρμοδιοτήτων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων του διοικητικού οργάνου και των επιτροπών του
 - γ. το διοικητικό όργανο έχει καθορίσει και διασφαλίσει την εφαρμογή συνολικών επιχειρηματικών στρατηγικών και στρατηγικών κινδύνου, μεταξύ άλλων καθορίζοντας τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος, σε ατομική και ενοποιημένη βάση με την κατάλληλη συμμετοχή του διοικητικού οργάνου
 - δ. η νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων μέσω πολιτικών και η εφαρμογή τους, συμπεριλαμβανομένης της επικοινωνίας και της εκπαίδευσης, είναι κατάλληλες
 - ε. έχει εφαρμοστεί μια διαδικασία επιλογής και αξιολόγησης της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις
 - στ. υπάρχει επαρκές και αποτελεσματικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης και εσωτερικού ελέγχου με ανεξάρτητες μονάδες διαχείρισης κινδύνων, συμμόρφωσης και εσωτερικού ελέγχου που διαθέτουν επαρκείς εξουσίες, κύρος και πόρους για την εκτέλεση των αρμοδιοτήτων τους
 - ζ. εφαρμόζεται πολιτική αποδοχών, καθώς και πρακτικές αποδοχών που συνάδουν με τις αρχές περί αποδοχών που καθορίζονται στα άρθρα 92 έως 95 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ορθές πολιτικές αποδοχών
 - η. εφαρμόστηκαν ρυθμίσεις που αποσκοπούν στη διασφάλιση της αριότητας των συστημάτων λογιστικής και χρηματοοικονομικών εκθέσεων, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοοικονομικών και επιχειρησιακών ελέγχων και της συμμόρφωσης με τον νόμο και τα συναφή πρότυπα
 - θ. εφαρμόστηκε πολιτική και στρατηγική εξωτερικής ανάθεσης που εξετάζουν τον αντίκτυπο της εξωτερικής ανάθεσης στις δραστηριότητες του ιδρύματος και στους κινδύνους που αντιμετωπίζει
 - ι. έχει καθοριστεί, εποπτεύεται και αξιολογείται τακτικά το πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης από το διοικητικό όργανο, και
 - ια. το πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης είναι διαφανές για τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των μετόχων.

5.3 Οργάνωση και λειτουργία του διοικητικού οργάνου

103. Σύμφωνα με το άρθρο 74 και το άρθρο 91 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση και τις κοινές

κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν:

- α. οι ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο να διασφαλίσουν ότι η ατομική και συλλογική καταλληλότητα του διοικητικού οργάνου και η ατομική καταλληλότητα προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις εφαρμόζονται και εκτελούνται αποτελεσματικά κατά τον διορισμό, όταν προκύπτουν ουσιώδεις αλλαγές (π.χ. εκείνες που επηρεάζουν τις συνθήκες που αξιολογούνται στο πλαίσιο της αρχικής προσαρμογής και της ορθής αξιολόγησης), και σε συνεχή βάση, συμπεριλαμβανομένης της κοινοποίησης στις αρμόδιες αρχές
- β. η σύνθεση και ο σχεδιασμός της διαδοχής του διοικητικού οργάνου είναι κατάλληλα
- γ. το διοικητικό όργανο εφαρμόζει πολιτική για την προώθηση της πολυμορφίας εντός του διοικητικού οργάνου, με την επιφύλαξη των κανόνων κατά των διακρίσεων, και εάν η εν λόγω πολιτική πολυμορφίας αντικατοπτρίζεται στην πολιτική προσλήψεων του διοικητικού οργάνου, διασφαλίζοντας μια επαρκώς διαφοροποιημένη ομάδα υποψηφίων· και, όσον αφορά σημαντικά ιδρύματα, εάν αυτά έχουν θέσει ποσοτικό στόχο για την εκπροσώπηση του υποεκπροσωπούμενου φύλου
- δ. υπάρχει αποτελεσματική αλληλεπίδραση μεταξύ του διοικητικού οργάνου κατά την άσκηση των διοικητικών και εποπτικών αρμοδιοτήτων
- ε. το διοικητικό όργανο κατά την άσκηση των διοικητικών του αρμοδιοτήτων διευθύνει με τον δέοντα τρόπο τις επιχειρηματικές δραστηριότητες και η άσκηση των εποπτικών του αρμοδιοτήτων επιβλέπει και παρακολουθεί τη λήψη αποφάσεων και τις ενέργειες της διοίκησης
- στ. όλα τα μέλη του διοικητικού οργάνου ενεργούν ανεξάρτητα
- ζ. αφιερώνεται επαρκής χρόνος από τα μέλη του διοικητικού οργάνου για την άσκηση των καθηκόντων τους
- η. τηρείται ο περιορισμός του αριθμού των θέσεων σε διοικητικά συμβούλια για σημαντικά ιδρύματα, όπως ορίζεται στο άρθρο 91 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ
- θ. εφαρμόζονται οι κατάλληλες πρακτικές και διαδικασίες εσωτερικής διακυβέρνησης για το διοικητικό όργανο και τις επιτροπές του, εφόσον έχουν συσταθεί, και
- ι. το διοικητικό όργανο κατά την άσκηση των διοικητικών του αρμοδιοτήτων και της εποπτικής του αρμοδιότητας, και η επιτροπή κινδύνου, εφόσον έχει συσταθεί, έχουν κατάλληλη πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση κινδύνου του ιδρύματος.

5.4 Εταιρικές αξίες και νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων

104. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλη και διαφανή εταιρική δομή που είναι ενδεδειγμένη και ορθή, συνεπείς εταιρικές αξίες, καθώς και νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων η οποία είναι ολοκληρωμένη και ανάλογη με τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που ενυπάρχουν στο επιχειρηματικό μοντέλο και στις δραστηριότητες του ιδρύματος και συνάδει με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
105. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν:
- α. το διοικητικό όργανο γνωρίζει και κατανοεί πλήρως τη νομική, οργανωτική και λειτουργική δομή του ιδρύματος («Γνώρισε τη δομή σου») και διασφαλίζει ότι αυτή συνάδει με την εγκεκριμένη επιχειρηματική στρατηγική, τη στρατηγική κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος
 - β. τα ιδρύματα δεν έχουν δημιουργήσει αδιαφανείς ή ασκόπως πολύπλοκες δομές οι οποίες στερούνται σαφούς οικονομικού σκοπού ή νομικού σκοπού, ή οι εν λόγω δομές εγείρουν ανησυχίες ότι ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν για σκοπό που συνδέεται με οικονομικό έγκλημα. Κατά τη συγκρότηση πολύπλοκων δομών, το διοικητικό όργανο κατανοεί τις δομές, τον σκοπό τους, καθώς και τους συγκεκριμένους κινδύνους που συνδέονται με αυτές, και εξασφαλίζει τη δέουσα συμμετοχή των μονάδων εσωτερικού ελέγχου
 - γ. τα ιδρύματα έχουν αναπτύξει μια ολοκληρωμένη κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων για ολόκληρο τον όμιλο βασιζόμενα στην πλήρη κατανόηση και την ολιστική θεώρηση των κινδύνων τους οποίους αντιμετωπίζουν και των τρόπων διαχείρισής τους και λαμβάνοντας υπόψη τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος
 - δ. η νοοτροπία δεοντολογίας και αντιμετώπισης των κινδύνων του ιδρύματος προωθεί ένα περιβάλλον εποικοδομητικής πρόκλησης στο οποίο οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων ενθαρρύνουν ένα ευρύ φάσμα απόψεων
 - ε. τα ιδρύματα έχουν εφαρμόσει ανεξάρτητες εσωτερικές διαδικασίες και διαδικασίες καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing) που επιτρέπουν την υποβολή πληροφοριών με ανώνυμο τρόπο στο διοικητικό όργανο και σε άλλες υπεύθυνες μονάδες
 - στ. τα ιδρύματα διαχειρίζονται δεόντως τη σύγκρουση συμφερόντων σε επίπεδο ιδρύματος και εφαρμόζουν πολιτική σύγκρουσης συμφερόντων για το προσωπικό, με στόχο τη διαχείριση συγκρούσεων μεταξύ των ιδιωτικών συμφερόντων του προσωπικού και των συμφερόντων του ιδρύματος

- ζ. τα ιδρύματα εντοπίζουν, τεκμηριώνουν και διαχειρίζονται κατάλληλα πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων που προκύπτουν από δάνεια ή άλλες συναλλαγές με μέλη του διοικητικού οργάνου και τα συνδεδεμένα μέρη τους
- η. τα θεσμικά όργανα διασφαλίζουν ότι δεν γίνονται διακρίσεις εις βάρος του προσωπικού και ότι υπάρχουν ίσες ευκαιρίες για όλα τα φύλα
- θ. υπάρχει σαφής, ισχυρή και αποτελεσματική ενημέρωση σχετικά με τις στρατηγικές, τις εταιρικές αξίες, τον κώδικα δεοντολογίας ή/και άλλου παρόμοιου μέσου, τις πολιτικές κινδύνου και άλλες πολιτικές σε όλο το σχετικό προσωπικό, και η νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων εφαρμόζεται σε όλα τα επίπεδα του ιδρύματος, και
- ι. στο πλαίσιο του κώδικα δεοντολογίας, τα ιδρύματα καθορίζουν τις αρχές και παρέχουν παραδείγματα αποδεκτών και μη αποδεκτών συμπεριφορών που συνδέονται ειδικότερα με την εσφαλμένη χρηματοοικονομική αναφορά και τη διάπραξη παραπτώματων, οικονομικού και χρηματοοικονομικού εγκλήματος, συμπεριλαμβανομένων ιδίως της απάτης, της ΞΧ/ΧΤ, των αντιμονοπωλιακών πρακτικών, των οικονομικών κυρώσεων, της δωροδοκίας και της διαφθοράς, της χειραγώγησης της αγοράς, των καταχρηστικών πωλήσεων και άλλων παραβιάσεων της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών, φορολογικών αδικημάτων, είτε διαπράττονται άμεσα είτε έμμεσα, μεταξύ άλλων μέσω παράνομων ή απαγορευμένων συστημάτων αρμπιτράζ μερισμάτων.

5.5 Πολιτικές και πρακτικές αμοιβών

106. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει πολιτικές και πρακτικές αποδοχών, όπως αναφέρεται στα άρθρα 92 έως 95 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, για υπαλλήλους των οποίων οι επαγγελματικές δραστηριότητες έχουν ουσιώδη αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και κατάλληλες πολιτικές αποδοχών για όλα τα μέλη του προσωπικού οι οποίες είναι ουδέτερες ως προς το φύλο. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση και τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ορθές πολιτικές αποδοχών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν:

- α. η πολιτική αποδοχών συνάδει με τις επιχειρηματικές στρατηγικές και τις στρατηγικές αντιμετώπισης κινδύνων, την εταιρική κουλτούρα και αξίες, τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος και τα μέτρα που λαμβάνονται για την αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων, δεν ενθαρρύνει την υπερβολική ανάληψη κινδύνων και διατηρείται, εγκρίνεται και εποπτεύεται από το διοικητικό όργανο
- β. η πολιτική αποδοχών είναι ουδέτερη ως προς το φύλο και τα θεσμικά όργανα έχουν λάβει κατάλληλα μέτρα για την παρακολούθηση της διαχρονικής εξέλιξης του μισθολογικού χάσματος μεταξύ των φύλων
- γ. το προσωπικό του οποίου οι επαγγελματικές δραστηριότητες έχουν ουσιώδη αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος (συγκεκριμένα μέλη του προσωπικού) προσδιορίζεται δεόντως και εφαρμόζονται ορθά τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 92

παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/923 της Επιτροπής, ιδίως όσον αφορά:

- i. την εφαρμογή των ποιοτικών και ποσοτικών κριτηρίων για τον εντοπισμό των υπαλλήλων και
 - ii. τις διατάξεις για την εξαίρεση των υπαλλήλων που εντοπίζονται μόνο βάσει των ποσοτικών κριτηρίων που προσδιορίζονται στο άρθρο 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2021/923 της Επιτροπής
- δ. τα ιδρύματα έχουν προβεί σε κατάλληλη κατανομή μεταξύ των σταθερών και των μεταβλητών στοιχείων των αποδοχών, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στη μεταχείριση των επιδομάτων ή των πληρωμών βάσει ρόλων, των εγγυημένων μεταβλητών αποδοχών, των αποζημιώσεων απόλυσης κ.λπ.
- ε. ο συνδυασμός μεταβλητών και σταθερών αποδοχών είναι κατάλληλος, τηρούνται οι διατάξεις για τον περιορισμό της μεταβλητής συνιστώσας των αποδοχών στο 100% της σταθερής συνιστώσας των αποδοχών (200% με την έγκριση των μετόχων) και οι μεταβλητές αποδοχές δεν καταβάλλονται μέσω μηχανισμών και μεθόδων που διευκολύνουν τη μη συμμόρφωση με την οδηγία 2013/36/ΕΕ ή τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013
- στ. οι μεταβλητές αποδοχές για συγκεκριμένα μέλη του προσωπικού βασίζονται στις επιδόσεις, τηρούνται οι απαιτήσεις σε σχέση με την αναβολή, διακράτηση, πληρωμή σε μέσα καθώς και η εφαρμογή ρυθμίσεων αρνητικού μπόνους (malus) και επιστροφής αποδοχών και το ίδρυμα δεν χρησιμοποιεί μηχανισμούς ή μεθόδους που οδηγούν σε καταστρατήγηση των απαιτήσεων αποδοχών
- ζ. τα ιδρύματα εφαρμόζουν ορθά τις απαιτήσεις αποδοχών σε ενοποιημένη ή υποενοποιημένη βάση σύμφωνα με το άρθρο 109 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και
- η. τα ιδρύματα λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους περιορισμούς σχετικά με τις μεταβλητές αποδοχές ως συνέπεια της λήψης κρατικής στήριξης ή λόγω συστάσεων ή αποφάσεων των αρμόδιων αρχών.

5.6 Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

107. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να αναφέρει τουλάχιστον αν:

- α. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες γραπτές πολιτικές εσωτερικού ελέγχου και εφαρμόζει ένα πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου στις επιχειρησιακές ομάδες, άλλες συναφείς ομάδες και στο πλαίσιο ανεξάρτητων μονάδων εσωτερικού ελέγχου

- β. υπάρχει σαφής, διαφανής και τεκμηριωμένη διαδικασία λήψης αποφάσεων με σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων για την εφαρμογή του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου και των συνιστωσών του
- γ. υπάρχει επαρκής διαχωρισμός των καθηκόντων και των φραγμών στην πληροφόρηση, όπου απαιτείται
- δ. όλες οι ανεξάρτητες μονάδες εσωτερικού ελέγχου είναι αποτελεσματικές και διαθέτουν κατάλληλους και επαρκείς πόρους, εξουσία και κύρος για την εκπλήρωση της αποστολής τους, καθώς και, όπου απαιτείται, άμεση πρόσβαση στο διοικητικό όργανο κατά την άσκηση της εποπτικής του αρμοδιότητας
- ε. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου καλύπτει όλους τους τομείς του ιδρύματος, με σαφή κατανομή των επιχειρησιακών μονάδων και των μονάδων υποστήριξης που ευθύνονται σε πρώτο βαθμό για τη θέσπιση και τη διατήρηση επαρκών εσωτερικών ελέγχων και διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων
- στ. προβλέπεται έγκαιρη ανταλλαγή των αναγκαίων πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών, των μηχανισμών και των διαδικασιών και των επικαιροποιήσεών τους, κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται ότι κάθε διοικητικό όργανο, επιχειρηματικός τομέας και εσωτερική μονάδα, συμπεριλαμβανομένης κάθε επιμέρους ανεξάρτητης μονάδας εσωτερικού ελέγχου, είναι σε θέση να εκτελεί τα αντίστοιχα καθήκοντα
- ζ. το ίδρυμα διαθέτει μια πολιτική και διαδικασία έγκρισης νέων προϊόντων (NPAP), συμπεριλαμβανομένης μιας διαδικασίας για ουσιαστικές αλλαγές ή έκτακτες συναλλαγές, με σαφώς καθορισμένο ρόλο για τις ανεξάρτητες μονάδες διαχείρισης κινδύνων και κανονιστικής συμμόρφωσης, που εγκρίνονται από το διοικητικό όργανο
- η. το ίδρυμα έχει τη δυνατότητα να καταρτίζει γραπτές εκθέσεις κινδύνου, τις χρησιμοποιεί για διοικητικούς σκοπούς και οι εν λόγω εκθέσεις κινδύνου είναι:
 - i. έγκαιρες, ακριβείς, συνοπτικές, πλήρεις, σαφείς και χρήσιμες· και
 - ii. καταρτίζονται και κοινοποιούνται στα ενδιαφερόμενα μέρη με την κατάλληλη συχνότητα, και
- θ. οι συστάσεις εσωτερικού ελέγχου υπόκεινται σε επίσημη διαδικασία παρακολούθησης από τα κατάλληλα επίπεδα διοίκησης, προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματική και έγκαιρη υλοποίησή τους και να υποβάλλονται σχετικές αναφορές.

Μονάδα διαχείρισης κινδύνων

108. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα έχει θεσπίσει μια ανεξάρτητη μονάδα διαχείρισης κινδύνων και τουλάχιστον αν η εν λόγω μονάδα:

- α. αποτελεί κεντρικό οργανωτικό χαρακτηριστικό που καλύπτει ολόκληρο το ίδρυμα και είναι δομημένο έτσι ώστε να μπορεί να εφαρμόζει πολιτικές διαχείρισης κινδύνου και να ελέγχει το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και συμμετέχει ενεργά σε όλες τις σημαντικές αποφάσεις διαχείρισης κινδύνων·
- β. διασφαλίζει ότι όλοι οι κίνδυνοι σε επίπεδο ομίλου εντοπίζονται, μετρώνται, αξιολογούνται, παρακολουθούνται και αναφέρονται δεόντως από τους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς ή τις εσωτερικές μονάδες και ότι τηρείται η στρατηγική κινδύνου·
- γ. αξιολογεί ανεξάρτητα τις παραβιάσεις της διάθεσης ανάληψης κινδύνων ή των ορίων και ενημερώνει τις επιχειρηματικές μονάδες και το διοικητικό όργανο, συνιστώντας πιθανά διορθωτικά μέτρα.

109. Λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν ο επικεφαλής της μονάδας διαχείρισης κινδύνων διαθέτει επαρκή εμπειρογνωμοσύνη, εξουσία, κύρος και ανεξαρτησία.

Μονάδα κανονιστικής συμμόρφωσης

110. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα έχει θεσπίσει μόνιμη, ανεξάρτητη και αποτελεσματική μονάδα κανονιστικής συμμόρφωσης και τουλάχιστον αν η εν λόγω μονάδα:

- α. υπόκειται σε καλά τεκμηριωμένη πολιτική κανονιστικής συμμόρφωσης, η οποία κοινοποιείται σε όλο το προσωπικό και εποπτεύεται από το διοικητικό όργανο
- β. διασφαλίζει ότι η παρακολούθηση της συμμόρφωσης πραγματοποιείται μέσω ενός διαρθρωμένου και σαφώς καθορισμένου προγράμματος παρακολούθησης της συμμόρφωσης και ότι τηρείται η πολιτική κανονιστικής συμμόρφωσης.

111. Λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν τα ιδρύματα διόρισαν ένα πρόσωπο υπεύθυνο για την μονάδα κανονιστικής συμμόρφωσης σε ολόκληρο το ίδρυμα. Όταν ένα τέτοιο πρόσωπο είναι ταυτόχρονα ο επικεφαλής της μονάδας διαχείρισης κινδύνων ή επιτελεί άλλον ανώτερο ρόλο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν ενδέχεται να υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων.

Μονάδα εσωτερικού ελέγχου

112. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα έχει θεσπίσει μια αποτελεσματική ανεξάρτητη λειτουργία εσωτερικού ελέγχου η οποία:

- α. τηρεί τα συναφή εθνικά και διεθνή επαγγελματικά πρότυπα

- β. καθορίζει τον σκοπό της, την εξουσία και την αρμοδιότητά της σε καταστατικό στο οποίο αναγνωρίζονται τα επαγγελματικά πρότυπα και εγκρίνεται από το διοικητικό όργανο
- γ. προστατεύει την οργανωτική ανεξαρτησία της μονάδας και την αντικειμενικότητα των εσωτερικών ελεγκτών, μεταξύ άλλων μέσω του κατάλληλου διαχωρισμού καθηκόντων και άμεσους διαύλους αναφοράς στο διοικητικό όργανο
- δ. αξιολογεί την καταλληλότητα του πλαισίου διακυβέρνησης του ιδρύματος, μεταξύ άλλων εάν οι υφιστάμενες πολιτικές και διαδικασίες εξακολουθούν να είναι επαρκείς και συμμορφώνονται με τις νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις, με αποφάσεις του διοικητικού οργάνου και με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου και τη στρατηγική κινδύνων του ιδρύματος
- ε. αξιολογεί αν οι διαδικασίες εφαρμόζονται σωστά και αποτελεσματικά (π.χ. συμμόρφωση με τις απαιτήσεις διεξαγωγής συναλλαγών, συμμόρφωση του επιπέδου κινδύνου που πράγματι προέκυψε με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου και τα όρια κινδύνου, κλπ.)
- στ. αξιολογεί την επάρκεια, την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των ελέγχων που διενεργούνται και των αναφορών που υποβάλλονται από τις επιχειρησιακές μονάδες, καθώς και από τις εσωτερικές μονάδες διαχείρισης κινδύνου και κανονιστικής συμμόρφωσης
- ζ. καλύπτει επαρκώς όλους τους τομείς στο πλαίσιο ενός σχεδίου ελέγχου που βασίζεται στους κινδύνους, συμπεριλαμβανομένων των ΔΑΕΕΚ, ΔΑΕΕΡ και της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων και
- η. καθορίζει αν το ίδρυμα τηρεί τις εσωτερικές πολιτικές και τη σχετική ενωσιακή και εθνική νομοθεσία και αντιμετωπίζει τυχόν αποκλίσεις από οποιαδήποτε από αυτές.

5.7 Πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων

113. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει θεσπίσει κατάλληλο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων καθώς και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τα εξής:
- α. αν η στρατηγική κινδύνων, η διάθεση ανάληψης κινδύνου και το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων είναι κατάλληλα και εφαρμόζονται σε ατομική και ενοποιημένη βάση
 - β. τα πλαίσια των ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ
 - γ. τις δυνατότητες και τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων
 - δ. εάν το ίδρυμα έχει συγκροτήσει μια ανεξάρτητη μονάδα διαχείρισης κινδύνων που καλύπτει ολόκληρο το ίδρυμα, η οποία συμμετέχει ενεργά στην εκπόνηση της στρατηγικής κινδύνου του ιδρύματος και σε όλες τις σημαντικές αποφάσεις διαχείρισης

κινδύνων, και η οποία παρέχει στο διοικητικό όργανο και στις επιχειρηματικές μονάδες κάθε σημαντική πληροφορία που σχετίζεται με κινδύνους

- ε. εάν το ίδρυμα διαθέτει επικεφαλής της μονάδας διαχείρισης κινδύνων με επαρκή εμπειρογνωμοσύνη, ανεξαρτησία και αρχαιότητα, και, όπου απαιτείται, άμεση πρόσβαση στο διοικητικό όργανο κατά την άσκηση της εποπτικής του αρμοδιότητας
- στ. εάν η ανεξάρτητη μονάδα διαχείρισης κινδύνων διασφαλίζει ότι οι διαδικασίες μέτρησης, αξιολόγησης και παρακολούθησης των κινδύνων είναι κατάλληλες
- ζ. εάν το ίδρυμα έχει θεσπίσει πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τον μετριασμό και την αναφορά κινδύνων και συναφών συγκεντρώσεων κινδύνων και εάν αυτές συνάδουν με τα όρια κινδύνου του ιδρύματος και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου ή εγκρίνονται από το διοικητικό όργανο, και
- η. εάν το ίδρυμα έχει θεσπίσει ενισχυμένες διαδικασίες για την έγκριση αποφάσεων για τις οποίες ο επικεφαλής της μονάδας διαχείρισης κινδύνων ή ο επικεφαλής της μονάδας κανονιστικής συμμόρφωσης έχουν εκφράσει αρνητική άποψη.

5.7.1 Πλαίσιο και στρατηγική της διάθεσης ανάληψης κινδύνου

- 114. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον βαθμό στον οποίο το εν λόγω πλαίσιο είναι ενσωματωμένο στη συνολική στρατηγική του ιδρύματος και τον τρόπο με τον οποίο την επηρεάζει. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει, ειδικότερα, να αξιολογούν αν υπάρχουν κατάλληλοι και συνεπείς δεσμοί μεταξύ του πλαισίου επιχειρηματικής στρατηγικής, στρατηγικής κινδύνων, διάθεσης ανάληψης κινδύνου και διαχείρισης κινδύνων, και των πλαισίων διαχείρισης κεφαλαίων και ρευστότητας.
- 115. Κατά την εξέταση της στρατηγικής κινδύνων, του πλαισίου διάθεσης ανάληψης κινδύνου και του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων ενός ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν:
 - α. η αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου σε σχέση με τη στρατηγική κινδύνων και το πλαίσιο διάθεσης ανάληψης κινδύνου και διαχείρισης κινδύνων ασκείται στην πράξη με την κατάλληλη καθοδήγηση και επίβλεψη
 - β. η στρατηγική αντιμετώπισης κινδύνων και η διάθεση ανάληψης κινδύνου λαμβάνουν υπόψη όλους τους σημαντικούς κινδύνους στους οποίους εκτίθεται το ίδρυμα και περιλαμβάνουν ανώτατα και κατώτατα όρια και όρια ανοχής όσον αφορά τους κινδύνους
 - γ. η στρατηγική αντιμετώπισης κινδύνων και η διάθεση ανάληψης κινδύνου είναι συνεπείς και εφαρμόζονται

- δ. το πλαίσιο της διάθεσης ανάληψης κινδύνου είναι προορατικό, σύμφωνο με τον ορίζοντα στρατηγικού σχεδιασμού που ορίζεται στην επιχειρηματική στρατηγική και επανεξετάζεται τακτικά
- ε. η στρατηγική αντιμετώπισης κινδύνων και η διάθεση ανάληψης κινδύνου λαμβάνουν δεόντως υπόψη την ανοχή κινδύνου και τους χρηματοοικονομικούς πόρους του ιδρύματος (δηλ. η διάθεση ανάληψης κινδύνου πρέπει να συνάδει με τις εποπτικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας και με άλλα εποπτικά μέτρα και απαιτήσεις), και
- στ. η στρατηγική αντιμετώπισης κινδύνων και η δήλωση διάθεσης ανάληψης κινδύνου τεκμηριώνονται γραπτώς και υπάρχουν στοιχεία που καταδεικνύουν ότι έχουν κοινοποιηθεί στο προσωπικό του ιδρύματος.

5.7.2 Πλαίσιο της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ

116. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν τακτικά την ΔΑΕΕΚ και την ΔΑΕΕΡ των ιδρυμάτων με βάση τις πληροφορίες που συλλέγονται από τα ιδρύματα σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις πληροφορίες της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ που συλλέγονται για τους σκοπούς της ΔΕΕΑ ²⁰ και προσδιορίζουν την αρτιότητα, την αποτελεσματικότητα και την πληρότητά τους σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται σε αυτήν την ενότητα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν με ποιον τρόπο η ΔΑΕΕΚ και η ΔΑΕΕΡ ενσωματώνονται στις συνολικές πρακτικές διαχείρισης κινδύνων και στρατηγικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαιακού προγραμματισμού και του προγραμματισμού σχετικά με τη ρευστότητα.
117. Οι εν λόγω αξιολογήσεις πρέπει να συμβάλουν στον προσδιορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και στην αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας όπως περιγράφεται στον Τίτλο 7, καθώς και στην αξιολόγηση της επάρκειας ρευστότητας όπως περιγράφεται στον Τίτλο 9.

Αρτιότητα της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ

118. Για την αξιολόγηση της αρτιότητας της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον αναλογικό χαρακτήρα των πολιτικών, των διεργασιών, των πληροφοριών και των προτύπων που συγκροτούν τη ΔΑΕΕΚ και τη ΔΑΕΕΡ ως προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ για την αξιολόγηση και τη διατήρηση επαρκούς επιπέδου εσωτερικού κεφαλαίου και ρευστότητας για την κάλυψη των κινδύνων στους οποίους είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα και για τη λήψη επιχειρηματικών αποφάσεων (π.χ. για την κατανομή κεφαλαίου στο πλαίσιο του επιχειρηματικού σχεδίου), μεταξύ άλλων και σε συνθήκες ακραίων καταστάσεων, σύμφωνα

²⁰ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις πληροφορίες της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ που συλλέγονται για τους σκοπούς της ΔΕΕΑ ([EBA/GL/2016/10](#))

με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα.

119. Κατά την αξιολόγηση της αρτιότητας της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, κατά περίπτωση:
- α. εάν οι μεθοδολογίες και οι παραδοχές τις οποίες υιοθετούν τα ιδρύματα είναι κατάλληλες και συνεπείς για όλο το φάσμα των κινδύνων, βασίζονται σε αδιάσειστα εμπειρικά δεδομένα, χρησιμοποιούν ορθές βαθμονομημένες παραμέτρους και εφαρμόζονται εξίσου για τη μέτρηση των κινδύνων όσο και για τη διαχείριση κεφαλαίου και ρευστότητας
 - β. εάν το επίπεδο εμπιστοσύνης συνάδει με τη διάθεση ανάληψης κινδύνων και κατά πόσο οι εσωτερικές παραδοχές διαφοροποίησης αντικατοπτρίζουν το επιχειρηματικό μοντέλο και τις στρατηγικές κινδύνου
 - γ. εάν ο ορισμός και η σύνθεση των διαθέσιμων πηγών εσωτερικού κεφαλαίου ή ρευστότητας που λαμβάνει υπόψη το ίδρυμα για τους σκοπούς της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ συνάδουν με τη μέτρηση κινδύνων που διενεργείται από το ίδρυμα και μπορούν να συμπεριληφθούν στον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων και των αποθεμάτων ρευστότητας, και
 - δ. εάν η διανομή/κατανομή των διαθέσιμων πηγών εσωτερικού κεφαλαίου και ρευστότητας μεταξύ επιχειρηματικών τομέων ή νομικών οντοτήτων αντικατοπτρίζει ορθά τον κίνδυνο στον οποίο εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί, αντίστοιχα, καθένας ή καθεμία εξ αυτών, και κατά πόσο λαμβάνει ορθά υπόψη τυχόν νομικούς ή λειτουργικούς περιορισμούς ως προς τη δυνατότητα μεταφοράς των εν λόγω πόρων.

Αποτελεσματικότητα της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ

120. Κατά την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη χρήση τους στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και διαχείρισης σε όλα τα επίπεδα του ιδρύματος (π.χ. καθορισμός ορίων, μέτρηση επιδόσεων κ.λπ.). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο το ίδρυμα χρησιμοποιεί τη ΔΑΕΕΚ και τη ΔΑΕΕΡ στη διαχείριση κινδύνων, κεφαλαίου και ρευστότητας του ιδρύματος (δοκιμή χρήσης υποδείγματος). Κατά την αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι διασυνδέσεις και η αλληλένδετη λειτουργία της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ με το πλαίσιο διάθεσης ανάληψης κινδύνου, τη διαχείριση κινδύνων, καθώς και τη διαχείριση ρευστότητας και κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων στρατηγικών μελλοντικής χρηματοδότησης, και εάν αυτές ενδείκνυνται για το επιχειρηματικό μοντέλο και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος.
121. Για το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει πολιτικές, διαδικασίες και εργαλεία που διευκολύνουν:

- α. τον σαφή προσδιορισμό των μονάδων ή/και των επιτροπών διαχείρισης οι οποίες είναι αρμόδιες για τα διάφορα στοιχεία της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ (π.χ. μοντελοποίηση και ποσοτικοποίηση, εσωτερικός έλεγχος και επικύρωση, παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων, παραπομπή ζητημάτων σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας, κ.λπ.)
 - β. τον κεφαλαιακό προγραμματισμό και τον προγραμματισμό ρευστότητας: ο υπολογισμός των πηγών κεφαλαίου και ρευστότητας σε μελλοντοστραφή βάση (συμπεριλαμβανομένων και υποθετικών σεναρίων ακραίων καταστάσεων) σε σχέση με τη συνολική στρατηγική ή σημαντικές συναλλαγές
 - γ. την κατανομή και την παρακολούθηση των πηγών κεφαλαίου και ρευστότητας μεταξύ επιχειρηματικών τομέων και ειδών κινδύνου (π.χ. τα καθορισμένα όρια κινδύνου για επιχειρηματικούς τομείς, οντότητες ή επιμέρους κινδύνους συνάδουν με τον στόχο της διασφάλισης της συνολικής επάρκειας των πηγών εσωτερικού κεφαλαίου και ρευστότητας του ιδρύματος)
 - δ. την τακτική και άμεση υποβολή αναφορών για την κεφαλαιακή επάρκεια και την επάρκεια ρευστότητας στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στο διοικητικό όργανο (ειδικότερα, η συχνότητα της υποβολής αναφορών πρέπει να είναι επαρκής σε σχέση με τους κινδύνους και την εξέλιξη του όγκου επιχειρηματικής δραστηριότητας, τα υφιστάμενα εσωτερικά αποθέματα και την εσωτερική διαδικασία λήψης αποφάσεων, ώστε να παρέχει στη διοίκηση του ιδρύματος τη δυνατότητα να εφαρμόζει διορθωτικά μέτρα πριν τεθεί σε κίνδυνο η κεφαλαιακή επάρκεια ή επάρκεια ρευστότητας), και
 - ε. την ενημέρωση των ανώτερων διοικητικών στελεχών ή του διοικητικού οργάνου και την ανάληψη δράσεων σε περίπτωση που η επιχειρηματική στρατηγική ή/και σημαντικές μεμονωμένες συναλλαγές μπορεί να μην συνάδουν με τη ΔΑΕΕΚ και το διαθέσιμο εσωτερικό κεφάλαιο (π.χ. έγκριση από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη για μια σημαντική συναλλαγή όταν η συναλλαγή είναι πιθανό να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο διαθέσιμο εσωτερικό κεφάλαιο) ή με τη ΔΑΕΕΡ και τους διαθέσιμους εσωτερικούς πόρους ρευστότητας της ΔΑΕΕΡ.
122. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το διοικητικό όργανο επιδεικνύει τη δέουσα προσήλωση και γνώση σχετικά με τη ΔΑΕΕΚ και τη ΔΑΕΕΡ και τα αποτελέσματά τους. Συγκεκριμένα, πρέπει να αξιολογούν εάν το διοικητικό όργανο εγκρίνει τα πλαίσια και αποτελέσματα της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ και, κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα της εσωτερικής επικύρωσης της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ.
123. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο η ΔΑΕΕΚ και η ΔΑΕΕΡ είναι μελλοντοστραφείς. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συνέπεια της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ με τον προγραμματισμό σχετικά με τα κεφάλαια και τη ρευστότητα και τα στρατηγικά σχέδια.

Πληρότητα της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ

124. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο οι διαδικασίες ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ καλύπτουν τους επιχειρηματικούς τομείς, τις νομικές οντότητες και τους κινδύνους στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, καθώς και τη συμμόρφωση της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ με τις νομικές απαιτήσεις. Ειδικότερα, πρέπει να αξιολογούν:
- α. εάν οι διαδικασίες ΔΑΕΕΚ και η ΔΑΕΕΡ εφαρμόζονται με ομοιόμορφο και αναλογικό τρόπο για όλους τους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος και τις νομικές οντότητες σε σχέση με τον προσδιορισμό και την εκτίμηση κινδύνων
 - β. εάν η ΔΑΕΕΚ και η ΔΑΕΕΡ καλύπτουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους ανεξάρτητα από το αν ο κίνδυνος προκύπτει από οντότητες που δεν υπόκεινται σε ενοποίηση (φορείς ειδικού σκοπού (SPVs), οντότητες ειδικού σκοπού (SPEs)) και
 - γ. εάν οποιαδήποτε οντότητα έχει διαφορετικές ρυθμίσεις ή διαδικασίες εσωτερικής διακυβέρνησης από τις άλλες οντότητες του ομίλου, εάν οι εν λόγω αποκλίσεις είναι δικαιολογημένες (π.χ. η υιοθέτηση εξελιγμένων υποδειγμάτων από μέρος μόνο του ομίλου μπορεί να δικαιολογείται λόγω της έλλειψης επαρκών στοιχείων για την εκτίμηση των παραμέτρων για ορισμένους επιχειρηματικούς τομείς ή νομικές οντότητες, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω επιχειρηματικοί τομείς ή νομικές οντότητες δεν αποτελούν πηγή συγκέντρωσης κινδύνων για το υπόλοιπο χαρτοφυλάκιο).

5.7.3 Αξιολόγηση των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα

125. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν και να αξιολογούν τα προγράμματα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων και τη συμμόρφωσή τους με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος και την εσωτερική οργάνωση των ιδρυμάτων και τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους, ιδίως σε σχέση με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης, την υποδομή δεδομένων, τη χρήση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων στο πλαίσιο της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ και τις δράσεις διαχείρισης που αναφέρονται στον τίτλο 4 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών.
126. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε ποιοτική αξιολόγηση των προγραμμάτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, καθώς και σε ποσοτική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα αποτελέσματα της ποιοτικής και ποσοτικής αξιολόγησης μαζί με τα αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων (βλ. τίτλο 12) για τους σκοπούς της αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας και της επάρκειας ρευστότητας καθώς και του προσδιορισμού της κατάλληλης εποπτικής δράσης στις διαπιστωθείσες ελλείψεις.
127. Επιπλέον, οι εποπτικές αξιολογήσεις των προγραμμάτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων και τα αποτελέσματα διάφορων προσομοιώσεων ακραίων

καταστάσεων που διενεργούνται από ένα ίδρυμα στο πλαίσιο του προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που εφαρμόζει, θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο αξιολόγησης διάφορων στοιχείων της διαδικασίας ΔΕΕΑ. Ειδικότερα:

- α. Τον προσδιορισμό πιθανών αστοχιών ή αδυναμιών στη διαχείριση κινδύνων και στους ελέγχους επιμέρους τομέων κινδύνου. Αυτά πρέπει να χρησιμοποιούνται ως πρόσθετη πηγή πληροφόρησης που πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οι αρμόδιες αρχές κατά την αξιολόγηση των επιμέρους κινδύνων για το κεφάλαιο όπως αναφέρεται στον τίτλο 6 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, ή των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης όπως αναφέρεται στον Τίτλο 8 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών. Οι αναλύσεις σεναρίων και ευαισθησίας που διενεργούνται από ένα ίδρυμα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση του ανοίγματος σε μεμονωμένους κινδύνους και των σχετικών ευαισθησιών σε υποκείμενους παράγοντες κινδύνου.
- β. Τον προσδιορισμό πιθανών ελλείψεων στις συνολικές ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή στους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος. Αυτές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές ως πρόσθετη πηγή πληροφόρησης για τους σκοπούς της αξιολόγησης της διαδικασίας ΔΕΕΑ για την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος. Επιπλέον, τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ενός ιδρύματος μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση του κεφαλαιακού προγραμματισμού του ιδρύματος, και ειδικότερα της χρονικής του διάστασης.
- γ. Την ποσοτικοποίηση συγκεκριμένων ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας στο πλαίσιο της αξιολόγησης της επάρκειας ρευστότητας, ιδίως όταν μια αρμόδια αρχή δεν έχει αναπτύξει ειδικά κριτήρια εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης για τις απαιτήσεις ρευστότητας ή δεν εφαρμόζει εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας.

Ποιοτική αξιολόγηση των προγραμμάτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων

128. Κατά την αξιολόγηση των προγραμμάτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν όλες τις σχετικές πηγές πληροφοριών όσον αφορά τα προγράμματα και τις μεθοδολογίες προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών αξιολογήσεων των ιδρυμάτων και της επικύρωσης ή επανεξέτασης που αναλαμβάνουν οι ανεξάρτητες μονάδες εσωτερικού ελέγχου, καθώς και πληροφορίες και εκτιμήσεις που παρέχονται από τρίτους, εφόσον υπάρχουν.
129. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο τα ιδρύματα σχεδιάζουν, διαχειρίζονται και επιβλέπουν τα οικεία προγράμματα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των εν λόγω προγραμμάτων, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη:
 - α. τις ικανότητες του ιδρύματος και τις διαθέσιμες υποδομές, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη διαθεσιμότητα και τη συγκέντρωση των δεδομένων, για την εφαρμογή του

προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε μεμονωμένους επιχειρηματικούς τομείς και οντότητες και σε ολόκληρο τον όμιλο, κατά περίπτωση

- β. την επάρκεια των πιθανών διασυνδέσεων μεταξύ των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων φερεγγυότητας και ρευστότητας
- γ. την επάρκεια της αξιολόγησης των προγραμμάτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων από τα ιδρύματα για τον προσδιορισμό της αποτελεσματικότητας και της ανθεκτικότητάς τους, και
- δ. την επάρκεια της συχνότητας των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, λαμβάνοντας υπόψη το πεδίο εφαρμογής και το είδος των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, τη φύση, την κλίμακα, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων, τα χαρακτηριστικά του χαρτοφυλακίου και το μακροοικονομικό περιβάλλον.

130. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη χρήση των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στη διαχείριση κινδύνων και στη στρατηγική διαχείριση των ιδρυμάτων, και ιδίως:

- α. τον βαθμό στον οποίο η προσομοίωση ακραίων καταστάσεων είναι ενσωματωμένη στο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων ενός ιδρύματος και στη διαδικασία καθορισμού της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και των ορίων
- β. τη συμμετοχή των ανώτερων διοικητικών στελεχών και του διοικητικού οργάνου στο πρόγραμμα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και στις σχετικές εσωτερικές εκθέσεις του ιδρύματος
- γ. την ενσωμάτωση της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και των αποτελεσμάτων της στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε ολόκληρο το ίδρυμα.

131. Κατά την αξιολόγηση των προγραμμάτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και των προτεινόμενων δράσεις διαχείρισης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει εξετάζουν τόσο τις ιδιοσυγκρατικές προοπτικές όσο και τις προοπτικές που αφορούν ολόκληρο το σύστημα. Ειδικότερα, οι δράσεις διαχείρισης πρέπει να αξιολογούνται πρωτίστως από μια εσωτερική σκοπιά σε σχέση με την αξιοπιστία τους, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες ενός μεμονωμένου ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις δράσεις διαχείρισης από τη σκοπιά του συστήματος, καθώς άλλα ιδρύματα είναι πιθανό να λάβουν υπόψη παρόμοιες δράσεις, οι οποίες σε ένα πλαίσιο συστήματος μπορεί να μην είναι εφικτές.

132. Κατά την αξιολόγηση των διαχειριστικών δράσεων που επηρεάζουν το κεφάλαιο ή τη γενική χρηματοοικονομική θέση του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη σκοπιμότητά τους σε ακραίες καταστάσεις και τα χρονοδιαγράμματα για την υλοποίηση της δράσης. Ειδικότερα, οι δράσεις διαχείρισης πρέπει να ολοκληρωθούν και να υλοποιηθούν κατά τον χρονικό ορίζοντα της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Οι

αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη, κατά περίπτωση, δράσεις διαχείρισης που θα ολοκληρωθούν μετά τον χρονικό ορίζοντα της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

133. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων για τον προσδιορισμό σχετικών επιχειρησιακών αδυναμιών και να λαμβάνουν κάτι τέτοιο υπόψη κατά την αξιολόγηση της βιωσιμότητας των επιχειρηματικών μοντέλων των ιδρυμάτων και της βιωσιμότητας των στρατηγικών τους (βλ. Τίτλο 4).

134. Κατά την αξιολόγηση των προγραμμάτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και των αποτελεσμάτων τους σε περίπτωση διασυννοριακών ομίλων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη δυνατότητα μεταφοράς κεφαλαίων και ρευστότητας μεταξύ νομικών οντοτήτων ή επιχειρηματικών μονάδων υπό ακραίες συνθήκες, καθώς και τη λειτουργία τυχόν θεσπισμένων ρυθμίσεων χρηματοοικονομικής στήριξης εντός των ομίλων, λαμβάνοντας υπόψη τις δυσκολίες χρηματοδότησης που μπορεί να αναμένονται υπό ακραίες συνθήκες.

Ποσοτική αξιολόγηση των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων

135. Οι αρμόδιες αρχές, εκτός από τη διενέργεια της ποιοτικής αξιολόγησης που ορίζεται ανωτέρω, πρέπει να αξιολογούν και να αμφισβητούν την επιλογή και τη χρήση σεναρίων, παραδοχών και μεθοδολογιών και πρέπει να αξιολογούν ειδικότερα:

- α. την αυστηρότητα των σεναρίων, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τα σενάρια που περιγράφονται στην αντίστροφη προσομοίωση ακραίων καταστάσεων, την πιθανότητα εμφάνισής τους και τη συνάφειά τους με το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος
- β. εάν τα σενάρια είναι αυστηρά αλλά εύλογα, συνεκτικά σε εσωτερικό επίπεδο και προσανατολισμένα στο μέλλον
- γ. εάν τα σενάρια αντιμετωπίζουν όλα τις σημαντικές ειδικές αδυναμίες ανά ίδρυμα και περιλαμβάνουν όλα τα σημαντικά προϊόντα και τους επιχειρηματικούς τομείς
- δ. τον αντίκτυπο των παραδοχών στα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων.

136. Κατά την αμφισβήτηση σεναρίων, παραδοχών και των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν, κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα, τα σενάρια και τις παραδοχές των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων σχετικών περιφερειακών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που διενεργούνται από διάφορες αρχές, όπως η EAT, το ΔΝΤ και το ΕΣΚΤ/ΕΣΣΚ, καθώς και την ποιοτική αξιολόγηση όπως καθορίστηκε ανωτέρω, προκειμένου να προσδιορίζεται αν μπορεί να είναι αξιόπιστο το πρόγραμμα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος και τα αποτελέσματά του.

137. Εάν οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ελλείψεις όσον αφορά τον σχεδιασμό των σεναρίων ή των παραδοχών που χρησιμοποιούν τα ιδρύματα, μπορούν να απαιτούν από τα ιδρύματα να επαναλάβουν τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ή ορισμένα συγκεκριμένα τμήματα του προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, χρησιμοποιώντας τροποποιημένες παραδοχές που παρέχονται από τις αρμόδιες αρχές, ή ειδικά σενάρια (π.χ. τα σενάρια αναφοράς που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα).
138. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, ιδίως όσον αφορά τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούνται στο πλαίσιο της διαχείρισης των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων των προσομοιώσεων για τους σκοπούς της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ (βλ. επίσης ενότητα 5.7.2), και πρέπει να διασφαλίζουν ότι, σε ένα σενάριο ακραίων καταστάσεων που χρησιμοποιείται για σκοπούς κεφαλαιακής επάρκειας, ο δείκτης κεφαλαίου επηρεάζεται αρνητικά ως αποτέλεσμα, για παράδειγμα, των μεταβιβάσεων της πιστοληπτικής ικανότητας, της μείωσης των καθαρών περιθωρίων επιτοκίων ή των ζημιών από συναλλαγές.
139. Στους ελέγχους των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που διενεργούνται στο πλαίσιο της διαχείρισης των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων αυτών για τους σκοπούς της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν συνδυασμένη αξιολόγηση του αντικτύπου των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε σχέση με τις κεφαλαιακές ανάγκες και τις ανάγκες ρευστότητας, καθώς και με άλλες σχετικές κανονιστικές απαιτήσεις. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα είναι σε θέση να διατηρεί ανά πάσα στιγμή τις ισχύουσες συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) σε δυσμενές σενάριο, και εάν έχει προσδιορίσει ένα σύνολο ενεργειών διαχείρισης για την αντιμετώπιση τυχόν παραβιάσεων των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR).
140. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τις επιπτώσεις των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στον δείκτη μόχλευσης ενός ιδρύματος, καθώς και τις επιλέξιμες υποχρεώσεις του που διατηρούνται για τους σκοπούς των ελάχιστων απαιτήσεων για επιλέξιμες υποχρεώσεις (MREL), όπως αναφέρεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ.
141. Κατά την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη όλες τις γνωστές μελλοντικές ρυθμιστικές αλλαγές που επηρεάζουν τα ιδρύματα εντός του πεδίου εφαρμογής και του χρονικού ορίζοντα της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Ομοίως, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη όλες τις γνωστές αλλαγές στις μελλοντικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (π.χ. πλήρεις αξιολογήσεις) κατά την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και της βιωσιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου.

5.7.4 Νέα προϊόντα και σημαντικές αλλαγές

142. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει επαρκώς τεκμηριωμένη πολιτική έγκρισης νέων προϊόντων, η οποία εγκρίνεται από το διοικητικό όργανο και καλύπτει

την ανάπτυξη νέων αγορών, προϊόντων, υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των υποκείμενων διαδικασιών και συστημάτων τους, και σημαντικών αλλαγών σε ήδη υφιστάμενες αγορές, προϊόντα και υπηρεσίες, καθώς και τις έκτακτες συναλλαγές.

143. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν η μονάδα διαχείρισης κινδύνων και η μονάδα κανονιστικής συμμόρφωσης συμμετέχουν δεόντως στην έγκριση νέων προϊόντων ή σε σημαντικές αλλαγές σε υφιστάμενα προϊόντα, διαδικασίες και συστήματα, και εάν η έγκριση νέων προϊόντων συνδέεται με την καταλληλότητα των αντίστοιχων ελέγχων.

5.8 Τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών και διαχείριση επιχειρησιακής συνέχειας

144. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση και τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ΤΠΕ και τη διαχείριση κινδύνων ασφάλειας²¹, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών του ιδρύματος είναι αποτελεσματικά και αξιόπιστα και αν τα εν λόγω συστήματα υποστηρίζουν πλήρως τις δυνατότητες συγκέντρωσης δεδομένων που σχετίζονται με τους κινδύνους, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε περιόδους ακραίων καταστάσεων. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα είναι τουλάχιστον σε θέση:

- α. να παράγει ακριβή, συνεπή, πλήρη και αξιόπιστα συγκεντρωτικά δεδομένα για τις επιχειρησιακές μονάδες και ολόκληρο το ίδρυμα
- β. να αποτυπώνει και να συγκεντρώνει όλα τα σημαντικά δεδομένα κινδύνου του ιδρύματος
- γ. να παράγει συγκεντρωτικά και επικαιροποιημένα δεδομένα σχετικά με τους κινδύνους και εκθέσεις κινδύνου εγκαίρως, με επαρκή συχνότητα, και
- δ. να παράγει προσαρμόσιμα συγκεντρωτικά δεδομένα κινδύνου και αναφορές κινδύνου για την κάλυψη ευρέος φάσματος αιτημάτων κατά παραγγελία που υποβάλλονται από το διοικητικό όργανο ή τις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένων ad hoc αιτημάτων λόγω μεταβαλλόμενων εσωτερικών ή εξωτερικών αναγκών.

145. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα εφαρμόζει αποτελεσματική διαχείριση της επιχειρησιακής συνέχειας με δοκιμασμένα σχέδια έκτακτης ανάγκης και σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας, καθώς και σχέδια ανάκαμψης μετά από καταστροφές, για όλες τις κρίσιμες λειτουργίες του, συμπεριλαμβανομένων των ανατεθειμένων σε εξωτερικούς φορείς λειτουργιών και πόρων, και εάν αυτά τα σχέδια μπορούν να τα ανακτήσουν με αξιόπιστο τρόπο.

²¹ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ΤΠΕ και τη διαχείριση κινδύνων ασφάλειας (EBA/GL/2019/04).

5.9 Κίνδυνοι ΞΧ/ΧΤ και ανησυχίες προληπτικής εποπτείας

146. Κατά την ανάλυση του πλαισίου εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις αξιολογήσεις που λαμβάνονται από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ και να αξιολογούν εάν αυτές εγείρουν ανησυχίες προληπτικής εποπτείας. Αυτό θα μπορούσε να συμβεί ιδίως όταν τα πορίσματα επισημαίνουν ουσιώδεις αδυναμίες στα συστήματα και τους ελέγχους ΚΞΧ/ΧΤ ενός ιδρύματος. Αντιστρόφως, όταν από την αξιολόγηση της αρμόδιας αρχής προκύπτουν ελλείψεις στο πλαίσιο εσωτερικών ελέγχων και διακυβέρνησης και στους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος εγείρονται ανησυχίες σχετικά με την προληπτική εποπτεία όσον αφορά τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης στις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ²².
147. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το γενικό πλαίσιο διακυβέρνησης του ιδρύματος περιλαμβάνει επίσης τη διαχείριση των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ.
148. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση²³ και τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT για την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις²⁴, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν από την άποψη της προληπτικής εποπτείας εάν τηρούνται οι αρμοδιότητες του διοικητικού οργάνου όσον αφορά τους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που λαμβάνουν από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ μετά την αξιολόγησή τους σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις πολιτικές και τις διαδικασίες που αφορούν τη διαχείριση της συμμόρφωσης και τον ρόλο και τις αρμοδιότητες του υπευθύνου συμμόρφωσης ΚΞΧ/ΧΤ²⁵.

5.10 Σχέδια ανάκαμψης

149. Για την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν ευρήματα και ελλείψεις που επισημάνθηκαν κατά την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης και των ρυθμίσεων του σχεδιασμού ανάκαμψης η οποία διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.
150. Ομοίως, τα ευρήματα από την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε

²² Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ της EAT (EBA/GL/2021/15)

²³ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση δυνάμει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (EBA/GL/2021/05).

²⁴ Κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και της οδηγίας 2014/65/ΕΕ (EBA/GL/2021/06).

²⁵ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις πολιτικές και τις διαδικασίες σε σχέση με τη διαχείριση της συμμόρφωσης και τον ρόλο και τις αρμοδιότητες του υπευθύνου συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις σε θέματα ΚΞΧ/ΧΤ σύμφωνα με το άρθρο 8 και το κεφάλαιο VI της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 (EBA/GL/2022/05).

επίπεδο ιδρύματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης.

5.11 Εφαρμογή σε ενοποιημένη βάση και επιπτώσεις για οντότητες του ομίλου

151. Σε ενοποιημένη βάση, πέραν των στοιχείων που καλύπτονται στις ανωτέρω ενότητες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν επιπλέον εάν:

- α. το διοικητικό όργανο του ιδρύματος που ενοποιείται κατανοεί τόσο την οργάνωση του ομίλου και τους ρόλους των διαφόρων οντοτήτων του, όσο και τους δεσμούς και τις σχέσεις μεταξύ τους
- β. η οργανωτική και νομική διάρθρωση του ομίλου - κατά περίπτωση - είναι σαφής και διαφανής, και κατάλληλη για το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και λειτουργιών
- γ. το ίδρυμα έχει αναπτύξει ένα αποτελεσματικό σύστημα πληροφόρησης της διοίκησης και υποβολής στοιχείων σε επίπεδο ομίλου το οποίο εφαρμόζεται σε όλες τις επιχειρηματικές μονάδες και τις νομικές οντότητες και εάν οι πληροφορίες αυτές διατίθενται εγκαίρως στο διοικητικό όργανο της μητρικής επιχείρησης του ιδρύματος
- δ. το διοικητικό όργανο του ιδρύματος που ενοποιείται έχει θεσπίσει συνεκτικές στρατηγικές σε επίπεδο ομίλου, συμπεριλαμβανομένου ενός πλαισίου στρατηγικής για την αντιμετώπιση κινδύνων και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου σε επίπεδο ομίλου
- ε. η διαχείριση κινδύνων σε επίπεδο ομίλου καλύπτει όλους τους σημαντικούς κινδύνους ανεξάρτητα από το αν ο κίνδυνος προκύπτει από οντότητες που δεν υπόκεινται σε ενοποίηση [συμπεριλαμβανομένων των φορέων ειδικού σκοπού (SPV), των οντοτήτων ειδικού σκοπού (SPE), των εταιρειών ακινήτων, των νομικών οντοτήτων, των οντοτήτων που διαχειρίζονται για λογαριασμό πελατών ως καταπιστευματοδόχοι ή εντολοδόχοι] και καθορίζει μια συνολική εικόνα όλων των κινδύνων
- στ. το ίδρυμα διενεργεί τακτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που καλύπτουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους και οντότητες σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα, και
- ζ. η μονάδα εσωτερικού ελέγχου σε επίπεδο ομίλου είναι ανεξάρτητη, διαθέτει ενιαίο πρόγραμμα ελέγχου για το σύνολο του ομίλου, το οποίο καταρτίζεται βάσει των κινδύνων, στελεχώνεται με το κατάλληλο προσωπικό και διαθέτει τους κατάλληλους πόρους, διαθέτει επαρκές κύρος και λογοδοτεί απευθείας στο διοικητικό όργανο του ιδρύματος που ενοποιείται.

152. Κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος για τις θυγατρικές, εκτός από τα στοιχεία που απαριθμούνται στον παρόντα τίτλο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες σε επίπεδο ομίλου εφαρμόζονται με συνέπεια σε επίπεδο θυγατρικών και εάν οι οντότητες του ομίλου έχουν λάβει μέτρα για να διασφαλίζεται ότι οι λειτουργίες τους συμμορφώνονται με όλους τους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς.

5.12 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

153. Κατόπιν των ανωτέρω αξιολογήσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με την επάρκεια των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης του ιδρύματος και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος. Αυτή η άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 3.

Πίνακας 3. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας σε σχέση με την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος παρουσιάζουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα διαθέτει εύρωστη και διακριτή οργανωτική δομή με σαφείς αρμοδιότητες και διαχωρισμό των καθηκόντων ανάληψης κινδύνων από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Υπάρχει άρτια εταιρική κουλτούρα, διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων και διαδικασίες καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing). • Η σύνθεση και η λειτουργία του διοικητικού οργάνου είναι κατάλληλες. • Η διάθεση χρόνου των μελών του διοικητικού οργάνου είναι επαρκής και συμμορφώνονται με τον περιορισμό του αριθμού των θέσεων σε διοικητικά συμβούλια, κατά περίπτωση. • Το ίδρυμα έχει υιοθετήσει μια πολιτική πολυμορφίας που προάγει την ποικιλόμορφη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου και συμμορφώνεται με τους στόχους που έχουν τεθεί. • Η πολιτική αποδοχών συνάδει με τη στρατηγική κινδύνου και τα

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων της ΔΑΕΕΚ, της ΔΑΕΕΡ, της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων, του πλαισίου προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού προγραμματισμού και του προγραμματισμού ρευστότητας, είναι επαρκείς. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι κατάλληλα. • Οι μονάδες διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και εσωτερικού ελέγχου είναι ανεξάρτητες και διαθέτουν επαρκείς πόρους, και η μονάδα εσωτερικού ελέγχου λειτουργεί αποτελεσματικά σύμφωνα με τα καθιερωμένα διεθνή πρότυπα και τις προδιαγραφές. • Οι τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών και οι ρυθμίσεις επιχειρησιακής συνέχειας είναι κατάλληλες. • Το σχέδιο ανάκαμψης είναι αξιόπιστο και οι ρυθμίσεις σχεδίων ανάκαμψης είναι κατάλληλες.
2	<p>Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος παρουσιάζουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα διαθέτει εν γένει εύρωστη και διακριτή οργανωτική δομή με σαφείς αρμοδιότητες και διαχωρισμό των καθηκόντων ανάληψης κινδύνων από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Υπάρχει εν γένει άρτια εταιρική κουλτούρα, διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων και διαδικασίες καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing). • Η σύνθεση και η λειτουργία του διοικητικού οργάνου είναι εν γένει κατάλληλες. • Η διάθεση χρόνου των μελών του διοικητικού οργάνου είναι εν γένει επαρκής και, κατά περίπτωση, συμμορφώνονται με τον περιορισμό

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>του αριθμού των θέσεων σε διοικητικά συμβούλια.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα έχει υιοθετήσει μια πολιτική πολυμορφίας που προάγει την ποικιλόμορφη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου και συμμορφώνεται σε μεγάλο βαθμό με τους στόχους που έχουν τεθεί ή εφαρμόζει τα κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στην πολιτική. • Η πολιτική αποδοχών συνάδει σε μεγάλο βαθμό με τη στρατηγική κινδύνων και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων της ΔΑΕΕΚ, της ΔΑΕΕΡ, της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων, του πλαισίου προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού προγραμματισμού και του προγραμματισμού ρευστότητας, είναι σε μεγάλο βαθμό επαρκείς. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι σε μεγάλο βαθμό επαρκείς. • Οι μονάδες διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και εσωτερικού ελέγχου είναι ανεξάρτητες και οι λειτουργίες τους είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικές. • Οι τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών και οι ρυθμίσεις επιχειρησιακής συνέχειας είναι εν γένει κατάλληλες. • Το σχέδιο ανάκαμψης είναι εν γένει αξιόπιστο. Οι ρυθμίσεις των σχεδίων ανάκαμψης είναι εν γένει επαρκείς.
3	Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος παρουσιάζουν μέτριο-υψηλό	<ul style="list-style-type: none"> • Η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες του ιδρύματος δεν είναι απόλυτα διακριτές και τα καθήκοντα ανάληψης κινδύνων δεν διαχωρίζονται πλήρως από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
	επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα της εταιρικής κουλτούρας, τη διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων και τις διαδικασίες καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing). • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα της σύνθεσης και της λειτουργίας του διοικητικού οργάνου. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με τη δέουσα διάθεση χρόνου των μελών του διοικητικού οργάνου και, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν συμμορφώνονται με τον περιορισμό του αριθμού των θέσεων σε διοικητικά συμβούλια. • Το ίδρυμα δεν εφαρμόζει πολιτική πολυμορφίας ή δεν έχει θεσπίσει μέτρα για την επίτευξη ενός κατάλληλου επιπέδου πολυμορφίας. • Υπάρχουν ανησυχίες ότι η πολιτική αποδοχών ενδέχεται να μην συνάδει με τη στρατηγική κινδύνου και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων και των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων της ΔΑΕΕΚ, της ΔΑΕΕΡ, της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων, του πλαισίου προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού προγραμματισμού και/ή του προγραμματισμού ρευστότητας. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου και των εσωτερικών ελέγχων. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την ανεξαρτησία και την αποτελεσματική λειτουργία των μονάδων διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και εσωτερικού ελέγχου.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνίας και των ρυθμίσεων επιχειρησιακής συνέχειας. • Το σχέδιο ανάκαμψης εκτιμήθηκε ότι ενδέχεται να έχει σημαντικές ελλείψεις ή/και ότι τα εμπόδια για την εφαρμογή του θα είναι σημαντικά, και οι ανησυχίες σχετικά με την εποπτεία δεν έχουν αντιμετωπιστεί πλήρως. Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα των ρυθμίσεων για τα σχέδια ανάκαμψης.
4	Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος παρουσιάζουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες του ιδρύματος δεν είναι διακριτές και τα καθήκοντα ανάληψης κινδύνων δεν διαχωρίζονται από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Η εταιρική κουλτούρα, η διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων ή/και οι διαδικασίες καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing) είναι ακατάλληλες. • Η σύνθεση και η λειτουργία του διοικητικού οργάνου είναι ακατάλληλες. • Η διάθεση χρόνου των μελών του διοικητικού οργάνου είναι ανεπαρκής και, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν συμμορφώνονται με τον περιορισμό του αριθμού των θέσεων σε διοικητικά συμβούλια. • Το ίδρυμα δεν εφαρμόζει πολιτική πολυμορφίας, το διοικητικό όργανο δεν χαρακτηρίζεται από ποικιλομορφία και το ίδρυμα δεν έχει θεσπίσει μέτρα για την επίτευξη ενός κατάλληλου επιπέδου πολυμορφίας. • Η πολιτική αποδοχών δεν συνάδει με τη στρατηγική κινδύνου και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων των

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>διαδικασιών ΔΑΕΕΚ, ΔΑΕΕΡ, της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων, του πλαισίου προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού προγραμματισμού και/ή του προγραμματισμού ρευστότητας, είναι ακατάλληλα.</p> <ul style="list-style-type: none">• Η μονάδα διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης ή/και εσωτερικού ελέγχου δεν είναι ανεξάρτητη ή/και οι μονάδες εσωτερικού ελέγχου δεν λειτουργούν σύμφωνα με τα καθιερωμένα διεθνή πρότυπα και τις προδιαγραφές· οι δραστηριότητες δεν είναι αποτελεσματικές.• Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι ακατάλληλα.• Τα συστήματα πληροφορικής και οι ρυθμίσεις επιχειρησιακής συνέχειας είναι ακατάλληλα.• Το σχέδιο ανάκαμψης εκτιμήθηκε ότι έχει σημαντικές ελλείψεις ή/και ότι τα εμπόδια για την εφαρμογή του θα είναι σημαντικά, και οι ανησυχίες που εγείρονται σε εποπτικό επίπεδο δεν έχουν αντιμετωπιστεί πλήρως. Οι ρυθμίσεις των σχεδίων ανάκαμψης είναι ακατάλληλες.

Τίτλος 6. Αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου

6.1 Γενικές παράμετροι

154. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να βαθμολογούν τους κινδύνους κεφαλαίου που έχουν προσδιοριστεί ως σημαντικοί για το ίδρυμα.
155. Σκοπός του παρόντος τίτλου είναι να παρουσιάσει κοινές μεθοδολογίες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση των επιμέρους κινδύνων και της διαχείρισης κινδύνων και των ελέγχων των κινδύνων. Η παρουσίαση δεν είναι εξαντλητική και αφήνει περιθώριο στις αρμόδιες αρχές να λάβουν υπόψη και άλλα πρόσθετα κριτήρια που ενδέχεται να κριθούν σημαντικά βάσει της πείρας τους και των ειδικών χαρακτηριστικών του ιδρύματος.
156. Στο πλαίσιο του παρόντος τίτλου παρέχονται στις αρμόδιες αρχές κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση και τη βαθμολόγηση των ακόλουθων κινδύνων κεφαλαίου:
- α. πιστωτικός κίνδυνος και κίνδυνος αντισυμβαλλομένου
 - β. κίνδυνος αγοράς
 - γ. λειτουργικός κίνδυνος
 - δ. κίνδυνος επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών (IRRBB).
157. Στον παρόντα τίτλο προσδιορίζεται επίσης μια σειρά υποκατηγοριών στο πλαίσιο καθεμίας από τις ανωτέρω κατηγορίες κινδύνου, οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου. Οποιαδήποτε από τις εν λόγω υποκατηγορίες μπορεί να αξιολογηθεί και να βαθμολογηθεί μεμονωμένα, ανάλογα με τη σημαντικότητά της για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα.
158. Η απόφαση σχετικά με τη σημαντικότητα εναπόκειται στην εποπτική αρχή. Ωστόσο, για τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, υπό το πρίσμα της σύστασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ) σχετικά με τον δανεισμό σε ξένο νόμισμα²⁶, η σημαντικότητα πρέπει να καθορίζεται λαμβανομένου υπόψη του ακόλουθου κατώτατου ορίου:
- Τα δάνεια σε ξένο νόμισμα προς δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου αποτελούν τουλάχιστον το 10% του συνολικού χαρτοφυλακίου

²⁶ Σύστασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ) σχετικά με τον δανεισμό σε ξένο νόμισμα (ESRB/2011/1), EE C 342 της 22.11.2011, σ. 1.

δανείων ενός ιδρύματος (σύνολο δανείων σε μη χρηματοοικονομικές εταιρείες και νοικοκυριά), στην περίπτωση που το εν λόγω συνολικό χαρτοφυλάκιο δανείων αποτελεί τουλάχιστον το 25% του συνολικού ενεργητικού του ιδρύματος.

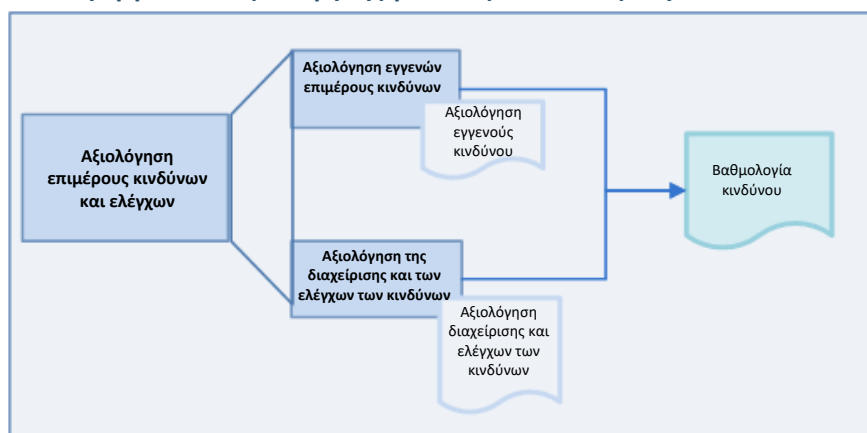
159. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν και άλλους κινδύνους οι οποίοι προσδιορίζονται ως σημαντικοί για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα αλλά δεν παρατίθενται ανωτέρω (π.χ. συνταξιοδοτικός κίνδυνος, κίνδυνος φήμης, στρατηγικός και επιχειρηματικός κίνδυνος, κίνδυνος παρέμβασης, συγκέντρωση εντός και μεταξύ των κινδύνων). Τα κάτωθι στοιχεία ενδεχομένως να είναι χρήσιμα για τη διαδικασία προσδιορισμού:
- α. παράγοντες που αυξάνουν το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA)
 - β. κίνδυνοι που εντοπίζονται στο πλαίσιο της ΔΑΕΕΚ του ιδρύματος
 - γ. κίνδυνοι που προκύπτουν από το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εντοπίζονται από άλλα ιδρύματα που εφαρμόζουν παρόμοιο επιχειρηματικό μοντέλο)
 - δ. στοιχεία που απορρέουν από την παρακολούθηση βασικών δεικτών
 - ε. πορίσματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου, και
 - στ. συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται από την EAT, καθώς και προειδοποιήσεις και συστάσεις που εκδίδονται από τις αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας ή από το ΕΣΣΚ.
160. Τα προαναφερθέντα στοιχεία πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές κατά τον προγραμματισμό της έντασης της εποπτικής τους δραστηριότητας σε σχέση με την αξιολόγηση ενός συγκεκριμένου κινδύνου.
161. Για τον πιστωτικό κίνδυνο, τον κίνδυνο αγοράς και τον λειτουργικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξακριβώνουν τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις ελάχιστες απαιτήσεις που προσδιορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία. Ωστόσο, με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης πέραν των εν λόγω ελάχιστων απαιτήσεων προκειμένου να παρέχεται στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να διαμορφώνουν ολοκληρωμένη άποψη σχετικά με τους κινδύνους κεφαλαίου.
162. Κατά την εκτίμηση των κινδύνων κεφαλαίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν επίσης υπόψη τον δυνητικό αντίκτυπο του κινδύνου του κόστους χρηματοδότησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία που περιλαμβάνεται στον τίτλο 8 και μπορούν να αποφασίζουν σχετικά με την αναγκαιότητα λήψης μέτρων για τη μείωση του κινδύνου αυτού.
163. Οι αρμόδιες αρχές, όταν εφαρμόζουν τις μεθοδολογίες που προσδιορίζονται στον παρόντα τίτλο, πρέπει να καθορίζουν συναφείς ποσοτικούς δείκτες και άλλα κριτήρια μέτρησης, που μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως ορίζεται στον τίτλο 3.

164. Για κάθε σημαντικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να αποτυπώνουν στη βαθμολογία κινδύνου:

- α. τον εγγενή κίνδυνο (ανοίγματα σε κίνδυνο), και
- β. την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της διαχείρισης κινδύνων και ελέγχου αυτών.

165. Αυτή η ροή αξιολογήσεων παρουσιάζεται στο σχήμα 4 κατωτέρω.

Διάγραμμα 1. Ροή εργασιών αξιολόγησης για τους κινδύνους κεφαλαίου

166. Κατά τη διεξαγωγή των αξιολογήσεών τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν όλες τις διαθέσιμες πηγές πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων εκθέσεων που υποβάλλονται βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων, ειδικών εκθέσεων που υποβάλλονται βάσει συμφωνίας με το ίδρυμα, εσωτερικών κριτηρίων μέτρησης και εκθέσεων του ιδρύματος (π.χ. έκθεση εσωτερικού ελέγχου, εκθέσεις διαχείρισης κινδύνων, πληροφορίες από την ΔΑΕΕΚ), εκθέσεων επιτόπιων επιθεωρήσεων και εξωτερικών εκθέσεων (π.χ. κοινοποιήσεις του ιδρύματος προς τους επενδυτές ή τους οργανισμούς αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας). Παρότι η αξιολόγηση αφορά ειδικά το ίδρυμα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η σύγκριση με ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων για τον προσδιορισμό του πιθανού ανοίγματος σε κινδύνους κεφαλαίου. Για τον σκοπό αυτόν, η ομάδα αναφοράς πρέπει να ορίζεται βάσει εκτιμήσεων ανά κίνδυνο και ενδέχεται να διαφέρει από εκείνη που καθορίζεται για τους σκοπούς της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου ή άλλων αναλύσεων.

167. Κατά την αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τον ακριβή και συνετό χαρακτήρα του υπολογισμού των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον εντοπισμό περιπτώσεων στις οποίες οι υπολογισμοί ελάχιστων ιδίων κεφαλαίων ενδέχεται να υποτιμούν το πραγματικό επίπεδο κινδύνου. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να συνεκτιμάται κατά τον προσδιορισμό των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων όπως προβλέπεται στην ενότητα 7.2.3.

168. Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης κάθε σημαντικού κινδύνου πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων στην οποία επεξηγούνται οι κυριότεροι παράγοντες κινδύνου, καθώς και η βαθμολογία κινδύνου, όπως καθορίζεται στις επόμενες ενότητες.

6.2 Αξιολόγηση πιστωτικού κινδύνου και κινδύνου αντισυμβαλλομένου

6.2.1 Γενικές παράμετροι

169. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο που προκύπτει από όλα τα ανοίγματα του τραπεζικού χαρτοφυλακίου (συμπεριλαμβανομένων στοιχείων εκτός ισολογισμού). Πρέπει επίσης να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και τον κίνδυνο διακανονισμού που θα μπορούσε να εμπίπτει τόσο στο τραπεζικό όσο και στο εμπορικό χαρτοφυλάκιο.
170. Κατά την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν όλες τις συνιστώσες που καθορίζουν τις δυνητικές πιστωτικές ζημιές και ειδικότερα: την πιθανότητα ενός πιστωτικού γεγονότος (δηλαδή αθέτησης), ή συσχετιζόμενων πιστωτικών γεγονότων, που αφορά κυρίως τους δανειολήπτες και την ικανότητά τους να αποπληρώσουν τις συναφείς υποχρεώσεις τους· το μέγεθος των ανοιγμάτων που υπόκεινται σε πιστωτικό κίνδυνο· και το ποσοστό ανάκτησης των πιστωτικών ανοιγμάτων σε περίπτωση αθέτησης των δανειοληπτών. Για όλες αυτές τις συνιστώσες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι οι εν λόγω συνιστώσες ενδέχεται να επιδεινωθούν σε βάθος χρόνου και να χειροτερεύσουν σε σύγκριση με τα αναμενόμενα αποτελέσματα.
171. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να προσέχουν εάν οι κίνδυνοι ΞΧ/ΧΤ εξετάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης πιστώσεων, μεταξύ άλλων εάν το ίδρυμα διαθέτει συστήματα και ελέγχους που διασφαλίζουν ότι τα κεφάλαια που χρησιμοποιούνται για την αποπληρωμή δανείων προέρχονται από νόμιμες πηγές σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη χορήγηση και την παρακολούθηση δανείων.²⁷

6.2.2 Αξιολόγηση εγγενούς πιστωτικού κινδύνου

172. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες που αυξάνουν το άνοιγμα του ιδρύματος σε πιστωτικό κίνδυνο και να αξιολογούν τη σημασία των επιπτώσεων του κινδύνου αυτού για το ίδρυμα από την άποψη της προληπτικής εποπτείας. Ως εκ τούτου, η αξιολόγηση του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα εξής βασικά στάδια:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση
- β. αξιολόγηση της φύσης και της σύνθεσης του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων

²⁷ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη χορήγηση και την παρακολούθηση δανείων (EBA/GL/2020/06).

- γ. αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας του χαρτοφυλακίου
- δ. αξιολόγηση του επιπέδου και της ποιότητας της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου, και
- ε. αξιολόγηση του επιπέδου των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου (CVAs).

173. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση του πιστωτικού κινδύνου τόσο στις παρούσες όσο και σε μελλοντικές συνθήκες. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνδυάζουν την ανάλυση του υφιστάμενου πιστωτικού κινδύνου του χαρτοφυλακίου με την αξιολόγηση της στρατηγικής πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος, της διάθεσης για ανάληψη πιστωτικού κινδύνου και των ορίων πιστωτικού κινδύνου (ενδεχομένως στο πλαίσιο της ευρύτερης αξιολόγησης της στρατηγικής που διενεργείται ως μέρος της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο οι αναμενόμενες, καθώς και οι ακραίες, μακροοικονομικές εξελίξεις θα μπορούσαν να επηρεάσουν αυτά τα στοιχεία και, τελικά, τα κέρδη και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος.
174. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει καταρχάς να διενεργούν την αξιολόγηση τόσο σε επίπεδο χαρτοφυλακίου όσο και σε επίπεδο κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού. Όπου κρίνεται σκόπιμο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να προβούν σε αναλυτικότερη αξιολόγηση, ενδεχομένως σε επίπεδο μεμονωμένων δανειοληπτών ή συναλλαγών. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν τεχνικές δειγματοληψίας κατά την αξιολόγηση του κινδύνου χαρτοφυλακίου.
175. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να πραγματοποιούν την αξιολόγηση είτε κάθετα (δηλαδή εξετάζοντας όλες τις διαστάσεις για τα αντίστοιχα υποχαρτοφυλάκια) είτε οριζόντια (δηλαδή εξετάζοντας μία διάσταση, για παράδειγμα την πιστωτική ποιότητα, για το συνολικό χαρτοφυλάκιο).

Προκαταρκτική αξιολόγηση

176. Προκειμένου να καθορίσουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης του πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει πρώτα να εντοπίσουν τις πηγές του πιστωτικού κινδύνου στις οποίες το ίδρυμα είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί. Για να γίνει αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις γνώσεις που αποκομίζονται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων και από οποιεσδήποτε άλλες εποπτικές δραστηριότητες.
177. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, τουλάχιστον, τα εξής:
- α. τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου και τα σχετικά όρια
 - β. την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο σε σύγκριση με τη συνολική απαίτηση ιδίων κεφαλαίων, και –κατά περίπτωση– το εσωτερικό

κεφάλαιο που κατανέμεται για τον πιστωτικό κίνδυνο σε σύγκριση με το συνολικό εσωτερικό κεφάλαιο, συμπεριλαμβανομένων των ιστορικών μεταβολών των εν λόγω αριθμητικών στοιχείων και των προβλέψεων, εάν είναι διαθέσιμες

- γ. τη φύση, το μέγεθος, τη σύνθεση και την ποιότητα των εντός και εκτός ισολογισμού στοιχείων του ιδρύματος που σχετίζονται με τον πιστωτικό κίνδυνο
- δ. το επίπεδο και τη διαχρονική μεταβολή των απομειώσεων και των διαγραφών καθώς και των ποσοστών αθέτησης του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων, και
- ε. την προσαρμοσμένη κατά τον κίνδυνο απόδοση του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων.

178. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την προκαταρκτική ανάλυση συνεκτιμώντας τη διαχρονική μεταβολή των ανωτέρω στοιχείων προκειμένου να διαμορφώσουν εμπειριστατωμένη άποψη για τους κύριους παράγοντες του πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος.

179. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικεντρώνουν τις εκτιμήσεις τους στους παράγοντες και στα χαρτοφυλάκια που κρίνουν σημαντικότερα.

Φύση και σύνθεση του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων

180. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη φύση του πιστωτικού ανοίγματος (δηλαδή τα είδη δανειοληπτών και ανοιγμάτων) προκειμένου να προσδιορίζουν τους υποκείμενους παράγοντες κινδύνου· επίσης, πρέπει να αναλύουν τη σύνθεση του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την εν λόγω ανάλυση τόσο σε τρέχοντες όσο και σε μελλοντικούς όρους, υπό το πρίσμα της γενικής μακροοικονομικής κατάστασης.

181. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο η φύση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο μπορεί να επηρεάσει το μέγεθος του ανοίγματος (π.χ. πιστωτικές γραμμές/μη αναληφθείσες πιστωτικές διευκολύνσεις που εκταμιεύονται από τους δανειολήπτες, έκφραση σε ξένο νόμισμα κ.λπ.), λαμβάνοντας υπόψη τη νομική δυνατότητα του ιδρύματος να ακυρώσει μονομερώς μη αναληφθέντα ποσά από δεσμευμένες πιστωτικές διευκολύνσεις.

182. Για την αξιολόγηση της φύσης του πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τις ακόλουθες υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου, διενεργώντας λεπτομερέστερη αξιολόγηση των υποκατηγοριών που θεωρούνται οι πλέον συναφείς για το ίδρυμα:

- α. κίνδυνος συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων
- β. πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου και κίνδυνος διακανονισμού

- γ. κίνδυνος χώρας
- δ. πιστωτικός κίνδυνος από τιτλοποιήσεις
- ε. κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα
- στ. ειδικές δανειοδοτήσεις
- ζ. κίνδυνος μετοχών στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο
- η. κίνδυνος τιμών ακινήτων, και
- θ. κίνδυνος υποδείγματος για εποπτικώς εγκεκριμένα υποδείγματα.

Κίνδυνος συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων

183. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον βαθμό κινδύνου συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 81 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, στον οποίο είναι εκτεθειμένο το ίδρυμα. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογήσουν τον κίνδυνο που το ίδρυμα θα υποστεί σημαντικές πιστωτικές ζημιές που απορρέουν από τη συγκέντρωση ανοιγμάτων σε μικρή ομάδα δανειοληπτών, σε σύνολο δανειοληπτών με παρόμοια συμπεριφορά αθέτησης υποχρεώσεων ή σε χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού με υψηλή συσχέτιση μεταξύ τους.
184. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν τη συγκεκριμένη αξιολόγηση λαμβάνοντας υπόψη διάφορες κατηγορίες συγκεντρώσεων πιστωτικών ανοιγμάτων, μεταξύ άλλων:
- α. συγκεντρώσεις σε έναν μεμονωμένο πιστούχο (συμπεριλαμβανομένου ενός πελάτη ή ομάδας συνδεδεμένων πελατών όπως ορίζεται για τα μεγάλα ανοίγματα)
 - β. κλαδικές συγκεντρώσεις
 - γ. γεωγραφικές συγκεντρώσεις
 - δ. συγκέντρωση προϊόντων, και
 - ε. συγκέντρωση εξασφαλίσεων και εγγυήσεων.
185. Για τον εντοπισμό συγκεντρώσεων πιστωτικών ανοιγμάτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τους κοινούς παράγοντες πιστωτικού κινδύνου σε όλα τα ανοίγματα και να εστιάζουν στα ανοίγματα που τείνουν να παρουσιάζουν παρόμοια συμπεριφορά (δηλαδή υψηλή συσχέτιση).
186. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή σε κρυφές πηγές κινδύνων συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων που ενδέχεται να εκδηλωθούν υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων, όπου το επίπεδο συσχέτισης πιστωτικού κινδύνου μπορεί να αυξηθεί σε

σύγκριση με τις κανονικές συνθήκες και όπου μπορεί να προκύψουν πρόσθετα πιστωτικά ανοίγματα από στοιχεία εκτός ισολογισμού.

187. Για τους ομίλους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον κίνδυνο συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων που μπορεί να προκύψει από την ενοποίηση, ο οποίος μπορεί να μην είναι εμφανής σε επίπεδο μεμονωμένων ιδρυμάτων.
188. Κατά την αξιολόγηση των συγκεντρώσεων των πιστωτικών ανοιγμάτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο επικαλύψεως (π.χ. υψηλή συγκέντρωση σε συγκεκριμένη κυβέρνηση θα οδηγήσει πιθανότατα σε μία υψηλή συγκέντρωση σε μία χώρα και συγκέντρωση σε μία μόνο επιχείρηση), και ως εκ τούτου πρέπει να αποφεύγουν την απλή άθροιση των διαφόρων ειδών συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων, και αντιθέτως πρέπει να εξετάζουν τους παράγοντες στους οποίους οφείλονται.
189. Για την αξιολόγηση του επιπέδου συγκέντρωσης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικά μέτρα και δείκτες, με συνηθέστερο τον δείκτη Herfindahl-Hirschman (HHI) και τους συντελεστές Gini, που μπορούν στη συνέχεια να συμπεριληφθούν σε περισσότερο ή λιγότερο σύνθετες μεθοδολογίες για την εκτίμηση της επίδρασης του πρόσθετου πιστωτικού κινδύνου.

Πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου και κίνδυνος διακανονισμού

190. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου που προκύπτει από ανοίγματα σε παράγωγα και συναλλαγές χρηματοδότησης τίτλων και τους κινδύνους διακανονισμού που αντιμετωπίζουν τα ιδρύματα.
191. Για τη συγκεκριμένη αξιολόγηση, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες πτυχές, κατά περίπτωση:
- α. η ποιότητα των αντισυμβαλλομένων και των σχετικών προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης, βλ. επίσης ενότητα 6.3
 - β. η πολυπλοκότητα των συναλλαγών
 - γ. ο κίνδυνος δυσμενούς συσχέτισης που προκύπτει όταν το άνοιγμα έναντι ενός αντισυμβαλλομένου συσχετίζεται δυσμενώς με την πιστωτική ποιότητα του εν λόγω αντισυμβαλλομένου
 - δ. το άνοιγμα σε πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και σε κίνδυνο διακανονισμού τόσο ως προς τις τρέχουσες τιμές της αγοράς όσο και ως προς το ονομαστικό ποσό, σε σύγκριση με το συνολικό πιστωτικό άνοιγμα και με τα ίδια κεφάλαια
 - ε. το ποσοστό των συναλλαγών που διεκπεραιώνονται μέσω υποδομών χρηματοπιστωτικών αγορών οι οποίες παρέχουν διακανονισμό με πληρωμή έναντι παράδοσης

- στ. το ποσοστό των συναλλαγών σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους (CCP) και η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών προστασίας από ζημίες για αυτούς, το ποσοστό των συναλλαγών σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους εγκατεστημένους σε τρίτες χώρες, η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών προστασίας από ζημίες για αυτούς, και ο τρόπος με τον οποίο μειώνεται τυχόν υπερβολικό άνοιγμα σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους εκτός ΕΕ, ιδίως στο πλαίσιο της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2020/1308 της Επιτροπής της 21ης Σεπτεμβρίου 2020²⁸ ώστε να δοθεί στους συμμετέχοντες στις χρηματοπιστωτικές αγορές προθεσμία έως τις 30 Ιουνίου 2022 για τη μείωση του ανοίγματός τους σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους του Ηνωμένου Βασιλείου
- ζ. το ποσοστό των μη κεντρικά εκκαθαριζόμενων εξωχρηματιστηριακών συναλλαγών και η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών προστασίας από ζημίες για αυτές, και
- η. η ύπαρξη, η σημασία, η αποτελεσματικότητα και η εκτελεστότητα των συμφωνιών συμψηφισμού.

Κίνδυνος χώρας

192. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. τον βαθμό συγκέντρωσης στο πλαίσιο όλων των ειδών ανοιγμάτων στον κίνδυνο χώρας, συμπεριλαμβανομένων των κρατικών ανοιγμάτων, ως ποσοστό επί του συνολικού χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων του ιδρύματος (ανά οφειλέτη και ανά ποσό)
- β. την οικονομική ισχύ και σταθερότητα της χώρας του δανειολήπτη και το ιστορικό της όσον αφορά τη συνέπεια στις πληρωμές και την εμφάνιση σοβαρών γεγονότων αθέτησης υποχρεώσεων
- γ. τον κίνδυνο άλλων μορφών κρατικής παρέμβασης που μπορούν να μειώσουν σημαντικά τη φερεγγυότητα των δανειοληπτών (π.χ. πάγωμα καταθέσεων, απαλλοτρίωση ή τιμωρητική φορολογία)
- δ. τον κίνδυνο που προκύπτει από ένα ενδεχόμενο γεγονός (π.χ. φυσικό ή κοινωνικό/πολιτικό γεγονός) το οποίο θα πλήξει ολόκληρη τη χώρα και θα οδηγήσει σε αθέτηση υποχρεώσεων ένα μεγάλο μέρος του συνόλου οφειλετών (συλλογικός κίνδυνος οφειλετών), και

²⁸ [Εκτελεστική απόφαση \(ΕΕ\) 2020/1308 της Επιτροπής](#) που προσδιορίζει, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, ότι το κανονιστικό πλαίσιο που εφαρμόζεται στους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας είναι ισοδύναμο, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

- ε. τον κίνδυνο μεταφοράς που συνδέεται με τη διασυνοριακή χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα, για σημαντικές διασυνοριακές χορηγήσεις δανείων, και τα ανοίγματα σε ξένα νομίσματα.

Ενώ ο κίνδυνος χώρας πρέπει να αντικατοπτρίζεται στον πιστωτικό κίνδυνο, η αξιολόγησή του μπορεί επίσης να τροφοδοτεί την ανάλυση άλλων τύπων κινδύνου.

Πιστωτικός κίνδυνος από τιτλοποιήσεις

- 193. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο που συνδέεται με τιτλοποιήσεις όπου τα ιδρύματα ενεργούν ως μεταβιβάζοντες, επενδυτές, χρηματοδότες ή πάροχοι πιστωτικών ενισχύσεων.
- 194. Για την εκτίμηση της φύσης των συναφών ανοιγμάτων και της πιθανής εξέλιξής τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
 - α. να κατανοήσουν τη στρατηγική, τη διάθεση ανάληψης κινδύνου και τα επιχειρηματικά κίνητρα των ιδρυμάτων σε ό,τι αφορά τις τιτλοποιήσεις, και
 - β. να αναλύσουν τα ανοίγματα σε τιτλοποιήσεις λαμβάνοντας υπόψη τόσο τον ρόλο που διαδραματίζουν όσο και την εξοφλητική προτεραιότητα των τμημάτων που κατέχουν τα ιδρύματα, καθώς και το είδος τιτλοποίησης (π.χ. παραδοσιακή έναντι σύνθετης, τιτλοποίηση έναντι επανατιτλοποίησης).
- 195. Κατά την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου που προκύπτει από ανοίγματα σε τιτλοποιήσεις, εφόσον θεωρούνται ουσιώδη, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, τουλάχιστον:
 - α. την καταλληλότητα της κατανομής των ανοιγμάτων σε τιτλοποιήσεις στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο και στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, καθώς και τη συνέπεια με τη στρατηγική τιτλοποιήσεων του ιδρύματος
 - β. το εάν εφαρμόζεται η κατάλληλη εποπτική αντιμετώπιση στις τιτλοποιήσεις
 - γ. τη διαβάθμιση και την επίδοση των τμημάτων της τιτλοποίησης που κατέχει το ίδρυμα, καθώς και τη φύση, τη σύνθεση και την ποιότητα των υποκείμενων στοιχείων ενεργητικού
 - δ. τη συνέπεια της ελάφρυνσης της κεφαλαιακής απαίτησης με την πραγματική μεταφορά κινδύνου για τις μεταβιβαζόμενες τιτλοποιήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξακριβώνουν εάν το ίδρυμα παρέχει οποιαδήποτε μορφή έμμεσης (μη συμβατικής) υποστήριξης για τις συναλλαγές και τον πιθανό αντίκτυπο στα ίδια κεφάλαια για τον πιστωτικό κίνδυνο

- ε. το εάν υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ εκταμιευθέντων και μη εκταμιευθέντων ποσών για διευκολύνσεις ρευστότητας που παρέχονται στο μέσο τιτλοποίησης, και
- στ. την ύπαρξη σχεδίων έκτακτης ανάγκης για προγράμματα έκδοσης εμπορικών χρεογράφων εξασφαλισμένων με στοιχεία ενεργητικού τα οποία διαχειρίζεται το ίδρυμα σε περίπτωση που η έκδοση εμπορικών χρεογράφων δεν είναι δυνατή λόγω συνθηκών ρευστότητας, και τον αντίκτυπο του συνολικού ανοίγματος του ιδρύματος σε πιστωτικό κίνδυνο.

Κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα

196. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ύπαρξη και τη σημαντικότητα του πρόσθετου πιστωτικού κινδύνου που προκύπτει από ανοίγματα δανεισμού σε ξένο νόμισμα προς δανειολήπτες λιανικής και ΜΜΕ που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου και, ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τυχόν μη γραμμική σχέση μεταξύ του κινδύνου αγοράς και του πιστωτικού κινδύνου, όπου οι συναλλαγματικές ισοτιμίες (κίνδυνος αγοράς) ενδέχεται να έχουν δυσανάλογο αντίκτυπο στον πιστωτικό κίνδυνο του χαρτοφυλακίου δανείων σε ξένο νόμισμα του ιδρύματος. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω αξιολόγησης και σε άλλα είδη πελατών που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον υψηλότερο πιστωτικό κίνδυνο που προκύπτει από:

- α. σημαντική αύξηση τόσο της ανεξόφλητης αξίας του χρέους όσο και της ροής πληρωμών για την εξυπηρέτηση του εν λόγω χρέους, και
- β. αύξηση της ανεξόφλητης αξίας του χρέους σε σύγκριση με την αξία των εξασφαλίσεων οι οποίες εκφράζονται στο εγχώριο νόμισμα.

197. Κατά την αξιολόγηση του κινδύνου δανεισμού σε ξένο νόμισμα, εφόσον θεωρείται ουσιώδης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. το είδος του καθεστώτος συναλλαγματικών ισοτιμιών και τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να επηρεάσει τις μεταβολές στη συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ εγχώριων και ξένων νομισμάτων
- β. τη διαχείριση του ιδρύματος ως προς τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, τα πλαίσια, τις πολιτικές και τις διαδικασίες μέτρησης και ελέγχου, συμπεριλαμβανομένου του βαθμού στον οποίο καλύπτουν μη γραμμικές σχέσεις μεταξύ του κινδύνου αγοράς και του πιστωτικού κινδύνου. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν:

- i. το ίδρυμα προσδιορίζει ρητά τη διάθεσή του ως προς την ανάληψη κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα και λειτουργεί εντός των καθορισμένων κατώτατων ορίων
 - ii. ο κίνδυνος δανεισμού σε ξένο νόμισμα λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση των δανειοληπτών και τα δάνεια σε ξένο νόμισμα συνάπτονται λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας των δανειοληπτών που υποβάλλουν αίτηση για δάνεια σε ξένο νόμισμα, όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη χορήγηση και την παρακολούθηση δανείων²⁹
 - iii. ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, συμπεριλαμβανομένης της συγκέντρωσης κινδύνου σε ένα ή περισσότερα νομίσματα, αντιμετωπίζεται κατάλληλα στο πλαίσιο της ΔΑΕΕΚ
 - iv. το ίδρυμα επανεξετάζει σε περιοδική βάση το καθεστώς των δανειοληπτών ως προς την αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου
 - v. ο αντίκτυπος των κινήσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών λαμβάνεται υπόψη στις πιθανότητες αθέτησης
- γ. την ευαισθησία του αντικτύπου των κινήσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών στις πιστοληπτικές αξιολογήσεις/βαθμολογίες των δανειοληπτών και τις δυνατότητες εξυπηρέτησης του χρέους, και
- δ. τις πιθανές συγκεντρώσεις της δανειοδοτικής δραστηριότητας σε ένα μοναδικό ξένο νόμισμα ή σε περιορισμένο αριθμό ξένων νομισμάτων με υψηλή συσχέτιση.

Ειδικές δανειοδοτήσεις

198. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις ειδικές δανειοδοτήσεις χωριστά από τις άλλες δανειοδοτικές δραστηριότητες, καθώς ο κίνδυνος των εν λόγω ανοιγμάτων έγκειται στην κερδοφορία του χρηματοδοτούμενου περιουσιακού στοιχείου ή έργου (π.χ. εμπορικά ακίνητα, μονάδα παραγωγής ενέργειας, ναυτιλία, βασικά εμπορεύματα κ.λπ.) και όχι του δανειολήπτη (ο οποίος κατά κανόνα αποτελεί φορέα ειδικού σκοπού).
199. Κατά κανόνα, τα ανοίγματα αυτά είναι συνήθως μεγάλου μεγέθους σε σχέση με το χαρτοφυλάκιο και επομένως αποτελούν πηγή συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων μακράς διάρκειας, γεγονός που καθιστά δύσκολη την κατάρτιση αξιόπιστων προβλέψεων κερδοφορίας.

²⁹ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη χορήγηση και την παρακολούθηση δανείων (EBA/GL/2020/06).

200. Κατά την αξιολόγηση των ανοιγμάτων ειδικού δανεισμού, εφόσον θεωρούνται ουσιώδη, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. την κερδοφορία των έργων και τη συντηρητικότητα των παραδοχών στις οποίες στηρίζονται τα επιχειρηματικά σχέδια (συμπεριλαμβανομένου του πιστωτικού κινδύνου των βασικών πελατών)
- β. τον αντίκτυπο των μεταβολών των κανονιστικών ρυθμίσεων, ιδίως για τους επιδοτούμενους τομείς, στις μελλοντικές ταμειακές ροές
- γ. τον αντίκτυπο της μεταβαλλόμενης ζήτησης της αγοράς, κατά περίπτωση, και την ύπαρξη αγοράς για τη δυνητική μελλοντική πώληση του χρηματοδοτούμενου αντικειμένου
- δ. την ύπαρξη κοινοπραξίας ή άλλων δανειστών που αναλαμβάνουν από κοινού τον πιστωτικό κίνδυνο, και
- ε. οποιαδήποτε μορφή εγγύησης που παρέχεται από τους αναδόχους.

Κίνδυνος μετοχών στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο

201. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο μείωσης της αξίας των επενδύσεων μετοχικού κεφαλαίου του ιδρύματος και να διασφαλίζουν ότι ο κίνδυνος αυτός αποτυπώνεται κατάλληλα στο πλαίσιο κινδύνου του ιδρύματος. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει να επικεντρώνεται ιδιαίτερα, κατά περίπτωση, στον κίνδυνο συμμετοχής σε στρατηγικές συμμετοχές (τόσο ασφαλιστικές όσο και μη ασφαλιστικές).

Κίνδυνος τιμών ακινήτων

202. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο μείωσης της αξίας των επενδύσεων σε ακίνητα του ιδρύματος και να διασφαλίζουν ότι ο κίνδυνος αυτός αποτυπώνεται κατάλληλα στο πλαίσιο κινδύνου του ιδρύματος. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει επίσης να επικεντρώνεται, κατά περίπτωση, στην αξία των χρηματοπιστωτικών μέσων που συνδέονται με τα ακίνητα (π.χ. εταιρείες επενδύσεων σε ακίνητα, REITs).

Κίνδυνος υποδείγματος για κανονιστικά εγκεκριμένα υποδείγματα

203. Στις περιπτώσεις που τα ιδρύματα χρησιμοποιούν κανονιστικά εγκεκριμένα εσωτερικά υποδείγματα για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν εάν το ίδρυμα εξακολουθεί να πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις και να διασφαλίζουν ότι δεν υποτιμώνται οι σχετικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων. Η αξιολόγηση του κινδύνου υποδείγματος μπορεί να βασίζεται στις γνώσεις που έχουν αποκτηθεί από άλλες εποπτικές ενέργειες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας του χαρτοφυλακίου

204. Κατά την αξιολόγηση του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την ποιότητα του πιστωτικού χαρτοφυλακίου, διενεργώντας ανάλυση για να διακρίνουν μεταξύ των κατηγοριών των εξυπηρετούμενων, των μη εξυπηρετούμενων και των υπό ρύθμιση ανοιγμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων³⁰.
205. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συνολική πιστωτική ποιότητα σε επίπεδο χαρτοφυλακίου και τις διάφορες βαθμίδες ποιότητας στο πλαίσιο καθεμίας από τις ανωτέρω κατηγορίες προκειμένου να προσδιορίσουν τον συνολικό πιστωτικό κίνδυνο του ιδρύματος. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης αυτής, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τον κίνδυνο αθέτησης υποχρέωσης και τον κίνδυνο μεταβολής διαβάθμισης ανά κατηγορία ανοίγματος, λαμβάνοντας υπόψη τις τάσεις της πιστωτικής ποιότητας με την πάροδο του χρόνου, και πρέπει να εξετάζουν εάν η πραγματική πιστωτική ποιότητα συνάδει με τη δηλωθείσα διάθεση ανάληψης κινδύνου, καθώς και να προσδιορίζουν τους λόγους τυχόν αποκλίσεων.
206. Κατά την αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας του χαρτοφυλακίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην επάρκεια της ταξινόμησης των πιστωτικών ανοιγμάτων και να αξιολογούν τον αντίκτυπο πιθανής εσφαλμένης ταξινόμησης, με τη συνακόλουθη καθυστέρηση στον σχηματισμό προβλέψεων και την αναγνώριση ζημιών από το ίδρυμα. Κατά τη διεξαγωγή της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν ανάλυση ομάδας αναφοράς καθώς και συγκριτική αξιολόγηση με βάση χαρτοφυλάκια αναφοράς, εφόσον είναι διαθέσιμα. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν δειγματοληψία δανείων κατά την αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας του χαρτοφυλακίου.

Εξυπηρετούμενα ανοίγματα

207. Κατά την αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας των εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη μεταβολή του χαρτοφυλακίου από άποψη σύνθεσης, μεγέθους και φερεγγυότητας, την κερδοφορία του και τον κίνδυνο μελλοντικής επιδείνωσης, προβαίνοντας σε ανάλυση για τα εξής στοιχεία, εφόσον είναι διαθέσιμα:
- α. την κατανομή της πιστοληπτικής βαθμίδας των δανειοληπτών (π.χ. μέσω εσωτερικών ή/και εξωτερικών αξιολογήσεων πιστοληπτικής ικανότητας ή άλλων στοιχείων που είναι κατάλληλα για τη μέτρηση της φερεγγυότητας, όπως ο δείκτης μόχλευσης, ο δείκτης των εσόδων που διατίθενται για την καταβολή δόσεων κ.λπ.)

³⁰ EBA/GL/2018/06

- β. τα ποσοστά ανάπτυξης ανά είδος δανειολήπτη, ανά τομέα και ανά προϊόν, καθώς και τη συνέπεια με τις στρατηγικές πιστωτικού κινδύνου
- γ. ευαισθησία των πιστοληπτικών βαθμίδων των δανειοληπτών, ή γενικότερα των δυνατοτήτων αποπληρωμής των δανειοληπτών, ως προς τον οικονομικό κύκλο
- δ. τα ιστορικά ποσοστά μετατόπισης μεταξύ πιστοληπτικών βαθμίδων, τις καθυστερήσεις και τα ποσοστά αθέτησης για διάφορους χρονικούς ορίζοντες, και
- ε. την κερδοφορία (π.χ. πιστωτικό περιθώριο έναντι πιστωτικών ζημιών).

208. Κατά τη διεξαγωγή αυτών των αναλύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τόσο τον αριθμό των οφειλετών όσο και τα αντίστοιχα ποσά/όγκους καθώς και να λαμβάνουν υπόψη το επίπεδο συγκέντρωσης του χαρτοφυλακίου.

Υπό ρύθμιση ανοίγματα

209. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την έκταση των ανοιγμάτων που τελούν υπό ρύθμιση και τις πιθανές ζημίες που ενδέχεται να απορρέουν από αυτά. Η διαδικασία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α. τα ποσοστά δανείων που υπάγονται σε ρύθμιση ανά χαρτοφυλάκιο και τις μεταβολές σε βάθος χρόνου, σε σύγκριση επίσης με την ομάδα αναφοράς
- β. τα ποσοστά δανείων που υπάγονται σε ρύθμιση για διάφορα είδη μέτρων ρύθμισης, συμπεριλαμβανομένων των χρονικών οριζόντων των μέτρων
- γ. το επίπεδο και την ποιότητα εξασφάλισης των υπό ρύθμιση ανοιγμάτων, και
- δ. τα ποσοστά μετατόπισης των ανοιγμάτων υπό ρύθμιση σε εξυπηρετούμενα και μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα, επίσης σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς.

Μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα

210. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σημαντικότητα των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, συμπεριλαμβανομένων ανά χαρτοφυλάκιο και των πιθανών ζημιών που ενδέχεται να απορρέουν από αυτά. Η διαδικασία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α. τα μη εξυπηρετούμενα ποσοστά και ποσοστά κάλυψης ανά χαρτοφυλάκιο, τομέα, γεωγραφική θέση και τις μεταβολές με την πάροδο του χρόνου, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις μεταβολές στα χαρτοφυλάκια (π.χ. αυξανόμενα χαρτοφυλάκια έναντι ληγμένων χαρτοφυλακίων) και τη στρατηγική όσον αφορά τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα (π.χ. πρόσφατες πωλήσεις μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων)

- β. την κατανομή των ανοιγμάτων ανά κατηγορία μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων (δηλαδή ληξιπρόθεσμα, επισφαλή κ.λπ.)
 - γ. τα είδη και τις αξίες των εξασφαλίσεων, κατά περίπτωση
 - δ. τα ποσοστά μετατόπισης από κατηγορίες μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων σε κατηγορίες εξυπηρετούμενων, υπό ρύθμιση ανοιγμάτων, και μεταξύ κατηγοριών μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων
 - ε. τα κατασχεθέντα στοιχεία ενεργητικού και τις μεταβολές σε βάθος χρόνου
 - στ. τα ιστορικά ποσοστά ανάκτησης ανά χαρτοφυλάκιο, τομέα, γεωγραφική περιοχή ή είδος εξασφάλισης, καθώς και τη διάρκεια της διαδικασίας ανάκτησης, και
 - ζ. τον χρόνο από τότε που τα ανοίγματα ταξινομήθηκαν ως μη εξυπηρετούμενα, αναλυόμενο σε χρονικές σειρές (vintage analysis).
211. Κατά τη διεξαγωγή της ανωτέρω ανάλυσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν ανάλυση ομάδας αναφοράς καθώς και συγκριτική αξιολόγηση με βάση χαρτοφυλάκια αναφοράς (δηλαδή χαρτοφυλάκια δανειοληπτών που είναι κοινά σε ομάδες ιδρυμάτων), όπου αυτό είναι σκόπιμο και εφικτό.

Αξιολόγηση του επιπέδου και της ποιότητας της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου

212. Προκειμένου να αξιολογήσουν τον δυνητικό αντίκτυπο του πιστωτικού κινδύνου στο ίδρυμα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το επίπεδο και την ποιότητα των εγγυήσεων (συμπεριλαμβανομένων των πιστωτικών παραγώγων) και των διαθέσιμων εξασφαλίσεων που θα μπορούσαν να μειώσουν τις πιστωτικές ζημιές σε περίπτωση που προκύψουν πιστωτικά γεγονότα, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν είναι αποδεκτά ως επιλέξιμες τεχνικές μείωσης του πιστωτικού κινδύνου για τους υπολογισμούς των ιδίων κεφαλαίων.
213. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να εξετάζουν:
- α. την κάλυψη που παρέχεται από εξασφαλίσεις και εγγυήσεις ανά χαρτοφυλάκιο, ανά είδος δανειολήπτη, ανά βαθμίδα πιστοληπτικής ικανότητας, ανά τομέα και άλλες συναφείς πτυχές
 - β. τις αξίες εξασφαλίσεων, για τα εξυπηρετούμενα και τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα, συμπεριλαμβανομένου του βαθμού στον οποίο πληρούν τις απαιτήσεις των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων (για τις εξασφαλίσεις που χρησιμοποιούνται για την εξασφάλιση των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων) και των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τη χορήγηση και την παρακολούθηση δανείων (για όλες τις εξασφαλίσεις)

- γ. τους ιστορικούς δείκτες ανάκτησης ανά είδος και το ποσό εξασφαλίσεων και εγγυήσεων, και
- δ. τη σημαντικότητα του κινδύνου απομείωσης της αξίας εισπρακτέων (βλέπε άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013) για αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις.

214. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη σημαντικότητα του υπολειπόμενου κινδύνου (βλ. άρθρο 80 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) και ειδικότερα:

- α. την επάρκεια και την εκτελεστότητα των συμφωνιών εξασφάλισης και των εγγυήσεων
- β. τον χρόνο και την ικανότητα ρευστοποίησης των εξασφαλίσεων και των εκτελεστικών εγγυήσεων βάσει του εθνικού νομικού πλαισίου
- γ. τη ρευστότητα και τη μεταβλητότητα των αξιών των εξασφαλίσεων
- δ. την ανακτήσιμη αξία της εξασφάλισης στο πλαίσιο τυχόν ενεργειών εκτέλεσης απαιτήσεων (π.χ. διαδικασίες κατάσχεσης), και
- ε. κατά περίπτωση, την πιστοληπτική ικανότητα των εγγυητών σύμφωνα με τις απαιτήσεις των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΑΤ για τη χορήγηση και την παρακολούθηση των δανείων.

215. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη συγκέντρωση εγγυητών και των εξασφαλίσεων, καθώς και τη συσχέτιση με τη φερεγγυότητα των δανειοληπτών (δηλαδή τον κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης) και τον δυνητικό αντίκτυπο από άποψη αποτελεσματικότητας της προστασίας.

Αξιολόγηση του επιπέδου των προβλέψεων ζημιών από δάνεια και προσαρμογές πιστωτικής αποτίμησης

216. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το επίπεδο των προβλέψεων ζημιών από δάνεια και οι προσαρμογές πιστωτικής αποτίμησης είναι κατάλληλες για την ποιότητα των ανοιγμάτων και, κατά περίπτωση, για το επίπεδο της εξασφάλισης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. εάν το επίπεδο των προβλέψεων ζημιών από δάνεια συνάδει με το επίπεδο κινδύνου σε διαφορετικά χαρτοφυλάκια, διαχρονικά, και σε σύγκριση με αντίστοιχα ομοειδή ιδρύματα της ομάδας αναφοράς του ιδρύματος
- β. εάν οι προσαρμογές πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένων στις αγοραίες αξίες των παραγώγων αντικατοπτρίζουν τη φερεγγυότητα των αντίστοιχων αντισυμβαλλομένων

- γ. εάν οι λογιστικές προβλέψεις ζημιών από δάνεια συνάδουν με τις ισχύουσες λογιστικές αρχές και εάν εκτιμώνται ως επαρκείς για την κάλυψη των αναμενόμενων ζημιών
- δ. εάν τα μη εξυπηρετούμενα, υπό ρύθμιση ανοίγματα και τα κατασχεθέντα στοιχεία ενεργητικού έχουν αποτελέσει αντικείμενο επαρκών προβλέψεων ζημιών από δάνεια, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου των υφιστάμενων εξασφαλίσεων και της ημερομηνίας έναρξης των εν λόγω ανοιγμάτων, καθώς και των ισχυουσών νομικών απαιτήσεων για την ελάχιστη κάλυψη ζημιών των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, και
- ε. εάν οι προβλέψεις ζημιών από δάνεια συνάδουν με τις ιστορικές ζημίες και τις συναφείς μακροοικονομικές εξελίξεις και εάν αντικατοπτρίζουν τυχόν μεταβολές των σχετικών κανονιστικών διατάξεων (π.χ. κατάσχεση, ανάληψη μισθίου, προστασία πιστωτών κ.λπ.).

217. Όπου κρίνεται αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν επιτόπιες επιθεωρήσεις ή άλλες κατάλληλες εποπτικές ενέργειες προκειμένου να αξιολογούν την επάρκεια του επιπέδου του σχηματισμού προβλέψεων ζημιών από δάνεια και εάν η κάλυψη των κινδύνων είναι επαρκής, αξιολογώντας για παράδειγμα ένα δείγμα των δανείων.

218. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τυχόν πορίσματα που διατυπώνονται από εσωτερικούς και εξωτερικούς ελεγκτές, εφόσον είναι διαθέσιμα.

Προσομοίωση ακραίων καταστάσεων

219. Κατά την αξιολόγηση του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου ενός ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιούνται από το ίδρυμα για τον εντοπισμό τυχόν πηγών πιστωτικού κινδύνου που δεν είχαν εντοπιστεί στο παρελθόν, όπως εκείνων που ανακύπτουν από μεταβολές στην πιστωτική ποιότητα, στις συγκεντρώσεις πίστωσης, στην αξία των εξασφαλίσεων και στο πιστωτικό άνοιγμα κατά τη διάρκεια μιας περιόδου ακραίων καταστάσεων.

6.2.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης και των ελέγχων των πιστωτικών κινδύνων

220. Προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ του πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων στο οποίο στηρίζονται οι πιστωτικές του δραστηριότητες καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής ενός δανείου. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη χορήγηση και την παρακολούθηση δανείων και τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων:

- α. τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου
- β. το οργανωτικό πλαίσιο
- γ. τις πολιτικές και διαδικασίες
- δ. τον εντοπισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά κινδύνων, και
- ε. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

221. Για τα ιδρύματα που υπόκεινται στην εφαρμογή των στρατηγικών ΜΕΑ (μείωση) και της συναφούς διακυβέρνησης και επιχειρησιακής καθοδήγησης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν τα ιδρύματα πληρούν τις ειδικές απαιτήσεις που ορίζονται στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις εν λόγω στρατηγικές και τη λειτουργικότητά τους, μεταξύ άλλων όσον αφορά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων προστασίας των καταναλωτών.

Στρατηγική και διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου

222. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσο το ίδρυμα διαθέτει άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου, στρατηγική και όρια, τα οποία έχουν εγκριθεί από το διοικητικό όργανο. Στο πλαίσιο αυτής της αξιολόγησης, μεταξύ άλλων παραγόντων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν το διοικητικό όργανο διατυπώνει με σαφήνεια τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου, καθώς και τη διαδικασία επανεξέτασής τους
- β. εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εφαρμόζουν και παρακολουθούν κατάλληλα τη στρατηγική πιστωτικού κινδύνου που έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο, διασφαλίζοντας ότι οι δραστηριότητες του ιδρύματος συνάδουν με τη στρατηγική που έχει καθορισθεί, ότι καταρτίζονται και εφαρμόζονται γραπτές διαδικασίες και ότι υπάρχει σαφής και κατάλληλη ανάθεση αρμοδιοτήτων
- γ. εάν η στρατηγική του ιδρύματος για τον πιστωτικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου αντικατοπτρίζει τα επίπεδα της διάθεσης του ιδρύματος για την ανάληψη πιστωτικού κινδύνου και εάν συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνου
- δ. εάν η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο είναι κατάλληλη για το ίδρυμα, λαμβανομένων υπόψη των εξής στοιχείων του ιδρύματος:
 - του επιχειρηματικού μοντέλου

- της συνολικής διάθεσης ανάληψης κινδύνων
 - του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και του ρόλου του ιδρύματος στο χρηματοοικονομικό σύστημα, και
 - της χρηματοοικονομικής κατάστασης, της χρηματοδοτικής ικανότητας και της επάρκειας ιδίων κεφαλαίων
- ε. εάν η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο καλύπτει τις δραστηριότητές του που αφορούν τη χορήγηση πιστώσεων και τη διαχείριση εξασφαλίσεων, καθώς και τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, και εάν η εν λόγω στρατηγική υποστηρίζει τη λήψη αποφάσεων με βάση τους κινδύνους, ώστε να αποτυπώνονται πτυχές που μπορεί να περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, το είδος του ανοίγματος (εμπορικό, καταναλωτικό, σε ακίνητα, κρατικό), τον οικονομικό τομέα, τη γεωγραφική τοποθεσία, το νόμισμα και την ημερομηνία λήξης, συμπεριλαμβανομένων των ορίων συγκέντρωσης
- στ. εάν η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο καλύπτει όλες τις δραστηριότητες του ιδρύματος στις οποίες μπορεί να είναι σημαντικός ο πιστωτικός κίνδυνος
- ζ. εάν η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο λαμβάνει υπόψη τις κυκλικές πτυχές της οικονομίας, μεταξύ άλλων και σε συνθήκες ακραίων καταστάσεων, καθώς και τις συνακόλουθες μεταβολές στη σύνθεση του χαρτοφυλακίου πιστωτικού κινδύνου, και
- η. εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να διασφαλίζει ότι η στρατηγική πιστωτικού κινδύνου κοινοποιείται αποτελεσματικά στο σύνολο του σχετικού προσωπικού.

Οργανωτικό πλαίσιο

223. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο και ρυθμίσεις διακυβέρνησης προκειμένου να καθιστούν δυνατή την αποτελεσματική ανάληψη, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου, με επαρκείς (τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για την εκτέλεση των απαραίτητων καθηκόντων. Μεταξύ άλλων παραγόντων, οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. υπάρχουν σαφείς γραμμές ευθύνης για την ανάληψη, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά πιστωτικού κινδύνου
- β. τα συστήματα ελέγχου και παρακολούθησης πιστωτικού κινδύνου υπόκεινται σε ανεξάρτητη αξιολόγηση και εάν υπάρχει σαφής διαχωρισμός μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των υπευθύνων για τη διαχείριση κινδύνου

- γ. οι μονάδες διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου των κινδύνων καλύπτουν τον πιστωτικό κίνδυνο στο σύνολο του ιδρύματος, και
- δ. το προσωπικό που ασχολείται με τις δραστηριότητες χορήγησης πιστώσεων, τη διαχείριση του πιστωτικού κινδύνου και τη διαχείριση των ΜΕΑ, ιδίως οι μονάδες ρύθμισης για τα ΜΕΑ (τόσο στους επιχειρηματικούς τομείς όσο και στους τομείς διαχείρισης και ελέγχου) διαθέτουν κατάλληλες δεξιότητες και πείρα για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Πολιτικές και διαδικασίες

224. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες πολιτικές για τη χορήγηση, τον εντοπισμό, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της αποτίμησης των εξασφαλίσεων, των διαδικασιών ανάκτησης ή πώλησης, και εάν οι εν λόγω πολιτικές συνάδουν με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τη χορήγηση και την παρακολούθηση δανείων και με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το διοικητικό όργανο εγκρίνει τις πολιτικές για τη διαχείριση, μέτρηση και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου και προβαίνει τακτικά σε συζήτηση και επανεξέτασή τους, σύμφωνα με τις στρατηγικές κινδύνου
- β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη είναι αρμόδια για την κατάρτιση και την εφαρμογή των πολιτικών και των διαδικασιών για τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου, όπως καθορίζονται από το διοικητικό όργανο
- γ. οι πολιτικές και οι διαδικασίες είναι άρτιες και συνεπείς με τη στρατηγική πιστωτικού κινδύνου, και καλύπτουν όλους τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις διαδικασίες που άπτονται της διαχείρισης, της μέτρησης και του ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου, ειδικότερα:
 - χορήγηση πιστώσεων και τιμολόγηση: για παράδειγμα, επιλεξιμότητα δανειοληπτών, εγγυητών και εξασφαλίσεων· πιστωτικά όρια· επιλογή υποδομών των χρηματοπιστωτικών αγορών, κεντρικών αντισυμβαλλομένων και αντίστοιχων τραπεζών· είδη διαθέσιμων πιστωτικών διευκολύνσεων· εφαρμοστέοι όροι και προϋποθέσεις (συμπεριλαμβανομένης της απαίτησης συμφωνιών εξασφάλισης και συμψηφισμού)
 - μέτρηση και παρακολούθηση πιστωτικού κινδύνου: για παράδειγμα, κριτήρια για τον εντοπισμό συνδεδεμένων αντισυμβαλλομένων· κριτήρια για την αξιολόγηση της φερεγγυότητας των δανειοληπτών και την εκτίμηση της εξασφάλισης, καθώς και συχνότητα επανεξέτασής τους· κριτήρια για την ποσοτικοποίηση των απομειώσεων, των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένων και των προβλέψεων, και

- διαχείριση πιστώσεων: για παράδειγμα, κριτήρια για την επανεξέταση προϊόντων, όρων και προϋποθέσεων· κριτήρια για την εφαρμογή πρακτικών αναδιάρθρωσης ή υπαγωγής δανείων σε ρύθμιση· κριτήρια για την ταξινόμηση των δανείων και τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων
- δ. οι πολιτικές και οι διαδικασίες προσδιορίζουν επίσης τον τρόπο με τον οποίο οι κίνδυνοι ΞΧ/ΧΤ στους οποίους εκτίθεται το ίδρυμα ως αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων χορήγησης πιστώσεων εντοπίζονται, αξιολογούνται και διαχειρίζονται τόσο στο επίπεδο της επιχείρησης (όσον αφορά τα είδη των εξυπηρετούμενων πελατών, τα παρεχόμενα προϊόντα δανεισμού, τις γεωγραφικές περιοχές στις οποίες εκτίθενται και τους διαύλους διανομής που χρησιμοποιούνται) όσο και στο επίπεδο της μεμονωμένης σχέσης (λαμβάνοντας υπόψη τον σκοπό της πίστωσης, τον βαθμό στον οποίο ο αντισυμβαλλόμενος ενέχει κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ και τη νομιμότητα της πηγής των κεφαλαίων που χρησιμοποιούνται για την αποπληρωμή της πίστωσης)
- ε. οι εν λόγω πολιτικές συμμορφώνονται με τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις και συνάδουν με τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, ενώ επίσης παρέχουν σαφή εικόνα για τον εγγενή πιστωτικό κίνδυνο των διαφόρων προϊόντων και δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο του ιδρύματος
- στ. οι εν λόγω πολιτικές τυποποιούνται με σαφήνεια, κοινοποιούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα, και
- ζ. οι εν λόγω πολιτικές εφαρμόζονται με συνέπεια στους τραπεζικούς ομίλους και καθιστούν δυνατή τη δέουσα διαχείριση κοινών δανειοληπτών και αντισυμβαλλομένων.

Εντοπισμός, μέτρηση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

225. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την κατανόηση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και την αναφορά του πιστωτικού κινδύνου, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, και εάν το εν λόγω πλαίσιο συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της συναφούς ενωσιακής και εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας.
226. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν εάν τα ιδρύματα διαθέτουν επαρκή υποδομή δεδομένων που πληροί τις απαιτήσεις των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τη χορήγηση και παρακολούθηση δανείων, και των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων, καθώς και εάν οι αναλυτικές τεχνικές είναι κατάλληλες ώστε το ίδρυμα να είναι σε θέση να διαχειρίζεται επαρκώς τον πιστωτικό τους κίνδυνο και να πληροί τις απαιτήσεις υποβολής εποπτικών αναφορών, καθώς και να εντοπίζει, να μετρά και να παρακολουθεί

τακτικά τον πιστωτικό κίνδυνο που ενυπάρχει σε όλες τις δραστηριότητες εντός και εκτός ισολογισμού (κατά περίπτωση σε επίπεδο ομίλου), ιδίως όσον αφορά:

- α. τον πιστωτικό κίνδυνο και την επιλεξιμότητα του δανειολήπτη/του αντισυμβαλλομένου/της συναλλαγής
- β. τα πιστωτικά ανοίγματα (ανεξαρτήτως της φύσης τους) των δανειοληπτών και, κατά περίπτωση, των ομάδων συνδεδεμένων δανειοληπτών
- γ. την κάλυψη με εγγυήσεις και εξασφαλίσεις (συμπεριλαμβανομένων συμφωνιών συμψηφισμού) και την επιλεξιμότητα της εν λόγω κάλυψης
- δ. τη συνεχή συμμόρφωση με τους συμβατικούς όρους και τις συμφωνίες (συμβατικές ρήτρες)
- ε. μη εξουσιοδοτημένες υπεραναλήψεις και όρους ανακατάταξης των πιστωτικών ανοιγμάτων, και
- στ. συναφείς πηγές κινδύνου συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων.

227. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει σαφή εικόνα για τον πιστωτικό κίνδυνο που σχετίζεται με τα διάφορα είδη δανειοληπτών, συναλλαγών και χορηγούμενων πιστώσεων.

228. Πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες δεξιότητες, συστήματα και μεθοδολογίες για τη μέτρηση του κινδύνου αυτού σε επίπεδο δανειολήπτη/συναλλαγής και χαρτοφυλακίου, ανάλογα με το μέγεθος, τη φύση, τη σύνθεση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος που ενέχουν πιστωτικό κίνδυνο. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω συστήματα και οι μεθοδολογίες:

- α. παρέχουν στο ίδρυμα τη δυνατότητα να διαφοροποιείται σε διάφορα επίπεδα κινδύνου σε σχέση με τους δανειολήπτες και τις συναλλαγές
- β. παρέχουν ορθή και συνετή εκτίμηση του επιπέδου του πιστωτικού κινδύνου και της αξίας των εξασφαλίσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στα ανοίγματα που εξασφαλίζονται με ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και εμπορικά ακίνητα
- γ. διασφαλίζουν τον εντοπισμό και τη μέτρηση των κινδύνων συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων (συγκέντρωση σε μία επιχείρηση, κλαδική ή γεωγραφική συγκέντρωση κ.λπ.)
- δ. παρέχουν στο ίδρυμα τη δυνατότητα να προβλέπει εκτιμήσεις του πιστωτικού κινδύνου για σκοπούς προγραμματισμού και για προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων

- ε. παρέχουν στο ίδρυμα τη δυνατότητα να καθορίζει το επίπεδο των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου που απαιτούνται για την κάλυψη των αναμενόμενων ζημιών και των ζημιών που έχουν πραγματοποιηθεί, και
 - στ. όπου κρίνεται σημαντικό, επιδιώκουν να λαμβάνουν υπόψη τα στοιχεία κινδύνου τα οποία είτε δεν καλύπτονται καθόλου είτε δεν καλύπτονται πλήρως από τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
229. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σύστημα μέτρησης των πιστώσεων και εάν έχουν επίγνωση του βαθμού του αντίστοιχου κινδύνου υποδείγματος.
230. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει πραγματοποιήσει προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων προκειμένου να κατανοήσουν τον αντίκτυπο δυσμενών γεγονότων στα ανοίγματά του σε πιστωτικό κίνδυνο και στην επάρκεια του σχηματισμού προβλέψεων του για τον πιστωτικό κίνδυνο. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:
- α. τη συχνότητα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων
 - β. τους συναφείς παράγοντες κινδύνου που έχουν εντοπιστεί
 - γ. τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σενάριο ακραίων καταστάσεων, και
 - δ. την εσωτερική χρήση των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για τις στρατηγικές που αφορούν τον κεφαλαιακό προγραμματισμό και τον πιστωτικό κίνδυνο.
231. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει καθορίσει και εάν έχει θέσει σε εφαρμογή τη συνεχή και αποτελεσματική παρακολούθηση των ανοιγμάτων σε πιστωτικό κίνδυνο (συμπεριλαμβανομένης της συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων) σε όλο το ίδρυμα, μεταξύ άλλων, μέσω ειδικών δεικτών και συναφών σημείων ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών ειδοποιήσεων.
232. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει θέσει σε εφαρμογή την τακτική υποβολή αναφοράς για τα ανοίγματα σε πιστωτικό κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένου του αποτελέσματος προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, στο διοικητικό όργανο, τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και τους αντίστοιχους υπεύθυνους διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

233. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και άρτιες διασφαλίσεις για τη μείωση του πιστωτικού του

κινδύνου σύμφωνα με τη στρατηγική του για τον πιστωτικό κίνδυνο και τη διάθεσή του για την ανάληψη πιστωτικού κινδύνου και εάν το εν λόγω πλαίσιο ελέγχου συνάδει με τις απαιτήσεις των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΑΤ σχετικά με τη χορήγηση και παρακολούθηση δανείων, καθώς και με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων. Για τον σκοπό αυτόν, μεταξύ άλλων παραγόντων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στο εάν:

- α. το πεδίο εφαρμογής που καλύπτεται από τα καθήκοντα ελέγχου του ιδρύματος περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες, όλες τις γεωγραφικές τοποθεσίες και όλες τις πιστωτικές δραστηριότητες
- β. υπάρχουν εσωτερικοί έλεγχοι, λειτουργικά όρια και άλλες πρακτικές με στόχο τη διατήρηση των ανοιγμάτων σε πιστωτικό κίνδυνο σε αποδεκτά για το ίδρυμα επίπεδα, σύμφωνα με τις παραμέτρους που καθορίζονται από το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και σύμφωνα με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος
- γ. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και πρακτικές προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τυχόν παραβάσεις και εξαιρέσεις σε σχέση με τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα όρια που αναφέρονται εγκαίρως στο κατάλληλο επίπεδο διοίκησης προς λήψη μέτρων, και
- δ. διενεργούνται έλεγχοι για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ στους οποίους εκτίθεται το ίδρυμα ως αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων χορήγησης πιστώσεων.

234. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το σύστημα ορίων, εξετάζοντας μεταξύ άλλων αν:

- α. το σύστημα ορίων είναι κατάλληλο για την πολυπλοκότητα της οργάνωσης και των πιστωτικών δραστηριοτήτων του ιδρύματος, καθώς και για τη δυνατότητά του όσον αφορά τη μέτρηση και τη διαχείριση του πιστωτικού κινδύνου
- β. τα καθορισμένα όρια είναι απόλυτα ή εάν υπάρχει δυνατότητα υπέρβασης των ορίων. Στη δεύτερη περίπτωση, στις πολιτικές του ιδρύματος πρέπει να περιγράφεται σαφώς το χρονικό διάστημα και οι ειδικές περιστάσεις υπό τις οποίες είναι δυνατές οι εν λόγω περιπτώσεις υπέρβασης των ορίων
- γ. εάν το ίδρυμα διαθέτει διαδικασίες για την ενημέρωση των διαχειριστών πιστώσεων σχετικά με τα όριά τους, και
- δ. εάν το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς διαδικασίες για την ενημέρωση των ορίων της σε τακτά χρονικά διαστήματα (π.χ. για λόγους συνέπειας με τις μεταβολές στις στρατηγικές).

235. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της μονάδας εσωτερικού ελέγχου. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να αξιολογούν αν:

- α. το ίδρυμα διενεργεί εσωτερικούς ελέγχους του πλαισίου διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου σε περιοδική βάση
- β. η μονάδα εσωτερικού ελέγχου καλύπτει τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης, της μέτρησης και των ελέγχων του πιστωτικού κινδύνου σε ολόκληρο το ίδρυμα, και
- γ. η μονάδα εσωτερικού ελέγχου διαπιστώνει αποτελεσματικά την τήρηση των εσωτερικών πολιτικών και των συναφών εξωτερικών κανονιστικών διατάξεων και αντιμετωπίζει τυχόν παρεκκλίσεις από την εφαρμογή οποιασδήποτε εξ αυτών.

236. Για τα ιδρύματα που υιοθετούν εσωτερική προσέγγιση για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν επίσης εάν η εσωτερική διαδικασία επικύρωσης λειτουργεί άρτια και αποτελεσματικά ως προς τον κριτικό έλεγχο των παραδοχών του υποδείγματος και τον εντοπισμό τυχόν πιθανών ελλείψεων σε ό,τι αφορά τη μοντελοποίηση πιστωτικού κινδύνου, την ποσοτικοποίηση του πιστωτικού κινδύνου και το σύστημα διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου και άλλες συναφείς ελάχιστες απαιτήσεις όπως προσδιορίζονται στη συναφή ενωσιακή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία.

6.2.4 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

237. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου του ιδρύματος. Αυτή η άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 4. Αν, βάσει της σημασίας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει

να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 4. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας πιστωτικού κινδύνου και κινδύνου αντισυμβαλλομένου

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη	<ul style="list-style-type: none"> Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγονται αμελητέο/πολύ χαμηλό κίνδυνο. 	<ul style="list-style-type: none"> Η διαχείριση και οι έλεγχοι κινδύνου είναι επαρκείς όσον αφορά τις απαιτήσεις που ορίζονται στις κατευθυντήριες

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
	<p>προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι αμελητέα/πολύ χαμηλή. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλό. • Το επίπεδο των υπό ρύθμιση ανοιγμάτων και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλό. • Ο πιστωτικός κίνδυνος που τίθεται από εξυπηρετούμενα ανοίγματα δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλός. • Το επίπεδο κάλυψης των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης είναι πολύ υψηλό. • Το επίπεδο κάλυψης και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι πολύ υψηλά. 	<p>γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τη χορήγηση και την παρακολούθηση δανείων, καθώς και στις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και στρατηγικής πιστωτικών κινδύνων του ιδρύματος και της συνολικής στρατηγικής του, καθώς και της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνου. • Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τον πιστωτικό κίνδυνο είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνων και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.
2	<p>Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Το άνοιγμα σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι χαμηλό έως μέτριο. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι χαμηλό έως μέτριο. • Το επίπεδο των υπό ρύθμιση ανοιγμάτων και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων είναι χαμηλό έως μέτριο. • Ο πιστωτικός κίνδυνος που τίθεται από εξυπηρετούμενα ανοίγματα είναι χαμηλός έως μέτριος. • Το επίπεδο κάλυψης των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης είναι υψηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων πιστωτικού κινδύνου είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου είναι άρτια. • Τα όρια που επιτρέπουν τη μείωση ή τον περιορισμό του πιστωτικού κινδύνου συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
		<ul style="list-style-type: none"> • Το επίπεδο κάλυψης και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι υψηλά. 	
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Το άνοιγμα σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι μέτριο έως υψηλό. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι μέτριο έως υψηλό. • Το επίπεδο των υπό ρύθμιση ανοιγμάτων και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων είναι μέτριο έως υψηλό. • Ο πιστωτικός κίνδυνος που τίθεται από εξυπηρετούμενα ανοίγματα είναι μέτριος έως υψηλός και υπόκειται σε περαιτέρω επιδείνωση υπό ακραίες συνθήκες. • Το επίπεδο κάλυψης των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης είναι μέτριο. • Το επίπεδο κάλυψης και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι μέτριο. 	<ul style="list-style-type: none"> • Η διαχείριση και οι έλεγχοι κινδύνου δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη χορήγηση και την παρακολούθηση δανείων, καθώς και στις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων. • Υπάρχει έλλειψη συνέπειας μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο και της συνολικής στρατηγικής του, καθώς και της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τον πιστωτικό κίνδυνο δεν είναι επαρκώς εύρωστο· δεν υπάρχει σαφής διαχωρισμός καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνων ή των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων πιστωτικού κινδύνου δεν είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου δεν είναι επαρκώς άρτια.

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
			<ul style="list-style-type: none"> • Τα όρια που επιτρέπουν τη μείωση ή τον περιορισμό του πιστωτικού κινδύνου δεν συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. • Το άνοιγμα σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι υψηλό. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι υψηλό. • Το επίπεδο των υπό ρύθμιση ανοιγμάτων και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων είναι υψηλό. • Ο πιστωτικός κίνδυνος που τίθεται από εξυπηρετούμενα ανοίγματα είναι υψηλός. • Το επίπεδο κάλυψης των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης είναι χαμηλό. • Το επίπεδο κάλυψης και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι χαμηλά. 	

6.3 Αξιολόγηση κινδύνου αγοράς

6.3.1 Γενικές παράμετροι

238. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο αγοράς ο οποίος αφορά τις εντός και εκτός ισολογισμού θέσεις που υπόκεινται σε ζημίες λόγω των μεταβολών στις αγοραίες τιμές. Κατά την αξιολόγηση του κινδύνου αγοράς για ιδρύματα που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του μικρού χαρτοφυλακίου συναλλαγών, όπως ορίζεται στο άρθρο 94 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη συνάφεια και τη σημαντικότητα τουλάχιστον των ακόλουθων υποκατηγοριών, διενεργώντας λεπτομερέστερη αξιολόγηση των υποκατηγοριών που θεωρούνται οι πλέον συναφείς για το ίδρυμα:

- α. του κινδύνου επιτοκίου στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών
- β. του πιστωτικού περιθωρίου και του κινδύνου αθέτησης υποχρεώσεων στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών
- γ. του κινδύνου μετοχών στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών
- δ. του κινδύνου συναλλάγματος
- ε. του κινδύνου βασικών εμπορευμάτων
- στ. του κινδύνου προσαρμογής πιστωτικής αποτίμησης
- ζ. του κινδύνου που δεν υπάγεται στον συντελεστή δέλτα
- η. του κινδύνου βάσης
- θ. του κινδύνου ρευστότητας στην αγορά
- ι. του κινδύνου υποδείγματος για κανονιστικά εγκεκριμένα υποδείγματα.

6.3.2 Αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου αγοράς

239. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες του ιδρύματος που ενέχουν κίνδυνο αγοράς και να αξιολογούν τον κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα από άποψη προληπτικής εποπτείας. Η αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου αγοράς πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα εξής βασικά στάδια:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση
- β. αξιολόγηση της φύσης και της σύνθεσης των θέσεων του ιδρύματος που υπόκεινται σε κίνδυνο αγοράς
- γ. εκτίμηση κερδοφορίας
- δ. αξιολόγηση κινδύνου συγκεντρώσεως στην αγορά, και
- ε. αποτελέσματα ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

240. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν λιγότερο αναλυτική ανάλυση για ιδρύματα που πληρούν τις προϋποθέσεις του μικρού χαρτοφυλακίου συναλλαγών, όπως ορίζεται στο άρθρο 94 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

241. Προκειμένου να καθορίσουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης του κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει πρώτα να εντοπίσουν τις πηγές κινδύνου αγοράς στις οποίες είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Για να γίνει αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις γνώσεις που αποκομίζονται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων και από οποιοσδήποτε άλλες εποπτικές δραστηριότητες.
242. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατ' ελάχιστον:
- α. τις δραστηριότητες του ιδρύματος στις αγορές, τους επιχειρηματικούς τομείς και τα προϊόντα
 - β. την κύρια στρατηγική του χαρτοφυλακίου που ενέχει κίνδυνο αγοράς και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου κατά τις δραστηριότητες αγοράς
 - γ. τη σχετική αναλογία των θέσεων που ενέχουν κίνδυνο αγοράς στο σύνολο του ενεργητικού, τις μεταβολές σε βάθος χρόνου και τη στρατηγική του ιδρύματος για αυτές τις θέσεις
 - δ. τη σχετική αναλογία των καθαρών κερδών από τις θέσεις του ιδρύματος που ενέχουν κίνδυνο αγοράς στα συνολικά λειτουργικά έσοδα, και
 - ε. την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο αγοράς σε σύγκριση με τη συνολική απαίτηση ιδίων κεφαλαίων, και –κατά περίπτωση– το εσωτερικό κεφάλαιο που κατανέμεται για τον κίνδυνο αγοράς σε σύγκριση με το συνολικό εσωτερικό κεφάλαιο, συμπεριλαμβανομένων των ιστορικών μεταβολών των εν λόγω αριθμητικών στοιχείων και των προβλέψεων.
243. Κατά τις αρχικές τους αξιολογήσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν σημαντικές μεταβολές στις δραστηριότητες του ιδρύματος στην αγορά, δίνοντας έμφαση σε δυνητικές μεταβολές του συνολικού ανοίγματος στον κίνδυνο αγοράς. Πρέπει να εξετάζουν κατ' ελάχιστον:
- α. σημαντικές μεταβολές στη στρατηγική, στις πολιτικές και στο ύψος των ορίων που σχετίζονται με τον κίνδυνο αγοράς
 - β. τον δυνητικό αντίκτυπο τέτοιων μεταβολών στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, και
 - γ. σημαντικές τάσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές και τη στρατηγική του ιδρύματος έναντι αυτής (συμπεριλαμβανομένων των πιθανών κινδύνων σε περίπτωση που οι τάσεις αντιστραφούν απροσδόκητα).

Φύση και σύνθεση των δραστηριοτήτων του ιδρύματος που σχετίζονται με τον κίνδυνο αγοράς

244. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τη φύση των ανοιγμάτων του ιδρύματος σε κινδύνους αγοράς εξετάζοντας τις κατηγορίες που ορίζονται στην παράγραφο 238 προκειμένου να εντοπίζουν συγκεκριμένα ανοίγματα σε κίνδυνο και τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου (π.χ. συναλλαγματικές ισοτιμίες, επιτόκια ή πιστωτικά περιθώρια) ώστε να προβαίνουν σε περαιτέρω αναλυτική αξιολόγηση.
245. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τα ανοίγματα που ενέχουν κίνδυνο αγοράς ανά κατηγορία στοιχείων ενεργητικού ή/και χρηματοοικονομικών μέσων, σύμφωνα με το μέγεθος, την πολυπλοκότητα και το επίπεδο κινδύνου τους. Για τα σημαντικότερα ανοίγματα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τους συναφείς παράγοντες κινδύνου.
246. Κατά την ανάλυση δραστηριοτήτων που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν την πολυπλοκότητα των χρηματοπιστωτικών προϊόντων (π.χ. εξωχρηματιστηριακά (OTC) προϊόντα ή προϊόντα που αποτιμώνται σύμφωνα με τεχνικές αποτίμησης βάσει υποδείγματος) και συγκεκριμένων δραστηριοτήτων αγοράς (π.χ. συναλλαγές υψηλής συχνότητας). Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα σημεία:
- α. εάν το ίδρυμα έχει θέσεις σε παράγωγα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τόσο την αγοραία αξία όσο και το ονομαστικό ποσό, και
 - β. όταν το ίδρυμα έχει έκθεση σε εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το μερίδιο αυτών των συναλλαγών στο συνολικό χαρτοφυλάκιο παραγώγων και την ανάλυση του εξωχρηματιστηριακού χαρτοφυλακίου ανά είδος συμβολαίου (συμφωνίες ανταλλαγής, προθεσμιακές συναλλαγές, κ.λπ.), υποκείμενων χρηματοοικονομικών μέσων, κ.λπ. (ο πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου που συνδέεται με τα εν λόγω προϊόντα καλύπτεται από τη μεθοδολογία πιστωτικού κινδύνου).
247. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αξιολόγηση από το ίδρυμα επισφαλών ή/και μη άμεσα ρευστοποιήσιμων θέσεων (π.χ. «κληρονομημένα χαρτοφυλάκια», δηλαδή χαρτοφυλάκια μη άμεσων ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού που σχετίζονται με διακοπείσες τραπεζικές πρακτικές/δραστηριότητες και των οποίων η διαχείριση βασίζεται σε μοντέλο εκκαθάρισης) και να αξιολογούν τον αντίκτυπο των εν λόγω θέσεων στην κερδοφορία του ιδρύματος.
248. Σε ιδρύματα τα οποία χρησιμοποιούν την μέθοδο εσωτερικών υποδειγμάτων (IMA) υπολογισμού των εποπτικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τους ακόλουθους δείκτες προκειμένου να εντοπίζουν συγκεκριμένες περιοχές κινδύνου και τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου:
- α. τον διαχωρισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον κίνδυνο αγοράς μεταξύ δυνητικής ζημίας (VaR), δυνητικής ζημίας ακραίων συνθηκών (SVaR),

επιπρόσθετων κινδύνων αθέτησης υποχρεώσεων και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης (IRC) και επιβάρυνσης για το χαρτοφυλάκιο διαπραγμάτευσης συσχετίσεων

- β. την ανάλυση της δυνητικής ζημίας ανά παράγοντα κινδύνου
- γ. τη μεταβολή της δυνητικής ζημίας και της δυνητικής ζημίας ακραίων συνθηκών (η ημερήσια/εβδομαδιαία μεταβολή, ο τριμηνιαίος μέσος όρος και τα αποτελέσματα των δοκιμαστικών εκ των υστέρων ελέγχων αποτελούν πιθανούς δείκτες), και
- δ. τους πολλαπλασιαστικούς συντελεστές που εφαρμόζονται στη δυνητική ζημία και τη δυνητική ζημία ακραίων συνθηκών
- ε. τα αποτελέσματα των υπολογισμών που πραγματοποιήθηκαν για τους σκοπούς των ειδικών απαιτήσεων αναφοράς για τον κίνδυνο αγοράς, με βάση την εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση που ορίζεται στο τρίτο μέρος τίτλος IV κεφάλαιο 1α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και
- στ. κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα των υπολογισμών που πραγματοποιήθηκαν για τους σκοπούς των ειδικών απαιτήσεων αναφοράς για τον κίνδυνο αγοράς, με βάση τη μέθοδο εσωτερικών υποδειγμάτων που ορίζεται στο τρίτο μέρος τίτλος IV κεφάλαιο 1β του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

249. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τις εσωτερικές μετρήσεις κινδύνου των ιδρυμάτων. Σε αυτές μπορεί να περιλαμβάνεται η δυνητική ζημία ή η αναμενόμενη ζημία που υπολογίζονται για εσωτερικούς σκοπούς και δεν έχουν χρησιμοποιηθεί στον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων ή στις ευαισθησίες του κινδύνου αγοράς σε διάφορους παράγοντες κινδύνου και δυνητικές ζημίες.

250. Κατά την ανάλυση του εγγενούς κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα στοιχεία και τις τάσεις σε δεδομένες χρονικές στιγμές (point-in-time), τόσο σε συνολική βάση όσο και ανά χαρτοφυλάκιο. Κατά περίπτωση, η ανάλυση πρέπει να ολοκληρώνεται με σύγκριση των στοιχείων του ιδρύματος με αυτά της ομάδας αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων και με σχετικούς μακροοικονομικούς δείκτες.

Ανάλυση της αποδοτικότητας

251. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τη διαχρονική κερδοφορία, συμπεριλαμβανομένης της μεταβλητότητας των κερδών, των δραστηριοτήτων αγοράς, προκειμένου να κατανοήσουν καλύτερα το προφίλ κινδύνου αγοράς του ιδρύματος. Η ανάλυση αυτή θα μπορούσε να διενεργείται σε επίπεδο χαρτοφυλακίου ή ανά επιχειρηματικό τομέα, κατηγορία στοιχείων ενεργητικού ή ανά μονάδα (δυνητικά ως μέρος της ευρύτερης αξιολόγησης που διενεργείται στο πλαίσιο της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου).

252. Κατά την αξιολόγηση της κερδοφορίας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις κύριες περιοχές κινδύνου που εντοπίστηκαν κατά την εξέταση δραστηριοτήτων που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διακρίνουν αφενός τα έσοδα από συναλλαγές διαπραγμάτευσης (trading) από τα λοιπά έσοδα (όπως προμήθειες, αμοιβές πελατών, κ.λπ.) και αφετέρου τα πραγματοποιηθέντα από τα μη πραγματοποιηθέντα κέρδη/ζημίες.
253. Όσον αφορά κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού ή/και ανοίγματα που παράγουν μη κανονικά κέρδη ή ζημίες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την κερδοφορία σε σχέση με το επίπεδο κινδύνου που έχει αναλάβει το ίδρυμα (π.χ. δυνητική ζημία/καθαρά κέρδη από χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις προοριζόμενα για εμπορική εκμετάλλευση), προκειμένου να εντοπίζουν και να αναλύουν τυχόν ασυνέπειες. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν τα στοιχεία του ιδρύματος με τις επιδόσεις του στο παρελθόν και με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων.

Κίνδυνος συγκέντρωσης στην αγορά

254. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον βαθμό κινδύνου συγκέντρωσης στον κίνδυνο αγοράς στον οποίο είναι εκτεθειμένο το ίδρυμα, είτε λόγω ανοιγμάτων σε έναν μόνο παράγοντα κινδύνου είτε λόγω ανοιγμάτων σε πολλαπλούς παράγοντες κινδύνου που συσχετίζονται.
255. Κατά την αξιολόγηση πιθανών συγκεντρώσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις συγκεντρώσεις σε πολύπλοκα προϊόντα (π.χ. δομημένα προϊόντα), μη άμεσα ρευστοποιήσιμα προϊόντα (π.χ. εξασφαλισμένα χρεωστικά ομόλογα (CDO)) ή προϊόντα που αποτιμώνται σύμφωνα με τεχνικές αποτίμησης βάσει υποδείγματος.

Προσομοίωση ακραίων καταστάσεων

256. Κατά την αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου αγοράς ενός ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιούνται από το ίδρυμα για τον εντοπισμό τυχόν πηγών κινδύνου αγοράς που δεν είχαν εντοπιστεί στο παρελθόν. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για ακραία γεγονότα κινδύνου, τα οποία ενδέχεται να μην εκπροσωπούνται επαρκώς ή να απουσιάζουν εντελώς από τα ιστορικά στοιχεία εξαιτίας της χαμηλής συχνότητας εμφάνισής τους. Μια άλλη πηγή μη εμφανών δυνητικών τρωτών σημείων που πρέπει να εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές είναι το ενδεχόμενο απότομης ανόδου των παραμέτρων καθορισμού των τιμών, όπως μια αιφνίδια μεταβολή σε συγκεκριμένες τιμές ή τιμές-φούσκες σε εμπορεύματα.

6.3.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης και των ελέγχων του κινδύνου αγοράς

257. Προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ κινδύνου αγοράς του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων στο οποίο στηρίζονται οι δραστηριότητες του στις αγορές. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. στρατηγική και διάθεση ανάληψης κινδύνου αγοράς
- β. οργανωτικό πλαίσιο
- γ. τις πολιτικές και διαδικασίες
- δ. εντοπισμός, μέτρηση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων, και
- ε. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

Στρατηγική και διάθεση ανάληψης κινδύνου αγοράς

258. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν τα ιδρύματα διαθέτουν άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική κινδύνου αγοράς, η οποία έχει εγκριθεί από το διοικητικό τους όργανο. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει ειδικότερα να λαμβάνουν υπόψη αν:

- α. το διοικητικό όργανο εκφράζει σαφώς τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου αγοράς και τη διαδικασία επανεξέτασής τους (π.χ. σε περίπτωση συνολικής επανεξέτασης της στρατηγικής κινδύνου, ή της κερδοφορίας ή/και προβλημάτων κεφαλαιακής επάρκειας)
- β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εφαρμόζουν κατάλληλα τη στρατηγική κινδύνου αγοράς που έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο, διασφαλίζοντας ότι οι δραστηριότητες του ιδρύματος συνάδουν με τη στρατηγική που έχει καθοριστεί, ότι καταρτίζονται και εφαρμόζονται γραπτές διαδικασίες και ότι υπάρχει σαφής και κατάλληλη ανάθεση αρμοδιοτήτων
- γ. η στρατηγική του ιδρύματος για τον κίνδυνο αγοράς αντικατοπτρίζει ορθά τη διάθεση του ιδρύματος για ανάληψη κινδύνου αγοράς και συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνου
- δ. η στρατηγική και η διάθεση ανάληψης κινδύνου αγοράς του ιδρύματος είναι κατάλληλες για το ίδρυμα, λαμβανομένων υπόψη των εξής στοιχείων του ιδρύματος:
 - του επιχειρηματικού μοντέλου
 - της συνολικής στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου
 - του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και του ρόλου του ιδρύματος στο χρηματοοικονομικό σύστημα, και
 - της χρηματοοικονομικής κατάστασης, της χρηματοδοτικής ικανότητας και της κεφαλαιακής επάρκειας του ιδρύματος

- ε. η στρατηγική κινδύνου αγοράς του ιδρύματος καθορίζει οδηγίες για τη διαχείριση των διαφόρων μέσων ή/και χαρτοφυλακίων που υπόκεινται σε κίνδυνο αγοράς, και υποστηρίζει τη λήψη αποφάσεων βάσει κινδύνου
- στ. η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς καλύπτει όλες τις δραστηριότητες του ιδρύματος στις οποίες ο κίνδυνος αγοράς είναι σημαντικός
- ζ. η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς λαμβάνει υπόψη τις κυκλικές πιυχές της οικονομίας, καθώς και τις συνακόλουθες μεταβολές στη σύνθεση των θέσεων που υπόκεινται σε κίνδυνο αγοράς, και
- η. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να διασφαλίζει ότι η στρατηγική κινδύνου αγοράς κοινοποιείται αποτελεσματικά στο σύνολο του σχετικού προσωπικού.

Οργανωτικό πλαίσιο

259. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για τις μονάδες της διαχείρισης, της μέτρησης, της παρακολούθησης και του ελέγχου του κινδύνου αγοράς, με επαρκείς (τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους. Οι αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:
- α. υπάρχουν σαφείς γραμμές ευθύνης για την ανάληψη, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αναφορά του κινδύνου αγοράς
 - β. υπάρχει σαφής διαχωρισμός, στον επιχειρηματικό τομέα, μεταξύ της μονάδας διαπραγμάτευσης (που παίρνει θέσεις) και της μονάδας υποστήριξης (που είναι υπεύθυνη για την κατανομή, την καταγραφή και τον διακανονισμό των συναλλαγών)
 - γ. το σύστημα ελέγχου και παρακολούθησης του κινδύνου αγοράς είναι σαφώς καθορισμένο στο εσωτερικό του οργανισμού, και είναι λειτουργικά και ιεραρχικά ανεξάρτητο από τον επιχειρηματικό τομέα, και εάν υπόκειται σε έλεγχο από ανεξάρτητο φορέα
 - δ. οι μονάδες διαχείρισης, μέτρησης, παρακολούθησης και ελέγχου του κινδύνου καλύπτουν τον κίνδυνο αγοράς ολόκληρου του ιδρύματος (συμπεριλαμβανομένων θυγατρικών και υποκαταστημάτων), και ειδικότερα όλων των τομέων στο πλαίσιο των οποίων είναι δυνατή η ανάληψη, η μείωση ή η παρακολούθηση του κινδύνου αγοράς, και
 - ε. το προσωπικό που συμμετέχει σε δραστηριότητες αγοράς (τόσο στους επιχειρηματικούς τομείς όσο και στους τομείς διαχείρισης και ελέγχου) διαθέτει κατάλληλες δεξιότητες και εμπειρία.

Πολιτικές και διαδικασίες

260. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα έχει καθορίσει σαφείς πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του κινδύνου αγοράς. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. αν το διοικητικό όργανο εγκρίνει τις πολιτικές για τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του κινδύνου αγοράς και προβαίνει τακτικά σε συζήτηση και επανεξέτάσή τους, σύμφωνα με τις στρατηγικές κινδύνου
- β. αν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη έχουν την ευθύνη για την ανάπτυξη των εν λόγω πολιτικών, διασφαλίζοντας την επαρκή υλοποίηση των αποφάσεων του διοικητικού οργάνου
- γ. αν οι πολιτικές αγοράς συμμορφώνονται με τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις και συνάδουν με τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, ενώ επίσης παρέχουν σαφή εικόνα για τον εγγενή κίνδυνο αγοράς των διαφόρων προϊόντων και δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο του ιδρύματος, και αν οι εν λόγω πολιτικές τυποποιούνται με σαφήνεια, κοινοποιούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα, και
- δ. για ομίλους εταιρειών, αν αυτές οι πολιτικές εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο τον όμιλο και επιτρέπουν τη δέουσα διαχείριση του κινδύνου.

261. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες του ιδρύματος που σχετίζονται με την αγορά είναι άρτιες και συνεπείς με τη στρατηγική κινδύνου αγοράς, και καλύπτουν όλους τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις διαδικασίες που άπτονται της διαχείρισης, της μέτρησης και του ελέγχου του κινδύνου αγοράς. Ειδικότερα, η αξιολόγηση πρέπει να καλύπτει:

- α. τη φύση των εργασιών, των χρηματοοικονομικών μέσων και των αγορών στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα
- β. τις θέσεις που πρέπει να συμπεριληφθούν στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, ή να εξαιρεθούν από αυτό, για εποπτικούς σκοπούς
- γ. τις πολιτικές για τις εσωτερικές αντισταθμίσεις κινδύνου
- δ. τον ορισμό, τη διάρθρωση και τις αρμοδιότητες της μονάδας διαπραγμάτευσης του ιδρύματος, κατά περίπτωση
- ε. τις απαιτήσεις που αφορούν τις διαδικασίες διαπραγμάτευσης και διακανονισμού
- στ. τις διαδικασίες περιορισμού και ελέγχου του κινδύνου αγοράς.

- ζ. το πλαίσιο που διασφαλίζει ότι όλες οι θέσεις που αποτιμώνται στην εύλογη αξία υπόκεινται σε πρόσθετες προσαρμογές αποτίμησης σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2016/101 της Επιτροπής (κανονιστικό τεχνικό πρότυπο για συνετή αποτίμηση)
- η. τα κριτήρια που εφαρμόζει το ίδρυμα για την αποφυγή της ανάμειξης με άτομα/ομάδες που εμπλέκονται σε δόλιες δραστηριότητες και άλλα εγκλήματα, και
- θ. διαδικασίες για νέες δραστηριότητες ή/και προϊόντα της αγοράς· οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξασφαλίζουν ότι:
 - οι νέες δραστηριότητες ή/και προϊόντα αγοράς υπόκεινται σε επαρκείς διαδικασίες και ελέγχους, πριν εισαχθούν ή αναληφθούν
 - το ίδρυμα έχει διενεργήσει ανάλυση για τον πιθανό αντίκτυπό τους στο συνολικό προφίλ κινδύνου του.

Εντοπισμός, μέτρηση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

262. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την κατανόηση και τη μέτρηση του κινδύνου αγοράς, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, και εάν το εν λόγω πλαίσιο συμμορφώνεται με τις σχετικές ελάχιστες απαιτήσεις της συναφούς ευρωπαϊκής νομοθεσίας και της εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν αν:

- α. τα δεδομένα, τα συστήματα πληροφορικής και οι τεχνικές μέτρησης παρέχουν τη δυνατότητα στη διοίκηση να προβαίνει σε μέτρηση του κινδύνου αγοράς που ενέχουν όλες οι σημαντικές εντός και εκτός ισολογισμού δραστηριότητες (κατά περίπτωση σε επίπεδο ομίλου), συμπεριλαμβανομένων τόσο του χαρτοφυλακίου συναλλαγών όσο και του τραπεζικού χαρτοφυλακίου, καθώς και σε συμμόρφωση με τις εποπτικές απαιτήσεις για υποβολή αναφορών
- β. τα ιδρύματα διαθέτουν επαρκές προσωπικό και μεθοδολογίες για τη μέτρηση του κινδύνου αγοράς στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και το τραπεζικό χαρτοφυλάκιο, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος και την πολυπλοκότητα κάθε ιδρύματος, καθώς και το προφίλ κινδύνου των δραστηριοτήτων του
- γ. το σύστημα μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος λαμβάνει υπόψη όλους τους σημαντικούς παράγοντες κινδύνου που σχετίζονται με τα ανοίγματα κινδύνου αγοράς (συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου βάσης, των πιστωτικών περιθωρίων των εταιρικών ομολόγων ή των πιστωτικών παραγώγων, και των κινδύνων βέγκα (vega) και γάμμα (gamma) στα δικαιώματα προαίρεσης). Σε περίπτωση που ορισμένα μέσα ή/και παράγοντες εξαιρούνται από τα συστήματα μέτρησης

κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σημαντικότητα των εξαιρέσεων και να καθορίζουν εάν οι εν λόγω εξαιρέσεις είναι δικαιολογημένες

- δ. τα συστήματα μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος μπορούν να εντοπίσουν πιθανές συγκεντρώσεις κινδύνου αγοράς που προκύπτουν είτε λόγω ανοιγμάτων σε έναν μόνο παράγοντα κινδύνου είτε λόγω ανοιγμάτων σε πολλαπλούς παράγοντες κινδύνου που συσχετίζονται
- ε. οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση κινδύνου και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες στηρίζονται τα συστήματα μέτρησης, ειδικά όσον αφορά τις πιο σύνθετες τεχνικές διαχείρισης κινδύνου, και
- στ. οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση κινδύνου και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος έχουν επίγνωση του βαθμού του κινδύνου υποδείγματος που ισχύει για τα υποδείγματα τιμολόγησης και τις τεχνικές μέτρησης του ιδρύματος και εάν ελέγχουν περιοδικά την εγκυρότητα και την ποιότητα των διαφόρων υποδειγμάτων που χρησιμοποιούν στις δραστηριότητες που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς.

263. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν ένα ίδρυμα έχει πραγματοποιήσει επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων οι οποίες συμπληρώνουν το σύστημα διαχείρισης κινδύνου. Για τους σκοπούς αυτούς, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. τη συχνότητα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων
- β. εάν εντοπίζονται συγκεκριμένοι παράγοντες κινδύνου (π.χ. έλλειψη ρευστότητας/αποκλίσεις τιμών, συγκεντρωμένες θέσεις, αγορές μίας κατεύθυνσης, κ.λπ.)
- γ. τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σενάριο ακραίων καταστάσεων, και
- δ. την εσωτερική χρήση των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για τις στρατηγικές που αφορούν τον κεφαλαιακό προγραμματισμό και τον κίνδυνο αγοράς.

264. Για τους σκοπούς του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, όταν το ίδρυμα διαθέτει άδεια να χρησιμοποιεί εσωτερικά υποδείγματα για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξακριβώνουν ότι το ίδρυμα εξακολουθεί να πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή νομοθεσία και την εθνική εκτελεστική νομοθεσία και ότι τα εν λόγω εσωτερικά υποδείγματα δεν συνεπάγονται τυχόν υποτίμηση σημαντικού κινδύνου.

265. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν τα ιδρύματα διαθέτουν επαρκές πλαίσιο παρακολούθησης και αναφοράς του κινδύνου αγοράς, με το οποίο διασφαλίζεται η ανάληψη

άμεσης δράσης στο κατάλληλο επίπεδο ανώτερης διοίκησης ή από το διοικητικό όργανο, εφόσον απαιτηθεί. Το σύστημα παρακολούθησης πρέπει να περιλαμβάνει ειδικούς δείκτες και σχετικούς παράγοντες ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών έγκαιρων προειδοποιήσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το ίδρυμα διαθέτει αποτελεσματικά πληροφοριακά συστήματα για ακριβή και έγκαιρο εντοπισμό, άθροιση, παρακολούθηση και αναφορά δραστηριοτήτων που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς, και
- β. οι τομείς διαχείρισης και ελέγχου υποβάλλουν τακτικά αναφορές στο διοικητικό όργανο και στα ανώτερα διοικητικά στελέχη, τουλάχιστον σχετικά με πληροφορίες για τα τρέχοντα ανοίγματα στην αγορά, τα κέρδη ή τις ζημίες, τα αποτελέσματα και τις μετρήσεις κινδύνου (π.χ. δυνητική ζημία) σε σχέση με τα όρια της πολιτικής κινδύνου.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

266. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και άριστες διασφαλίσεις για τον μετριασμό του κινδύνου αγοράς σύμφωνα με τη στρατηγική του για τη διαχείριση του κινδύνου αγοράς και τη διάθεσή του για ανάληψη κινδύνου αγοράς. Οι αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το πεδίο εφαρμογής που καλύπτεται από τη λειτουργία ελέγχου του ιδρύματος περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες, όλες τις γεωγραφικές τοποθεσίες και όλες τις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες
- β. υπάρχουν εσωτερικοί έλεγχοι, λειτουργικά όρια και άλλες πρακτικές με στόχο τη διατήρηση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο αγοράς σε αποδεκτά για το ίδρυμα επίπεδα, σύμφωνα με τις παραμέτρους που καθορίζονται από το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και σύμφωνα με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος, και
- γ. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και πρακτικές για να διασφαλίζεται ότι τυχόν παραβιάσεις και εξαιρέσεις από πολιτικές, διαδικασίες και όρια κοινοποιούνται εγκαίρως στο κατάλληλο επίπεδο διοίκησης για τη λήψη μέτρων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν οι εσωτερικοί έλεγχοι και οι πρακτικές του ιδρύματος:
 - έχουν τη δυνατότητα να εντοπίζουν παραβάσεις μεμονωμένων ορίων που έχουν καθοριστεί σε επίπεδο μονάδας ή επιχειρηματικού τομέα, καθώς και παραβάσεις του συνολικού ορίου για δραστηριότητες στην αγορά, και
 - επιτρέπουν τον καθημερινό εντοπισμό και παρακολούθηση των παραβάσεων ορίων ή/και εξαιρέσεων.

267. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το σύστημα ορίων, εξετάζοντας μεταξύ άλλων αν:
- α. τα καθορισμένα όρια είναι απόλυτα ή εάν υπάρχει δυνατότητα υπέρβασης των ορίων. Στη δεύτερη περίπτωση, στις πολιτικές του ιδρύματος πρέπει να περιγράφεται σαφώς το χρονικό διάστημα και οι ειδικές περιστάσεις υπό τις οποίες είναι δυνατές οι εν λόγω περιπτώσεις υπέρβασης των ορίων
 - β. το σύστημα ορίων καθορίζει ένα συνολικό όριο για δραστηριότητες στην αγορά και ειδικά όρια για τις βασικές υποκατηγορίες κινδύνου· κατά περίπτωση, πρέπει να επιτρέπει την κατανομή ορίων ανά χαρτοφυλάκιο, μονάδα, επιχειρηματικό τομέα ή είδος μέσου· ο βαθμός λεπτομέρειας πρέπει να αντικατοπτρίζει τα χαρακτηριστικά των δραστηριοτήτων του ιδρύματος στην αγορά
 - γ. το σύνολο των ορίων (όρια που βασίζονται σε συντελεστή κινδύνου, ονομαστικά όρια, όρια ελέγχου ζημιών, κ.λπ.) που έχουν καθοριστεί από το ίδρυμα συνάδουν με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του στην αγορά
 - δ. το ίδρυμα διαθέτει διαδικασίες για την έγκαιρη ενημέρωση των διαπραγματευτών σχετικά με τα όριά τους, και
 - ε. το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς διαδικασίες για την τακτική επικαιροποίηση των ορίων.
268. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της μονάδας εσωτερικού ελέγχου. Πρέπει να αξιολογούν εάν:
- α. το ίδρυμα διενεργεί εσωτερικούς ελέγχους του πλαισίου διαχείρισης κινδύνου αγοράς σε τακτική βάση
 - β. η μονάδα εσωτερικού ελέγχου καλύπτει τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης, της μέτρησης και των ελέγχων του κινδύνου αγοράς σε ολόκληρο το ίδρυμα, και
 - γ. η μονάδα εσωτερικού ελέγχου διαπιστώνει αποτελεσματικά την τήρηση των εσωτερικών πολιτικών και των συναφών εξωτερικών κανονιστικών διατάξεων και αντιμετωπίζει τυχόν παρεκκλίσεις από την εφαρμογή αυτών.
269. Για τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν εσωτερικά υποδείγματα για τον προσδιορισμό των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον κίνδυνο αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν η εσωτερική διαδικασία επικύρωσης λειτουργεί άρτια και αποτελεσματικά ως προς τον κριτικό έλεγχο των παραδοχών του υποδείγματος και τον εντοπισμό τυχόν πιθανών ελλείψεων σε ό,τι αφορά τη μοντελοποίηση του κινδύνου αγοράς, την ποσοτικοποίηση του κινδύνου αγοράς και το σύστημα διαχείρισης κινδύνου αγοράς και άλλες συναφείς ελάχιστες απαιτήσεις όπως προσδιορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή νομοθεσία και την εθνική εκτελεστική νομοθεσία.

6.3.4 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

270. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μια σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 5. Όταν, βάσει της σημασίας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

271. Δεδομένου ότι παράγοντες όπως η πολυπλοκότητα, ο βαθμός συγκέντρωσης και η μεταβλητότητα της απόδοσης των ανοιγμάτων στην αγορά ενδέχεται να μην αποτελούν ιδανικούς δείκτες του βαθμού του κινδύνου αγοράς, κατά την αξιολόγηση και βαθμολόγηση του εγγενούς κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τους εν λόγω παράγοντες παράλληλα και όχι μεμονωμένα και να κατανοούν τα αίτια των τάσεων μεταβλητότητας.

Πίνακας 5. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κινδύνου αγοράς

Βαθμολογία για κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται αμελητέο/πολύ χαμηλό κίνδυνο. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς δεν είναι σύνθετα. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς δεν είναι σημαντικός/είναι πολύ χαμηλός. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς παράγουν αποδόσεις χωρίς μεταβλητότητα. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και στρατηγικής διαχείρισης του κινδύνου αγοράς του ιδρύματος και της συνολικής στρατηγικής του, καθώς και της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τον κίνδυνο αγοράς είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου αγοράς είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Η πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου αγοράς είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
	επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι χαμηλός έως μέτριος. <ul style="list-style-type: none"> • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς δημιουργούν αποδόσεις οι οποίες χαρακτηρίζονται από χαμηλό έως μέτριο βαθμό μεταβλητότητας. 	κίνδυνο της αγοράς είναι άρτια και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Η πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι μέτριος έως υψηλός. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται αποδόσεις που χαρακτηρίζονται από μέτριο έως υψηλό βαθμό μεταβλητότητας. 	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει πλήρης συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και στρατηγικής διαχείρισης του κινδύνου αγοράς του ιδρύματος και της συνολικής στρατηγικής του και του προφίλ κινδύνου. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο αγοράς δεν διαχωρίζει επαρκώς τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. • Η πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς είναι υψηλή. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι υψηλός. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς παράγουν αποδόσεις οι οποίες χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό μεταβλητότητας. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνων της αγοράς δεν εφαρμόζονται με επαρκή ακρίβεια και συχνότητα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο της αγοράς δεν συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων ή τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.

6.4 Αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου

6.4.1 Γενικές παράμετροι

272. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον λειτουργικό κίνδυνο σε όλους τους επιχειρηματικούς τομείς και τις δραστηριότητες του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τα πορίσματα από την αξιολόγηση των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, όπως προσδιορίζονται στον τίτλο 5. Κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, πρέπει να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο ενδέχεται να προκύψει ο λειτουργικός κίνδυνος (οικονομική ζημία, παρ' ολίγον ατύχημα, απώλεια μελλοντικών εσόδων, κέρδος) και επίσης πρέπει να εξετάζουν τον δυνητικό αντίκτυπο σε σχέση με άλλους συναφείς κινδύνους (π.χ. περιπτώσεις που εμπίπτουν οριακά στην κατηγορία του πιστωτικού ή λειτουργικού κινδύνου ή στην κατηγορία του λειτουργικού κινδύνου ή κινδύνου αγοράς).
273. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σημαντικότητα του λειτουργικού κινδύνου που προκύπτει από υπηρεσίες και δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί σε τρίτους, και να αξιολογούν εάν αυτές θα μπορούσαν να επηρεάσουν την ικανότητα του ιδρύματος να διεκπεραιώνει συναλλαγές ή/και να παρέχει υπηρεσίες, ή να προκαλέσουν νομικές ευθύνες για ζημία προς τρίτους (π.χ. πελάτες και λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη).
274. Κατά την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο ΤΠΕ, δεδομένου ότι οι επιδόσεις και η ασφάλεια ΤΠΕ θεωρούνται υψίστης σημασίας για τη διεξαγωγή των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ενός ιδρύματος. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον δυνητικό αντίκτυπο των κινδύνων ΤΠΕ στις κρίσιμες δραστηριότητες ενός ιδρύματος και να εξετάζουν τον δυνητικό οικονομικό αντίκτυπο, τον αντίκτυπο στη φήμη, τον ρυθμιστικό και τον στρατηγικό αντίκτυπο στο ίδρυμα, καθώς και το ενδεχόμενο διαταραχής της επιχειρηματικής δραστηριότητας.
275. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο φήμης από κοινού με τον λειτουργικό κίνδυνο λόγω της στενής σχέσης που συνδέει τους δύο κινδύνους (π.χ. τα περισσότερα συμβάντα λειτουργικού κινδύνου έχουν ισχυρό αντίκτυπο στη φήμη). Ωστόσο, τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου φήμης δεν πρέπει να αποτυπώνονται στη βαθμολογία του λειτουργικού κινδύνου αλλά, κατά περίπτωση, πρέπει να θεωρούνται μέρος της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου ή/και της αξιολόγησης του κινδύνου ρευστότητας, καθώς οι βασικές του συνέπειες αφορούν μειώσεις κερδών και απώλεια της εμπιστοσύνης στο ίδρυμα ή δυσαρέσκεια για το ίδρυμα εκ μέρους των επενδυτών, των καταθετών ή των συμμετεχόντων στη διατραπεζική αγορά.
276. Κατά την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν, στο μέτρο του δυνατού, στην ταξινόμηση των γεγονότων για την περίπτωση των εξελιγμένων προσεγγίσεων μέτρησης που προβλέπονται στο άρθρο 324 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και προσδιορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/959 της

Επιτροπής³¹, προκειμένου να αποκτούν σαφέστερη άποψη του φάσματος των λειτουργικών κινδύνων και να υπάρχει συνέπεια κατά την ανάλυση αυτών των κινδύνων σε όλα τα ιδρύματα, ανεξαρτήτως της προσέγγισης που έχει υιοθετήσει κάθε ίδρυμα για τον προσδιορισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για λειτουργικούς κινδύνους. Κατά την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τον κίνδυνο δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς, τον κίνδυνο υποδείγματος και τον κίνδυνο ΤΠΕ.

6.4.2 Αξιολόγηση εγγενούς λειτουργικού κινδύνου

277. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν αξιολόγηση της φύσης και της έκτασης του λειτουργικού κινδύνου στον οποίο εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοούν σε βάθος το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος, τις δραστηριότητές του, τη νοοτροπία αντιμετώπισης κινδύνων και το περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιείται, καθώς όλοι αυτοί οι παράγοντες καθορίζουν το άνοιγμα του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους.

278. Η αξιολόγηση του εγγενούς λειτουργικού κινδύνου αποτελείται από δύο στάδια, τα οποία περιγράφονται λεπτομερέστερα στην παρούσα ενότητα:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση, και
- β. αξιολόγηση της φύσης και της σπουδαιότητας των ανοιγμάτων σε λειτουργικούς κινδύνους και των υποκατηγοριών λειτουργικών κινδύνων που αντιμετωπίζονται από το ίδρυμα.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

279. Προκειμένου να καθορίσουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει πρώτα να εντοπίζουν τις πηγές λειτουργικού κινδύνου στις οποίες είναι εκτεθειμένο το ίδρυμα. Προς τούτο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιοποιούν τις γνώσεις που αποκομίζονται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων (συμπεριλαμβανομένων συναφών εξωτερικών στοιχείων, εφόσον είναι διαθέσιμα) και από οποιεσδήποτε άλλες εποπτικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που προέρχονται από τις εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ και από άλλες σχετικές πηγές πληροφοριών.

280. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατ' ελάχιστον:

- α. την κύρια στρατηγική για τον λειτουργικό κίνδυνο και τη διάθεση ανάληψης λειτουργικού κινδύνου

³¹ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός(ΕΕ) 2018/959 της Επιτροπής, της 14ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα των προδιαγραφών της μεθοδολογίας αξιολόγησης βάσει της οποίας οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν στα ιδρύματα να χρησιμοποιούν εξελιγμένες μεθόδους μέτρησης για τον λειτουργικό κίνδυνο (ΕΕ L 169 της 6.7.2018, σ. 1).

- β. το επιχειρηματικό και εξωτερικό περιβάλλον (συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής θέσης της μητρικής εταιρείας και των οντοτήτων της, καθώς και των λειτουργιών ΤΠΕ και των κέντρων δεδομένων) στο οποίο δραστηριοποιείται το ίδρυμα και τους διαύλους διανομής που χρησιμοποιούνται
- γ. τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για λειτουργικό κίνδυνο (οι οποίες διακρίνονται βάσει της προσέγγισης του βασικού δείκτη, της τυποποιημένης προσέγγισης και εξελιγμένων μεθόδων μέτρησης) σε σύγκριση με τις συνολικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και –κατά περίπτωση– το εσωτερικό κεφάλαιο για λειτουργικό κίνδυνο σε σύγκριση με το συνολικό εσωτερικό κεφάλαιο, λαμβάνοντας υπόψη τις ιστορικές τάσεις και προβλέψεις, εφόσον είναι διαθέσιμες
- δ. το επίπεδο και τη μεταβολή του ακαθάριστου εισοδήματος, των στοιχείων ενεργητικού και των ζημιών από λειτουργικούς κινδύνους κατά τα τελευταία έτη σε συγκεντρωτικό επίπεδο, αλλά και για τις σημαντικές οντότητες και τους επιχειρηματικούς τομείς
- ε. πρόσφατα σημαντικά εταιρικά γεγονότα (όπως συγχωνεύσεις, εξαγορές, διάθεση περιουσιακών στοιχείων και αναδιαρθρώσεις), τα οποία ενδέχεται να επιφέρουν αλλαγές στο προφίλ λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος, βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα (π.χ. διότι, βραχυπρόθεσμα, τα συστήματα και οι διαδικασίες δεν θα είναι πλήρως ευθυγραμμισμένα με τις πολιτικές διαχείρισης κινδύνου της μητρικής επιχείρησης
- στ. μεταβολές σε σημαντικά στοιχεία των συστημάτων πληροφορικής ή/και διαδικασιών οι οποίες ενδέχεται να επιφέρουν αλλαγές στο προφίλ λειτουργικού κινδύνου (π.χ. επειδή δεν έχουν γίνει οι κατάλληλες δοκιμές σε νέο ή τροποποιημένο σύστημα πληροφορικής ή επειδή η ελλιπής κατάρτιση του προσωπικού στα νέα συστήματα/διαδικασίες ενδέχεται να οδηγήσει σε λάθη)
- ζ. περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με την ισχύουσα νομοθεσία ή με εσωτερικούς κανονισμούς, όπως αναφέρθηκαν από άλλες εποπτικές αρχές (συμπεριλαμβανομένων των εποπτικών αρχών ΚΕΧ/ΧΤ), εξωτερικούς ελεγκτές και τη μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή όπως έγιναν γνωστά μέσω δημόσιας πληροφόρησης (λαμβανομένων υπόψη τόσο της τρέχουσας κατάστασης όσο και μεταβολών στη συμπεριφορά όσον αφορά την κανονιστική συμμόρφωση διαχρονικά)
- η. τη φιλοδοξία των επιχειρηματικών σχεδίων και των επιθετικών κινήτρων και των συστημάτων αποζημίωσης (π.χ. όσον αφορά τους στόχους πωλήσεων, συμπεριλαμβανομένης της αποδοχής πελατών που προσδιορίζονται από το ίδρυμα ως υψηλού κινδύνου ΞΧ/ΧΤ ή της επέκτασης σε δικαιοδοσίες υψηλού κινδύνου ΞΧ/ΧΤ ή της διανομής νέων προϊόντων/υπηρεσιών που ενέχουν υψηλό επίπεδο εγγενούς κινδύνου ΞΧ/ΧΤ, μείωσης του αριθμού των εργαζομένων κ.λπ.),

που θα μπορούσαν να αυξήσουν τον κίνδυνο μη συμμόρφωσης, ανθρώπινου σφάλματος και εσφαλμένης πρακτικής των εργαζομένων

- θ. διεργασίες, διαδικασίες, προϊόντα (είτε πωλούνται σε πελάτες είτε αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης) και συστήματα πληροφορικής (συμπεριλαμβανομένης της χρήσης νέων τεχνολογιών), στον βαθμό που ενδέχεται να οδηγήσουν σε συμβάντα, σφάλματα, καθυστερήσεις, εσφαλμένες προδιαγραφές, παραβιάσεις της ασφάλειας, αυξημένη έκθεση σε απάτη, ΞΧ/ΧΤ και άλλα είδη οικονομικού εγκλήματος κ.λπ., και
- ι. τον δυνητικό αντίκτυπο των ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης, και γενικά όλων των ρυθμίσεων με τρίτους, στον λειτουργικό κίνδυνο των ιδρυμάτων, καθώς και την εποπτεία των ιδρυμάτων στις επιδόσεις των παρόχων υπηρεσιών όσον αφορά την παροχή όλων των υπηρεσιών που ανατίθενται εξωτερικά, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου ευαισθητοποίησης σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο που σχετίζεται με τις δραστηριότητες που ανατίθενται εξωτερικά και σχετικά με το συνολικό άνοιγμα σε κίνδυνο των παρόχων υπηρεσιών σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ρυθμίσεις εξωτερικής ανάθεσης.

281. Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή πρέπει να αναλύει τις ανωτέρω πτυχές ανά επιχειρηματικό τομέα/νομική οντότητα και γεωγραφική περιοχή, καθώς και ανά κατηγορία γεγονός, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία, και να συγκρίνει τη θέση του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων.

Φύση των ανοιγμάτων σε λειτουργικούς κινδύνους

282. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τη φύση των ανοιγμάτων σε λειτουργικούς κινδύνους αναλύοντας τα ανοίγματα στους κύριους παράγοντες του λειτουργικού κινδύνου ώστε να σχηματίσουν μια προορατική άποψη για τον πιθανό κίνδυνο και τις ζημίες. Μια τέτοια ανάλυση ίσως απαιτήσει την εξέταση των επιχειρηματικών τομέων, των προϊόντων, των διαδικασιών και των γεωγραφικών περιοχών που σχετίζονται με το ίδρυμα, καθώς και αξιολόγηση των ανοιγμάτων σε πρωτεύοντες παράγοντες λειτουργικού κινδύνου (π.χ. διαδικασίες, άνθρωποι, συστήματα και εξωτερικοί παράγοντες), χρησιμοποιώντας την αυτοαξιολόγηση κινδύνου του ιδρύματος και την ανάλυση ομάδας αναφοράς.

283. Κατά τη διενέργεια αυτής της ανάλυσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις αλληλεπιδράσεις των εν λόγω παραγόντων κινδύνου για να καθορίσουν τα ανοίγματα του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους (π.χ. το άνοιγμα σε περισσότερους παράγοντες κινδύνου ενδέχεται να αυξήσει την πιθανότητα λειτουργικού συμβάντος και της επακόλουθης ζημίας, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας επιβολής κυρώσεων).

Σπουδαιότητα του ανοίγματος σε λειτουργικούς κινδύνους

284. Αφού προσδιοριστούν οι κυριότερες πηγές και οι παράγοντες λειτουργικού κινδύνου, η αρμόδια αρχή πρέπει να εστιάσει σε αυτούς που ενδέχεται να έχουν τον σημαντικότερο αντίκτυπο στο ίδρυμα. Η αρμόδια αρχή πρέπει να αξιολογεί το «ενδεχόμενο άνοιγμα» του ιδρύματος στον λειτουργικό κίνδυνο χρησιμοποιώντας τόσο την εποπτική κρίση όσο και ποιοτικούς και ποσοτικούς δείκτες που αφορούν το ίδρυμα ή αντίστοιχα ιδρύματα και να περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες από άλλες εποπτικές αρχές (π.χ. εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ).
285. Κατά την αξιολόγηση της σπουδαιότητας των ανοιγμάτων σε λειτουργικούς κινδύνους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τόσο τη συχνότητα όσο και τη σοβαρότητα των γεγονότων στα οποία εκτίθεται το ίδρυμα, και να διακρίνουν εκείνα που προκαλούν ζημιές υψηλής σοβαρότητας και εκείνα που συμβαίνουν με υψηλές συχνότητες. Με βάση τη διάκριση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις τάσεις των απωλειών λειτουργικού κινδύνου και τη συγκέντρωσή τους.
286. Η βάση δεδομένων του ιδρύματος με τις λειτουργικές ζημιές και τα συμβάντα αποτελεί πρωταρχική πηγή πληροφόρησης την οποία πρέπει να εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές. Η εν λόγω βάση δεδομένων, εφόσον είναι διαθέσιμη και αξιόπιστη (δηλαδή, έχει ακριβή και πλήρη στοιχεία), παρέχει το ιστορικό προφίλ λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος.
287. Στην περίπτωση ιδρυμάτων που υιοθετούν εσωτερικά υποδείγματα για τον λειτουργικό κίνδυνο, η αρμόδια αρχή πρέπει επίσης να εξετάζει τα αποτελέσματα της εσωτερικής προσέγγισης, υπό την προϋπόθεση ότι με την εν λόγω προσέγγιση είναι δυνατή η μέτρηση του ανοίγματος σε λειτουργικούς κινδύνους σε επαρκώς λεπτομερές επίπεδο (π.χ. προϊόν, διαδικασία, κ.λπ.) και λαμβάνοντας ως παραδοχή ότι το υπόδειγμα είναι επαρκώς προνοητικό για μελλοντικούς κινδύνους. Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τους περιορισμούς και τις πιθανές αδυναμίες των εσωτερικών υποδειγμάτων.
288. Επιπρόσθετα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν ποιοτική ανάλυση και να αξιοποιούν την αξιολόγηση κινδύνου του ιδρύματος, τα στοιχεία από την ανάλυση ομάδας αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων, καθώς και δημόσιες βάσεις δεδομένων ή/και βάσεις δεδομένων κοινοπραξιών, εφόσον είναι διαθέσιμες και συναφείς. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εξετάζουν άλλους παράγοντες, οι οποίοι σχετίζονται άμεσα με τους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς κ.λπ., που επηρεάζονται από τις ενδεχόμενες ανεπάρκειες, και οι οποίοι μπορούν να παρέχουν μια μέτρηση του ανοίγματος στον κίνδυνο.
289. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης του ανοίγματος σε κίνδυνο ενός πιστωτικού ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν μια προνοητική για μελλοντικούς κινδύνους προσέγγιση, να αξιοποιούν τις αναλύσεις σεναρίων που έχει εκπονήσει το ίδρυμα, εφόσον είναι διαθέσιμες, και να λαμβάνουν υπόψη τυχόν διορθωτικά μέτρα και δράσεις μετριασμού του κινδύνου που έχουν ήδη εφαρμοστεί αποτελεσματικά.

Αξιολόγηση των υποκατηγοριών λειτουργικού κινδύνου

290. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν και αξιολογούν τον λειτουργικό κίνδυνο σε όλες τις υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που καθορίζονται βάσει είδους συμβάντος και αναλύονται περαιτέρω ανά είδος συμβάντος) και τους σχετιζόμενους παράγοντες κινδύνου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εστιάζουν την αξιολόγηση στις υποκατηγορίες που θεωρούνται οι σημαντικότερες για το ίδρυμα. Η σημασία μιας υποκατηγορίας πρέπει να αξιολογείται με τη μόχλευση των ποσοτικών πληροφοριών που συλλέγονται κατά την προκαταρκτική αξιολόγηση, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου των ζημιών ανά υποκατηγορία όσον αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις και το ακαθάριστο εισόδημα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εφαρμόζουν την εποπτική κρίση τους για τον προσδιορισμό σημαντικών υποκατηγοριών, με βάση όλες τις διαθέσιμες εσωτερικές και εξωτερικές πηγές πληροφοριών.

291. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή σε ορισμένες ειδικές κατηγορίες λειτουργικού κινδύνου λόγω του διεισδυτικού τους χαρακτήρα και της σημασίας που έχουν για την πλειονότητα των ιδρυμάτων, καθώς και λόγω του δυνητικού τους αντίκτυπου σε επίπεδο προληπτικής εποπτείας. Τέτοιες πτυχές που πρέπει πάντα να βρίσκονται στο επίκεντρο της αξιολόγησης περιλαμβάνουν:

- α. τον κίνδυνο ΤΠΕ
- β. τον κίνδυνο δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς, και
- γ. τον κίνδυνο υποδείγματος.

Κίνδυνος ΤΠΕ

292. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο ΤΠΕ σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την αξιολόγηση κινδύνων ΤΠΕ στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ³² και έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ΤΠΕ και τη διαχείριση του κινδύνου ασφάλειας, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο κίνδυνος ΤΠΕ αποτελεί βασική κινητήρια δύναμη του λειτουργικού κινδύνου.

Κίνδυνος δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς

293. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συνάφεια και τη σημασία των ανοιγμάτων του ιδρύματος για τον κίνδυνο δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς, λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες που απαριθμούνται στα στοιχεία α) έως ζ), οι οποίοι σχετίζονται με το ίδρυμα. Για τα ιδρύματα της κατηγορίας 1 και της κατηγορίας 2, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλα τα ακόλουθα:

³² Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την αξιολόγηση κινδύνων ΤΠΕ σύμφωνα με τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) (EBA/GL/ 2017/05)

- α. καταχρηστικές πωλήσεις προϊόντων, τόσο στις αγορές λιανικής όσο και στις αγορές χονδρικής, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης διασταυρούμενων πωλήσεων προϊόντων σε πελάτες λιανικής, όπως τα πακέτα τραπεζικών λογαριασμών ή τα πρόσθετα προϊόντα που δεν χρειάζονται οι πελάτες
 - β. σύγκρουση συμφερόντων κατά την επιχειρηματική δραστηριότητα
 - γ. χειραγώγηση των επιτοκίων αναφοράς, των συναλλαγματικών ισοτιμιών ή οποιωνδήποτε άλλων χρηματοοικονομικών μέσων ή δεικτών για ενίσχυση των κερδών του ιδρύματος
 - δ. εμπόδια στην αλλαγή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που δεν έχουν λήξει ή/και στην αλλαγή παρόχου χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών
 - ε. ελλιπώς σχεδιασμένοι δίαυλοι διανομής οι οποίοι ενδέχεται να επιτρέψουν σύγκρουση συμφερόντων λόγω εσφαλμένων κινήτρων
 - στ. αυτόματες ανανεώσεις προϊόντων ή ποινές για την ακύρωση προϊόντων, ή/και
 - ζ. αθέμιτη διαχείριση των καταγγελιών των πελατών.
294. Δεδομένου ότι ο κίνδυνος δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς καλύπτει ένα ευρύ φάσμα ζητημάτων και ενδέχεται να προκύψει από διάφορες επιχειρηματικές διαδικασίες και προϊόντα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τα αποτελέσματα της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου και να ελέγχουν ενδελεχώς τις πολιτικές κινήτρων, για να αποκτούν σαφή εικόνα των πηγών κινδύνου δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς.
295. Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή πρέπει να εξετάζει το επίπεδο ανταγωνισμού στις αγορές που δραστηριοποιείται το ίδρυμα και να καθορίζει τυχούσα κυρίαρχη θέση του ιδρύματος, είτε αυτόνομα είτε ως μέλος μιας μικρής ομάδας, ενέχει ουσιώδη κίνδυνο δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς (π.χ. ως αποτέλεσμα συμπεριφοράς τύπου καρτέλ).
296. Ακολουθούν πιθανοί δείκτες για την επισήμανση του κινδύνου δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς:
- α. κυρώσεις που έχουν επιβληθεί στο ίδρυμα από τις αρμόδιες αρχές για αθέμιτες πρακτικές
 - β. κυρώσεις που έχουν επιβληθεί σε ομοειδή ιδρύματα για αθέμιτες πρακτικές, και
 - γ. καταγγελίες κατά του ιδρύματος σχετικά με αμφισβήτηση αριθμητικών στοιχείων και ποσών.

297. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή πρέπει να εφαρμόζει μια προνοητική για μελλοντικούς κινδύνους προσέγγιση, η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις πιθανές επιπτώσεις των εξελίξεων στο κανονιστικό πλαίσιο και τις ενέργειες των αρμόδιων αρχών όσον αφορά την προστασία του καταναλωτή και την παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών γενικά.

Κίνδυνος υποδείγματος

298. Στο πλαίσιο του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν δύο διακριτές μορφές κινδύνου υποδείγματος:

- α. τον κίνδυνο που σχετίζεται με την υποεκτίμηση των απαιτήσεων σε ίδια κεφάλαια με προηγμένες κανονιστικές προσεγγίσεις μέτρησης και
- β. τον κίνδυνο ζημιών που σχετίζονται με την ανάπτυξη, την εφαρμογή ή την ακατάλληλη χρήση οποιωνδήποτε άλλων υποδειγμάτων από το ίδρυμα για τη λήψη αποφάσεων (π.χ. τιμολόγηση προϊόντων, αξιολόγηση χρηματοπιστωτικών μέσων, παρακολούθηση των ορίων κινδύνου κ.λπ.), όπου οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίζουν επισκόπηση των εν λόγω υποδειγμάτων, να αξιολογούν τη σημασία τους και να αξιολογούν το πρότυπο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου που έχει υιοθετήσει το ίδρυμα.

299. Για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 298, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το άνοιγμα του ιδρύματος στον κίνδυνο υποδείγματος που προκύπτει από τη χρήση εσωτερικών υποδειγμάτων στους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και δραστηριότητες, σύμφωνα με τον ορισμό και τις απαιτήσεις που προσδιορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/959 της Επιτροπής, εφόσον εφαρμόζονται. Η αξιολόγηση του κινδύνου υποδείγματος μπορεί να βασίζεται στις γνώσεις που έχουν αποκτηθεί από άλλες εποπτικές ενέργειες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

300. Για τους σκοπούς του στοιχείου β) της παραγράφου 298 οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. σε ποιο βαθμό και για ποιους σκοπούς χρησιμοποιεί το ίδρυμα υποδείγματα για τη λήψη αποφάσεων, καθώς και τη σπουδαιότητα των εν λόγω αποφάσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τον επιχειρηματικό τομέα/δραστηριότητα στον οποίο το ίδρυμα κάνει σημαντική χρήση υποδειγμάτων. Κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ελέγχουν τους ακόλουθους τομείς, στους οποίους τα ιδρύματα συνήθως κάνουν εκτεταμένη χρήση υποδειγμάτων:
 - ι. διαπραγμάτευση χρηματοπιστωτικών μέσων (συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης περιουσιακών στοιχείων και των στρατηγικών διαπραγμάτευσης)

- ii. μέτρηση και διαχείριση κινδύνου, και
 - iii. κατανομή κεφαλαίων (συμπεριλαμβανομένων πολιτικών χορήγησης δανείων και τιμολόγησης προϊόντων).
- β. τον βαθμό επίγνωσης του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο υποδείγματος και τον τρόπο με τον οποίο τον διαχειρίζεται αξιολογώντας εάν:
- i. το ίδρυμα έχει εφαρμόσει μηχανισμούς ελέγχου (π.χ. βαθμονόμηση παραμέτρων της αγοράς, εσωτερική επικύρωση ή εκ των υστέρων ελέγχους, επανέλεγχος με κρίση του ιδρύματος κ.λπ.) οι οποίοι είναι άρτιοι από άποψη μεθόδου, συχνότητας, επακόλουθου ελέγχου, κ.λπ. και περιλαμβάνουν διαδικασία έγκρισης του υποδείγματος, και
 - ii. το ίδρυμα χρησιμοποιεί τα υποδείγματα με συντηρητικό τρόπο (π.χ. αυξάνοντας ή μειώνοντας τις σχετικές παραμέτρους βάσει της πορείας των θέσεων, κ.λπ.) σε περίπτωση που λάβει γνώση για ελλείψεις του υποδείγματος ή επιχειρηματικές εξελίξεις ή εξελίξεις στην αγορά.

301. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης του κινδύνου υποδείγματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις αξιολογήσεις για άλλους κινδύνους κεφαλαίου και κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, ειδικότερα όσον αφορά την επάρκεια των μεθοδολογιών που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση του κινδύνου, την τιμολόγηση και την αποτίμηση στοιχείων του ενεργητικού ή/και υποχρεώσεων. Τα αποτελέσματα της εν λόγω αξιολόγησης πρέπει να τροφοδοτούν τα πορίσματα σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο.

302. Ως προς τους επιχειρηματικούς τομείς που χρησιμοποιούν εκτενώς υποδείγματα, η αρμόδια αρχή πρέπει στη συνέχεια να αξιολογεί τον βαθμό σημασίας του ενδεχόμενου αντικτύπου από τον κίνδυνο υποδείγματος, μεταξύ άλλων, μέσω αναλύσεων ευαισθησίας και σεναρίων ή ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

6.4.3 Αξιολόγηση του κινδύνου φήμης

303. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο φήμης στον οποίο εκτίθεται το ίδρυμα, αξιοποιώντας τις γνώσεις τους για τη διακυβέρνηση του ιδρύματος, το επιχειρηματικό μοντέλο του, τα προϊόντα του, τη βάση πελατών του και το περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιείται. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει επίσης να επικεντρώνεται στο συνολικό πλαίσιο κινδύνου φήμης, διασφαλίζοντας την ικανότητα του ιδρύματος να διαχειρίζεται και να μετριάξει τυχόν συμβάντα φήμης μέσω κατάλληλων στρατηγικών επικοινωνίας.

304. Ο κίνδυνος φήμης σχετίζεται περισσότερο με τα μεγάλα ιδρύματα και ιδιαίτερα με αυτά των οποίων οι μετοχές ή το χρέος αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στο χρηματιστήριο ή τα οποία δραστηριοποιούνται στις διατραπεζικές αγορές. Ως εκ τούτου, κατά την αξιολόγηση του κινδύνου φήμης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στα ιδρύματα που παρουσιάζουν αυτά τα χαρακτηριστικά.

305. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τόσο εσωτερικούς όσο και εξωτερικούς παράγοντες ή γεγονότα που ενδέχεται να εγείρουν ανησυχίες για τη φήμη του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες που απαριθμούνται στα στοιχεία α) έως θ) και αφορούν το ίδρυμα. Για τα ιδρύματα της κατηγορίας 1 και της κατηγορίας 2, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλους τους ακόλουθους δείκτες κατά την αξιολόγηση του ανοίγματος του ιδρύματος σε κίνδυνο φήμης:

- α. τον αριθμό των κυρώσεων από επίσημους φορείς (όχι μόνο τις κυρώσεις από τις αρμόδιες αρχές, αλλά και κυρώσεις που προέκυψαν από φορολογικούς ή άλλου είδους διακανονισμούς)
- β. εν εξελίξει γνωστές έρευνες από επίσημους φορείς σε σχέση με το ίδρυμα ή τους εκπροσώπους του, και κυρώσεις που επιβάλλονται ή εν εξελίξει γνωστές έρευνες ή νομικές διαφορές που σχετίζονται με φορολογικά θέματα ή άλλους διακανονισμούς, ή λόγω επέλευσης κινδύνου ΞΧ/ΧΤ ή παραβιάσεων της νομοθεσίας για την ΚΞΧ/ΧΤ
- γ. εκστρατείες στα μέσα ενημέρωσης και πρωτοβουλίες των ενώσεων καταναλωτών που συμβάλλουν στην επιδείνωση της άποψης της κοινής γνώμης και της φήμης του ιδρύματος
- δ. τον αριθμό και τις μεταβολές των παραπόνων των πελατών ή την αιφνίδια απώλεια πελατών ή επενδυτών
- ε. αρνητικά γεγονότα τα οποία επηρεάζουν ομοειδή ιδρύματα, στην περίπτωση που το κοινό τα συνδέει με το σύνολο του χρηματοπιστωτικού κλάδου ή με μια ομάδα ιδρυμάτων
- στ. τη φήμη των προσώπων που συμμετέχουν στη διαχείριση του ιδρύματος, η οποία αξιολογείται σύμφωνα με τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των βασικών λειτουργιών, και τη φήμη των προσώπων με ειδική συμμετοχή στο ίδρυμα, η οποία αξιολογείται σύμφωνα με τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές των ΕΕΑ σχετικά με την προληπτική αξιολόγηση της απόκτησης και της αύξησης ειδικών συμμετοχών στον χρηματοοικονομικό τομέα³³
- ζ. την ενασχόλησή του με τομείς ή δικαιοδοσίες που είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένοι σε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας³⁴ ή με άτομα που συνδέονται με υψηλό κίνδυνο από την άποψη της ΞΧ/ΧΤ

³³ Κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕΑ σχετικά με την προληπτική αξιολόγηση της απόκτησης και της αύξησης ειδικών συμμετοχών στον χρηματοοικονομικό τομέα (JC/GL/2016/01).

³⁴ Ανατρέξτε στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τους παράγοντες κινδύνου ΞΧ/ΧΤ (EBA/GL/2021/02).

- η. τον αντίκτυπο στη φήμη των επηρεαζόμενων συστημάτων και υπηρεσιών ΤΠΕ και των συμβάντων κυβερνοασφάλειας, και
- θ. άλλους δείκτες της αγοράς, εφόσον είναι διαθέσιμοι (π.χ. υποβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας ή μεταβολές στην τιμή της μετοχής κατά τη διάρκεια του έτους).

306. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σπουδαιότητα του ανοίγματος του ιδρύματος σε κίνδυνο φήμης και τον τρόπο με τον οποίο αυτός συνδέεται με τους άλλους κινδύνους (δηλαδή, με τον πιστωτικό κίνδυνο, τον κίνδυνο αγοράς, τον λειτουργικό κίνδυνο και τον κίνδυνο ρευστότητας), αξιοποιώντας τις λοιπές αξιολογήσεις κινδύνου (μεταξύ άλλων και από άλλες εποπτικές αρχές) για να εντοπίσουν τυχόν δευτερεύουσες επιπτώσεις προς οποιαδήποτε κατεύθυνση (από τον κίνδυνο φήμης στους άλλους κινδύνους και αντίστροφα).
307. Στο πλαίσιο της ανάλυσης του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη συνάφεια και τη σημασία των ανοιγμάτων του ιδρύματος στον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ από άποψη προληπτικής εποπτείας στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής του λειτουργικού κινδύνου. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τα σχετικά στοιχεία που λαμβάνουν από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ για να συμπληρώνουν τα πορίσματά τους από τη συνεχή εποπτεία και να αξιολογούν εάν προκαλούν ανησυχίες προληπτικής εποπτείας σχετικά με τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ.
308. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι οποιοδήποτε ίδρυμα μπορεί να εκτεθεί σε κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ ανεξάρτητα από το μέγεθος ή την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος. Ως εκ τούτου, πρέπει επίσης να δοθεί επαρκής προσοχή σε ιδρύματα που θεωρούνται οικονομικά εύρωστα και ενδέχεται να έχουν καλή φήμη, δεδομένου ότι τα εν λόγω ιδρύματα μπορεί να στοχεύουν ειδικά στην ΞΧ/ΧΤ. Πρέπει επίσης να δοθεί προσοχή στα ιδρύματα που έχουν σημειώσει μεγάλη επιτυχία στην προσέλκυση νέων πελατών/στην επέκταση του μεριδίου αγοράς -ιδίως με τη χρήση μη παραδοσιακών διαύλων διανομής- δεδομένου ότι αυτό θα μπορούσε να σχετίζεται με αδύναμους ελέγχους δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη κατά τη φάση προσέλκυσης νέων πελατών.
309. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ανταλλάσσουν σχετικές πληροφορίες με τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ σχετικά με ζητήματα λειτουργικού κινδύνου που έχουν εντοπιστεί και τα οποία μπορούν να προκαλέσουν κινδύνους ΞΧ/ΧΤ και ανησυχίες, όπως ελλείψεις στο σύστημα πληροφορικής των ιδρυμάτων ή στο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

6.4.4 Αξιολόγηση της διαχείρισης, της μέτρησης και των ελέγχων του λειτουργικού κινδύνου

310. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το πλαίσιο και τους κανόνες που έχει θεσπίσει το ίδρυμα ειδικά για τη διαχείριση και τον έλεγχο του λειτουργικού κινδύνου ως αυτόνομης κατηγορίας κινδύνου. Η αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα από την ανάλυση της διαχείρισης συνολικού κινδύνου και του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου που εξετάζονται στον τίτλο 5, καθώς επηρεάζουν των ανοιγμάτων του ιδρύματος σε λειτουργικούς

κινδύνους. Όσον αφορά τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ, η αρμόδια αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση που παρέχεται από την εποπτική αρχή ΚΞΧ/ΧΤ.

311. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσεγγίζουν την εν λόγω εξέταση λαμβάνοντας υπόψη τους κύριους παράγοντες λειτουργικού κινδύνου (δηλαδή, το ανθρώπινο δυναμικό, τις διαδικασίες, τους εξωτερικούς παράγοντες, τα συστήματα), οι οποίοι μπορούν να λειτουργήσουν και ως παράγοντες μετριασμού του κινδύνου, και πρέπει να εξετάζουν:
- α. τη στρατηγική διαχείρισης και τη διάθεση ανάληψης λειτουργικού κινδύνου
 - β. το οργανωτικό πλαίσιο
 - γ. τις πολιτικές και διαδικασίες
 - δ. τον εντοπισμό, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και την αναφορά λειτουργικών κινδύνων
 - ε. τα σχέδια επιχειρησιακής ανθεκτικότητας και συνέχειας, και
 - στ. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου, όπως εφαρμόζεται στη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου.

Στρατηγική διαχείρισης και διάθεση ανάληψης λειτουργικού κινδύνου

312. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα έχει καθορίσει και θεσμοθετήσει άρτια στρατηγική διαχείρισης και επίπεδο διάθεσης ανάληψης λειτουργικού κινδύνου, που να έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:
- α. το διοικητικό όργανο εκφράζει σαφώς τη στρατηγική και το επίπεδο διάθεσης ανάληψης λειτουργικού κινδύνου, καθώς και τη διαδικασία επανεξέτασής τους (π.χ. σε περίπτωση συνολικής επανεξέτασης της στρατηγικής κινδύνου, ή τάσης για ζημιές ή/και προβλημάτων κεφαλαιακής επάρκειας)
 - β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εφαρμόζουν και παρακολουθούν δεόντως τη στρατηγική διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου που έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο, διασφαλίζοντας ότι τα μέτρα μετριασμού του λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος συνάδουν με τη στρατηγική που έχει καθοριστεί
 - γ. οι εν λόγω στρατηγικές είναι κατάλληλες και αποτελεσματικές όσον αφορά τη φύση και τη σημαντικότητα του προφίλ λειτουργικού κινδύνου και εάν το ίδρυμα παρακολουθεί την αποτελεσματικότητά τους διαχρονικά και τη συνέπειά τους με το επίπεδο διάθεσης ανάληψης λειτουργικού κινδύνου
 - δ. η στρατηγική διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος καλύπτει όλες τις δραστηριότητες, τις διαδικασίες και τα συστήματα του ιδρύματος –μεταξύ άλλων

σε μελλοντική βάση μέσω του στρατηγικού σχεδιασμού– όπου υφίσταται ή ενδέχεται να εμφανιστεί σημαντικός λειτουργικός κίνδυνος, και

- ε. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να διασφαλίζει ότι η στρατηγική διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου κοινοποιείται αποτελεσματικά στο σύνολο του σχετικού προσωπικού.

313. Για την αξιολόγηση της αξιοπιστίας αυτών των στρατηγικών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν αν το ίδρυμα έχει διαθέσει επαρκείς πόρους για την υλοποίησή τους, και αν οι σχετικές αποφάσεις έχουν ληφθεί ανεξάρτητα από τα οφέλη που ενδέχεται να προκύψουν σε σχέση με τις ελάχιστες απαιτήσεις σε ίδια κεφάλαια (ειδικά για τα ιδρύματα που υιοθετούν την προσέγγιση του βασικού δείκτη ή την τυποποιημένη προσέγγιση για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων σε ίδια κεφάλαια).

Οργανωτικό πλαίσιο για τη διαχείριση και την εποπτεία του λειτουργικού κινδύνου

314. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αρτιότητα και την αποτελεσματικότητα του οργανωτικού πλαισίου όσον αφορά τη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου. Σε αυτό το πλαίσιο, η αρμόδια αρχή πρέπει να καθορίζει αν:

- α. υπάρχουν σαφείς γραμμές ευθύνης για τον εντοπισμό, την ανάλυση, την αξιολόγηση, τον μετριασμό, την παρακολούθηση και την αναφορά του λειτουργικού κινδύνου
- β. τα συστήματα ελέγχου και παρακολούθησης λειτουργικού κινδύνου υπόκεινται σε ανεξάρτητη αξιολόγηση και υπάρχει σαφής διαχωρισμός μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των υπευθύνων για τη διαχείριση κινδύνου, καθώς και μεταξύ αυτών και των μονάδων ελέγχου και εποπτείας λειτουργικού κινδύνου
- γ. οι μονάδες διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του κινδύνου καλύπτουν τον λειτουργικό κίνδυνο ολόκληρου του ιδρύματος (συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων) με ολοκληρωμένο τρόπο, ανεξαρτήτως της προσέγγισης μέτρησης που έχει υιοθετηθεί για τον καθορισμό των ελάχιστων ιδίων κεφαλαίων, και επίσης καλύπτουν τις επιχειρηματικές αρμοδιότητες και λοιπές δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί σε τρίτους, και
- δ. το πλαίσιο διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου είναι δομημένο με επαρκείς και ποιοτικά κατάλληλους ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους.

Πολιτικές και διαδικασίες

315. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες για τη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένου του

υπολειπόμενου κινδύνου μετά την εφαρμογή τεχνικών μετριασμού του κινδύνου. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το διοικητικό όργανο εγκρίνει και επανεξετάζει τακτικά τις πολιτικές διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου, σύμφωνα με τις στρατηγικές διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου
- β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη έχουν την ευθύνη ανάπτυξης και εφαρμογής των πολιτικών και των διαδικασιών διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου
- γ. οι πολιτικές και οι διαδικασίες διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου έχουν τυποποιηθεί με σαφήνεια και έχουν κοινοποιηθεί σε ολόκληρο το ίδρυμα, και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα ή τουλάχιστον οι διαδικασίες και οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που εκτίθενται περισσότερο σε λειτουργικούς κινδύνους
- δ. οι πολιτικές και διαδικασίες καλύπτουν όλα τα στοιχεία της διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του λειτουργικού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ακόλουθων: συλλογή των εσωτερικών δεδομένων ζημίας, μεθοδολογίες ποσοτικοποίησης, τεχνικές μετριασμού του κινδύνου (π.χ. ασφαλιστήρια συμβόλαια), καθημερινές τεχνικές ανάλυσης όσον αφορά συμβάντα λειτουργικού κινδύνου, όρια και τρόπος αντιμετώπισης των εξαιρέσεών τους
- ε. το ίδρυμα εφαρμόζει διαδικασία έγκρισης για νέα προϊόντα, διαδικασίες και συστήματα, η οποία απαιτεί αξιολόγηση και μετριασμό των δυνητικών λειτουργικών κινδύνων που προκύπτουν από την εφαρμογή και την ανάπτυξη των σχετικών νέων προϊόντων, διαδικασιών και συστημάτων
- στ. οι εν λόγω πολιτικές είναι επαρκείς βάσει της φύσης και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, ενώ επίσης παρέχουν σαφή εικόνα του εγγενούς λειτουργικού κινδύνου των διαφόρων προϊόντων και δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο του ιδρύματος
- ζ. το ίδρυμα προωθεί μια κουλτούρα διαχείρισης του λειτουργικού κινδύνου σε ολόκληρο τον οργανισμό, μέσω της κατάρτισης και του καθορισμού στόχων για μείωση των λειτουργικών ζημιών.

Εντοπισμός, μέτρηση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

316. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση, τη μέτρηση και την παρακολούθηση του λειτουργικού κινδύνου, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, και εάν το εν λόγω πλαίσιο συμμορφώνεται, κατ' ελάχιστον, με τις σχετικές ελάχιστες απαιτήσεις σε ίδια κεφάλαια δυνάμει της συναφούς ευρωπαϊκής και εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το ίδρυμα εφαρμόζει αποτελεσματικές διαδικασίες για τον ολοκληρωμένο εντοπισμό και την αξιολόγηση του ανοίγματος σε λειτουργικούς κινδύνους (π.χ. αυτοαξιολογήσεις κινδύνων και ελέγχων) και για τον εντοπισμό και την ακριβή κατηγοριοποίηση συναφών συμβάντων (π.χ. συλλογή δεδομένων ζημίας, «παρ' ολίγον ατυχήματα» χωρίς αντίκτυπο ζημίας ή ακόμη και γεγονότα που δημιουργούν απροσδόκητα κέρδη), συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων που εμπίπτουν οριακά σε αυτή ή σε άλλες κατηγορίες κινδύνου (π.χ. πιστωτική ζημία η οποία προκλήθηκε ή διογκώθηκε εξαιτίας κάποιου συμβάντος λειτουργικού κινδύνου). Σε αυτό το πλαίσιο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να καθορίζουν την ικανότητα του ιδρύματος να εντοπίζει τους κύριους παράγοντες συναφών λειτουργικών ζημιών και να χρησιμοποιεί αυτή την πληροφόρηση για τους σκοπούς της διαχείρισης του λειτουργικού κινδύνου
- β. για τους σκοπούς του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, σε περίπτωση που το ίδρυμα διαθέτει άδεια να χρησιμοποιεί εσωτερικό υπόδειγμα για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον λειτουργικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξακριβώνουν αν το ίδρυμα εξακολουθεί να πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία και εάν τα εν λόγω εσωτερικά υποδείγματα συνεπάγονται τυχόν σημαντική υποεκτίμηση κινδύνου
- γ. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλα πληροφοριακά συστήματα και μεθοδολογίες για την ποσοτικοποίηση ή αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου, τα οποία συμμορφώνονται, κατ' ελάχιστον, με τις απαιτήσεις προσδιορισμού των σχετικών ελάχιστων ιδίων κεφαλαίων όπως προσδιορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία (π.χ. στην τυποποιημένη προσέγγιση, αντιστοίχιση των συναφών στοιχείων κέρδους και ζημίας στους οχτώ κανονιστικούς επιχειρηματικούς τομείς, και στην εξελιγμένη προσέγγιση μέτρησης, μήκος των χρονοσειρών, αντιμετώπιση ασφάλειας, συσχέτισης, κ.λπ.)
- δ. το ίδρυμα έχει εκτελέσει επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και αναλύσεις σεναρίων, κατά περίπτωση, προκειμένου να κατανοήσει τον αντίκτυπο δυσμενών λειτουργικών συμβάντων στην κερδοφορία και στα ίδια κεφάλαιά του, λαμβάνοντας παράλληλα δεόντως υπόψη την ενδεχόμενη αποτυχία των εσωτερικών ελέγχων και τεχνικών μετριάσμού του κινδύνου· κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη συνέπεια των εν λόγω αναλύσεων με τις αυτοαξιολογήσεις κινδύνων και ελέγχων και με τα αποτελέσματα της ανάλυσης της ομάδας αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων
- ε. το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σύστημα μέτρησης και αν έχουν επίγνωση του βαθμού του σχετικού κινδύνου υποδείγματος

- στ. το ίδρυμα έχει καθορίσει και υλοποιήσει συνεχή και αποτελεσματική παρακολούθηση των ανοιγμάτων σε λειτουργικούς κινδύνους σε ολόκληρο το ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων που έχουν ανατεθεί σε τρίτους και νέων προϊόντων και συστημάτων, μεταξύ άλλων, μέσω ειδικών προορατικών δεικτών (κύριοι δείκτες κινδύνου και κύριοι δείκτες ελέγχου) και συναφών σημείων ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών έγκαιρων προειδοποιήσεων
- ζ. το ίδρυμα έχει καθορίσει κατάλληλες ενέργειες για την αντιμετώπιση των υπολειπόμενων κινδύνων, ώστε να διατηρηθούν εντός των ορίων που καθορίζονται στη διάθεση ανάληψης κινδύνου
- η. αν το ίδρυμα εφαρμόζει την πρακτική της τακτικής υποβολής αναφορών για το άνοιγμα σε λειτουργικούς κινδύνους, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, στο διοικητικό όργανο, στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στους υπευθύνους των αντίστοιχων επιχειρηματικών τομέων και διαδικασιών, κατά περίπτωση.

317. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ του ιδρύματος σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την αξιολόγηση κινδύνων ΤΠΕ στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ και έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ΤΠΕ και τη διαχείριση του κινδύνου ασφάλειας.

Σχέδια επιχειρησιακής ανθεκτικότητας και συνέχειας

318. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ολοκληρωμένα και δοκιμασμένα σχέδια επιχειρησιακής ανθεκτικότητας και συνέχειας, τα οποία καλύπτουν τουλάχιστον κρίσιμες και σημαντικές αρμοδιότητες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ανατίθενται σε εξωτερικούς συνεργάτες, που διασφαλίζουν την ικανότητα του ιδρύματος να συνεχίζει τη λειτουργία του και να περιορίζει τις ζημιές σε περίπτωση σοβαρής διαταραχής της δραστηριότητάς του. Για τις δραστηριότητες που ανατίθενται εξωτερικά, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο πάροχος υπηρεσιών διαθέτει κατάλληλο σχέδιο επιχειρησιακής συνέχειας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ρυθμίσεις εξωτερικής ανάθεσης.
319. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν εάν το ίδρυμα διαθέτει θεσπισμένα σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας τα οποία είναι ανάλογα της φύσης, του μεγέθους και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων του. Τα σχέδια αυτά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη διάφορα είδη πιθανών ή εύλογων σεναρίων στα οποία είναι ευάλωτο το ίδρυμα.
320. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας σχεδιασμού και διαχείρισης της επιχειρησιακής συνέχειας του ιδρύματος. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ποιότητα τήρησης αναγνωρισμένων διαδικασιών διαχείρισης της επιχειρησιακής συνέχειας από το ίδρυμα. Ως εκ τούτου, οι

αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν αν η διαδικασία σχεδιασμού της επιχειρησιακής συνέχειας του ιδρύματος περιλαμβάνει:

- α. ανάλυση επιχειρησιακών επιπτώσεων·
- β. κατάλληλες στρατηγικές ανάκαμψης που ενσωματώνουν εσωτερικές και εξωτερικές εξαρτήσεις, και ορίζουν σαφώς τις προτεραιότητες ανάκαμψης·
- γ. σύνταξη ολοκληρωμένων και ευέλικτων σχεδίων για την αντιμετώπιση εύλογων σεναρίων·
- δ. αποτελεσματική δοκιμή του σχεδιασμού και της επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας των σχεδίων·
- ε. επίγνωση της διαχείρισης της επιχειρησιακής συνέχειας και σχετικά προγράμματα κατάρτισης· και
- στ. κοινοποιήσεις και τεκμηρίωση της διαχείρισης κρίσεων και κατάρτιση.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

321. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό πλαίσιο ελέγχου και άρτιες διασφαλίσεις για τον μετριασμό του λειτουργικού κινδύνου, σύμφωνα με τη στρατηγική του και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του για τη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το πεδίο εφαρμογής που καλύπτεται από τη λειτουργία ελέγχου του ιδρύματος περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες και γεωγραφικές τοποθεσίες
- β. υπάρχουν εσωτερικοί έλεγχοι και άλλες πρακτικές (π.χ. απόκριση σε κινδύνους, όπως πολιτικές δεοντολογίας, τεχνικές μεταφοράς κινδύνων κ.λπ.) με στόχο τον μετριασμό των ανοιγμάτων σε λειτουργικούς κινδύνους ή τον περιορισμό των πιθανών επιπτώσεων και τη διατήρησή τους σε αποδεκτά για το ίδρυμα επίπεδα, σύμφωνα με τις παραμέτρους που καθορίζονται από το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και σύμφωνα με το επίπεδο διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος, και
- γ. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και πρακτικές προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τυχόν παραβάσεις και εξαιρέσεις σε σχέση με τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα όρια αναφέρονται εγκαίρως στο κατάλληλο επίπεδο διοίκησης προς λήψη μέτρων, καθώς και στις αρμόδιες αρχές όπου απαιτείται.

322. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της μονάδας εσωτερικού ελέγχου. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να καθορίζουν αν:

- α. το ίδρυμα διενεργεί εσωτερικούς ελέγχους του πλαισίου διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου σε τακτική βάση
- β. ο εσωτερικός έλεγχος καλύπτει τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης, της μέτρησης και των ελέγχων του λειτουργικού κινδύνου σε ολόκληρο το ίδρυμα, και
- γ. αυτοί οι έλεγχοι διαπιστώνουν αποτελεσματικά την τήρηση των εσωτερικών πολιτικών και των συναφών εξωτερικών κανονιστικών διατάξεων και αντιμετωπίζουν τυχόν παρεκκλίσεις από την εφαρμογή αυτών.

323. Για τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την εξελιγμένη προσέγγιση μέτρησης για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον λειτουργικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν επίσης εάν η εσωτερική διαδικασία επικύρωσης της προσέγγισης λειτουργεί άρτια και αποτελεσματικά ως προς τον κριτικό έλεγχο των παραδοχών του υποδείγματος και τον εντοπισμό οποιωνδήποτε πιθανών ελλείψεων σε ό,τι αφορά τον σχεδιασμό του υποδείγματος, την ποσοτικοποίηση και τα συστήματα λειτουργικού κινδύνου, καθώς και άλλες συναφείς ελάχιστες απαιτήσεις όπως προσδιορίζονται στη συναφή ευρωπαϊκή και εθνική εκτελεστική νομοθεσία.

324. Ανεξάρτητα από την προσέγγιση που υιοθετεί το ίδρυμα για τον προσδιορισμό των κανονιστικών ελάχιστων ιδίων κεφαλαίων, όταν χρησιμοποιεί υποδείγματα για τη λήψη αποφάσεων (π.χ. χορήγηση πιστώσεων, τιμολόγηση, επενδύσεις σε χρηματοπιστωτικά μέσα, κ.λπ.), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν υπάρχει άρτια εσωτερική διαδικασία επικύρωσης ή/και διαδικασία επανεξέτασης του υποδείγματος για τον εντοπισμό και μετριασμό του κινδύνου υποδείγματος.

Διαχείριση κινδύνου φήμης

325. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα εφαρμόζει επαρκείς κανόνες, στρατηγικές, διαδικασίες και μηχανισμούς για τη διαχείριση του κινδύνου φήμης. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:

- α. το ίδρυμα διαθέτει τυποποιημένες πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό, τη διαχείριση και την παρακολούθηση αυτού του κινδύνου, και εάν αυτές οι πολιτικές και διαδικασίες είναι ανάλογες του μεγέθους και της σχετικής σημασίας του ιδρύματος για το σύστημα
- β. το ίδρυμα αντιμετωπίζει τον κίνδυνο φήμης με προνοητικό τρόπο, για παράδειγμα θέτοντας όρια ή απαιτώντας έγκριση για την κατανομή κεφαλαίων σε συγκεκριμένες χώρες, τομείς ή άτομα ή/και αν τα σχέδια έκτακτης ανάγκης του ιδρύματος αντιμετωπίζουν την ανάγκη προνοητικής αντιμετώπισης ζητημάτων φήμης σε περίπτωση κρίσης
- γ. το ίδρυμα διενεργεί ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή αναλύσεις σεναρίων για την αξιολόγηση τυχόν δευτερευουσών επιπτώσεων του κινδύνου

φήμης (π.χ. ρευστότητα, χρηματοδοτικό κόστος, πρόσβαση σε υπηρεσία για τραπεζικές εργασίες μέσω ανταποκριτών κ.λπ.)

- δ. το ίδρυμα προστατεύει το εμπορικό του σήμα μέσω άμεσων επικοινωνιακών εκστρατειών σε περίπτωση συγκεκριμένων συμβάντων που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο τη φήμη του, και
- ε. το ίδρυμα εξετάζει τον δυνητικό αντίκτυπο της στρατηγικής του και των επιχειρηματικών σχεδίων του, και γενικότερα της συμπεριφοράς του, στη φήμη του.

6.4.5 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

326. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μία σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 6. Αν, βάσει της σημασίας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει

να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 6. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας λειτουργικού κινδύνου

Βαθμολογία για κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε λειτουργικό κίνδυνο περιορίζονται σε λίγες κατηγορίες με υψηλή συχνότητα και μικρές επιπτώσεις. Η σημασία του ανοίγματος του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους δεν είναι ουσιώδης/ είναι πολύ χαμηλή, όπως φαίνεται από αναλύσεις σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημίες των ομοειδών ιδρυμάτων. Το επίπεδο των ακαθάριστων ζημιών (πριν από τις ανακτήσεις και συμπεριλαμβανομένων των ζημιών στο χαρτοφυλάκιο πιστώσεων που προκαλούνται 	<ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνου. Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τους λειτουργικούς κινδύνους είναι εύρωστο και προβλέπει σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
		<p>από λειτουργικό κίνδυνο) που υπέστη το ίδρυμα τα τελευταία έτη δεν ήταν σημαντικό/πολύ χαμηλό ή μειώθηκε από υψηλότερο επίπεδο.</p>	<p>μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το πλαίσιο λειτουργικού κινδύνου περιλαμβάνει όλους τους σχετικούς κινδύνους.
2	<p>Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους περιορίζονται κατά κύριο λόγο σε κατηγορίες με υψηλή συχνότητα και μικρές επιπτώσεις. • Η σημασία του ανοίγματος του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους είναι χαμηλή έως μέτρια, όπως φαίνεται από αναλύσεις σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων. • Το επίπεδο των ακαθάριστων ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη ήταν χαμηλό έως μέτριο, ή αναμένεται να αυξηθεί από ιστορικά χαμηλό επίπεδο ή να μειωθεί από ιστορικά υψηλό επίπεδο. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς λειτουργικών κινδύνων είναι κατάλληλα. • Το πλαίσιο ελέγχου του λειτουργικού κινδύνου είναι άρτιο.
3	<p>Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε λειτουργικό κίνδυνο επεκτείνονται σε μερικές κατηγορίες με χαμηλή συχνότητα και πολύ σοβαρές επιπτώσεις. • Η σημασία του ανοίγματος του ιδρύματος σε λειτουργικό κίνδυνο είναι μέτρια έως υψηλή, όπως φαίνεται από αναλύσεις σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων. • Το επίπεδο των ακαθάριστων ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη ήταν μέτριο έως υψηλό, ή αναμένεται να αυξηθεί από ιστορικά χαμηλό επίπεδο ή να 	<ul style="list-style-type: none"> • Η συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνων δεν είναι επαρκώς ανεπτυγμένη ή είναι ακόμη και ανεπαρκής. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον λειτουργικό κίνδυνο δεν είναι επαρκώς ισχυρό.

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
		μειωθεί από ιστορικά υψηλό επίπεδο.	<ul style="list-style-type: none"> • Το πλαίσιο λειτουργικού κινδύνου δεν περιλαμβάνει όλους τους σχετικούς κινδύνους. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς λειτουργικών κινδύνων είναι ακατάλληλα. • Το πλαίσιο ελέγχου του λειτουργικού κινδύνου είναι αδύναμο.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε λειτουργικούς κινδύνους επεκτείνονται σε όλες τις βασικές κατηγορίες. • Η σημασία του ανοίγματος του ιδρύματος σε λειτουργικό κίνδυνο είναι υψηλή και αυξανόμενη, όπως φαίνεται από αναλύσεις σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων. • Το επίπεδο των ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη ήταν υψηλό, ή ο κίνδυνος αυξήθηκε σημαντικά. 	

6.5 Αξιολόγηση κινδύνου επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών

6.5.1 Γενικές παράμετροι

327. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο επιτοκίου που οφείλεται σε θέσεις ευαίσθητες στα επιτόκια οι οποίες αφορούν δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών εντός και εκτός ισολογισμού (συνήθως αναφέρεται ως κίνδυνος επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών ή IRRBB), συμπεριλαμβανομένων των αντισταθμίσεων κινδύνου για τις θέσεις αυτές, ανεξάρτητα από την αναγνώριση και τη μέτρησή τους, και ανεξάρτητα από την αναγνώριση και τη μέτρηση ζημιών και κερδών, για λογιστικούς σκοπούς.

328. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη συνάφεια και τη σημαντικότητα τουλάχιστον των ακόλουθων υποκατηγοριών κατά την αξιολόγηση του IRRBB:

- α. Κίνδυνος ανοίγματος - κίνδυνος που σχετίζεται με τη διαχρονική διάρθρωση των μέσων που είναι ευαίσθητα στις μεταβολές επιτοκίου και προκύπτει από τις αλλαγές στη χρονική στιγμή μεταβολής των επιτοκίων τους, καλύπτοντας μεταβολές στη διαχρονική διάρθρωση των επιτοκίων που πραγματοποιούνται συστηματικά σε ολόκληρη την καμπύλη απόδοσης (παράλληλος κίνδυνος) ή διαφοροποιούνται ανά περίοδο (μη παράλληλος κίνδυνος).

- β. Κίνδυνος βάσης - κίνδυνος που προκύπτει από τον αντίκτυπο των σχετικών μεταβολών επιτοκίων σε μέσα ευαίσθητα στις μεταβολές επιτοκίου που έχουν παρόμοιες διάρκειες αλλά τιμολογούνται με χρήση διαφορετικών δεικτών επιτοκίων. Απορρέει από την ατελή συσχέτιση στην αναπροσαρμογή των επιτοκίων που εισπράττονται και καταβάλλονται σε διαφορετικά μέσα ευαίσθητα στις μεταβολές επιτοκίου με, κατά τα άλλα, παρόμοια χαρακτηριστικά μεταβολής επιτοκίου.
- γ. Κίνδυνος δικαιώματος προαίρεσης - κίνδυνος που προκύπτει από τα δικαιώματα προαίρεσης (ενσωματωμένα και ρητά), σε περιπτώσεις όπου το ίδρυμα ή ο πελάτης του μπορεί να μεταβάλλει το επίπεδο και τη χρονική στιγμή των ταμειακών ροών, δηλαδή ο κίνδυνος που προκύπτει από μέσα ευαίσθητα στις μεταβολές επιτοκίου σε περιπτώσεις όπου ο κάτοχος πρόκειται σχεδόν με βεβαιότητα να ασκήσει το δικαίωμα προαίρεσης εάν αυτό εξυπηρετεί τα οικονομικά του συμφέροντα (ενσωματωμένα ή ρητά αυτόματα δικαιώματα προαίρεσης) και ο κίνδυνος που απορρέει από ευελιξία που ενσωματώνεται σιωπηρά ή στο πλαίσιο των ευαίσθητων σε μεταβολές επιτοκίων μέσων έτσι ώστε μεταβολές στα επιτόκια θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη συμπεριφορά του πελάτη (συμπεριφορικός κίνδυνος ενσωματωμένου δικαιώματος προαίρεσης).

329. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν οι κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τον IRRBB³⁵ εφαρμόζονται με σύνεση από το ίδρυμα. Αυτό ισχύει ιδίως για τον εσωτερικό προσδιορισμό, την αξιολόγηση, τη διαχείριση και τον μετριασμό του κινδύνου επιτοκίου του ιδρύματος.

330. Η αξιολόγηση του IRRBB πρέπει να διαφοροποιείται από την αξιολόγηση του κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου που απορρέει από θέσεις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών (κοινώς αναφερόμενες ως CSRBB), τις οποίες πρέπει επίσης να διενεργούν οι αρμόδιες αρχές. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν τα εσωτερικά συστήματα των ιδρυμάτων αξιολογούν και παρακολουθούν επαρκώς τον κίνδυνο από τις CSRBB από την άποψη της οικονομικής αξίας και των καθαρών εσόδων από τόκους³⁶.

6.5.2 Αξιολόγηση εγγενούς IRRBB

331. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς επιπέδου του IRRBB, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες που αυξάνουν την έκθεση του ιδρύματος σε IRRBB και να αξιολογούν τις δυνητικές επιπτώσεις του εν λόγω κινδύνου για το ίδρυμα από την άποψη της προληπτικής εποπτείας. Η αξιολόγηση του εγγενούς IRRBB πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα ακόλουθα βασικά στάδια:

³⁵ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη διαχείριση του κινδύνου επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών (EBA/GL/2018/02).

³⁶ Περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με το πλαίσιο CSRBB θα παρέχεται στις αναθεωρημένες κατευθυντήριες γραμμές της EAT που θα εκπονηθούν κατ'εφαρμογή της εντολής που προβλέπεται στο άρθρο 84 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση
- β. αξιολόγηση της φύσης και της σύνθεσης του προφίλ κινδύνου επιτοκίου του ιδρύματος, και
- γ. αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των εποπτικών δοκιμών ακραίων τιμών και των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, καθώς και των σεναρίων αιφνίδιων διακυμάνσεων επιτοκίου και σεναρίων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων επιτοκίων του ιδρύματος.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

332. Για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της αξιολόγησης του IRRBB, οι αρμόδιες αρχές πρέπει κατ' αρχάς να εντοπίζουν τις πηγές του IRRBB στις οποίες είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις γνώσεις που έχουν αποκτήσει από τις πληροφορίες της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ που συλλέχθηκαν για σκοπούς της ΔΕΕΑ, από την υποβολή αναφορών για το IRRBB, από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης του ιδρύματος με τις θέσεις των ομοειδών ιδρυμάτων του και από άλλες εποπτικές δραστηριότητες.

333. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατ' ελάχιστον:

- α. τη διακυβέρνηση κινδύνου επιτοκίου του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της κύριας στρατηγικής του σε σχέση με τον IRRBB και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου σε σχέση με τον IRRBB
- β. τον αντίκτυπο των δοκιμών εποπτικών περιθωρίων που ορίζονται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και εξειδικεύονται περαιτέρω μέσω του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 5α της εν λόγω οδηγίας
- γ. τον αντίκτυπο στα καθαρά έσοδα από τόκους και την οικονομική αξία από μεταβολή των επιτοκίων σύμφωνα με τη μεθοδολογία που χρησιμοποιεί το ίδρυμα, είτε βάσει της (απλουστευμένης) τυποποιημένης μεθοδολογίας είτε βάσει εσωτερικών συστημάτων που προσδιορίζονται περαιτέρω μέσω του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού που εκδίδεται και των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΑΤ που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 84 παράγραφοι 5 και 6 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και
- δ. το εσωτερικό κεφάλαιο - κατά περίπτωση- που έχει διατεθεί για τον IRRBB, τόσο συνολικά όσο και ως ποσοστό του συνολικού εσωτερικού κεφαλαίου του ιδρύματος σύμφωνα με τη ΔΑΕΕΚ του, συμπεριλαμβανομένης της ιστορικής εξέλιξης και των προβλέψεων.

334. Κατά την προκαταρκτική αξιολόγησή τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν σημαντικές αλλαγές στα ανοίγματα του ιδρύματος σε IRRBB. Πρέπει να αξιολογούν κατ' ελάχιστον τις ακόλουθες πτυχές:
- α. σημαντικές μεταβολές στη συνολική στρατηγική, τη διάθεση ανάληψης κινδύνου, την πολιτική ή το ύψος ορίων για τον IRRBB του ιδρύματος
 - β. τις πιθανές επιπτώσεις των εν λόγω μεταβολών στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος
 - γ. σημαντικές μεταβολές στη μοντελοποίηση του ιδρύματος, τη συμπεριφορά των πελατών ή τη χρήση παραγώγων επιτοκίων και
 - δ. σημαντικές τάσεις της αγοράς.

Φύση και σύνθεση του προφίλ κινδύνου επιτοκίου του ιδρύματος

335. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν σαφή εικόνα του τρόπου με τον οποίο οι μεταβολές των επιτοκίων μπορούν να επηρεάσουν δυσμενώς τα καθαρά έσοδα από τόκους (και, κατά περίπτωση, τα κέρδη) και την οικονομική αξία του ιδρύματος (την παρούσα αξία των αναμενόμενων ταμειακών ροών) ώστε να αποκτούν εικόνα της πιθανής απειλής για την κεφαλαιακή επάρκεια, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.
336. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν και να διαμορφώνουν σαφή εικόνα σχετικά με τη διάρθρωση των στοιχείων ενεργητικού, παθητικού και, εφόσον είναι διαθέσιμα, των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων του ιδρύματος. Ειδικότερα:
- α. τις διάφορες θέσεις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, τις ημερομηνίες λήξης ή ανατιμολόγησής τους και τις παραδοχές συμπεριφοράς (π.χ. παραδοχές σχετικά με προϊόντα χωρίς καθορισμένη ημερομηνία λήξης) σε σχέση με αυτές τις θέσεις·
 - β. τις ταμειακές ροές τόκων του ιδρύματος
 - γ. το ποσοστό των προϊόντων με αβέβαιη ημερομηνία λήξης, και των προϊόντων με ρητά ή/και ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσης, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή σε προϊόντα με ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσης του πελάτη, και
 - δ. τη στρατηγική αντιστάθμισης κινδύνου του ιδρύματος και την ποσότητα και χρήση παράγωγων προϊόντων για σκοπούς αντιστάθμισης κινδύνου.
337. Για να προσδιοριστεί καλύτερα η πολυπλοκότητα και το προφίλ κινδύνου επιτοκίου του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να κατανοούν τα κύρια χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού, παθητικού και των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων του ιδρύματος, ειδικότερα:

- α. το χαρτοφυλάκιο δανείων (π.χ. όγκος δανείων χωρίς ημερομηνία λήξης, όγκος δανείων με δικαιώματα προπληρωμής, όγκος δανείων κυμαινόμενου επιτοκίου με ανώτατα και κατώτατα όρια διακύμανσης επιτοκίων, μερίδιο δανειακών συμβάσεων κυμαινόμενου επιτοκίου που εμποδίζει την ανατιμολόγηση σε αρνητικά ποσοστά, κ.λπ.)
- β. το χαρτοφυλάκιο ομολόγων (π.χ. όγκος επενδύσεων με δικαιώματα προαίρεσης, πιθανές συγκεντρώσεις)
- γ. μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα
- δ. λογαριασμούς καταθέσεων (π.χ. ευαισθησία της βάσης καταθέσεων του ιδρύματος σε μεταβολές των επιτοκίων συμπεριλαμβανομένων των βασικών καταθέσεων, πιθανών συγκεντρώσεων)
- ε. παράγωγα (π.χ. πολυπλοκότητα των παραγώγων, παράμετροι σχετικά με αγορασθέντα ή πωληθέντα δικαιώματα προαίρεσης επιτοκίου, επιπτώσεις παραγώγων στη διάρκεια θέσεων εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών), και
- στ. τη φύση του IRRBB που ενσωματώνεται σε μέσα εύλογης αξίας, συμπεριλαμβανομένων λιγότερο ρευστών μέσων όπως τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού Επιπέδου 3.

338. Κατά την ανάλυση των επιπτώσεων στα κέρδη του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις διάφορες πηγές εσόδων και εξόδων του ιδρύματος και τις σχετικές σταθμίσεις τους στα συνολικά έσοδα. Πρέπει να γνωρίζουν τον βαθμό στον οποίο οι αποδόσεις του ιδρύματος εξαρτώνται από θέσεις ευαίσθητες σε επιτόκια, και πρέπει να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο οι διαφορετικές μεταβολές των επιτοκίων θα μπορούσαν να επηρεάσουν τα καθαρά έσοδα από τόκους, αλλά και τις επιπτώσεις στις μεταβολές της αγοραίας αξίας των μέσων — ανάλογα με τη λογιστική αντιμετώπιση — που εμφανίζονται είτε στον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης είτε απευθείας στις μετοχές (π.χ. μέσω λοιπών συνολικών εσόδων).

339. Κατά την ανάλυση των επιπτώσεων στην οικονομική αξία και τα κέρδη του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν πρώτα τα αποτελέσματα των εποπτικών δοκιμών ακραίων τιμών που ορίζονται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και εξειδικεύονται περαιτέρω στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 5α της εν λόγω οδηγίας, προκειμένου να λάβουν μια αρχική τιμή αναφοράς έναντι της οποίας θα συγκρίνουν τον τρόπο με τον οποίο οι μεταβολές του επιτοκίου θα μπορούσαν να επηρεάσουν το ίδρυμα. Κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην ευαισθησία των ταμειακών ροών έναντι της ανατιμολόγησης, τόσο από την άποψη του χρόνου τους όσο και από την άποψη του ύψους των ποσών τους, τις μεταβολές στις υποκείμενες βασικές παραδοχές (ιδίως για λογαριασμούς πελατών χωρίς συγκεκριμένες ημερομηνίες ανατιμολόγησης, λογαριασμούς πελατών με ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσης του πελάτη ή/και ίδια κεφάλαια).

340. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιδιώκουν να κατανοούν τις επιπτώσεις αυτών των παραδοχών και στη συνέχεια να απομονώνουν τους κινδύνους της οικονομικής αξίας και των κερδών που προκύπτουν από τις προσαρμογές στη συμπεριφορά του ιδρύματος.
341. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην ευαισθησία των ταμειακών ροών στις μεταβολές της αποτίμησης των μέσων εύλογης αξίας εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένων των παραγώγων επιτοκίου που χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση των μέσων εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών (π.χ. τις επιπτώσεις των μεταβολών που αφορούν τρέχουσες τιμές της αγοράς σε μέσα εύλογης αξίας επί των αποτελεσμάτων χρήσης, αποτελεσματικότητα λογαριασμών αντιστάθμισης κινδύνου).
342. Εκτός από τη χρήση του κριτηρίου της εποπτικής δοκιμής ακραίων τιμών που ορίζεται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και εξειδικεύεται περαιτέρω στον κατ'εξουσιοδότηση κανονισμό που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 5α της εν λόγω οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν από τα ιδρύματα να λαμβάνουν υπόψη άλλα σενάρια διαταραχής των επιτοκίων.
343. Κατά την ποσοτική αξιολόγησή τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τους τα αποτελέσματα των εσωτερικών ή τυποποιημένων μεθοδολογιών του ιδρύματος για τη μέτρηση του IRRBB, κατά περίπτωση. Μέσω της ανάλυσης των εν λόγω μεθοδολογιών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοούν βαθύτερα τους κύριους παράγοντες κινδύνου στους οποίους υπόκειται το προφίλ IRRBB του ιδρύματος.
344. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν τα ιδρύματα τα οποία δραστηριοποιούνται σε διαφορετικά νομίσματα διενεργούν ανάλυση του κινδύνου επιτοκίου για κάθε νόμισμα στο οποίο έχουν σημαντική θέση. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τις προσεγγίσεις που χρησιμοποιούν τα εν λόγω ιδρύματα για τον σκοπό της συγκέντρωσης των αποτελεσμάτων των μέτρων οικονομικής αξίας και κερδών σε επιμέρους νομίσματα.
345. Κατά την ανάλυση των αποτελεσμάτων των επιπτώσεων των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων τιμών και των εσωτερικών ή τυποποιημένων μεθοδολογιών του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα αριθμητικά στοιχεία σε δεδομένες χρονικές στιγμές καθώς και τις ιστορικές τάσεις. Τα εν λόγω ποσοστά πρέπει να συγκρίνονται με αυτά των ομοειδών ιδρυμάτων και να εξετάζονται στο πλαίσιο της κατάστασης της παγκόσμιας αγοράς.

Σενάρια αιφνίδιων διακυμάνσεων και ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

346. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των σεναρίων αιφνίδιων διακυμάνσεων επιτοκίων και των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (εκτός από αυτά των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων τιμών) που έχει διενεργήσει το ίδρυμα στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεχούς εσωτερικής διαχείρισης. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωρίζουν τις κύριες πηγές IRRBB του ιδρύματος.
347. Εάν, κατά την εξέταση των αποτελεσμάτων των σεναρίων διακυμάνσεων και των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος, αποκαλυφθούν ή υπάρχουν

υπόνοιες για συγκεκριμένες συσσωρεύσεις ανατιμολόγησης/λήξης σε διάφορα σημεία της καμπύλης, οι αρμόδιες αρχές ενδέχεται να χρειαστεί να διενεργήσουν πρόσθετες αναλύσεις.

6.5.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης και του ελέγχου του IRRBB (μονάδα διαχείρισης κινδύνου και κανονιστικής συμμόρφωσης, και μονάδα εσωτερικού ελέγχου)

348. Για να αποκτήσουν ολοκληρωμένη άποψη του προφίλ κινδύνου επιτοκίου του ιδρύματος εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη διακυβέρνηση και το πλαίσιο στο οποίο στηρίζονται τα ανοίγματα του ιδρύματος που επηρεάζονται από τα επιτόκια.
349. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία:
- α. τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης του IRRBB (ως ξεχωριστά στοιχεία ή ως μέρος της ευρύτερης στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου της αγοράς)
 - β. το οργανωτικό πλαίσιο και ευθύνες
 - γ. τις πολιτικές και διαδικασίες
 - δ. τον εντοπισμό, τις μετρήσεις, συμπεριλαμβανομένων εσωτερικών μοντέλων, την παρακολούθηση και την αναφορά κινδύνων, και
 - ε. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

Στρατηγική και διάθεση ανάληψης κινδύνου για τον IRRBB

350. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική IRRBB, η οποία έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:
- α. αν το διοικητικό όργανο διατυπώνει με σαφήνεια τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου για τον IRRBB καθώς και τη διαδικασία για την επανεξέτασή τους (π.χ. σε περίπτωση συνολικής επανεξέτασης της στρατηγικής κινδύνου, ή ανησυχιών σχετικά με την κερδοφορία ή την κεφαλαιακή επάρκεια), και αν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εφαρμόζουν κατάλληλα τη στρατηγική για τον IRRBB που έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο, διασφαλίζοντας ότι οι δραστηριότητες του ιδρύματος συνάδουν με τη στρατηγική που έχει καθοριστεί, ότι καταρτίζονται και εφαρμόζονται γραπτές διαδικασίες και ότι υπάρχει σαφής και κατάλληλη ανάθεση αρμοδιοτήτων.
 - β. αν η στρατηγική του ιδρύματος για τον IRRBB αντικατοπτρίζει δεόντως τη διάθεση ανάληψης IRRBB του ιδρύματος και αν συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνου.

- γ. αν η στρατηγική και η διάθεση ανάληψης IRRBB του ιδρύματος είναι κατάλληλες για το ίδρυμα, λαμβανομένων υπόψη των ακόλουθων στοιχείων:
- του επιχειρηματικού του μοντέλου
 - της συνολικής στρατηγικής κινδύνου και της διάθεσης ανάληψης κινδύνου
 - του περιβάλλοντος αγοράς και του ρόλου του ιδρύματος στο χρηματοοικονομικό σύστημα, και
 - της κεφαλαιακής του επάρκειας·
- δ. αν η στρατηγική του ιδρύματος για τον IRRBB καλύπτει ευρέως όλες τις δραστηριότητες του ιδρύματος οι οποίες παρουσιάζουν σημαντικό IRRBB
- ε. αν η στρατηγική του ιδρύματος για τον IRRBB λαμβάνει υπόψη τις κυκλικές πτυχές της οικονομίας και τις συνακόλουθες μεταβολές στη σύνθεση των δραστηριοτήτων που υπόκεινται σε IRRBB, και
- στ. αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να εξασφαλίζει ότι η στρατηγική για τον IRRBB κοινοποιείται αποτελεσματικά στο αρμόδιο προσωπικό.

Οργανωτικό πλαίσιο και αρμοδιότητες

351. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο και σαφώς καθορισμένες αρμοδιότητες για τις λειτουργίες της διαχείρισης, της μέτρησης, της παρακολούθησης και του ελέγχου του IRRBB με επαρκείς ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους. Οι αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:
- α. υπάρχουν σαφείς γραμμές ευθύνης για τη συνολική διαχείριση του IRRBB, και για τη λήψη, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αναφορά του IRRBB
 - β. ο τομέας διαχείρισης και ελέγχου του IRRBB υπόκειται σε ανεξάρτητη αξιολόγηση και προσδιορίζεται με σαφήνεια εντός του οργανισμού και είναι λειτουργικά και ιεραρχικά ανεξάρτητος από τον επιχειρηματικό τομέα, και
 - γ. το προσωπικό που ασχολείται με δραστηριότητες σε σχέση με τον κίνδυνο επιτοκίου (τόσο στον επιχειρηματικό τομέα, όσο και στους τομείς διαχείρισης και ελέγχου) διαθέτει κατάλληλες δεξιότητες και εμπειρία.

Πολιτικές και διαδικασίες

352. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει σαφώς καθορισμένες πολιτικές και διαδικασίες για τη διαχείριση του IRRBB, οι οποίες συνάδουν με τη στρατηγική για τον IRRBB και τη διάθεση ανάληψης IRRBB. Οι αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το διοικητικό όργανο εγκρίνει τις πολιτικές για τη διαχείριση, μέτρηση και τον έλεγχο του IRRBB και προβαίνει τακτικά σε συζήτηση και επανεξέτασή τους, σύμφωνα με τις στρατηγικές κινδύνου·
- β. τα ανώτερα διοικητικά στελέχη είναι υπεύθυνα για την ανάπτυξη πολιτικών και διαδικασιών και για τη διασφάλιση της επαρκούς εφαρμογής των αποφάσεων του διοικητικού οργάνου·
- γ. οι πολιτικές για τον IRRBB συμμορφώνονται με τους σχετικούς κανονισμούς και συνάδουν με τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, επιτρέποντας τη σαφή κατανόηση του εγγενούς IRRBB·
- δ. οι εν λόγω πολιτικές τυποποιούνται με σαφήνεια, κοινοποιούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια από το ίδρυμα·
- ε. οι εν λόγω πολιτικές εφαρμόζονται με συνέπεια σε όλους τους τραπεζικούς ομίλους και καθιστούν δυνατή τη δέουσα διαχείριση του IRRBB·
- στ. οι πολιτικές σχετικά με τον IRRBB καθορίζουν τις διαδικασίες για την ανάπτυξη νέων προϊόντων, για σημαντικές πρωτοβουλίες αντιστάθμισης ή διαχείρισης κινδύνου και εάν οι εν λόγω πολιτικές έχουν εγκριθεί από το διοικητικό όργανο ή την αρμόδια εξουσιοδοτημένη επιτροπή του. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι:
 - τα νέα προϊόντα και οι νέες μείζονες πρωτοβουλίες αντιστάθμισης και διαχείρισης κινδύνου υπόκεινται σε κατάλληλες διαδικασίες και ελέγχους προτού εισαχθούν στην αγορά ή αναληφθούν· και
 - το ίδρυμα έχει διενεργήσει ανάλυση για τον πιθανό αντίκτυπό τους στο συνολικό προφίλ κινδύνου του.

Εντοπισμός, μέτρηση, συμπεριλαμβανομένων εσωτερικών μοντέλων, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

353. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση, τη διαχείριση και τον περιορισμό του IRRBB, ανάλογα με το επίπεδο, την πολυπλοκότητα και την επικινδυνότητα των θέσεων εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών και το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος. Η αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει εσωτερικά μοντέλα, όπως εκείνα που σχετίζονται με τη συμπεριφορά των πελατών (π.χ. μοντέλα σταθερότητας των καταθέσεων και πρόωρη αποπληρωμή δανείων). Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. Αν τα πληροφοριακά συστήματα και οι τεχνικές μέτρησης δίνουν τη δυνατότητα στη διοίκηση να προβαίνει σε μέτρηση του IRRBB που ενέχουν όλα τα σημαντικά εντός ή εκτός ισολογισμού ανοίγματα (όταν αυτό ισχύει σε επίπεδο ομίλου),

συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών αντισταθμίσεων κινδύνου, στο χαρτοφυλάκιο εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών.

- β. Αν το ίδρυμα διαθέτει επαρκές προσωπικό και μεθοδολογίες για τη μέτρηση του IRRBB (σύμφωνα με τις απαιτήσεις των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τον IRRBB), λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος, τη μορφή και την πολυπλοκότητα του ανοίγματός του στον κίνδυνο επιτοκίου.
- γ. Εάν τα εσωτερικά συστήματα που εφαρμόζει το ίδρυμα για την αξιολόγηση του IRRBB στο πλαίσιο του άρθρου 84 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ είναι ικανοποιητικά, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τον IRRBB.
- δ. Αν οι παραδοχές στις οποίες στηρίζονται τα εσωτερικά μοντέλα και οι μεθοδολογίες λαμβάνουν υπόψη την καθοδήγηση που καθορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τον IRRBB. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν οι παραδοχές του ιδρύματος σε σχέση με θέσεις που δεν έχουν συμβατική ληκτότητα και θέσεις με ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσης του πελάτη είναι συνετές. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν αν τα ιδρύματα συμπεριλαμβάνουν τα ίδια κεφάλαια στον υπολογισμό της οικονομικής αξίας και, αν ναι, εάν αναλύουν τις επιπτώσεις αφαίρεσης των ιδίων κεφαλαίων από τον υπολογισμό.
- ε. Αν τα συστήματα μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος λαμβάνουν υπόψη όλες τις σημαντικές μορφές κινδύνου επιτοκίου στον οποίο εκτίθεται το ίδρυμα (π.χ. κίνδυνος διαφορών, κίνδυνος βάσης και κίνδυνος δικαιώματος προαίρεσης). Αν ορισμένα μέσα ή/και παράγοντες εξαιρούνται από τα συστήματα μέτρησης κινδύνου, τα ιδρύματα πρέπει να είναι σε θέση να εξηγήσουν τον λόγο στους εποπτικούς φορείς και να ποσοτικοποιήσουν τη σημαντικότητα των εξαιρέσεων.
- στ. Αν τα εσωτερικά μοντέλα του ιδρύματος που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση του IRRBB έχουν αναπτυχθεί σωστά, επικυρώνονται ανεξάρτητα (μεταξύ άλλων αν έχουν αξιολογηθεί ενδελεχώς απόψεις και γνώμες εμπειρογνομόνων που έχουν χρησιμοποιηθεί στα εσωτερικά μοντέλα), έχουν δοκιμαστεί εκ των υστέρων (στο μέτρο του δυνατού) και ελέγχονται τακτικά.
- ζ. Η ποιότητα, η λεπτομέρεια και ο επίκαιρος χαρακτήρας των πληροφοριών που παρέχονται από τα συστήματα πληροφοριών και εάν τα συστήματα είναι σε θέση να συγκεντρώνουν τα στοιχεία κινδύνου για όλα τα χαρτοφυλάκια, τις δραστηριότητες και τις οντότητες που περιλαμβάνονται στην περίμετρο ενοποίησης. Τα πληροφοριακά συστήματα πρέπει να συμμορφώνονται με τις οδηγίες που έχουν θεσπιστεί βάσει των κατευθυντήριων γραμμών της EAT για τον IRRBB.

- η. Την ακεραιότητα και τον επίκαιρο χαρακτήρα των δεδομένων που τροφοδοτούν τη διαδικασία μέτρησης κινδύνου, η οποία επίσης πρέπει να συνάδει με τις οδηγίες που έχουν θεσπιστεί βάσει των κατευθυντήριων γραμμών της EAT για τον IRRBB.
 - θ. Αν τα συστήματα μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος μπορούν να εντοπίσουν πιθανές συγκεντρώσεις IRRBB (π.χ. σε ορισμένες κατηγορίες ληκτότητας).
 - ι. Αν οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση κινδύνου και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές που διέπουν τα συστήματα μέτρησης, ιδίως σε σχέση με θέσεις με αβέβαιη συμβατική ληκτότητα και με εκείνες με έμμεσα ή ρητά δικαιώματα προαίρεσης, καθώς και τις υποθέσεις του ιδρύματος για τα ίδια κεφάλαια.
 - ια. Αν οι διαχειριστές κινδύνου και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος έχουν επίγνωση του βαθμού κινδύνου υποδείγματος που επικρατεί στις τεχνικές μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος.
 - ιβ. Αν η χρήση παραγώγων επιτοκίων συμμορφώνεται με τη στρατηγική αντιμετώπισης κινδύνου IRRBB και αν οι εν λόγω δραστηριότητες εκτελούνται εντός του πλαισίου διάθεσης ανάληψης κινδύνου και με τη θέσπιση των κατάλληλων ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης.
354. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει υλοποιήσει κατάλληλα σενάρια προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που συμπληρώνουν το σύστημα μέτρησης κινδύνων του. Κατά την αξιολόγησή τους, πρέπει να εκτιμούν τη συμμόρφωση με τις σχετικές οδηγίες που έχουν θεσπιστεί στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
355. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο παρακολούθησης και εσωτερικής αναφοράς για τον IRRBB, το οποίο διασφαλίζει την άμεση ανάληψη δράσης στο κατάλληλο επίπεδο ανώτερων διοικητικών στελεχών ή από το διοικητικό όργανο του ιδρύματος, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο. Το σύστημα παρακολούθησης πρέπει να περιλαμβάνει ειδικούς δείκτες και σχετικούς παράγοντες ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών έγκαιρων προειδοποιήσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν το τμήμα διαχείρισης και ελέγχου υποβάλλει τακτικά αναφορές (η συχνότητα εξαρτάται από την κλίμακα, την πολυπλοκότητα και το επίπεδο ανοιγμάτων IRRBB) στο διοικητικό όργανο και στα ανώτερα διοικητικά στελέχη, τουλάχιστον σχετικά με τις εξής πληροφορίες:
- α. επισκόπηση των τρεχόντων ανοιγμάτων IRRBB, των αποτελεσμάτων χρήσης και του υπολογισμού κινδύνου, και των παραγόντων επιπέδου και κατεύθυνσης του IRRBB
 - β. σημαντικές παραβιάσεις των ορίων του IRRBB

- γ. μεταβολές στις κυριότερες παραδοχές ή παραμέτρους στις οποίες βασίζονται οι διαδικασίες αξιολόγησης του IRRBB
- δ. μεταβολές στη θέση των παραγώγων επιτοκίου και εάν αυτά συνδέονται με αλλαγές στην υποκείμενη στρατηγική αντιστάθμισης, και
- ε. πληροφορίες σχετικά με τις επιδόσεις των χρησιμοποιούμενων μοντέλων.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

356. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και τις κατάλληλες εγγυήσεις για τον περιορισμό των ανοιγμάτων του στον IRRBB σύμφωνα με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου του καθώς και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. αν το πεδίο εφαρμογής της μονάδας ελέγχου του ιδρύματος περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες, όλες τις γεωγραφικές τοποθεσίες και όλες τις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες
- β. αν υπάρχουν εσωτερικοί έλεγχοι, όρια λειτουργίας και άλλες πρακτικές που έχουν ως στόχο τη διατήρηση των ανοιγμάτων IRRBB σε επίπεδα ίσα ή χαμηλότερα από τα επίπεδα που είναι αποδεκτά από το ίδρυμα, σύμφωνα με τις παραμέτρους που ορίζονται από το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και σύμφωνα με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος, και
- γ. αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και πρακτικές για να διασφαλίζεται ότι τυχόν παραβιάσεις και εξαιρέσεις από πολιτικές, διαδικασίες και όρια κοινοποιούνται εγκαίρως στο κατάλληλο επίπεδο διοίκησης για τη λήψη μέτρων.

357. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το σύστημα ορίων, εξετάζοντας μεταξύ άλλων αν:

- α. συνάδει με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος
- β. είναι επαρκές για την πολυπλοκότητα της οργάνωσης του ιδρύματος και των ανοιγμάτων IRRBB, και την ικανότητά του να προβαίνει σε μέτρηση και διαχείριση του εν λόγω κινδύνου
- γ. εξετάζει τις πιθανές επιπτώσεις των μεταβολών των επιτοκίων στα κέρδη και την οικονομική αξία του ιδρύματος (όσον αφορά τα κέρδη, τα όρια πρέπει να καθορίζουν αποδεκτά επίπεδα μεταβλητότητας των κερδών στο πλαίσιο συγκεκριμένων σεναρίων επιτοκίου· η μορφή των ορίων για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων των επιτοκίων στην οικονομική αξία του ιδρύματος πρέπει να είναι

κατάλληλη για το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων και των υποκείμενων θέσεων του ιδρύματος)

- δ. τα καθορισμένα όρια είναι απόλυτα ή αν είναι δυνατή η παραβίαση των ορίων (στη δεύτερη περίπτωση, οι πολιτικές του ιδρύματος πρέπει να καθορίζουν σαφώς τη χρονική περίοδο και τις συγκεκριμένες συνθήκες υπό τις οποίες είναι δυνατές οι εν λόγω παραβιάσεις ορίων· οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ζητούν πληροφορίες σχετικά με μέτρα που διασφαλίζουν την τήρηση των ορίων), και
- ε. το ίδρυμα διαθέτει τις κατάλληλες διαδικασίες για τον τακτικό έλεγχο των ορίων του.

358. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της μονάδας εσωτερικού ελέγχου. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να αξιολογούν αν:

- α. το ίδρυμα διενεργεί εσωτερικούς ελέγχους του πλαισίου διαχείρισης του IRRBB σε τακτική βάση
- β. η εσωτερική επιθεώρηση καλύπτει τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης, της μέτρησης και του ελέγχου του IRRBB σε ολόκληρο το ίδρυμα, και
- γ. η μονάδα εσωτερικού ελέγχου είναι αποτελεσματική κατά τον προσδιορισμό της συμμόρφωσης με τις εσωτερικές πολιτικές και τους σχετικούς εξωτερικούς κανονισμούς και για την αντιμετώπιση τυχόν αποκλίσεων.

6.5.4 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

359. Κατόπιν των ανωτέρω αξιολογήσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον IRRBB του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αντικατοπτρίζεται σε μια σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 7. Αν, βάσει της σημασίας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 7. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας IRRBB

Βαθμολογία για κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής	<ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων δεν είναι σημαντική/είναι πολύ χαμηλή. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων δεν 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο επιτοκίου και της συνολικής του

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
	εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	είναι σημαντική/είναι πολύ χαμηλή. <ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. στην περίπτωση προϊόντων με ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης που ανήκει στον πελάτη) δεν είναι σημαντική/είναι πολύ χαμηλή. 	στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου. <ul style="list-style-type: none"> • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο επιτοκίου είναι εύρωστο και προβλέπει σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων είναι χαμηλή έως μέτρια. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων είναι χαμηλή έως μέτρια. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. στην περίπτωση προϊόντων με ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης που ανήκει στον πελάτη) είναι χαμηλή έως μέτρια. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου επιτοκίου είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του κινδύνου επιτοκίου είναι εύρωστα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων είναι μέτρια έως υψηλή. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων είναι μέτρια έως υψηλή. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. στην περίπτωση προϊόντων με ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης που ανήκει στον πελάτη) είναι μέτρια έως υψηλή. 	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο επιτοκίου και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο επιτοκίου δεν διαχωρίζει επαρκώς τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα μεταξύ των

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων είναι υψηλή. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων είναι υψηλή. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. στην περίπτωση προϊόντων με ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης που ανήκει στον πελάτη) είναι υψηλή. 	<p>υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνων επιτοκίου δεν εφαρμόζονται με επαρκή ακρίβεια και συχνότητα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του κινδύνου επιτοκίου δεν συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.

Τίτλος 7. Αξιολόγηση κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

7.1 Γενικές παράμετροι

360. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν μέσω της αξιολόγησης κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ εάν τα ίδια κεφάλαια που διατηρεί το ίδρυμα παρέχουν επαρκή κάλυψη των κινδύνων κεφαλαίου στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, εφόσον οι κίνδυνοι αυτοί αξιολογούνται ως σημαντικοί γι' αυτό.
361. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να το πράττουν αυτό προσδιορίζοντας και καθορίζοντας την ποσότητα (ποσό) και την ποιότητα (σύνθεση) των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που το ίδρυμα υποχρεούται να τηρεί για την κάλυψη των ειδικών ανά ίδρυμα κινδύνων και των στοιχείων κινδύνων που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από το τρίτο, το τέταρτο και το έβδομο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το κεφάλαιο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2402 («απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του πρώτου πυλώνα»), και, όπου είναι αναγκαίο, των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση ελλείψεων σε μοντέλα, ελέγχους, διακυβέρνηση ή άλλες ελλείψεις, καθώς και του κινδύνου που προκύπτει από το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος («απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων»). Οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων πρέπει να καλύπτονται από το ίδρυμα ανά πάσα στιγμή.
362. Για την αντιμετώπιση δυνητικής κεφαλαιακής ανεπάρκειας, μεταξύ άλλων υπό ακραίες συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα εποπτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της θέσπισης και κοινοποίησης της Κεφαλαιακής κατεύθυνσης του Πυλώνα 2 (P2G) πρόκειται για την ποσότητα (ποσό) και ποιότητα (σύνθεση) των ιδίων κεφαλαίων που αναμένεται να διατηρεί το ίδρυμα πέραν των συνολικών του κεφαλαιακών απαιτήσεων ή των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης.
363. Κατά τον καθορισμό των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και, κατά περίπτωση, της Κεφαλαιακής κατεύθυνσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να λαμβάνουν υπόψη τυχόν εποπτικά μέτρα που έχει εφαρμόσει ή προτίθεται να εφαρμόσει η αρμόδια αρχή σε ένα ίδρυμα σύμφωνα με το κεφάλαιο 10 και λαμβάνοντας υπόψη τις παραγράφους 386 έως 388
 - β. να αιτιολογούν σαφώς όλα τα στοιχεία των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τις Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2 (P2R) και τις Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2R-LR), καθώς και για τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR)

- γ. εφαρμόζουν τις Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2 (P2R) και τις Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2R-LR), καθώς και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) με συνεπή τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται ευρεία συνοχή των αποτελεσμάτων της προληπτικής εποπτείας μεταξύ των ιδρυμάτων.

364. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος και τον αντίκτυπο ακραίων σεναρίων σε αυτά, καθώς και τους κινδύνους που ενέχει η υπερβολική μόχλευση, ως βασικό καθοριστικό παράγοντα για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος. Η απόφαση αυτή πρέπει να συνοψίζεται και να αντικατοπτρίζεται σε μια βαθμολογία βάσει των κριτηρίων που προσδιορίζονται στο τέλος του παρόντος τίτλου.

Η διαδικασία αξιολόγησης κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

365. Μετά από την εξέταση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης των κινδύνων κεφαλαίου όπως ορίζεται στον τίτλο 6, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν στις ακόλουθες ενέργειες στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης κεφαλαίων βάσει της ΔΕΕΑ:

- α. τον προσδιορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για κινδύνους άλλους από τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης
- β. την αξιολόγηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης και τον προσδιορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του εν λόγω κινδύνου
- γ. τη συμφωνία των Κεφαλαιακών απαιτήσεων του Πυλώνα 2 (P2R), των Κεφαλαιακών απαιτήσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2R-LR), των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) με τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας και τυχόν μακροπροληπτικές απαιτήσεις
- δ. τον προσδιορισμό των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR), των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) και των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων (OCR), των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης (OLRR)
- ε. τη διάρθρωση και την αιτιολόγηση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων
- στ. την εκτίμηση του αν οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR), οι συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) και οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR), οι συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR) μπορούν να τηρηθούν υπό ακραίες συνθήκες

- ζ. προσδιορισμός των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR)
- η. καθορισμός της βαθμολογίας κεφαλαιακής επάρκειας.

7.2 Προσδιορισμός πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για κινδύνους άλλους από τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης

366. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για κινδύνους άλλους από τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης, όταν εντοπίζουν οποιαδήποτε από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 104α παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για ένα ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων ιδίως:

- α. του κινδύνου μη αναμενόμενων ζημιών και αναμενόμενων ζημιών που δεν καλύπτονται επαρκώς από προβλέψεις, κατά τη διάρκεια δωδεκάμηνης περιόδου (εκτός εάν ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 καθορίζει απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για διαφορετική περίοδο) («μη αναμενόμενες ζημίες»), τις οποίες αντιμετωπίζουν μεμονωμένα ιδρύματα λόγω των δραστηριοτήτων τους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αντικατοπτρίζουν τον αντίκτυπο ορισμένων οικονομικών εξελίξεων και εξελίξεων της αγοράς
- β. υποδειγματικών ελλείψεων όπως αξιολογούνται στο πλαίσιο του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, και
- γ. ελλείψεων στην εσωτερική διακυβέρνηση, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων εσωτερικού ελέγχου και άλλων ελλείψεων, καθώς και του κινδύνου που απορρέει από το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος, οι οποίες εντοπίζονται μετά την αξιολόγηση κινδύνου που περιγράφεται στους τίτλους 4 έως 6.

7.2.1 Καθορισμός των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη μη αναμενόμενων ζημιών

367. Κατά τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο μη αναμενόμενων ζημιών σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 365, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κάθε είδος κινδύνου που ενδέχεται να συνιστά σημαντικό κίνδυνο για το κεφάλαιο του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν πρόσθετα ίδια κεφάλαια που απαιτούνται για την κάλυψη του κινδύνου μη αναμενόμενων ζημιών, προσδιορίζοντας το κεφάλαιο που θεωρείται επαρκές για την κάλυψη του είδους του κινδύνου και αφαιρώντας το σχετικό μέρος των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που ορίζονται στο τρίτο και τέταρτο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στο κεφάλαιο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2402.

368. Για τους σκοπούς της προηγούμενης παραγράφου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν ανά κίνδυνο τα ποσά κεφαλαίου που θεωρούνται επαρκή, προσδιορίζοντας, αξιολογώντας και ποσοτικοποιώντας τους κινδύνους στους οποίους εκτίθεται το ίδρυμα και πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το πλήρες προφίλ κινδύνου ενός ιδρύματος. Ο προσδιορισμός των ποσών κεφαλαίου που θεωρούνται επαρκή πρέπει να περιλαμβάνει:

- α. ειδικούς κινδύνους ανά ίδρυμα ή στοιχεία τέτοιων κινδύνων που εξαιρούνται ρητά ή δεν καλύπτονται ρητά από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1
- β. ειδικούς κινδύνους ανά ίδρυμα ή στοιχεία τέτοιων κινδύνων που θεωρείται ότι δεν καλύπτονται επαρκώς από τις ισχύουσες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1.

369. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ποσό του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές για την κάλυψη κάθε κινδύνου που προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 79 έως 85 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ δεν είναι χαμηλότερο από το σχετικό μέρος της εφαρμοστέας απαίτησης ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1 που καλύπτει τον εν λόγω κίνδυνο. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις όπου είναι υπερβολικά επαχθές, ιδίως για τα μικρά ιδρύματα, να αποδεσμευτεί ουσιαστικά το ποσό του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές για δύο ή περισσότερα είδη κινδύνου που ποσοτικοποιούνται από κοινού, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμμορφώνονται με την πρώτη πρόταση της παρούσας παραγράφου με τη μέγιστη δυνατή επιμέλεια, χρησιμοποιώντας τους υπολογισμούς της ΔΑΕΕΚ, την εποπτική κρίση και άλλες πηγές πληροφοριών, προσδιορίζοντας το επίπεδο των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων με συντηρητικό τρόπο, σύμφωνα με τις παραγράφους 372 έως 374.

370. Ο εντοπισμός, η αξιολόγηση και ο ποσοτικός προσδιορισμός των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται το ίδρυμα πρέπει να υποστηρίζονται από τις ακόλουθες πηγές πληροφοριών:

- α. την ΔΑΕΕΚ και τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της από την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ, εφόσον κρίνεται αξιόπιστη ή μερικώς αξιόπιστη σύμφωνα με τις παραγράφους 375 έως 377
- β. εποπτικές εκθέσεις
- γ. το αποτέλεσμα της εποπτικής αξιολόγησης και υιοθέτησης σημείου αναφοράς
- δ. τα αποτελέσματα τυχόν σχετικών προηγούμενων εποπτικών δραστηριοτήτων, και
- ε. άλλα συναφή δεδομένα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που προκύπτουν από τη συνεργασία και τον διάλογο με το ίδρυμα.

371. Η ΔΑΕΕΚ και τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές ως μία από τις βασικές εισροές για τον προσδιορισμό και την αξιολόγηση των κινδύνων που αφορούν το ίδρυμα. Ο προσδιορισμός του ποσού του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές και των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ανά κίνδυνο πρέπει να

λαμβάνει υπόψη τους υπολογισμούς της ΔΑΕΕΚ, εάν κρίνεται αξιόπιστο ή μερικώς αξιόπιστο, καθώς και τα αποτελέσματα της υιοθέτησης εποπτικού σημείου αναφοράς και άλλων σχετικών εισροών, κατά περίπτωση, συμπεριλαμβανομένης της εποπτικής κρίσης.

372. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να επιτρέπουν τη χρήση ιδίων κεφαλαίων που τηρούνται σύμφωνα με το άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για την εκπλήρωση ή τον συμψηφισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων είτε σε συνολική βάση είτε ανά επιμέρους κίνδυνο.
373. Για τους σκοπούς του άρθρου 98 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και τον καθορισμό των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να εξετάζουν τις επιπτώσεις της διαφοροποίησης που προκύπτουν από γεωγραφικούς, κλαδικούς ή άλλους παράγοντες εντός κάθε κατηγορίας σημαντικού κινδύνου (διαφοροποίηση εντός κινδύνου). Για κάθε κίνδυνο κεφαλαίου που καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι εν λόγω επιπτώσεις διαφοροποίησης δεν πρέπει να μειώνουν τις ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
374. Ωστόσο, η διαφοροποίηση μεταξύ κινδύνων διαφορετικών κατηγοριών, συμπεριλαμβανομένων όσων καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (διαφοροποίηση μεταξύ κινδύνων) δεν πρέπει να θεωρείται μέρος του καθορισμού των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.

Υπολογισμοί της ΔΑΕΕΚ

375. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αξιοπιστία των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ εκτιμώντας εάν είναι:
- α. Λεπτομερείς: οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες πρέπει να επιτρέπουν την ανάλυση των υπολογισμών ανά κατηγορία κινδύνου, παρά να παρουσιάζουν έναν ενιαίο υπολογισμό (οικονομικού κεφαλαίου) ο οποίος καλύπτει όλους τους κινδύνους. Η ανάλυση πρέπει να διευκολύνεται από την ίδια τη μεθοδολογία της ΔΑΕΕΚ. Οι κίνδυνοι δεν πρέπει να εξαιρούνται από την ΔΑΕΕΚ όταν είναι δύσκολο να ποσοτικοποιηθούν ή όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα σχετικά δεδομένα· μπορούν να παρέχονται εκτιμήσεις με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες και συμπεριλαμβανομένης της κρίσης του ιδρύματος. Όταν κρίνεται κατάλληλο από την αρμόδια αρχή, οι εκτιμήσεις μπορεί να παρέχονται με υπολογισμούς οριακής συνεισφοράς, για παράδειγμα σε περίπτωση κινδύνων οι οποίοι δεν μπορούν να μετρηθούν σε μεμονωμένη βάση (π.χ. κίνδυνος συγκέντρωσης σε δανειακό χαρτοφυλάκιο)
 - β. Αξιόπιστοι: οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες που χρησιμοποιήθηκαν πρέπει να καλύπτουν αποδεδειγμένα τον κίνδυνο που επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν (π.χ. ο υπολογισμός του κινδύνου συγκέντρωσης πρέπει να χρησιμοποιεί κατάλληλες αναλύσεις ανά τομέα οι οποίες αντικατοπτρίζουν τις πραγματικές συσχετίσεις και

τις συνθέσεις του δανειακού χαρτοφυλακίου) και πρέπει να είναι επαρκώς ισχυροί, σταθεροί, ευαίσθητοι στον κίνδυνο και συντηρητικοί ώστε να ποσοτικοποιούν επαρκώς τις ζημίες που συνδέονται με τους κινδύνους. Οι εν λόγω υπολογισμοί/μεθοδολογίες πρέπει να συνάδουν με τις στρατηγικές διαδικασίες των ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης ανάληψης κινδύνων από τα ιδρύματα.

- γ. Κατανοητοί: οι υποκείμενοι παράγοντες των υπολογισμών/μεθοδολογιών πρέπει να προσδιορίζονται με σαφήνεια. Ένας υπολογισμός με τη μέθοδο του «μαύρου κουτιού» δεν πρέπει να γίνεται αποδεκτός. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα παρέχει επεξήγηση των βασικών παραδοχών που χρησιμοποιούνται, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον του χρονικού ορίζοντα, των επιπέδων εμπιστοσύνης, των παραδοχών συσχέτισης, των βασικών παραμέτρων, των πλέον εσφαλμένων τομέων των μοντέλων που χρησιμοποιούνται, και του τρόπου με τον οποίο αυτές λαμβάνονται υπόψη και διορθώνονται στον τελικό υπολογισμό της ΔΑΕΕΚ.
- δ. Συγκρίσιμοι: οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες πρέπει να αναφέρουν σαφώς τις κύριες παραδοχές όσον αφορά το συνολικό επίπεδο συντηρητισμού, τις περιόδους διακράτησης/τους ορίζοντες κινδύνου και τα επίπεδα εμπιστοσύνης (ή ισοδύναμη μέτρηση), προκειμένου να καταστεί δυνατή η προσαρμογή που μπορεί να ζητηθεί ή να τεθεί σε εφαρμογή από τις αρμόδιες αρχές προκειμένου να διευκολυνθεί η συγκρισιμότητα με τα ομοειδή ιδρύματα και την υιοθέτηση εποπτικών σημείων αναφοράς.

376. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν την αξιοπιστία των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ, συγκρίνοντάς τους με το αποτέλεσμα των εποπτικών σημείων αναφοράς για τους ίδιους κινδύνους, και άλλα συναφή δεδομένα.

377. Ο υπολογισμός της ΔΑΕΕΚ πρέπει να θεωρείται εν μέρει αξιόπιστος όταν, παρά το γεγονός ότι δεν πληροί όλα τα παραπάνω κριτήρια, εξακολουθεί να εμφανίζεται επαρκώς αξιόπιστος, αν και κάτι τέτοιο πρέπει να συμβαίνει σε εξαιρετικές περιπτώσεις και να συνοδεύεται από ενέργειες για τη βελτίωση των ελλείψεων που εντοπίζονται στον υπολογισμό της ΔΑΕΕΚ.

Εποπτικά σημεία αναφοράς

378. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν εποπτικά σημεία αναφοράς για κάθε συγκεκριμένο κίνδυνο ως μέσο ελέγχου των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ για τους εν λόγω σημαντικούς κινδύνους, ή στοιχείων τέτοιων κινδύνων, που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ή για την περαιτέρω στήριξη του καθορισμού της πρόσθετης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων ανά επιμέρους κίνδυνο, ιδιαίτερα όταν οι υπολογισμοί της ΔΑΕΕΚ για τους εν λόγω σημαντικούς κινδύνους, ή στοιχεία τέτοιων κινδύνων, θεωρούνται αναξιόπιστοι ή δεν είναι διαθέσιμοι.

379. Τα εποπτικά σημεία αναφοράς πρέπει να αναπτύσσονται για να παρέχουν ένα συνετό, συνεπές (δηλαδή, κατά περίπτωση, βαθμονομημένο σε ισοδύναμες περιόδους διακράτησης/χρονικό ορίζοντα του κινδύνου και επίπεδα εμπιστοσύνης όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013), διαφανές και συγκρίσιμο μέτρο με το οποίο υπολογίζονται και συγκρίνονται μεταξύ των ιδρυμάτων τα κεφάλαια που θεωρούνται κατάλληλα για ένα δεδομένο είδος κινδύνου.
380. Δεδομένης της ποικιλίας των διαφόρων επιχειρηματικών μοντέλων που εφαρμόζουν τα ιδρύματα, το αποτέλεσμα των εποπτικών σημείων αναφοράς ενδέχεται να μην είναι κατάλληλο σε κάθε περίπτωση για κάθε ίδρυμα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αντιμετωπίζουν το ζήτημα αυτό χρησιμοποιώντας το πλέον κατάλληλο σημείο αναφοράς όταν διατίθενται εναλλακτικές, και κρίνοντας το αποτέλεσμα του σημείου αναφοράς να εξετάζουν τους παράγοντες για το συγκεκριμένο επιχειρηματικό μοντέλο και για το συγκεκριμένο ίδρυμα.
381. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τα εποπτικά σημεία αναφοράς για τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, ως μέρος του διαλόγου, πρέπει να επεξηγούν στο ίδρυμα το σκεπτικό και τις γενικές υποκείμενες αρχές στις οποίες βασίζονται τα σημεία αναφοράς.

Άλλα συναφή δεδομένα

382. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν άλλα συναφή δεδομένα για να στηρίζουν τον καθορισμό των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ανά κίνδυνο. Στα άλλα συναφή δεδομένα μπορεί να περιλαμβάνονται τα αποτελέσματα αξιολόγησης κινδύνου (σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον τίτλο 6), συγκρίσεις με ομάδες ομοειδών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των αναφορών που εξέδωσε η EAT σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 78 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, τα σημεία αναφοράς που εκδόθηκαν από την EAT σύμφωνα με το άρθρο 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, κ.λπ.
383. Τα άλλα συναφή δεδομένα πρέπει να παρακινούν την αρμόδια αρχή να επανεκτιμήσει την καταλληλότητα/αξιοπιστία ενός υπολογισμού της ΔΑΕΕΚ /εποπτικών σημείων αναφοράς για έναν συγκεκριμένο κίνδυνο ή/και να προσαρμόσει το αποτέλεσμα, όταν υφίστανται αμφιβολίες σχετικά με την ακρίβειά του (π.χ. όταν η βαθμολογία αξιολόγησης του κινδύνου υπονοεί διαφορετικό επίπεδο κινδύνου σε σημαντικό βαθμό σε σχέση με τον υπολογισμό, ή όταν από τις αντίστοιχες αξιολογήσεις άλλων ιδρυμάτων προκύπτει ότι η εκτίμηση απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος για τον κίνδυνο αυτό διαφέρει σημαντικά για την κάλυψη αντίστοιχου ανοίγματος).
384. Για να διασφαλίζεται η συνέπεια κατά τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ανά κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν αποτελέσματα άλλων αντίστοιχων ιδρυμάτων που έχουν καθοριστεί για την ανάλυση κινδύνων κεφαλαίου, όπως ορίζεται στον τίτλο 6.
385. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη άλλα συναφή δεδομένα για τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, ως μέρος του διαλόγου, πρέπει να επεξηγούν στο

ίδρυμα το σκεπτικό και τις γενικές αρχές στις οποίες βασίζονται τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν.

7.2.2 Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη ελλείψεων του υποδείγματος

386. Εάν, κατά τη αξιολόγηση των εσωτερικών προσεγγίσεων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή μέσω της ανάλυσης αντίστοιχης κατηγορίας ιδρυμάτων που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 78 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές εντοπίσουν ελλείψεις στα υποδείγματα οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε υποεκτίμηση των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που ορίζονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, πρέπει να καθορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για ελλείψεις του υποδείγματος που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε υποεκτίμηση του κινδύνου, εφόσον κάτι τέτοιο κρίνεται περισσότερο σκόπιμο από άλλα εποπτικά μέτρα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μόνο για την κάλυψη των εν λόγω ελλείψεων, όταν δεν είναι δυνατή η αντιμετώπισή τους στο πλαίσιο των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1 μέσω άλλων εποπτικών μέτρων, όπως η απαίτηση από τα ιδρύματα να προσαρμόζουν τα υποδείγματά τους ή να εφαρμόζουν κατάλληλο περιθώριο συντηρητισμού στις εκτιμήσεις τους. Οι εν λόγω πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων πρέπει να καθορίζονται μόνο ως προσωρινό μέτρο, ενώ αντιμετωπίζονται οι ελλείψεις.

7.2.3 Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη άλλων ελλείψεων

387. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν πρόσθετα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη ελλείψεων στη διακυβέρνηση, τους ελέγχους, το επιχειρηματικό μοντέλο ή άλλες ελλείψεις – που εντοπίζονται μετά την αξιολόγηση κινδύνου που περιγράφεται στους τίτλους 4 έως 6 – όταν άλλα εποπτικά μέτρα κρίνονται ανεπαρκή ή ακατάλληλα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν τις εν λόγω πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μόνο ως προσωρινό μέτρο, ενόσω αντιμετωπίζονται οι ελλείψεις.

388. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μόνο για την κάλυψη του κινδύνου χρηματοδότησης –ο οποίος εντοπίζεται μετά από την αξιολόγηση κινδύνων που αναφέρεται στον τίτλο 8– όταν κάτι τέτοιο θεωρείται καταλληλότερο σε σύγκριση με άλλα εποπτικά μέσα που εφαρμόζονται σύμφωνα με τον τίτλο 9.

389. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα επανειλημμένα αδυνατεί να καθορίσει ή να διατηρήσει επαρκές επίπεδο ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη της καθοδήγησης που κοινοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 104β παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του εν λόγω πρόσθετου κινδύνου το αργότερο δύο χρόνια μετά την παραβίαση της καθοδήγησης. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αναβάλουν την εν λόγω απόφαση όταν επιτρέπουν στα ιδρύματα να λειτουργούν κάτω από το επίπεδο καθοδήγησης λόγω οικονομικών συνθηκών ή συνθηκών της αγοράς ή ειδικών συνθηκών ανά ίδρυμα, σύμφωνα με τις παραγράφους 584 και 585.

7.2.4 Προσδιορισμός της σύνθεσης των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων

390. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν τη σύνθεση των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων κατά 56,25 % τουλάχιστον του κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 (CET1) και κατά 75 % τουλάχιστον της κατηγορίας 1. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθορίζουν τη σύνθεση των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για όλους τους κινδύνους εκτός του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης σε συγκεντρωτικό επίπεδο.

391. Όπου απαιτείται, και λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις ενός ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν από τα ιδρύματα να καλύπτουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων με υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου από εκείνη που αναφέρεται στην παράγραφο 390. Οποιαδήποτε επιβολή υψηλότερης ποιότητας κεφαλαίου πρέπει να αιτιολογείται, λαμβάνοντας υπόψη την ατομική κατάσταση κινδύνου του ιδρύματος και λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους που ενδέχεται να απαιτούν υψηλή ποιότητα κεφαλαίου για την κάλυψη πιθανών ζημιών.

7.3 Πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης

392. Σύμφωνα με το άρθρο 104α παράγραφοι 3 και 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ³⁷, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης χωριστά από άλλους τύπους κινδύνου. Όταν, ως αποτέλεσμα μιας τέτοιας αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, πρέπει να προσθέτουν την απαίτηση αυτή στην απαίτηση ιδίων κεφαλαίων με βάση τον δείκτη μόχλευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και όχι στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων με βάση το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA), όπως ορίζεται στα στοιχεία α) έως γ) της εν λόγω παραγράφου του άρθρου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την απαίτηση του δείκτη μόχλευσης και την πρόσθετη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης ως ξεχωριστή δέσμη απαιτήσεων που βασίζονται στο συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA) και τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για όλα τα άλλα είδη κινδύνου (δηλαδή τα διαθέσιμα ίδια κεφάλαια μπορούν να χρησιμοποιηθούν ταυτόχρονα για την κάλυψη των απαιτήσεων στη δέσμη που βασίζεται στο TREA και στη δέσμη που βασίζεται στον δείκτη μόχλευσης των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων).

7.3.1 Αξιολόγηση κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης

393. Σύμφωνα με την έννοια του δείκτη μόχλευσης (και τη δέσμη των απαιτήσεών του) ως μηχανισμού ασφαλείας για τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που βασίζονται στο συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA), κατά την αξιολόγηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημεία 93 και 94 του κανονισμού (ΕΕ)

³⁷ Εξηγείται περαιτέρω στην αιτιολογική σκέψη 15 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/878 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση της οδηγίας 2013/36/ΕΕ όσον αφορά τις εξαιρούμενες οντότητες, τις χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών, τις μεικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών, τις αποδοχές, τα μέτρα και τις εξουσίες εποπτείας και τα μέτρα διατήρησης κεφαλαίου, ΕΕ L 150 της 7.6.2019, σ. 253.

αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εστιάζουν σε δυνητικά ουσιώδεις αδυναμίες που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, όπως ορίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα οποία ενδέχεται να απαιτούν διορθωτικά μέτρα για τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του ιδρύματος, τα οποία δεν προβλέπονταν στο επιχειρηματικό του σχέδιο.

394. Κατά την αξιολόγηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν όλες τις ακόλουθες πτυχές και πρέπει να προσαρμόζουν το βάθος της αξιολόγησης κάθε πτυχής ανάλογα με τη σημασία της για το ίδρυμα:

- α. στοιχεία κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που θεωρείται ότι δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον δείκτη μόχλευσης που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ως αποτέλεσμα ιδίως:
 - i. ρυθμιστικού αρμπιτράζ / βελτιστοποίησης του δείκτη μόχλευσης με την ανταλλαγή ανοιγμάτων που υπολογίζονται στον δείκτη μόχλευσης για οικονομικά παρόμοια ανοίγματα που μπορεί να λαμβάνονται λιγότερο υπόψη στον υπολογισμό του δείκτη μόχλευσης
 - ii. ρυθμιστικού αρμπιτράζ / βελτιστοποίησης με την ελαχιστοποίηση του ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης με τη μορφή προσωρινών μειώσεων του όγκου συναλλαγών σε βασικές χρηματοπιστωτικές αγορές (ιδίως στη χρηματαγορά, ορισμένων δραστηριοτήτων όπως οι ΣΧΤ, αλλά και στην αγορά παραγώγων) γύρω από ημερομηνίες αναφοράς που έχουν ως αποτέλεσμα την αναφορά³⁸ και τη δημοσιοποίηση αυξημένων δεικτών μόχλευσης («δραστηριότητες κάλυψης παραθύρων»), και
 - iii. ειδικά χαρακτηριστικά του επιχειρηματικού μοντέλου, επιχειρηματικές δραστηριότητες ή άλλες τραπεζικές ιδιαιτερότητες που είτε αυξάνουν είτε μειώνουν τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα εκτίθεται στον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (π.χ. σύμφωνα με τις πτυχές της παραγράφου 393), αλλά δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς στον υπολογισμό του δείκτη μόχλευσης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατά περίπτωση, τα υψηλά ανοίγματα σε πωληθέντα δικαιώματα προαίρεσης επί μετοχικών ή αρνητικών θέσεων μέσω πιστωτικών παραγώγων που μπορεί να έχουν αυξημένο άνοιγμα σε ανώτατες ζημίες, καθώς οι θέσεις αυτές δεν λαμβάνονται πλήρως υπόψη στο άνοιγμα του δείκτη μόχλευσης (σε αντίθεση, για παράδειγμα, με τα πωληθέντα πιστωτικά παράγωγα), και τις συγκεντρώσεις σε ορισμένα εκτός ισολογισμού στοιχεία, όπου οι ιδιοσυγκρασίες που είναι εγγενείς στις επιχειρηματικές δραστηριότητες

³⁸ Για την παροχή πληροφοριών, ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/451 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2020, εισάγει το υπόδειγμα C48.00 με ημερήσιες τιμές για ΣΧΤ στο πλαίσιο της κοινής πληροφόρησης (COREP) όσον αφορά μεγάλα ιδρύματα. Επιπλέον, σημειώνεται ότι στα αρχεία καταγραφής συναλλαγών αναφέρονται εκτενή καθημερινά δεδομένα σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/363 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2018 (σχετικά με τις ΣΧΤ) και σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1247/2012 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012 (σχετικά με τα παράγωγα).

του ιδρύματος μπορεί να οδηγήσουν σε αυξημένη μεταβλητότητα των αναλήψεων.

- β. στοιχεία κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που εξαιρούνται ρητά ή δεν αντιμετωπίζονται ρητά από την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον δείκτη μόχλευσης, μεταξύ άλλων λόγω των εξαιρέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 429α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ιδίως όταν υπάρχουν ανησυχίες σχετικά με την αξιολόγηση της συνεχούς συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις για τις εν λόγω εξαιρέσεις και όταν η εξάρτηση από έναν ενιαίο αποκλεισμό είναι εξαιρετικά σημαντική για το ίδρυμα και το εξαιρούμενο ποσό είναι αδικαιολόγητα ευμετάβλητο
- γ. τις μεταβολές του δείκτη μόχλευσης του ιδρύματος και των συνιστωσών του, συμπεριλαμβανομένης της προβλεπόμενης επίπτωσης των τρεχουσών και μελλοντικών αναμενόμενων ζημιών στον δείκτη μόχλευσης, λαμβάνοντας υπόψη το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος.

7.3.2 Προσδιορισμός πρόσθετης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης

395. Με βάση την αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με την ενότητα 7.3.1 των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης ως τη διαφορά μεταξύ του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές για την κάλυψη του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης και των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων του δείκτη μόχλευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Το ποσό δεν μπορεί να είναι αρνητικό.

396. Κατά τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν ιδίως:

- α. στοιχεία κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που θεωρείται ότι δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον δείκτη μόχλευσης που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ιδίως όταν η αξιολόγηση των πτυχών που περιγράφονται στις παραγράφους 393 ή 394 υποδεικνύουν υψηλή ευπάθεια σε σύγκριση με το άνοιγμα του δείκτη μόχλευσης.
- β. στοιχεία κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που εξαιρούνται ρητά ή δεν αντιμετωπίζονται ρητά από την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων του δείκτη μόχλευσης, μεταξύ άλλων λόγω των εξαιρέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 429α παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 που αξιολογούνται σύμφωνα με την παράγραφο 394b. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μόνο σε αυτές τις περιπτώσεις, όπου η ιδιαίτερα εκτεταμένη χρήση ενός ορισμένου αποκλεισμού οδηγεί σε επίπεδο δείκτη

μόχλευσης που δεν αντικατοπτρίζει κατάλληλα τον κίνδυνο που αντιμετωπίζει το ίδρυμα.

397. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το κεφάλαιο που θεωρείται επαρκές για την κάλυψη του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης δεν είναι χαμηλότερο από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του δείκτη μόχλευσης (δηλαδή οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης δεν μπορούν να είναι αρνητικές).
398. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εντοπίζουν, να αξιολογούν και να ποσοτικοποιούν τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης σύμφωνα με τις πηγές πληροφοριών και τις μεθόδους που ορίζονται στις παραγράφους 370 και 371, χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες πηγές πληροφοριών, στον βαθμό που είναι σχετικές με τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης.

7.3.3 Σύνοψη πρόσθετης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης

399. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσθέτουν τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης στην ελάχιστη απαίτηση δείκτη μόχλευσης κατηγορίας 1. Προκειμένου να ικανοποιηθεί αυτή η πρόσθετη απαίτηση, τα ιδρύματα πρέπει επίσης να μπορούν να χρησιμοποιούν οποιοδήποτε κεφάλαιο της κατηγορίας 1.
400. Όπου απαιτείται, και λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις ενός ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν από τα ιδρύματα να καλύπτουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων με υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου από εκείνη που αναφέρεται στην παράγραφο 399. Οποιαδήποτε επιβολή υψηλότερης ποιότητας κεφαλαίου πρέπει να αιτιολογείται, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση επιμέρους κινδύνου του ιδρύματος και καταστάσεις όπου η υλοποίηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης ενδέχεται να απαιτεί υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου για την κάλυψη πιθανών ζημιών.

7.4 Συμφωνία με τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας και τυχόν μακροπροληπτικές απαιτήσεις

401. Κατά τον καθορισμό των απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων (ή άλλων κεφαλαιακών μέτρων), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμφωνούν τις απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων με τυχόν υφιστάμενες απαιτήσεις κεφαλαιακού αποθέματος αντιμετωπίζοντας τους ίδιους κινδύνους ή στοιχεία των εν λόγω κινδύνων. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να καθορίζουν απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων ή άλλα κεφαλαιακά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2) όταν ο ίδιος κίνδυνος καλύπτεται ήδη από συγκεκριμένες απαιτήσεις κεφαλαιακού αποθέματος. Τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων ή άλλα κεφαλαιακά μέτρα πρέπει να είναι ειδικά ανά ίδρυμα και δεν πρέπει να καλύπτουν μακροπροληπτικούς ή συστημικούς κινδύνους. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 104α παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, μπορούν να καλύπτουν τους κινδύνους που αντικατοπτρίζουν τον αντίκτυπο ορισμένων οικονομικών συνθηκών και εξελίξεων της αγοράς στο προφίλ κινδύνου ενός μεμονωμένου ιδρύματος.

7.5 Προσδιορισμός των TSCR, TSLRR, OCR και OLRR

402. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) (όσον αφορά τα συνολικά ίδια κεφάλαια) ως άθροισμα των εξής:
- α. της απαίτησης ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013· και
 - β. του αθροίσματος των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων (οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που προσδιορίζονται στην ενότητα 7.2) και τυχόν πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που καθορίστηκαν ως απαραίτητες για την κάλυψη σημαντικών συγκεντρώσεων μεταξύ των κινδύνων.
403. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) (όσον αφορά το κεφάλαιο της κατηγορίας 1) ως άθροισμα των εξής:
- α. της απαίτησης ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013· και
 - β. του μέρους των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που αναφέρονται στο στοιχείο β) της παραγράφου 402, το οποίο απαιτείται από την αρμόδια αρχή να κατέχεται με τη μορφή κεφαλαίου της κατηγορίας 1.
404. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) (όσον αφορά το κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1) ως άθροισμα των εξής:
- α. της απαίτησης ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013· και
 - β. του μέρους των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που αναφέρονται στο στοιχείο β) της παραγράφου 402, το οποίο απαιτείται από την αρμόδια αρχή να κατέχεται με τη μορφή κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.
405. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) (όσον αφορά το κεφάλαιο της κατηγορίας 1) ως άθροισμα των εξής:
- α. της απαίτησης ιδίων κεφαλαίων του δείκτη μόχλευσης σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013· και
 - β. των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης (που καθορίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στην ενότητα 7.3).
406. Σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα ιδρύματα να καλύπτουν τις Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2R-LR) με

υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου σύμφωνα με την παράγραφο 400, πρέπει να προσδιορίζουν τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) (σε όρους κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1) ως το μέρος των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που αναφέρονται στο στοιχείο β) της παραγράφου 405, το οποίο απαιτείται από την αρμόδια αρχή να τηρείται υπό τη μορφή κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.

407. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR) ως άθροισμα των εξής:

- α. των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR)· και
- β. των συνδυασμένων κεφαλαιακών απαιτήσεων αποθέματος ασφαλείας.

408. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR) ως άθροισμα των εξής:

- α. των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR)· και
- β. της απαίτησης αποθέματος ασφαλείας για τον δείκτη μόχλευσης των παγκοσμίως συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (G-SII) σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

409. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να αποδέχονται στοιχεία και μέσα εκτός από όσα είναι επιλέξιμα για τον καθορισμό των ιδίων κεφαλαίων (όπως ορίζεται στο δεύτερο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013) κατά την αξιολόγηση/υπολογισμό των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR), συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR), των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων (OCR) ή των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης (OLRR).

7.6 Διάρθρωση και αιτιολόγηση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων

410. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι υπάρχει συνέπεια μεταξύ του καθορισμού πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και της κοινοποίησής τους προς τα ιδρύματα ή/και σε άλλες αρμόδιες αρχές, ανάλογα με την περίπτωση. Η εν λόγω διαδικασία πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον κοινοποίηση για τα εξής στοιχεία:

- α. τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) του ιδρύματος ως ποσοστό (αναλογία) επί του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA), με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης· και
- β. τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) του ιδρύματος ως ποσοστό (αναλογία) επί του ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης (LRE), με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης.

411. Για την κοινοποίηση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει ΔΕΕΑ (TSCR) ως αναλογία, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να το εκφράζουν χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο τύπο:

$$= \frac{\text{Δείκτης Συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR)}}{\text{Συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA)}}$$

412. Για την κοινοποίηση των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) ως αναλογία, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να το εκφράζουν χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο τύπο:

$$= \frac{\text{Δείκτης Συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR)}}{\text{Άνοιγμα του δείκτη μόχλευσης (LRE)}}$$

413. Για να επιτευχθεί περαιτέρω συνέπεια, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επιπλέον να κοινοποιούν στα ιδρύματα ή/και, κατά περίπτωση, σε άλλες αρμόδιες αρχές:

- α. τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR) και τις συνιστώσες τους – τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1, τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση κινδύνων πέραν του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης και τις απαιτήσεις αποθέματος ασφαλείας – ως ποσοστό (δείκτης) του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA), με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης
- β. τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR) και τις συνιστώσες τους – την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον δείκτη μόχλευσης, τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης και την απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τον δείκτη μόχλευσης των παγκοσμίως συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (G-SII) – ως ποσοστό (αναλογία) του ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης (LRE), με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης.

414. Κατά την κοινοποίηση των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας στα ιδρύματα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αιτιολογούν τις αποφάσεις τους για την επιβολή πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 104α παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ξεχωριστά για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης και για άλλα είδη κινδύνων. Η αιτιολόγηση πρέπει να είναι ειδική ανά ίδρυμα και πρέπει να παρέχει σαφή ένδειξη των βασικών παραγόντων στους οποίους βασίζεται η απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων και των στοιχείων των κινδύνων που συμβάλλουν στις απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων.

415. Για την αιτιολόγηση των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παραπέμπουν, στο μέτρο του δυνατού, στις κατηγορίες και υποκατηγορίες/στοιχεία κινδύνου όπως αυτά περιγράφονται στον τίτλο 6 και στις ενότητες 7.2 και 7.3, λαμβάνοντας

υπόψη τους υφιστάμενους ορισμούς συγκεκριμένων τύπων κινδύνων στην ισχύουσα νομοθεσία, και πρέπει να αποσκοπούν στη συνολική συγκρισιμότητα μεταξύ των ιδρυμάτων.

416. Κατά την αιτιολόγηση των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να προσδιορίζουν τις κύριες ελλείψεις που πρέπει να καλυφθούν από τις εν λόγω απαιτήσεις έως ότου αντιμετωπιστούν, σύμφωνα με τις παραγράφους 386 και 387. Λαμβάνοντας υπόψη τα κατάλληλα εποπτικά μέτρα σύμφωνα με τον τίτλο 10, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ζητούν από τα ιδρύματα να προσδιορίζουν τις κατάλληλες ενέργειες για την αποκατάσταση των εν λόγω ελλείψεων και να κοινοποιούν τα αναμενόμενα χρονοδιαγράμματα για την αποκατάσταση των ελλείψεων.
417. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν στα ιδρύματα την κατάλληλη ελάχιστη σύνθεση των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων χωριστά για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης και για άλλους τύπους κινδύνου. Όταν οι αρμόδιες αρχές χρησιμοποιούν την παρέκκλιση του τρίτου εδαφίου του άρθρου 104α παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ απαιτώντας υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου από εκείνη που ορίζεται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο του εν λόγω άρθρου, πρέπει να παρέχουν σαφή αιτιολόγηση της εν λόγω απόφασης επισημαίνοντας συγκεκριμένες περιστάσεις του ιδρύματος που οδηγούν στην ανάγκη για υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου. Στις αιτιολογήσεις τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παραπέμπουν σε στοιχεία όπως:
- α. την ειδική φύση του ιδρύματος, των μετόχων του και, κατά περίπτωση, της δομής του ομίλου, που ενδέχεται να επηρεάσει τη δυνατότητα άντλησης κεφαλαίων ανάλογα με τα χαρακτηριστικά ορισμένων κεφαλαιακών μέσων
 - β. την ειδική φύση του κινδύνου που αντιμετωπίζει το μεμονωμένο ίδρυμα, ο οποίος ενδέχεται να οδηγήσει σε ιδιαίτερα ταχεία εξάντληση του κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.
418. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν τα τελικά αποτελέσματα της αξιολόγησης ΔΕΕΑ στις σχετικές αρχές εξυγίανσης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρέχουν τις πληροφορίες σχετικά με τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που ζητούνται από τις αρχές εξυγίανσης για τους σκοπούς της εκτίμησης που αναφέρεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής³⁹.
419. Όταν εξετάζουν το ενδεχόμενο να απαιτήσουν υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποσκοπούν στην αποφυγή επικαλύψεων με άλλες υφιστάμενες απαιτήσεις στο πλαίσιο της σχετικής δέσμης απαιτήσεων που βασίζεται στο συνολικό ποσό

³⁹ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2021, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό της μεθοδολογίας που χρησιμοποιούν οι αρχές εξυγίανσης προκειμένου να εκτιμήσουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τις οντότητες εξυγίανσης σε ενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης, όπου ο όμιλος εξυγίανσης δεν υπόκειται αυτός καθ' εαυτόν στις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της εν λόγω οδηγίας.

ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA) ή στον δείκτη μόχλευσης, καθώς και με τις ελάχιστες απαιτήσεις για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (MREL).

7.7 Εκ πλήρωση των απαιτήσεων υπό ακραίες συνθήκες

420. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν μέσω των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος (ποσότητα και σύνθεση) υπό ακραίες συνθήκες και αν είναι απαραίτητη η λήψη μέτρων εποπτείας, συμπεριλαμβανομένων των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), του αναθεωρημένου σχεδιασμού κεφαλαιακής ενίσχυσης και άλλων μέτρων, όπως ορίζεται στον Τίτλο 10, για την αντιμετώπιση πιθανών ανεπαρειών.

421. Για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας υπό ακραίες συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. τη χρήση των ποιοτικών αποτελεσμάτων (π.χ. ελλείψεις που εντοπίζονται στη διαχείριση και στον έλεγχο κινδύνου) των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων· και
- β. τη χρήση των ποσοτικών αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων, αν η ΔΑΕΕΚ θεωρείται αξιόπιστη σύμφωνα με την παράγραφο 375, και των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων (δηλ. των αποτελεσμάτων όσον αφορά τις μεταβολές δεικτών ιδίων κεφαλαίων), σύμφωνα με το άρθρο 100 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, όπως ορίζεται στον τίτλο 12 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, και συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα:
 - i. του καθορισμού συγκεκριμένων σεναρίων αναφοράς/παραδοχών που πρόκειται να εφαρμόζουν τα ιδρύματα, και
 - ii. της διενέργειας προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο συστήματος με τη χρήση συνεπών μεθοδολογιών και σεναρίων που εκτελούνται είτε από ιδρύματα είτε από εποπτικούς φορείς.

422. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, κατά περίπτωση, τα ποσοτικά αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων όσον αφορά την επάρκεια και την ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος και να καθορίζουν εάν η ποσότητα και η ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων επαρκούν για την κάλυψη των ισχυουσών κεφαλαιακών απαιτήσεων και ιδίως:

- α. των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων (OCR) συμπεριλαμβανομένων των συνδυασμένων απαιτήσεων αποθέματος βάσει του βασικού σεναρίου, για προορατικό χρονικό ορίζοντα, τουλάχιστον 2 ετών, και

- β. της συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) στο πλαίσιο δυσμενών σεναρίων για προορατικό χρονικό ορίζοντα, τουλάχιστον 2 ετών.

7.7.1 Χρήση Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) για την αντιμετώπιση των ποσοτικών αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων

Προσδιορισμός και ορισμός των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR)

423. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) όπως ορίζονται στην παρούσα ενότητα, και, όταν ο καθορισμός οδηγεί σε θετική αξία, πρέπει να ορίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) για την αντιμετώπιση των ανησυχιών των εποπτικών φορέων σχετικά με την ευαισθησία του ιδρύματος στα δυσμενή σενάρια που χρησιμοποιούνται στις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων.
424. Οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) είναι το ποσό του κεφαλαίου που πρέπει να καθοριστεί για να επιτευχθεί το συνολικό επίπεδο ιδίων κεφαλαίων που θεωρείται κατάλληλο στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ και τα αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων. Το επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) πρέπει να προστατεύει από την πιθανή παραβίαση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) στο δυσμενές σενάριο. Το επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) πρέπει να προστατεύει από την παραβίαση των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) στο δυσμενές σενάριο. Όταν τα ποσοτικά αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων υποδηλώνουν ότι το ίδρυμα δεν αναμένεται να παραβιάσει τη συνολική του κεφαλαιακή απαίτηση βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) βάσει του δυσμενούς σεναρίου προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές μπορεί να αποφασίσουν να μην ορίσουν Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G). Ομοίως, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να μην ορίσουν Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) σε περίπτωση που δεν αναμένεται παραβίαση των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) σύμφωνα με το δυσμενές σενάριο προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.
425. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν και να ορίζουν Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) βάσει των αποτελεσμάτων του δυσμενούς σεναρίου εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο ΕΕ που διενεργούνται από την ΕΑΤ ή άλλων σχετικών εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που εκτελούνται σε επίπεδο συστήματος με τη χρήση ανάλυσης σεναρίων πολλαπλών παραγόντων με προορατικό χρονικό ορίζοντα τουλάχιστον δύο ετών (από την κορυφή προς τη βάση ή αντιστρόφως).

426. Με βάση τη θέσπιση μιας αναλογικής προσέγγισης για ιδρύματα και θυγατρικές διασυννοριακών ομίλων που δεν ανήκουν στην κατηγορία 1, για τον ορισμό και την επικαιροποίηση των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν τα αποτελέσματα απλουστευμένων μορφών εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων (π.χ. μέσω της χρήσης προκαθορισμένων εποπτικών σεναρίων αναφοράς, ανάλυσης ευαισθησίας, προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων από την κορυφή προς τη βάση που διενεργούνται από τις ορισθείσες αρχές, επιπτώσεων σε επίπεδο χαρτοφυλακίου από προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων σε ενοποιημένο επίπεδο) προηγούμενων εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ή προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σύμφωνα με την παράγραφο 421. Οι απλουστευμένες μορφές εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων μπορούν να διενεργούνται σε επιμέρους βάση και όχι στο πλαίσιο της άσκησης σε επίπεδο συστήματος.
427. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν και να ορίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) σύμφωνα με το μοντέλο ελάχιστης συμμετοχής που ορίζεται στην ενότητα 2.2.4. Συγκεκριμένα, η ελάχιστη συχνότητα με την οποία προσδιορίζονται και ορίζονται οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) πρέπει να είναι η συχνότητα της αξιολόγησης κεφαλαιακής επάρκειας σύμφωνα με το μοντέλο ελάχιστης συμμετοχής ΔΕΕΑ. Ειδικότερα, οι απλουστευμένες μορφές εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 426 δεν αναμένεται να έχουν μεγαλύτερη συχνότητα από την ΔΕΕΑ, εκτός εάν αυτό κριθεί αναγκαίο από την αρμόδια αρχή.
428. Με την επιφύλαξη της προηγούμενης παραγράφου, οι αρμόδιες αρχές:
- α. πρέπει να αξιολογούν εάν το υφιστάμενο επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) εξακολουθεί να είναι κατάλληλο όταν είναι διαθέσιμα τα αποτελέσματα των νέων εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, και να αναθεωρεί το επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), εάν είναι απαραίτητο
 - β. μπορούν να προσδιορίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) μόνο ανά διετία αντί ανά έτος, συμπεριλαμβανομένων των ιδρυμάτων για τα οποία η κεφαλαιακή επάρκεια, σύμφωνα με το υπόδειγμα ελάχιστης δέσμευσης ΔΕΕΑ, πρέπει να αξιολογείται ετησίως (π.χ. ιδρύματα κατηγορίας 1 ΔΕΕΑ). Ωστόσο, κατά το έτος που έπεται του έτους προσδιορισμού των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, βάσει όλων των σχετικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων

των αποτελεσμάτων προηγούμενων εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, μαζί με μια πρόσθετη ανάλυση ευαισθησίας (δηλ. απλουστευμένες μορφές εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων), εάν οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) εξακολουθούν να είναι σχετικές ή πρέπει να επικαιροποιηθούν.

429. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει γενικά να χρησιμοποιούν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) για την κάλυψη πτυχών κινδύνων που πρέπει να καλύπτονται από πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την Ενότητα 7.2 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών. Ομοίως, οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) δεν πρέπει να καλύπτουν τις πτυχές του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που καλύπτονται από τις πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την ενότητα 7.3 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.
430. Κατά τον προσδιορισμό του μεγέθους των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι αυτό ορίζεται σε επίπεδο κατάλληλο για την κάλυψη τουλάχιστον των αναμενόμενων επιπτώσεων ακραίων καταστάσεων, οι οποίες πρέπει να υπολογίζονται βάσει των μεταβολών στον δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 (δηλ. λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις κινήσεις του κεφαλαίου CET1 όσο και το συνολικό ποσό έκθεσης σε κίνδυνο (TREA)) το χειρότερο έτος ακραίων καταστάσεων και λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο των ισχυουσών κεφαλαιακών απαιτήσεων και τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στις παραγράφους 422 και 432 έως 436. Η μέγιστη επίπτωση των ακραίων καταστάσεων, για τον καθορισμό των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), πρέπει να νοείται ως η διαφορά μεταξύ του χαμηλότερου δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 στο δυσμενές σενάριο για τον ορίζοντα της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και του πραγματικού δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 στο σημείο εκκίνησης. Όσον αφορά τον προσδιορισμό του μεγέθους των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), ο μέγιστος αντίκτυπος ακραίων καταστάσεων πρέπει να υπολογίζεται με βάση τις μεταβολές του κεφαλαίου της Κατηγορίας 1 κατά το χειρότερο έτος ακραίων καταστάσεων και λαμβανομένων υπόψη των εφαρμοστέων κεφαλαιακών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης. Η μέγιστη επίπτωση των ακραίων καταστάσεων, για τον καθορισμό των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), πρέπει να νοείται ως η διαφορά μεταξύ του χαμηλότερου δείκτη μόχλευσης στο δυσμενές σενάριο για τον ορίζοντα της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και του πραγματικού δείκτη μόχλευσης στο σημείο εκκίνησης.
431. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν το σημείο εκκίνησης των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) ειδικά για κάθε ίδρυμα, αντισταθμίζοντας στοιχεία που καλύπτουν ήδη κινδύνους που αντικατοπτρίζονται στον μέγιστο αντίκτυπο ακραίων καταστάσεων. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αντισταθμίζουν τα σχετικά μέτρα, ιδίως το απόθεμα ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου, όπως ορίζεται στην παράγραφο 435. Επιπλέον, κατά τον καθορισμό των σημείων εκκίνησης των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του

Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν, κατά περίπτωση, άλλες προσαρμογές του μέγιστου αντικτύπου ακραίων καταστάσεων που σχετίζεται με την παραδοχή του στατικού ισολογισμού ή τον διαφορετικό χρονικό ορίζοντα μεταξύ της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και του χρόνου έναρξης.

432. Κατά τον καθορισμό των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν επαρκή σύνδεση μεταξύ των σημείων εκκίνησης των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) και, αντίστοιχα, των τελικών Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR). Για τον σκοπό αυτό, μπορούν να αποφασίσουν να χρησιμοποιήσουν μια προσέγγιση ομαδοποίησης για την ταξινόμηση των ιδρυμάτων σύμφωνα με τα σημεία εκκίνησης των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), με βάση τις σχετικές εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που ορίζονται στην παράγραφο 425 ή με βάση άλλες προσεγγίσεις που ορίζονται στην παράγραφο 426. Κατά συνέπεια, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκχωρήσουν ένα σταθερό εύρος επιπέδων των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) αντίστοιχα σε κάθε κλιμάκιο και να ορίσουν τις τελικές Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και Κεφαλαιακών κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) εντός του εύρους του εκχωρηθέντος κλιμακίου ή, κατ'εξαιρέση, εκτός του εύρους του σχετικού κλιμακίου, με βάση τις ειδικές ανά ίδρυμα εκτιμήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποσκοπούν στην αποφυγή φαινομένων «κατακρήμνισης» (cliff effects) μεταξύ κλιμακίων, για παράδειγμα επιτρέποντας μερική αλληλεπικάλυψη μεταξύ των επιπέδων των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) για γειτονικά κλιμάκια, και πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα τελικά επίπεδα των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) που προκύπτουν είναι ειδικά ανά ίδρυμα.

433. Κατά τον προσδιορισμό των τελικών Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες, κατά περίπτωση:

- α. το έτος κατά το οποίο σημειώνονται οι μεγαλύτερες επιπτώσεις ακραίων καταστάσεων σε σχέση με το σημείο εκκίνησης και τον χρονικό ορίζοντα των σεναρίων που χρησιμοποιούνται στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων
- β. το αποτέλεσμα αξιόπιστης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς ορισμούς και παραδοχές σεναρίων, ιδίως στις

περιπτώσεις που θεωρούνται περισσότερο συναφείς για το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, ή όταν τα εσωτερικά σενάρια είναι πιο σοβαρά από τα εποπτικά σενάρια

- γ. μεταβολές που επέρχονται μετά την καταληκτική ημερομηνία της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με ουσιώδη επίπτωση στο προφίλ κινδύνου ή την κεφαλαιακή θέση των ιδρυμάτων (π.χ. πώληση μη εξυπηρετούμενων δανείων). Οι εν λόγω μεταβολές μπορεί να περιλαμβάνουν ενδιάμεσες μεταβολές του προφίλ κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων διαρθρωτικών αλλαγών στη δραστηριότητα ή τον ισολογισμό των ιδρυμάτων
- δ. τις σχετικές με τη διαχείριση ενέργειες μετριασμού του ιδρύματος, οι οποίες θεωρούνται αξιόπιστες και απολύτως βέβαιες μετά την εποπτική τους αξιολόγηση
- ε. τις πληροφορίες και εποπτικές γνώμες σχετικά με τη συνάφεια των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων με τη στρατηγική, τα χρηματοοικονομικά σχέδια και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος
- στ. μειωμένη βεβαιότητα σχετικά με την πραγματική ευαισθησία του ιδρύματος σε αντίξοα σενάρια
- ζ. τυχόν αλληλοεπικαλύψεις με τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR)
- η. τη συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος, όπως ορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 3 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής⁴⁰, όταν ο υπολογισμός του ιδρύματος θεωρείται επαρκώς αξιόπιστος και ρεαλιστικός
- θ. την ποιότητα (σύνθεση) των διαθέσιμων ίδιων κεφαλαίων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του χειρότερου έτους ακραίων καταστάσεων, και
- ι. αν το ίδρυμα βρίσκεται υπό αναδιάρθρωση ή εξυγίανση.

434. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) σύμφωνα με την παράγραφο 433.b, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν αν τα σενάρια ακραίων καταστάσεων καλύπτουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους που συμβάλλουν στις πρόσθετες απαιτήσεις ίδιων κεφαλαίων στη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει κυρίως να λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι τα δυσμενή μακροοικονομικά σενάρια ενδέχεται να μην καλύπτουν πλήρως ορισμένους κινδύνους, για παράδειγμα τον κίνδυνο δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς, τον

⁴⁰ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα τα οποία προσδιορίζουν το περιεχόμενο των σχεδίων ανάκαμψης.

κίνδυνο συνταξιοδοτικών προϊόντων ή ορισμένα στοιχεία κινδύνου πιστοληπτικής συγκέντρωσης (π.χ. κίνδυνος συγκέντρωσης σε μία μόνο επιχείρηση), που μπορεί να ενισχύσουν πιθανές απώλειες στο πλαίσιο δοκιμασμένων δυσμενών σεναρίων.

435. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον βαθμό στον οποίο οι ισχύουσες συνδυασμένες απαιτήσεις αποθέματος και άλλα εφαρμοστέα μέτρα καλύπτουν ήδη τους κινδύνους που προκύπτουν από προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αντισταθμίσουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) έναντι του Αποθέματος Ασφαλείας Διατήρησης Κεφαλαίου (CCB), λόγω της εκ φύσεως αλληλεπικάλυψης των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και του Αποθέματος Ασφαλείας Διατήρησης Κεφαλαίου (CCB). Επιπλέον, ενώ δεν αναμένεται κατ' αρχήν αλληλεπικάλυψη μεταξύ των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και του αντικυκλικού κεφαλαιακού αποθέματος ασφαλείας (CCyB), οι αρμόδιες αρχές πρέπει, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να αντισταθμίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) κατά περίπτωση έναντι του αντικυκλικού κεφαλαιακού αποθέματος ασφαλείας (CCyB) με βάση την εξέταση των υποκείμενων κινδύνων που καλύπτονται από το απόθεμα και λαμβάνονται υπόψη κατά τον σχεδιασμό των σεναρίων που χρησιμοποιούνται για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, μετά από συνεργασία με την αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να αντισταθμίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) έναντι των αποθεμάτων ασφαλείας συστημικού κινδύνου [αποθέματα ασφαλείας παγκοσμίως συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (G-SII)/άλλων συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (O-SII) και απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου], καθώς αυτές προορίζονται να καλύψουν τους κινδύνους που θέτει ένα ίδρυμα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Ομοίως, οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να αντισταθμίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) με την απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τον δείκτη μόχλευσης παγκοσμίως συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (G-SII) που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
436. Όταν οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G), πρέπει να θέτουν τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές πάνω από τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR). Όταν οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), πρέπει να θέτουν τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές πάνω από τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να θεωρούν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR) και τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR) ως δύο ξεχωριστές δέσμες απαιτήσεων. Κατά συνέπεια, τα διαθέσιμα ίδια κεφάλαια μπορούν να χρησιμοποιηθούν ταυτόχρονα για την κάλυψη των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR).

Κοινοποίηση και σύνθεση των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR)

437. Κατά την κοινοποίηση των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) στα ιδρύματα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αιτιολογούν τις αποφάσεις τους. Η αιτιολόγηση πρέπει να είναι ειδική ανά ίδρυμα και να επισημαίνει τα κύρια στοιχεία της μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR).
438. Όταν οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) έχουν οριστεί ή επικαιροποιηθεί, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν στο ίδρυμα τα επίπεδά τους και τις σχετικές προθεσμίες για τη θέσπισή τους σύμφωνα με την παράγραφο 442. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξηγούν την πιθανή αντίδραση του εποπτικού φορέα σε καταστάσεις κατά τις οποίες δεν τηρούνται οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR).
439. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν στα ιδρύματα ότι οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) πρέπει να καλύπτονται από επιλέξιμα ίδια κεφάλαια κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 (CET1) και οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) πρέπει να καλύπτονται από επιλέξιμα ίδια κεφάλαια της Κατηγορίας 1 (Tier 1). Τόσο οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) πρέπει να ενσωματωθούν στα πλαίσια σχεδιασμού κεφαλαίου και διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένου του πλαισίου διάθεσης ανάληψης κινδύνων και του σχεδιασμού ανάκαμψης.
440. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να κοινοποιούν στα ιδρύματα ότι τα ίδια κεφάλαια που κατέχονται για τους σκοπούς των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη κανενός από τα στοιχεία των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων (OCR) και ότι οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη κανενός από τα στοιχεία των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης (OLRR).
441. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επιπλέον να κοινοποιούν στα ιδρύματα, και, κατά περίπτωση, σε άλλες αρμόδιες αρχές, όλους τους ισχύοντες δείκτες ιδίων κεφαλαίων που επηρεάζονται από τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) (CET1, Κατηγορία 1 και συνολικά ίδια κεφάλαια) και την απαίτηση του δείκτη μόχλευσης που επηρεάζεται από τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR).
442. Κατά τον καθορισμό και την κοινοποίηση στα ιδρύματα προθεσμιών για τη θέσπιση των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του

Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τουλάχιστον τα εξής:

- α. αν ένα ίδρυμα βρίσκεται υπό αναδιάρθρωση ή εξυγίανση, και
- β. τις δυνητικές συνέπειες που οι εκφρασμένες σε CET1 Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) μπορεί να έχουν για άλλα τμήματα των κεφαλαιακών απαιτήσεων και την ικανότητα των ιδρυμάτων να εκδίδουν πρόσθετα μέσα κατηγορίας 1 (AT1) ή κατηγορίας 2 (T2).

7.7.2 Σχεδιασμός κεφαλαιακής ενίσχυσης και άλλα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση της κεφαλαιακής επάρκειας υπό ακραίες συνθήκες

Σχεδιασμός κεφαλαιακής ενίσχυσης

443. Όταν τα ποσοτικά αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που αναφέρονται στην ενότητα 7.7.1 υποδεικνύουν ότι, στο πλαίσιο συγκεκριμένων σεναρίων ακραίων καταστάσεων, ένα ίδρυμα δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απαιτούν από το ίδρυμα να υποβάλει αξιόπιστο σχεδιασμό κεφαλαιακής ενίσχυσης που αντιμετωπίζει τον κίνδυνο μη συμμόρφωσης με τις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις.
444. Για τον προσδιορισμό της αξιοπιστίας του σχεδιασμού κεφαλαιακής ενίσχυσης, η αρμόδια αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη, κατά περίπτωση:
- α. εάν ο σχεδιασμός κεφαλαιακής ενίσχυσης καλύπτει το σύνολο του υποτιθέμενου χρονικού ορίζοντα προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων
 - β. εάν ο σχεδιασμός κεφαλαιακής ενίσχυσης προβάλλει ένα σύνολο αξιόπιστων μέτρων μετριασμού και διαχείρισης, περιορίζοντας τις καταβολές μερισμάτων κ.λπ.
 - γ. εάν το ίδρυμα είναι πρόθυμο και ικανό να λάβει τέτοια μέτρα προκειμένου να αντιμετωπίσει τις παραβιάσεις των ισχυουσών κεφαλαιακών απαιτήσεων κατά τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο συστήματος
 - δ. εάν τα λόγω μέτρα μετριασμού και διαχείρισης υπόκεινται σε νομικούς περιορισμούς ή περιορισμούς που αφορούν τη φήμη, για παράδειγμα λόγω αντίθετων ή αντικρουόμενων προηγούμενων δημόσιων ανακοινώσεων (π.χ. σχετικά με τις πολιτικές μερισμάτων, τα επιχειρηματικά σχέδια και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου)
 - ε. την πιθανότητα τα μέτρα μετριασμού και διαχείρισης να επιτρέψουν στο ίδρυμα να ανταποκριθεί πλήρως στις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις εντός κατάλληλου χρονικού πλαισίου, και

- στ. εάν τα προτεινόμενα μέτρα ευθυγραμμίζονται σε γενικές γραμμές με τους προβληματισμούς μακροοικονομικής εποπτείας και με γνωστές μελλοντικές ρυθμιστικές αλλαγές που επηρεάζουν ένα ίδρυμα εντός του πεδίου εφαρμογής και του χρονοδιαγράμματος των προβλεπόμενων δυσμενών σεναρίων
- ζ. το εύρος επιλογών ανάκαμψης και την ανάλυσή τους όπως ορίζεται στο σχέδιο ανάκαμψης του ιδρύματος.

445. Κατά την αξιολόγηση σχεδίων κεφαλαιακής ενίσχυσης, η αρμόδια αρχή πρέπει, όπου κρίνεται αναγκαίο, μετά από αποτελεσματικό διάλογο με το ίδρυμα, να ζητά από το ίδρυμα να τροποποιήσει τα εν λόγω σχέδια κατά περίπτωση, συμπεριλαμβανομένων των προτεινόμενων διαχειριστικών δράσεων ή να απαιτεί από τα ιδρύματα να λάβουν πρόσθετα μέτρα μετριασμού που θα είναι επίκαιρα με βάση τα σενάρια και τις τρέχουσες μακροοικονομικές συνθήκες.
446. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναμένουν από τα ιδρύματα να εφαρμόσουν το αναθεωρημένο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων περαιτέρω αλλαγών που πραγματοποιούνται βάσει των αποτελεσμάτων της εποπτικής αξιολόγησης και του διαλόγου με το ίδρυμα.

Πρόσθετα εποπτικά μέτρα

447. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει, κατά περίπτωση, να εξετάζουν την εφαρμογή των πρόσθετων εποπτικών μέτρων που καθορίζονται στον Τίτλο 10, προκειμένου να διασφαλίζεται επαρκής κεφαλαιοποίηση του ιδρύματος υπό ακραίες συνθήκες.
448. Ειδικότερα, όταν τα ποσοτικά αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων καταδεικνύουν ότι το ίδρυμα ενδέχεται να παραβιάσει τις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις στο πλαίσιο δυσμενούς σεναρίου εντός των επόμενων δώδεκα (12) μηνών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, κατά περίπτωση, να αντιμετωπίζουν αυτές τις πληροφορίες ως μία από τις πιθανές συνθήκες κατά την έννοια του άρθρου 102 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, με στόχο τη διασφάλιση επαρκών επιπέδων ιδίων κεφαλαίων. Ειδικότερα, όταν τα μέτρα αυτά αφορούν το κεφάλαιο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν ειδικότερα το ένα ή και τα δύο από τα ακόλουθα, όπως ορίζεται στο άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία α) και στ):
- α. να απαιτούν από τα ιδρύματα να διαθέτουν κατάλληλο ποσό πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων υπό μορφή ονομαστικού ποσού, λαμβάνοντας υπόψη το αποτέλεσμα της αξιολόγησης ΔΕΕΑ
 - β. να απαιτούν τη μείωση του κινδύνου τον οποίον ενέχουν οι δραστηριότητες, τα προϊόντα και τα συστήματα ενός ιδρύματος.

7.8 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

449. Σύμφωνα με την παραπάνω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να σχηματίσουν άποψη ως προς το κατά πόσο οι υφιστάμενοι πόροι ιδίων κεφαλαίων παρέχουν υγιή κάλυψη των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 8.

Πίνακας 8 - Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κεφαλαιακής επάρκειας

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων θέτουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα είναι σε θέση να ανταποκριθεί με άνεση στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR). • Το ίδρυμα διατηρεί ένα επίπεδο ιδίων κεφαλαίων το οποίο υπερβαίνει με άνεση τις συνολικές του κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR) και τις συνολικές του απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR) και αναμένεται να συνεχίσει και στο μέλλον. • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων δεν αποκαλύπτουν αισθητό κίνδυνο όσον αφορά την επίπτωση μιας σοβαρής αλλά πιθανής οικονομικής ύφεσης στα ίδια κεφάλαια ή τη μόχλευση. • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, δεν παρεμποδίζεται, ή όλες οι οντότητες διαθέτουν επαρκή κεφάλαια τα οποία υπερβαίνουν τις εποπτικές απαιτήσεις. • Το ίδρυμα διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης το οποίο έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό εάν χρειαστεί. • Δεν υπάρχει ουσιαστικός/πολύ χαμηλός κίνδυνος υπερβολικής μόχλευσης.
2	Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα αντιμετωπίζει δυσκολίες να ανταποκριθεί στις Κεφαλαιακές

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
	<p>διατηρούνται ενέχουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<p>κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) ή τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR). Τα μέτρα μετριασμού της διοίκησης για την αντιμετώπιση του προβλήματος αξιολογούνται ως αξιόπιστα.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα βαίνει προς παραβίαση ορισμένων κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας του, αλλά εξακολουθεί να βρίσκεται εμφανώς πάνω από τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις του βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) και τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR). • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου όσον αφορά την επίπτωση μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης όσον αφορά τα ίδια κεφάλαια ή τη μόχλευση, αλλά τα διαχειριστικά μέτρα για την αντιμετώπισή τους κρίνονται αξιόπιστα. • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, παρεμποδίζεται ή θα μπορούσε να παρεμποδιστεί οριακά. • Το ίδρυμα διαθέτει ένα ρεαλιστικό και αξιόπιστο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης το οποίο, αν και ενέχει κίνδυνο, έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό, εάν χρειαστεί. • Υφίσταται χαμηλό επίπεδο κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.
3	<p>Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα δεν ανταποκρίνεται στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) ή τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR). Υπάρχουν ανησυχίες σχετικά με την αξιοπιστία των διαχειριστικών μέτρων μετριασμού για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα χρησιμοποιεί μερικά από τα κεφαλαιακά του αποθέματα ασφαλείας. Είναι πιθανό το ίδρυμα να παραβιάσει τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) ή τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) εάν η κατάσταση επιδεινωθεί. • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν κίνδυνο μεσαίου επιπέδου όσον αφορά την επίπτωση μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης στα ίδια κεφάλαια ή τη μόχλευση. Τα μέτρα διαχείρισης ενδέχεται να μην τον αντιμετωπίσουν με αξιοπιστία. • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται. • Το ίδρυμα διαθέτει σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης; το οποίο δεν είναι πιθανό να αποδειχθεί αποτελεσματικό. • Υφίσταται μέτριο επίπεδο κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.
4	<p>Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα δεν ανταποκρίνεται στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) ή τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) (ή εσκεμμένα δεν έχει θεσπίσει Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 ή Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης) και δεν θα είναι σε θέση να το πράξει στο προσεχές μέλλον. Τα μέτρα μετριασμού της διοίκησης για την αντιμετώπιση του προβλήματος αξιολογούνται ως μη αξιόπιστα. • Το ίδρυμα βαίνει προς παραβίαση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) ή των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR).

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<ul style="list-style-type: none">• Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν ότι οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) ή οι συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) θα μπορούσαν να παραβιαστούν κατά την έναρξη μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης. Τα μέτρα που λαμβάνει η διοίκηση δεν θα αντιμετωπίσουν με αξιόπιστο τρόπο το πρόβλημα.• Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται.• Το ίδρυμα δεν διαθέτει σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης ή διαθέτει κάποιο το οποίο είναι πρόδηλα ανεπαρκές.• Υφίσταται υψηλό επίπεδο κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

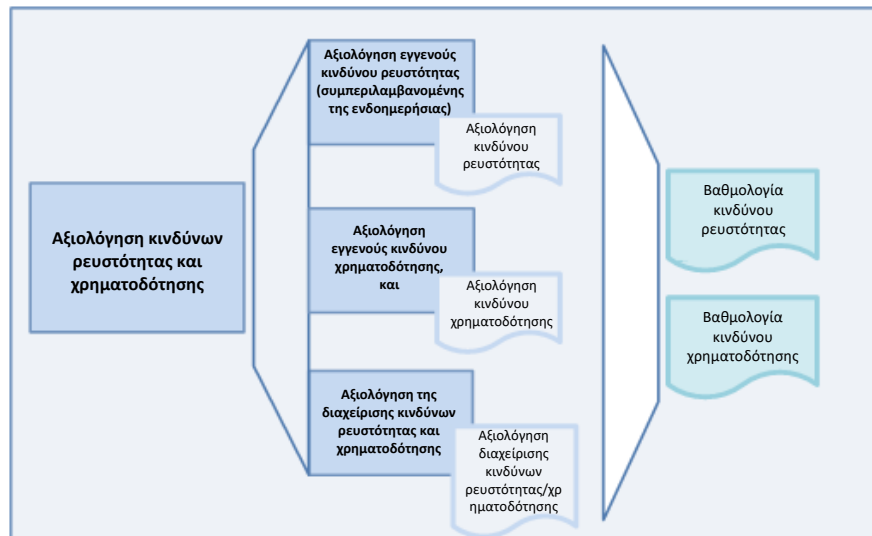
Τίτλος 8. Αξιολόγηση κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης

8.1 Γενικές παράμετροι

450. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης που έχουν προσδιοριστεί ως σημαντικοί για το ίδρυμα. Σκοπός του παρόντος τίτλου είναι η παρουσίαση κοινών μεθοδολογιών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των επιμέρους κινδύνων και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου των κινδύνων. Η παρουσίαση δεν είναι περιοριστική και αφήνει περιθώριο στις αρμόδιες αρχές να λάβουν υπόψη και άλλα πρόσθετα κριτήρια που ενδέχεται να κριθούν σημαντικά βάσει της πείρας τους και των ειδικών χαρακτηριστικών του ιδρύματος.
451. Ο παρών τίτλος παρέχει στις αρμόδιες αρχές ένα σύνολο κοινών στοιχείων για την αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης.
452. Η μεθοδολογία περιλαμβάνει τρεις βασικούς παράγοντες:
- α. αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου ρευστότητας
 - β. αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου χρηματοδότησης, και
 - γ. αξιολόγηση της διαχείρισης κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης.
453. Κατά την αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επαληθεύουν τη συμμόρφωση του ιδρύματος με τις ελάχιστες κανονιστικές απαιτήσεις της ΕΕ, τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR), όπως ορίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/61⁴¹ της Επιτροπής, και τον δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR), όπως ορίζεται στον τίτλο IV του έκτου μέρους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Ωστόσο, με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης πέραν των εν λόγω ελάχιστων απαιτήσεων, με σκοπό να παρέχεται στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να διαμορφώνουν ολοκληρωμένη άποψη σχετικά με τους κινδύνους.
454. Η εν λόγω αξιολόγηση παρουσιάζεται με γράφημα στο Διάγραμμα 5.

⁴¹ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την απαίτηση κάλυψης του κινδύνου ρευστότητας για τα πιστωτικά ιδρύματα.

Διάγραμμα 2. Στοιχεία της αξιολόγησης κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης

455. Σύμφωνα με τα κριτήρια που προσδιορίζονται στον παρόντα τίτλο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και τους τρεις παράγοντες ώστε να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το επίπεδο εγγενούς κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης που αντιμετωπίζει το ίδρυμα, και την ποιότητα της διαχείρισης και των ελέγχων κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος. Δεδομένου ότι ο κίνδυνος ρευστότητας και ο κίνδυνος χρηματοδότησης και η διαχείρισή τους αλληλοσυνδέονται και αλληλοεξαρτώνται, η ενότητα για την αξιολόγηση της διαχείρισης και των ελέγχων κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης ταυτίζεται και για τους δύο κινδύνους.

456. Κατά την πραγματοποίηση της αξιολόγησης των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές δύναται να χρησιμοποιήσουν έναν συνδυασμό πηγών πληροφόρησης, όπως μεταξύ άλλων:

- α. αποτελέσματα της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος, και ειδικότερα αυτά που ενδέχεται να συμβάλλουν στην κατανόηση των βασικών πηγών των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης
- β. στοιχεία που απορρέουν από την παρακολούθηση βασικών δεικτών
- γ. εποπτικές αναφορές, και ειδικότερα στοιχεία που παρέχει το ίδρυμα στις αναφορές του για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 415 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013
- δ. αποτελέσματα των διαφόρων εποπτικών δραστηριοτήτων
- ε. πληροφορίες από τις αρμόδιες αρχές ΚΕΧ/ΧΤ με δυνητική επίπτωση στη ρευστότητα και τη χρηματοδοτική θέση.

- στ. στοιχεία που παρέχει το ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που απορρέουν από τη ΔΑΕΕΡ·
- ζ. πορίσματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου·
- η. συστάσεις, κατευθυντήριες γραμμές και κατευθύνσεις που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις εφαρμογής του δείκτη κάλυψης του κινδύνου ρευστότητας (LCR) και του δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) που εκδίδονται από την EAT, καθώς και προειδοποιήσεις και συστάσεις που εκδίδονται από τις αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας ή από το ΕΣΣΚ· και
- θ. κίνδυνοι που εντοπίζονται σε άλλα ιδρύματα τα οποία εφαρμόζουν παρόμοιο επιχειρηματικό μοντέλο (η ομάδα ομοειδών επιχειρήσεων).

457. Οι αρμόδιες αρχές, όταν εφαρμόζουν τις μεθοδολογίες και τα κοινά στοιχεία που προσδιορίζονται στον παρόντα τίτλο, πρέπει να καθορίζουν συναφείς ποσοτικούς δείκτες και άλλα κριτήρια μέτρησης, που μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως ορίζεται στον τίτλο 3.

458. Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης κάθε επιμέρους κινδύνου πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων στην οποία επεξηγούνται οι κυριότεροι παράγοντες κινδύνου, καθώς και η βαθμολογία, όπως καθορίζεται στις επόμενες ενότητες.

8.2 Αξιολόγηση του κινδύνου ρευστότητας

459. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης ρευστότητας του ιδρύματος εντός κατάλληλου συνόλου χρονικών οριζόντων, συμπεριλαμβανομένων των ενδοημερήσιων περιόδων, για να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα διατηρεί επαρκή επίπεδα αποθεμάτων ρευστότητας, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. Η εν λόγω αξιολόγηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. εκτίμηση των αναγκών ρευστότητας βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα
- β. εκτίμηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας
- γ. εκτίμηση του αποθέματος ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, και
- δ. εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας.

460. Για την αξιολόγηση των αναγκών ρευστότητας, των αποθεμάτων ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας υπό κανονικές συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τεκμηριώνουν την ανάλυση με αποδεικτικά στοιχεία από τα υποδείγματα υποβολής στοιχείων για τα πρόσθετα μέτρα παρακολούθησης του κινδύνου ρευστότητας (AMM) όπως ορίζεται και εισάγεται στο εκτελεστικό τεχνικό πρότυπο για την υποβολή εποπτικών

αναφορών⁴². Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν λιγότερο αναλυτική αξιολόγηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας και προσομοίωση ακραίων καταστάσεων ρευστότητας, όταν αυτό δικαιολογείται από μικρότερη σημαντικότητα αυτών των πηγών κινδύνου, ιδίως για τα ιδρύματα της κατηγορίας 3 και της κατηγορίας 4.

Εκτίμηση των αναγκών ρευστότητας βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα

461. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων (shocks). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων σε διάφορες χρονικές στιγμές, και ειδικότερα μέχρι 30 ημέρες, μεταξύ 30 ημερών και 3 μηνών, και μετά από 3 έως 12 μήνες, και ειδικά την επίπτωση στις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος (καθαρές ταμειακές εκροές) σε περίπτωση σοβαρών αλλά εύλογων ακραίων καταστάσεων, για την κάλυψη ιδιοσυγκρατικών, συστημικών καθώς και συνδυαστικών ακραίων καταστάσεων, και
- β. το μέγεθος, την τοποθεσία και το νόμισμα των αναγκών ρευστότητας και, όταν ένα ίδρυμα δραστηριοποιείται σε διάφορα σημαντικά νομίσματα, τις επιμέρους επιπτώσεις των ακραίων καταστάσεων στα διάφορα νομίσματα, ώστε να αντανακλάται ο κίνδυνος μετατρέψιμότητας του νομίσματος.

462. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τεκμηριώνουν την αξιολόγηση του κινδύνου βραχυπρόθεσμης ρευστότητας αναλύοντας, τουλάχιστον, τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας όπως ορίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό της Επιτροπής (ΕΕ) 2015/61, και ειδικότερα:

- α. εάν το ίδρυμα αναφέρει ορθώς τη θέση του ως προς τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας, και
- β. εάν ο δείκτης κάλυψης ρευστότητας προσδιορίζει επαρκώς τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος.

463. Κατά την εκτίμηση της επίπτωσης των ακραίων καταστάσεων στις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις σημαντικές πηγές κινδύνου ρευστότητας για το ίδρυμα. Συγκεκριμένα, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, κατά περίπτωση:

- α. την πιθανότητα ότι τυχόν ισχύουσα κανονιστική απαίτηση της ΕΕ δεν θα προσδιόριζε επαρκώς τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος στην περίπτωση του τύπου του σεναρίου ακραίας κατάστασης που χρησιμοποιήθηκε για την

⁴² Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/451 της Επιτροπής.

απαίτηση, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες οι ημερομηνίες λήξης είναι μικρότερες από 30 ημέρες.

- β. τους κινδύνους που προκύπτουν σε σχέση με αντισυμβαλλόμενους χονδρικής όσον αφορά τα στοιχεία εντός ισολογισμού και συγκεντρώσεις χρηματοδότησης, και λαμβάνοντας υπόψη τις ενέργειες στις οποίες ενδέχεται να προβεί το ίδρυμα για τη διατήρηση της φήμης/δικαιόχρησής του
- γ. τους κινδύνους που προκύπτουν σε σχέση με ενδεχόμενες ταμειακές ροές/ στοιχεία εκτός ισολογισμού (για παράδειγμα, πιστωτικά όρια, απαιτήσεις για περιθώρια ασφάλισης) και δραστηριότητες (για παράδειγμα, στήριξη της ρευστότητας για μη ενοποιημένους φορείς ειδικού σκοπού πέραν των συμβατικών υποχρεώσεων), λαμβάνοντας υπόψη τις ενέργειες στις οποίες ενδέχεται να προβεί το ίδρυμα για τη διατήρηση της φήμης του/ δικαιόχρησής του
- δ. τις εισροές και εκροές τόσο σε μικτή όσο και σε καθαρή βάση: όταν υπάρχουν πολύ υψηλές εισροές και εκροές, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίδουν ιδιαίτερη προσοχή στον κίνδυνο που αντιμετωπίζει το ίδρυμα όταν οι εισροές δεν εισπράττονται όταν αναμένονται, ακόμα και στην περίπτωση που περιορίζεται ο κίνδυνος καθαρών εκροών
- ε. τους κινδύνους που προκύπτουν σε σχέση με αντισυμβαλλόμενους λιανικής, λαμβάνοντας υπόψη τις ενέργειες στις οποίες ενδέχεται να προβεί το ίδρυμα για τη διατήρηση της φήμης/ δικαιόχρησής του. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τη μεθοδολογία για την ταξινόμηση καταθέσεων λιανικής σε διαφορετικές κατηγορίες κινδύνων, σύμφωνα με τα άρθρα 24 και 25 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής
- στ. τον κίνδυνο ότι οι υπερβολικοί κίνδυνοι στο προφίλ μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης θα επηρεάσουν αρνητικά τη συμπεριφορά των αντισυμβαλλομένων σε σχέση με τη βραχυπρόθεσμη θέση ρευστότητας⁴³ και
- ζ. τον κίνδυνο που προκύπτει στο πλαίσιο των καταπιστευματικών καταθέσεων⁴³.

Αξιολόγηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας

464. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το άνοιγμα του ιδρύματος σε κίνδυνο ενδοημερήσιας ρευστότητας για έναν επιλεγμένο χρονικό ορίζοντα, συμπεριλαμβανομένης της ενδοημερήσιας διαθεσιμότητας ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων δεδομένης της απρόβλεπτης φύσης των μη αναμενόμενων ενδοημερησίων εκροών ή της έλλειψης εισροών. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τη δυνητικά χαμηλότερη σημαντικότητα αυτής της πηγής κινδύνου, ιδίως για τα ιδρύματα της κατηγορίας 3 και της

⁴³ Οι βέλτιστες πρακτικές είναι διαθέσιμες στην έκθεση της EAT: Παρακολούθηση της εφαρμογής του δείκτη κάλυψης ρευστότητας στην ΕΕ – Δεύτερη έκθεση (EBA/REP/2021/07).

κατηγορίας 4. Για όλα τα άλλα ιδρύματα, όταν αυτή η πηγή κινδύνου θεωρείται σημαντική, η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον, αξιολόγηση της ενδομερήσιας ρευστότητας που είναι διαθέσιμη ή προσβάσιμη υπό κανονικές συνθήκες, καθώς και υπό οικονομικές ή λειτουργικές πιέσεις (π.χ. αστοχίες πληροφορικής, νομικοί περιορισμοί στη μεταφορά κεφαλαίων, αναστολή/τερματισμός της πρόσβασης σε υπηρεσίες τραπεζικής ανταπόκρισης ή/και υπηρεσίες εκκαθάρισης για νομίματα, εμπορεύματα ή μέσα σημαντικά για το ίδρυμα).

465. Για τις γεωγραφικές περιοχές στις οποίες δεν διατίθεται ακόμα η υποβολή αναφορών για τον ενδομερήσιο κίνδυνο ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να βασίζονται στην ανάλυση του ίδιου του ιδρύματος.

Εκτίμηση του αποθέματος ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας

466. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των αποθεμάτων ρευστότητας του ιδρύματος και την ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας εντός ενός μηνός καθώς και στην διάρκεια διαφόρων χρονικών οριζόντων, δυνητικά έως ενός έτους, συμπεριλαμβανομένης της μίας ημέρας. Στην εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη:

- α. τα άμεσα διαθέσιμα αποθέματα ρευστότητας ή οι περίοδοι επιβίωσης του ιδρύματος στο πλαίσιο διαφόρων σεναρίων ακραίων καταστάσεων
- β. η συνολική ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας που διαθέτει το ίδρυμα στη διάρκεια μιας πλήρους περιόδου στο σχετικό σενάριο ακραίων καταστάσεων
- γ. τα χαρακτηριστικά, όπως η αυστηρότητα και η διάρκεια, των διαφόρων σεναρίων ακραίων καταστάσεων και οι περίοδοι που εξετάζονται στην εκτίμηση των αναγκών ρευστότητας του ιδρύματος
- δ. το ποσό των περιουσιακών στοιχείων που θα έπρεπε να ρευστοποιηθούν στη διάρκεια των σχετικών χρονικών οριζόντων
- ε. εάν το πραγματικό απόθεμα ρευστότητας και η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένης της ποιότητας των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων, συμφωνούν με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου ρευστότητας του ιδρύματος, και
- στ. η ταξινόμηση και η ποιότητα των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων, όπως ορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής (κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός δείκτη κάλυψης ρευστότητας)⁴⁴.

⁴⁴ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την απαίτηση κάλυψης του κινδύνου ρευστότητας για τα πιστωτικά ιδρύματα (ΕΕ L 11 της 17.1.2015, σ. 1-36)

467. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ικανότητα του ιδρύματος να ρευστοποιεί τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία εγκαίρως ώστε να καλύπτει τις ανάγκες ρευστότητας του κατά τη διάρκεια της περιόδου ακραίων καταστάσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:
- α. εάν το ίδρυμα δοκιμάζει την πρόσβασή του στην αγορά με πωλήσεις ή συμφωνίες επαναγοράς ανά τακτά χρονικά διαστήματα
 - β. εάν υφίστανται υψηλές συγκεντρώσεις οι οποίες μπορεί να αντιπροσωπεύουν έναν κίνδυνο υπερεκτίμησης του αποθέματος ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας
 - γ. εάν τα στοιχεία ενεργητικού στο απόθεμα ρευστότητας δεν είναι βεβαρημένα (όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη γνωστοποίηση βεβαρημένων και μη βεβαρημένων περιουσιακών στοιχείων⁴⁵), εάν βρίσκονται υπό τον έλεγχο των αρμόδιων υπαλλήλων και είναι άμεσα διαθέσιμα σε μια μονάδα διαχείρισης ρευστότητας
 - δ. εάν το νόμισμα στο οποίο εκφράζονται τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία συμβαδίζει με την κατανομή των αναγκών ρευστότητας ανά νόμισμα
 - ε. εάν το ίδρυμα έχει δανειστεί ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία, εφόσον πρέπει να τα επιστρέψει κατά την διάρκεια μιας βραχυπρόθεσμης περιόδου ακραίων καταστάσεων ρευστότητας, γεγονός που θα σήμαινε ότι το ίδρυμα δεν θα τα διαθέτει πλέον ώστε να καλύψει ακραίες εκροές λαμβάνοντας υπόψη την καθαρή επίπτωση της συναλλαγής, και
 - στ. την πιθανή αξία των δεσμευτικών ταμειακών διευκολύνσεων, όταν οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν ότι οι εν λόγω διευκολύνσεις μπορούν να περιληφθούν σε κάποιο βαθμό στην ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας.

Εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας

468. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας, οι οποίες καθορίζονται και υλοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές, ως ανεξάρτητο εργαλείο αξιολόγησης κινδύνων βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης ρευστότητας, με σκοπό να:
- α. προσδιορίσουν τους κινδύνους ρευστότητας κατά τη διάρκεια διαφόρων χρονικών οριζώντων και σε διάφορα σενάρια ακραίων καταστάσεων. Τα σενάρια ακραίων καταστάσεων πρέπει να συνδέονται με παραδοχές ακραίων καταστάσεων του δείκτη κάλυψης ρευστότητας 30 ημερών, αλλά οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησής τους

⁴⁵ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη δημοσιοποίηση βεβαρημένων και μη βεβαρημένων στοιχείων ενεργητικού ([EBA/GL/2014/03](#))

εξετάζοντας κινδύνους για διάστημα έως 30 ημερών, καθώς και πέραν των 30 ημερών, και προσαρμόζοντας τις παραδοχές για τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας ώστε να αντικατοπτρίζουν του κινδύνους που δεν καλύπτονται επαρκώς από τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας

- β. διαμορφώνουν την άποψή τους σχετικά με τους κινδύνους ρευστότητας πέραν της πληροφόρησης από τις εσωτερικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος
- γ. εντοπίζουν και να ποσοτικοποιούν ειδικές περιοχές του κινδύνου ρευστότητας και
- δ. διαμορφώνουν την άποψή τους σχετικά με τον συνολικό κίνδυνο ρευστότητας στον οποίο εκτίθεται το ίδρυμα, γεγονός που θα τους δώσει τη δυνατότητα σύγκρισης του σχετικού κινδύνου των ιδρυμάτων. Τούτο πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον μια εποπτική προσομοίωση ακραίων καταστάσεων κρίσεις συνδυάζοντας ακραίες καταστάσεις που αφορούν ειδικά το ίδρυμα και ακραίες καταστάσεις σε όλο το εύρος της αγοράς.

469. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να αξιολογούν την πιθανή μεταβολή και την ευαισθησία της απαίτησης κάλυψης ρευστότητας κατ' εφαρμογή του άρθρου 412 παράγραφος 3 και του άρθρου 414 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 στη διάρκεια σεναρίων ήπιων ακραίων καταστάσεων, μέσω ειδικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ρευστότητας των εποπτικών αρχών ή του ιδρύματος. Τα σενάρια που εφαρμόζονται για την εν λόγω αξιολόγηση πρέπει κατά κανόνα να είναι λιγότερο αυστηρά (π.χ. μόνο ακραίες καταστάσεις σε όλο το εύρος της αγοράς) από τα σενάρια που χρησιμοποιούνται για να δοκιμαστεί η επιβίωση του ιδρύματος (πιέσεις σε όλο το εύρος της αγοράς και συστημικές πιέσεις) και κατά συνέπεια, να αντικατοπτρίζονται καταστάσεις στις οποίες τα ιδρύματα δεν αναμένεται να χρησιμοποιήσουν τα ελάχιστα αποθέματα ρευστότητάς τους. Κατά τη διενέργεια εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας για ιδρύματα κατηγορίας 3 και 4, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν λιγότερα σενάρια και να εφαρμόζουν χαμηλότερη αναλυτικότητα της ανάλυσης από ό, τι για άλλα ιδρύματα.

8.3 Αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου χρηματοδότησης

470. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο χρηματοδότησης του ιδρύματος και να εξετάζουν εάν πληρούνται επαρκώς τα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα στοιχεία ενεργητικού και τα εκτός ισολογισμού στοιχεία με ένα εύρος μέσων σταθερής χρηματοδότησης τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. Η εν λόγω αξιολόγηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. εκτίμηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος
- β. εκτίμηση των κινδύνων για τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης

- γ. εκτίμηση της πραγματικής πρόσβασης στην αγορά, και
- δ. εκτίμηση της αναμενόμενης μεταβολής των κινδύνων χρηματοδότησης βάσει του σχεδίου χρηματοδότησης του ιδρύματος.

Εκτίμηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος

471. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων τόσο μεσοπρόθεσμων όσο και μακροπρόθεσμων συμβατικών και συμπεριφορικών αναντιστοιχιών, σε σχέση με το επιχειρηματικό του μοντέλο, τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου. Ειδικότερα, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν τα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα στοιχεία ενεργητικού και τα εκτός ισολογισμού στοιχεία του ιδρύματος καλύπτονται επαρκώς με ένα φάσμα μέσων σταθερής χρηματοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 413 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και εάν οι πραγματικές αναντιστοιχίες του κατά τη διάρκεια των σχετικών χρονικών οριζόντων είναι εντός αποδεκτών ορίων σε σχέση με το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος
- β. εάν –ενόψει της άποψης της αρμόδιας αρχής σχετικά με το επιθυμητό χρηματοδοτικό προφίλ του ιδρύματος– το πραγματικό χρηματοδοτικό προφίλ του ιδρύματος δεν ανταποκρίνεται στο επιθυμητό προφίλ του
- γ. (τοπικούς) κανονιστικούς και συμβατικούς παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν τα χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς των παρόχων χρηματοδότησης (π.χ. κανονισμοί σχετικά με την εκκαθάριση, διάσωση με ίδια μέσα, προγράμματα εγγύησης καταθέσεων κ.λπ., καθώς ενδέχεται να επηρεάσουν τη συμπεριφορά των παρόχων χρηματοδότησης), και ιδίως όταν υφίστανται σημαντικές μεταβολές ή διαφορές μεταξύ γεωγραφικών περιοχών στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα, και
- δ. ότι η διαδικασία μετασχηματισμού της ληκτότητας θα οδηγήσει σε συγκεκριμένο επίπεδο αναντιστοιχιών, οι οποίες πρέπει να παραμείνουν εντός διαχειρίσιμων και ελεγχόμενων ορίων ώστε να αποτραπεί η κατάρρευση του επιχειρηματικού μοντέλου κατά τη διάρκεια περιόδων ακραίων καταστάσεων ή μεταβολών των συνθηκών της αγοράς.
- ε. κατά περίπτωση, τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που ελήφθησαν από την εποπτική αρχή ΚΕΧ/ΧΤ σχετικά με την έκθεση σε κινδύνους ΞΧ/ΧΤ και τις πιθανές ελλείψεις του συστήματος διαχείρισης κινδύνων ΞΧ/ΧΤ του ιδρύματος που θα μπορούσαν να αυξήσουν τον κίνδυνο χρηματοδότησης.

472. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να υποστηρίζουν την αξιολόγηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος αναλύοντας, τουλάχιστον, τον συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης

(NSFR), όπως ορίζεται στον τίτλο IV του έκτου μέρους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και ιδίως:

- α. εάν το ίδρυμα αναφέρει ορθώς τη θέση του ως προς τον συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR), και
- β. εάν ο συντελεστής καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) προσδιορίζει επαρκώς τις ανάγκες σταθερής χρηματοδότησης του ιδρύματος.

473. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν οι πιθανές αδυναμίες που απορρέουν από το χρηματοδοτικό προφίλ του ιδρύματος, όπως αναντιστοιχίες ληκτότητας που παραβιάζουν τα επιτρεπόμενα όρια, υπερβολικές συγκεντρώσεις χρηματοδοτικών πηγών, υπερβολικά επίπεδα δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων ή ακατάλληλη ή ασταθής χρηματοδότηση μακροπρόθεσμων περιουσιακών στοιχείων, θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μη αποδεκτή αύξηση του κόστους χρηματοδότησης για το ίδρυμα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. με τον κίνδυνο ανανέωσης χρηματοδότησης σε υψηλότερα επιτόκια όταν υπάρχει υπερβολική εξάρτηση από συγκεκριμένες πηγές χρηματοδότησης, οι ανάγκες χρηματοδότησης του ιδρύματος σημειώνουν σημαντική αύξηση ή οι πηγές χρηματοδότησης θεωρούν ότι το ίδρυμα έχει προφίλ υψηλότερου κινδύνου, ειδικά όταν δεν είναι πιθανό ότι τα εν λόγω υψηλότερα έξοδα θα μεταφερθούν αυτόματα σε πελάτες, και
- β. εάν ένα αυξανόμενο επίπεδο δέσμευσης των περιουσιακών στοιχείων άνω των επιτρεπόμενων ορίων μειώνει την πρόσβαση στη χρηματοδότηση και αυξάνει την τιμή της μη εξασφαλισμένης χρηματοδότησης.

Εκτίμηση των κινδύνων για τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης

474. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν παράγοντες οι οποίοι ενδέχεται να μειώσουν τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης σε σχέση με το είδος και τα χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού, των στοιχείων εκτός ισολογισμού και των υποχρεώσεων και παθητικού. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. την πιθανότητα ότι οποιαδήποτε εφαρμοστέα κανονιστική απαίτηση της ΕΕ δεν θα προσδιόριζε επαρκώς τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος υπό φυσιολογικά σενάρια ή σενάρια ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων των χρονικών οριζόντων που υπερβαίνουν το 1 έτος·
- β. το γεγονός ότι κάποιες συγκεκριμένες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού θα είναι σημαντικότερες από άλλες για το ίδρυμα ή/και το σύστημα·
- γ. τη διαρθρωτική/δομική αναντιστοιχία στις ληκτότητες μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού σε διαφορετικά σημαντικά νομίσματα, ανάλογα με την

περίπτωση, καθώς και συνολικά, και τον τρόπο με τον οποίο οι νομισματικές αναντιστοιχίες που επικαλύπτουν τις δομικές αναντιστοιχίες ληκτότητας επηρεάζουν τον συνολικό κίνδυνο σταθερότητας του προφίλ χρηματοδότησης· και

- δ. τα κατάλληλα κριτήρια μέτρησης της διαρθρωτικής χρηματοδότησης (κατάλληλα για το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος). Παραδείγματα μετρήσεων διαρθρωτικής χρηματοδότησης μπορεί να περιλαμβάνουν την αναλογία δανείων/καταθέσεων, το κενό χρηματοδότησης πελατών και τη συμπεριφορικά προσαρμοσμένη κλίμακα ληκτότητας·
- ε. χαρακτηριστικά χρηματοδότησης που θα μπορούσαν να υποδηλώνουν αυξημένους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ και ανησυχίες από την άποψη της προληπτικής εποπτείας (όπως η εξάρτηση από καταθέσεις μη μόνιμων κατοίκων, ιδίως από δικαιοδοσίες υψηλού κινδύνου (όπως προσδιορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή), καταθέσεις σε ξένες τοποθεσίες κράτησης που δεν συνάδουν με το επιχειρηματικό μοντέλο, ή ασυνήθιστες ρυθμίσεις επιτοκίων σε σύγκριση με ομοτίμους που δεν συνάδουν με τον τύπο προϊόντος ή το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος). Όταν εντοπίζονται τέτοια χαρακτηριστικά, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να έρχονται σε επαφή με την εποπτική αρχή ΚΞΧ/ΧΤ για να λάβουν την αξιολόγησή τους σχετικά με το σύστημα διαχείρισης κινδύνων ΞΧ/ΧΤ και να προσδιορίσουν την επίπτωση στον κίνδυνο χρηματοδότησης⁴⁶.

475. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τους κινδύνους βιωσιμότητας του χρηματοδοτικού προφίλ που προκύπτουν από συγκεντρώσεις χρηματοδοτικών πηγών. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν τους ακόλουθους παράγοντες, κατά περίπτωση:

- α. συγκεντρώσεις σε διάφορες διαστάσεις, και ιδίως ανάλογα με την περίπτωση: το είδος των χρηματοδοτικών μέσων που χρησιμοποιούνται, συγκεκριμένες αγορές χρηματοδότησης, μεμονωμένους ή συνδεδεμένους αντισυμβαλλόμενους και άλλους κινδύνους συγκέντρωσης που ενδέχεται να επηρεάσουν την πρόσβαση στη χρηματοδότηση στο μέλλον (με έμφαση στις αγορές και τα μέσα που σχετίζονται με το προφίλ μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης και λαμβάνοντας υπόψη ότι η άποψή τους για τον κίνδυνο συγκέντρωσης στο προφίλ βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης μπορεί να είναι χρήσιμη), και
- β. τον κίνδυνο ότι η δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων μπορεί να έχει αρνητικό αντίκτυπο στη διάθεση της αγοράς για ανάληψη του μη εξασφαλισμένου χρέους του ιδρύματος (στο πλαίσιο των συγκεκριμένων χαρακτηριστικών της αγοράς ή των αγορών στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα και στο επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος). Στους παράγοντες της αξιολόγησης αυτής μπορεί να συγκαταλέγονται:

⁴⁶ Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ της EAT (EBA/GL/2021/15).

- το συνολικό ποσό βεβαρημένων ή/και δανεικών στοιχείων ενεργητικού σε σύγκριση με τον ισολογισμό
- η διαθεσιμότητα των ελεύθερων στοιχείων ενεργητικού (στοιχεία ενεργητικού τα οποία είναι μη βεβαρημένα αλλά ενδέχεται να γίνουν βεβαρημένα), ειδικά όταν εξετάζονται σε σχέση με τις συνολικές μη εξασφαλισμένες χρηματοδοτήσεις χονδρικής
- το επίπεδο των πλεοναζουσών εξασφαλίσεων σε σχέση με την κεφαλαιακή βάση· οι πλεονάζοντες εξασφαλίσεις αναφέρονται στον βαθμό στον οποίο η αξία των περιουσιακών στοιχείων που χρησιμοποιούνται για τη λήψη εξασφαλισμένης χρηματοδότησης υπερβαίνει το ονομαστικό ποσό της ληφθείσας χρηματοδότησης (π.χ. εάν χρησιμοποιούνται περιουσιακά στοιχεία αξίας 120 EUR για εξασφαλισμένη χρηματοδότηση αξίας 100 EUR, η πλεονάζουσα εξασφάλιση ανέρχεται σε 20 EUR), και
- τις επιπτώσεις του επιπέδου των πλεοναζουσών εξασφαλίσεων για το σύστημα εγγύησης καταθέσεων σε περίπτωση που το ίδρυμα πτωχεύσει.

Εκτίμηση της πραγματικής πρόσβασης στην αγορά

476. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να έχουν επίγνωση της πραγματικής πρόσβασης του ιδρύματος στην αγορά και των υφιστάμενων και μελλοντικών απειλών για την εν λόγω πρόσβαση στην αγορά. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες, κατά περίπτωση

- α. κάθε στοιχείο το οποίο γνωρίζουν, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που παρέχονται από το ίδιο το ίδρυμα, το οποίο υποδεικνύει ότι το ίδρυμα εμφανίζει υψηλή ζήτηση για συγκεκριμένες αγορές ή αντισυμβαλλόμενους (συμπεριλαμβανομένων των κεντρικών τραπεζών) που είναι σημαντικές για το ίδρυμα, σε σχέση με την ικανότητα των εν λόγω αγορών/αντισυμβαλλομένων
- β. τυχόν σημαντικές ή μη αναμενόμενες μεταβολές στην έκδοση χρέους σε κάθε σημαντική αγορά (συμπεριλαμβανομένων των σημαντικών νομισμάτων) για τις οποίες οι αρμόδιες αρχές ενημερώνονται· σημειώνεται ότι οι αρμόδιες αρχές αναμένουν από τα ιδρύματα να τις ενημερώνουν έγκαιρα για τυχόν μεταβολές αυτού του είδους. Πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν τέτοιες τυχόν μεταβολές οφείλονται στις στρατηγικές επιλογές του ιδρύματος ή εάν αποτελούν ενδείξεις μειωμένης πρόσβασης στην αγορά
- γ. τον κίνδυνο ότι νέες πληροφορίες που αφορούν το ίδρυμα ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά την αγορά (αντίληψη/ εμπιστοσύνη) και κατά συνέπεια την πρόσβαση στην αγορά. Οι εν λόγω νέες πληροφορίες μπορεί να είναι ήδη γνωστές στην αγορά ή και όχι, και

- δ. ενδείξεις ότι οι κίνδυνοι βραχυπρόθεσμης ρευστότητας (π.χ. όταν ο κίνδυνος βραχυπρόθεσμης ρευστότητας αξιολογείται ως υψηλός) ενδέχεται να μειώσουν την πρόσβαση του ιδρύματος στις κύριες αγορές χρηματοδότησής του.

Εκτίμηση της αναμενόμενης μεταβολής των κινδύνων χρηματοδότησης βάσει του σχεδίου χρηματοδότησης του ιδρύματος

477. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αναμενόμενη μεταβολή των κινδύνων χρηματοδότησης βάσει του σχεδίου χρηματοδότησης του ιδρύματος. Στην εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

- α. ο τρόπος με τον οποίο το σχέδιο χρηματοδότησης του ιδρύματος, σε περίπτωση πλήρους εφαρμογής του, θα επηρεάσει τους κινδύνους χρηματοδότησης του ιδρύματος, έχοντας υπόψη ότι η εφαρμογή του σχεδίου χρηματοδότησης ενδέχεται να αυξήσει ή να μειώσει τους κινδύνους του χρηματοδοτικού προφίλ, και
- β. η άποψη των εποπτικών αρχών σχετικά με τη σκοπιμότητα του σχεδίου.

8.4 Αξιολόγηση της διαχείρισης κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης

478. Προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων στο οποίο υπόκεινται οι κίνδυνοι ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. τη στρατηγική κινδύνου ρευστότητας και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου ρευστότητας
- β. το οργανωτικό πλαίσιο, τις πολιτικές και τις διαδικασίες
- γ. τον εντοπισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά κινδύνων
- δ. τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος που αφορούν ειδικά τον κίνδυνο ρευστότητας
- ε. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου για τη διαχείριση κινδύνου ρευστότητας
- στ. τα σχέδια έκτακτης ανάγκης του ιδρύματος για τον κίνδυνο ρευστότητας, και
- ζ. τα σχέδια χρηματοδότησης του ιδρύματος.

Στρατηγική κινδύνου ρευστότητας και διάθεση ανάληψης κινδύνου ρευστότητας

479. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα καθορίζει και κοινοποιεί δεόντως τη στρατηγική του για τον κίνδυνο ρευστότητας και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου ρευστότητας. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. εάν το διοικητικό όργανο έχει καθιερώσει, εγκρίνει και επικαιροποιήσει τη στρατηγική για τον κίνδυνο ρευστότητας και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου ρευστότητας
- β. εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο προκειμένου να διασφαλίζει ότι η στρατηγική κινδύνου ρευστότητας κοινοποιείται αποτελεσματικά στο σχετικό προσωπικό
- γ. εάν η στρατηγική και η διάθεση ανάληψης κινδύνου ρευστότητας καθορίζονται με σαφήνεια, τεκμηριώνονται δεόντως, εφαρμόζονται αποτελεσματικά και κοινοποιούνται στο σύνολο του σχετικού προσωπικού
- δ. εάν η διάθεση ανάληψης κινδύνου ρευστότητας είναι κατάλληλη για το ίδρυμα δεδομένου του επιχειρηματικού μοντέλου του, του συνολικού επιπέδου ανοχής κινδύνων, του ρόλου του στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, των χρηματοοικονομικών συνθηκών και της χρηματοδοτικής ικανότητας, και
- ε. εάν το πλαίσιο στρατηγικής του ιδρύματος σε θέματα κινδύνου ρευστότητας και διάθεσης ανάληψης κινδύνου ρευστότητας ενσωματώνεται δεόντως στο συνολικό πλαίσιο διάθεσης ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος.

Οργανωτικό πλαίσιο, πολιτικές και διαδικασίες

480. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες ρυθμίσεις για τη διακυβέρνηση και τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. εάν το διοικητικό όργανο εγκρίνει τη διακυβέρνηση και τις πολιτικές για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης και τις υποβάλλει σε τακτική συζήτηση και αναθεώρηση
- β. εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη έχουν την ευθύνη ανάπτυξης και εφαρμογής των πολιτικών και διαδικασιών διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης
- γ. εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη διασφαλίζουν ότι παρακολουθούνται οι αποφάσεις του διοικητικού οργάνου
- δ. εάν το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης διαθέτει εσωτερική συνέπεια και διασφαλίζει ότι η εσωτερική διαδικασία αξιολόγησης της

επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ) είναι διεξοδική, και εάν εντάσσεται καταλλήλως στην ευρύτερη διαδικασία διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος

- ε. εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες είναι κατάλληλες για το ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη τη διάθεσή του ανάληψης κινδύνου ρευστότητας, και
- στ. εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες καθορίζονται δεόντως, τυποποιούνται και κοινοποιούνται αποτελεσματικά σε ολόκληρο το ίδρυμα.

481. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για τη διαχείριση κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, τη μέτρηση και τις μονάδες ελέγχου, με επαρκείς ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για την ανάπτυξη και λειτουργία των εν λόγω μονάδων και την εκτέλεση των απαραίτητων καθηκόντων παρακολούθησης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. εάν τα συστήματα και οι διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης του κινδύνου ρευστότητας ελέγχονται από ανεξάρτητες μονάδες ελέγχου
- β. εάν οι μονάδες διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του κινδύνου καλύπτουν τον κίνδυνο ρευστότητας ολόκληρου του ιδρύματος (συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων), και ειδικότερα όλων των τομέων που μπορούν να αναλάβουν, να μετριάσουν ή να παρακολουθήσουν τον κίνδυνο ρευστότητας
- γ. εάν το ίδρυμα διαθέτει ένα σύνολο εγγράφων πολιτικής για τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση τα οποία είναι επαρκή για την ενίσχυση της συνετούς συμπεριφοράς του προσωπικού του ιδρύματος (μεταξύ άλλων όσον αφορά τη λήψη καταθέσεων) και προβλέπουν την αποδοτική λειτουργία των μονάδων ελέγχου, και
- δ. εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες έγγραφες εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, καθώς και την επάρκεια του πλαισίου διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος.

482. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια της προσέγγισης του ιδρύματος για τη διατήρηση της πρόσβασης στις σημαντικές αγορές χρηματοδότησής του. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. την προσέγγιση του ιδρύματος για τη διατήρηση της αδιάλειπτης παρουσίας στις αγορές (ελέγχοντας την πρόσβαση στις αγορές)· ο έλεγχος της πρόσβασης στις αγορές ενδέχεται να μην αφορά συγκεκριμένα μικρά ιδρύματα ή εξειδικευμένα επιχειρηματικά μοντέλα

- β. την προσέγγιση του ιδρύματος για την ανάπτυξη ισχυρών δεσμών με παρόχους χρηματοδότησης με σκοπό τον περιορισμό του κινδύνου μείωσης της πρόσβασής τους, και
- γ. κάθε αποδεικτικό στοιχείο ότι το ίδρυμα θα διατηρούσε την αδιάλειπτη πρόσβαση στην αγορά σε περιόδους πίεσης (ακόμα και εάν σε τέτοιες περιόδους μπορεί να είναι πιο δαπανηρή για το ίδρυμα).

Εντοπισμός, μέτρηση, διαχείριση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

483. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο και συστήματα ΤΠ για τον εντοπισμό και τη μέτρηση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, ανάλογα με το μέγεθος του ιδρύματος, την πολυπλοκότητα, τη διάθεση ανάληψης κινδύνου και την ικανότητα ανάληψης κινδύνων. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους παρακάτω παράγοντες:

- α. εάν το ίδρυμα έχει εφαρμόσει κατάλληλες μεθόδους για τη μελλοντική εκτίμηση των ταμειακών ροών του στη διάρκεια ενός κατάλληλου συνόλου χρονικών οριζόντων, με παραδοχές που να βασίζονται στην υφιστάμενη κατάσταση αλλά και σε ακραίες καταστάσεις, και συνολικά για όλους τους παράγοντες σημαντικού κινδύνου
- β. εάν το ίδρυμα χρησιμοποιεί κατάλληλες βασικές παραδοχές και μεθοδολογίες, οι οποίες αναθεωρούνται τακτικά, αναγνωρίζοντας την αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφόρων κινδύνων (πιστωτικός κίνδυνος, κίνδυνος αγοράς κ.λπ.) όπως προκύπτει από στοιχεία εντός και εκτός ισολογισμού
- γ. κατά περίπτωση, εάν περιλαμβάνονται όλες οι σημαντικές νομικές οντότητες, τα υποκαταστήματα και οι θυγατρικές στις γεωγραφικές περιοχές στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα, και
- δ. εάν το ίδρυμα κατανοεί την ικανότητα πρόσβασής του σε χρηματοοικονομικά μέσα οπουδήποτε και αν διατηρούνται, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν νομικούς, κανονιστικούς και λειτουργικούς περιορισμούς στη χρήση τους, συμπεριλαμβανομένης, ενδεικτικά, της μη πρόσβασης σε περιουσιακά στοιχεία λόγω δέσμευσης κατά τη διάρκεια διαφόρων χρονικών οριζόντων.

484. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν τα ιδρύματα διαθέτουν κατάλληλο πλαίσιο υποβολής αναφορών για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. εάν υφίσταται ένα σύνολο κριτηρίων υποβολής αναφορών το οποίο έχει συμφωνηθεί από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη, προσδιορίζοντας το πεδίο εφαρμογής, τον τρόπο και τη συχνότητα των αναφορών για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης, και τον αρμόδιο για τη σύνταξη των αναφορών

- β. την ποιότητα και την καταλληλότητα των πληροφοριακών συστημάτων, την πληροφόρηση της διοίκησης και της ροής στοιχείων εσωτερικής πληροφόρησης για την υποστήριξη της διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης και εάν τα στοιχεία και οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται από το ίδρυμα είναι κατανοητές για τους παραλήπτες, ακριβείς και αξιοποιήσιμες (π.χ. έγκαιρες, όχι υπερβολικά περίπλοκες, εντός του σωστού πεδίου κ.λπ.), και
- γ. εάν υποβάλλονται ειδικές αναφορές και έγγραφα τεκμηρίωσης που περιέχουν αναλυτικές και εύκολα προσβάσιμες πληροφορίες για τον κίνδυνο ρευστότητας ανά τακτά χρονικά διαστήματα στους κατάλληλους παραλήπτες (όπως το διοικητικό όργανο, τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ή την επιτροπή διαχείρισης στοιχείων ενεργητικού και παθητικού).

485. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια της διαδικασίας μέτρησης του κινδύνου ενδοημερήσιας ρευστότητας, και ιδίως για τα ιδρύματα τα οποία συμμετέχουν σε συστήματα πληρωμών, διακανονισμού και εκκαθάρισης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. εάν το ίδρυμα παρακολουθεί επαρκώς και ελέγχει τις ταμειακές ροές και τις διαθέσιμες πηγές ρευστότητας για την κάλυψη των ενδοημερήσιων απαιτήσεων και προβλέψεων σε περίπτωση που προκύψουν ταμειακές ροές εντός της ημέρας, και
- β. εάν το ίδρυμα πραγματοποιεί επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για τις ενδοημερήσιες λειτουργίες (όταν το ίδρυμα πρέπει να εξετάζει παρόμοια σενάρια για όσα προσδιορίζονται παραπάνω).

486. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει ένα επαρκές σύνολο δεικτών όσον αφορά τη θέση ρευστότητας και χρηματοδότησης που αρμόζουν στο επιχειρηματικό μοντέλο και την φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. εάν οι δείκτες αντικατοπτρίζουν επαρκώς το προφίλ κινδύνου ρευστότητας του ιδρύματος, όπως:
 - τον βαθμό διαφοροποίησης των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων στο απόθεμα ασφαλείας ρευστότητας μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων και εντός της ίδιας κατηγορίας ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων και οποιωνδήποτε άλλων σχετικών παραγόντων διαφοροποίησης, όπως οι τύποι εκδοτών, οι αντισυμβαλλόμενοι ή η γεωγραφική θέση των εν λόγω εκδοτών και αντισυμβαλλομένων

- τον βαθμό συμφωνίας μεταξύ του νομίσματος στο οποίο εκφράζονται τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία τους και της κατανομής των καθαρών εκρών ρευστότητάς τους ανά νόμισμα
- β. εάν οι δείκτες καλύπτουν επαρκώς βασικές πτυχές κινδύνου ρευστότητας που σχετίζονται με πιθανούς κινδύνους "κατακρήμνισης" που συνδέονται, μεταξύ άλλων, με:
- τη συγκέντρωση των ληκτοτήτων των εκρών, λαμβάνοντας επίσης υπόψη κάθε πιθανή πρόωρη ανάληψη υποχρεώσεων, ιδίως βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα
 - τα προγράμματα στήριξης των κεντρικών τραπεζών
- γ. εάν οι δείκτες καλύπτουν επαρκώς τις βασικές δομικές αδυναμίες χρηματοδότησης του ιδρύματος, καλύπτοντας τους ακόλουθους παράγοντες, κατά περίπτωση:
- τον βαθμό εξάρτησης από μία ενιαία αγορά ή έναν υπερβολικά μικρό αριθμό αγορών/αντισυμβαλλομένων
 - τη σταθερότητα των πηγών χρηματοδότησης και τους παράγοντες που καθορίζουν τη συμπεριφορά τους
 - τη συγκέντρωση των δραστηριοτήτων σε διαφορετικά νομίσματα, δηλαδή τον βαθμό συμφωνίας μεταξύ του νομίσματος στο οποίο εκφράζεται η διαθέσιμη σταθερή χρηματοδότηση και της κατανομής της απαιτούμενης σταθερής χρηματοδότησης ανά νόμισμα
 - τη συγκέντρωση της χρηματοδότησης από συγκεκριμένους δανειστές, συμπεριλαμβανομένων των κεντρικών τραπεζών, βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα
 - τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις ληκτοτήτων και ανοιγμάτων ληκτότητας μακροπρόθεσμα, και
- δ. εάν οι δείκτες τεκμηριώνονται επαρκώς, αναθεωρούνται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, χρησιμοποιούνται ως πηγή πληροφόρησης για τον καθορισμό της διάθεσης ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος, αποτελούν μέρος της υποβολής αναφορών διαχείρισης και χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό λειτουργικών ορίων.

Ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος που αφορούν ειδικά τον κίνδυνο ρευστότητας

487. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν ένα ίδρυμα έχει εφαρμόσει επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ειδικά για τον κίνδυνο ρευστότητας ως μέρος του γενικού προγράμματός του για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, σύμφωνα με τις *κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα*, ώστε να καθίσταται κατανοητή η επίπτωση δυσμενών γεγονότων στο άνοιγμα του ιδρύματος σε κίνδυνο και στην ποσοτική και ποιοτική επάρκεια των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων του, και να καθορίζουν εάν η διακρατούμενη ρευστότητα του ιδρύματος είναι επαρκής για την κάλυψη κινδύνων οι οποίοι ενδέχεται να ανακύψουν κατά τη διάρκεια διαφορετικών τύπων σεναρίων ακραίων καταστάσεων ή/και για την αντιμετώπιση κινδύνων τους οποίους ενέχουν οι μηχανισμοί ελέγχου, η διακυβέρνηση ή άλλες αδυναμίες. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν το πλαίσιο προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος είναι κατάλληλο για:
- α. τον καθορισμό του οριζοντα επιβίωσης του ιδρύματος δεδομένου του υφιστάμενου αποθέματος ρευστότητάς του και των πηγών σταθερής χρηματοδότησης, και λαμβάνοντας υπόψη τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος, κατά τη διάρκεια μιας δυσμενούς αλλά εύλογης περιόδου ακραίων καταστάσεων της ρευστότητας
 - β. την ανάλυση της επίπτωσης των σεναρίων ακραίων καταστάσεων στην ενοποιημένη θέση ρευστότητας σε ολόκληρο τον όμιλο και στη θέση ρευστότητας επιμέρους οντοτήτων και επιχειρηματικών τομέων, και
 - γ. την κατανόηση των περιπτώσεων στις οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν κίνδυνοι, ανεξάρτητα από την οργανωτική δομή του ιδρύματος και τον βαθμό κεντρικής διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας.
488. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν απαιτούνται πρόσθετες προσομοιώσεις για επιμέρους οντότητες ή/και υποομάδες ρευστότητας οι οποίες εκτίθενται σε σημαντικούς κινδύνους ρευστότητας. Οι εν λόγω προσομοιώσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις συνέπειες των σεναρίων στη διάρκεια διαφορετικών χρονικών οριζόντων, μεταξύ άλλων σε ενδοημερήσια βάση.
489. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα παρέχει τις εκτιμώμενες επιπτώσεις διαφορετικών τύπων σεναρίων ακραίων καταστάσεων, καθώς και έναν αριθμό προσομοιώσεων ευαισθησίας (βάσει της αρχής της αναλογικότητας). Πρέπει να εξετάζεται δεόντως η αξιολόγηση του σχεδιασμού των σεναρίων ακραίων καταστάσεων και η ποικιλία των διαταραχών που προσομοιώνονται σε αυτά, λαμβάνοντας υπόψη εάν, στον εν λόγω σχεδιασμό, το ίδρυμα δεν εξετάζει μόνο το παρελθόν αλλά αξιοποιεί επίσης υποθέσεις που βασίζονται σε ίδια κρίση. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν εάν τα ακόλουθα σενάρια θεωρούνται τουλάχιστον:

- α. βραχυπρόθεσμα και παρατεταμένα
- β. ειδικά σχεδιασμένα ανά ίδρυμα και για όλο το εύρος της αγοράς (συμβαίνουν ταυτόχρονα σε διάφορες αγορές), και
- γ. συνδυασμός των σημείων i) και ii).

490. Μια σημαντική πλευρά την οποία πρέπει να εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές όταν αξιολογούν το πλαίσιο ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος είναι η παρουσίαση της εκτιμώμενης επίπτωσης του υποθετικού σεναρίου(-ων) ακραίων καταστάσεων στις ταμειακές ροές του ιδρύματος και στην ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τον ορίζοντα επιβίωσής του, και εάν οι εκτιμήσεις αντικατοπτρίζουν τις διάφορες επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει η οικονομική πίεση τόσο στα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος όσο και στις εισροές και εκροές του.

491. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν εάν το ίδρυμα εφαρμόζει μια συντηρητική προσέγγιση στον καθορισμό παραδοχών για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων. Ανάλογα με το είδος και την αυστηρότητα του σεναρίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατά περίπτωση, την καταλληλότητα ενός αριθμού παραδοχών, και ειδικότερα:

- α. τη μείωση των πηγών λιανικής χρηματοδότησης
- β. τη μείωση εξασφαλισμένων και μη εξασφαλισμένων πηγών χονδρικής χρηματοδότησης
- γ. την συσχέτιση μεταξύ των αγορών χρηματοδότησης και της διαφοροποίησης μεταξύ των διαφόρων αγορών
- δ. τα πρόσθετα ενδεχόμενα ανοίγματα εκτός ισολογισμού
- ε. την περίοδο ισχύος των χρηματοδοτήσεων (π.χ. όταν ο πάροχος της χρηματοδότησης διατηρεί δικαιώματα προαίρεσης)
- στ. την επίπτωση τυχόν επιδείνωσης της διαβάθμισης πιστοληπτικής ικανότητας του ιδρύματος
- ζ. τη μετατρεψιμότητα συναλλάγματος και την πρόσβαση σε αγορές συναλλάγματος και τραπεζικούς λογαριασμούς ανταποκριτών
- η. τη δυνατότητα μεταβίβασης ρευστότητας μεταξύ οντοτήτων, τομέων και χωρών
- θ. τις εκτιμήσεις μελλοντικής ανάπτυξης του ισολογισμού, και

- ι. λόγω κινδύνων φήμης, μια έμμεση απαίτηση για το ίδρυμα να ανανεώνει στοιχεία του ενεργητικού και να επεκτείνει ή να διατηρεί άλλες μορφές παροχής ρευστότητας.

492. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το διαχειριστικό πλαίσιο των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος ειδικά για τον κίνδυνο ρευστότητας είναι κατάλληλο και εάν ενσωματώνεται δεόντως στη γενική στρατηγική διαχείρισης κινδύνων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. εάν ο βαθμός και η συχνότητα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ενδείκνυνται για τη φύση και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, τα ανοίγματα σε κινδύνους ρευστότητας και τη σχετική σημασία του εντός του χρηματοπιστωτικού συστήματος·
- β. εάν τα αποτελέσματα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ενσωματώνονται στη διαδικασία στρατηγικού σχεδιασμού του ιδρύματος για τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση και χρησιμοποιούνται προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της διαχείρισης ρευστότητας στην περίπτωση κρίσης, συμπεριλαμβανομένου του σχεδίου έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας και του σχεδίου αποκατάστασης της ρευστότητας του ιδρύματος
- γ. εάν το ίδρυμα διαθέτει επαρκή διαδικασία ώστε να εντοπίζει κατάλληλους παράγοντες κινδύνου για την πραγματοποίηση προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, έχοντας υπόψη όλες τις ουσιώδεις αδυναμίες οι οποίες ενδέχεται να υπονομεύσουν τη θέση ρευστότητας του συγκεκριμένου ιδρύματος
- δ. εάν οι παραδοχές και τα σενάρια αναθεωρούνται και ενημερώνονται επαρκώς συχνά, και
- ε. σε περίπτωση αξιολόγησης της διαχείρισης ρευστότητας ενός ομίλου, εάν το ίδρυμα δίνει επαρκή προσοχή σε τυχόν πιθανά εμπόδια στη μεταφορά ρευστότητας εντός του ομίλου.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας

493. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο εσωτερικών ορίων και ελέγχου και άρτιες δικλίδες ασφαλείας για τη μείωση ή τον περιορισμό του κινδύνου ρευστότητάς του σύμφωνα με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του. Οι αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:

- α. το πλαίσιο ορίων και ελέγχου ενδείκνυται για την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, το μέγεθος και το επιχειρηματικό του μοντέλο και αντικατοπτρίζει τους διάφορους σημαντικούς παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο ρευστότητας, όπως αναντιστοιχίες ληκτότητας, αναντιστοιχίες νομισμάτων, συναλλαγές παραγώγων,

διαχείριση εξασφαλίσεων, στοιχεία εκτός ισολογισμού και κίνδυνο ενδοημερήσιας ρευστότητας

- β. το ίδρυμα έχει θέσει όρια για τη διασφάλιση της συμφωνίας μεταξύ του νομίματος στο οποίο εκφράζονται τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία του και της κατανομής ανά νόμισμα των καθαρών εκρών ρευστότητας σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής
- γ. το ίδρυμα έχει εφαρμόσει επαρκή όρια και συστήματα παρακολούθησης τα οποία συμβαδίζουν με τη διάθεσή του ανάληψης κινδύνου ρευστότητας και τα οποία αξιοποιούν τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας
- δ. τα όρια κινδύνου αναθεωρούνται τακτικά από τα αρμόδια όργανα του ιδρύματος και κοινοποιούνται με σαφήνεια σε όλους τους συναφείς επιχειρηματικούς τομείς
- ε. υπάρχουν σαφείς και διαφανείς διαδικασίες όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο εγκρίνονται και αναθεωρούνται τα επιμέρους όρια κινδύνων ρευστότητας
- στ. υπάρχουν σαφείς και διαφανείς διαδικασίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο παρακολουθείται η συμμόρφωση με τα επιμέρους όρια κινδύνου ρευστότητας και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι παραβιάσεις των ορίων (συμπεριλαμβανομένων σαφών διαδικασιών παραπομπής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας και υποβολής αναφορών), και
- ζ. το πλαίσιο ορίων και μηχανισμών ελέγχου συνδράμει το ίδρυμα να διασφαλίσει τη διαθεσιμότητα μιας διαφοροποιημένης δομής χρηματοδότησης και επαρκών και προσβάσιμων ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων.

494. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα έχει εφαρμόσει ένα επαρκές σύστημα τιμών μεταφοράς (transfer pricing system) στο πλαίσιο των μηχανισμών ελέγχου κινδύνου ρευστότητας. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

- α. εάν το σύστημα τιμών μεταφοράς του ιδρύματος καλύπτει όλες τις σημαντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες
- β. εάν το σύστημα τιμών μεταφοράς κεφαλαίων του ιδρύματος ενσωματώνει όλα τα σχετικά έξοδα ρευστότητας, τα οφέλη και τους κινδύνους
- γ. εάν ο μηχανισμός που προκύπτει επιτρέπει στη διοίκηση να παρέχει κατάλληλα κίνητρα για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας
- δ. εάν η μεθοδολογία τιμών μεταφοράς και η βαθμονόμησή της αναθεωρούνται και επικαιροποιούνται δεόντως, δεδομένου του μεγέθους και της πολυπλοκότητας του ιδρύματος

- ε. εάν το σύστημα τιμών μεταφοράς και η μεθοδολογία του κοινοποιούνται στο σχετικό προσωπικό, και
 - στ. ως πρόσθετος παράγοντας, εάν η πολιτική του ιδρύματος για την ενσωμάτωση της μεθοδολογίας τιμολόγησης μεταφοράς κεφαλαίων (FTP) στο πλαίσιο εσωτερικής τιμολόγησης χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση και τη λήψη αποφάσεων για συναλλαγές με πελάτες (τούτο περιλαμβάνει και τα δύο τμήματα του ισολογισμού, π.χ. τη χορήγηση δανείων και την αποδοχή καταθέσεων).
495. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς μηχανισμούς ελέγχου όσον αφορά το απόθεμα ασφαλείας για ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία. Οι αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν:
- α. το πλαίσιο ελέγχου καλύπτει την έγκαιρη παρακολούθηση του αποθέματος ασφαλείας για ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης της ποιότητας των εν λόγω στοιχείων, της άμεσης διαθεσιμότητας στην οντότητα του ομίλου που χρησιμοποιεί τα εν λόγω στοιχεία για την κάλυψη των κινδύνων ρευστότητας και κάθε παράγοντα που αποτρέπει την έγκαιρη μετατροπή τους σε μετρητά, και
 - β. το ίδρυμα έχει θεσπίσει όρια συγκέντρωσης μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων και εντός της ίδιας κατηγορίας ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων στο απόθεμα ασφαλείας ρευστότητας (ανά αντισυμβαλλόμενο, είδος εκδότη ή γεωγραφική θέση των εν λόγω εκδοτών και αντισυμβαλλομένων) σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής, και
 - γ. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλη πολιτική για την παρακολούθηση των συνθηκών της αγοράς οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν την ικανότητά του να πωλεί απευθείας ή να πωλεί με πράξη επαναγοράς περιουσιακά στοιχεία γρήγορα στην αγορά.

Σχέδια έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας

496. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας του ιδρύματος προσδιορίζει επαρκώς τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση σοβαρών πιθανών διαταραχών στην ικανότητα του ιδρύματος να αυτοχρηματοδοτείται. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το περιεχόμενο και το πεδίο εφαρμογής των μέτρων έκτακτης ανάγκης χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένου του σχεδίου έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας, και ειδικότερα παράγοντες, όπως:
- α. εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας επεξηγεί επαρκώς τις διοικητικές ρυθμίσεις για την ενεργοποίηση και τη διατήρησή του

- β. εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας αντικατοπτρίζει δεόντως το προφίλ του ιδρύματος ειδικά για τον κίνδυνο ρευστότητας και τον ευρύτερο κίνδυνο
- γ. εάν το ίδρυμα διαθέτει ένα πλαίσιο δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, εκείνων που ορίζονται ως δείκτες ρευστότητας στο πλαίσιο των Κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τους δείκτες του σχεδίου αποκατάστασης οι οποίοι πιθανώς να επιτρέπουν αποτελεσματικά στο ίδρυμα να αναγνωρίζει εγκαίρως συνθήκες επιδείνωσης της αγοράς και να καθορίζει ταχέως τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν
- δ. εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας περιγράφει σαφώς ότι το απόθεμα ασφαλείας ρευστότητας του δείκτη κάλυψης ρευστότητας έχει σχεδιαστεί για να χρησιμοποιείται σε περίπτωση ακραίων καταστάσεων, ακόμη και αν αυτό οδηγεί σε τιμές του δείκτη κάλυψης ρευστότητας κάτω του 100 %, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι αποτελεί μέρος της αναμενόμενης διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας υπό ακραίες συνθήκες και ότι πραγματοποιούνται επακόλουθες κοινοποιήσεις προς τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εάν επιτευχθούν οι καθορισμένες χαμηλότερες τιμές του δείκτη κάλυψης ρευστότητας. Το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας πρέπει να αντικατοπτρίζει και να περιγράφει σαφώς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αντιμετωπίζεται ο κίνδυνος ρευστότητας υπό ακραίες συνθήκες, ώστε να πλησιάζει όσο το δυνατόν περισσότερο τα στοχευμένα επίπεδα του δείκτη κάλυψης ρευστότητας
- ε. εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη ρευστότητας διατυπώνει με σαφήνεια όλες τις σημαντικές (πιθανές) πηγές χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των εκτιμώμενων ποσών που διατίθενται από τις διαφορετικές πηγές ρευστότητας και τον εκτιμώμενο χρόνο που απαιτείται για την άντληση κεφαλαίων από αυτές
- στ. εάν τα μέτρα είναι σύμφωνα με τη συνολική στρατηγική κινδύνου του ιδρύματος και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου ρευστότητας, και
- ζ. την καταλληλότητα των παραδοχών όσον αφορά τον ρόλο της χρηματοδότησης από κεντρικές τράπεζες στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη της ρευστότητας του ιδρύματος. Παραδείγματα παραγόντων που δύνανται να εξετάσουν οι αρμόδιες αρχές περιλαμβάνουν τις απόψεις του ιδρύματος για:
- την τρέχουσα και μελλοντική διαθεσιμότητα πιθανών εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης που συνδέονται με προγράμματα δανεισμού από κεντρικές τράπεζες
 - τα είδη των πιστοδοτήσεων, τα αποδεκτά ενέχυρα και τις λειτουργικές διαδικασίες για την πρόσβαση σε κεφάλαια κεντρικών τραπεζών, και

- τις συνθήκες κάτω από τις οποίες θα χρειαζόταν χρηματοδότηση από κεντρικές τράπεζες, το απαιτούμενο ποσό και την περίοδο για την οποία ενδεχομένως θα απαιτούνταν η εν λόγω χρήση της χρηματοδότησης από κεντρικές τράπεζες.

497. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν τα μέτρα που περιγράφονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας είναι εύλογα σε σχέση με τα σενάρια ακραίων καταστάσεων στα οποία προορίζονται να ληφθούν. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. το επίπεδο συνέπειας και αλληλεπίδρασης μεταξύ των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος σε σχέση με τη ρευστότητα, του σχεδίου έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας και των δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης του κινδύνου ρευστότητας του ιδρύματος
- β. εάν τα μέτρα που καθορίζονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας φαίνονται ικανά να επιτρέψουν στο ίδρυμα να αντιδράσει επαρκώς σε ένα φάσμα πιθανών σεναρίων σοβαρών ακραίων καταστάσεων ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων των ακραίων καταστάσεων που αφορούν ειδικά το ίδρυμα και των ακραίων καταστάσεων σε όλο το εύρος της αγοράς, καθώς και την πιθανή αλληλεπίδραση μεταξύ τους, και
- γ. εάν τα μέτρα που καθορίζονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας προσδιορίζονται ποσοτικά με προσοχή όσον αφορά την ικανότητα δημιουργίας ρευστότητας σε περιπτώσεις πίεσης και τον χρόνο που απαιτείται για την εκτέλεσή τους, λαμβάνοντας υπόψη τις λειτουργικές απαιτήσεις όπως η ενεχυρίαση εξασφαλίσεων σε κεντρική τράπεζα.

498. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα του πλαισίου διακυβέρνησης του ιδρύματος σε σχέση με το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητάς του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. η καταλληλότητα των διαδικασιών παραπομπής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας και προτεραιοποίησης αυτών, αναλύοντας πότε και πώς μπορεί και πρέπει να ενεργοποιηθεί κάθε μέτρο
- β. εάν το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς πολιτικές και διαδικασίες όσον αφορά την επικοινωνία εντός του ιδρύματος και με εξωτερικά μέρη, και
- γ. τον βαθμό συνέπειας μεταξύ του σχεδίου έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας και των σχεδίων συνέχισης της λειτουργίας του ιδρύματος.

Σχέδια χρηματοδότησης

499. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το σχέδιο χρηματοδότησης είναι εφικτό και κατάλληλο σε σχέση με τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, τις τρέχουσες και τις προβλεπόμενες δραστηριότητές του και το προφίλ ρευστότητας και χρηματοδότησής του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης είναι εύρωστο υπό το πρίσμα της ικανότητάς του να στηρίζει τις προβλεπόμενες επιχειρηματικές δραστηριότητες στο πλαίσιο δυσμενών σεναρίων
- β. η αναμενόμενη μεταβολή του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος η οποία προκύπτει από την εκτέλεση του σχεδίου χρηματοδότησης και εάν αυτό είναι κατάλληλο δεδομένων των δραστηριοτήτων και του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος
- γ. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης στηρίζει τυχόν απαιτούμενες ή επιθυμητές βελτιώσεις στο προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος
- δ. την άποψη των ιδρυμάτων σχετικά με τις δραστηριότητες στην αγορά (ή τις μεταβολές αυτών) που σχεδιάζονται στη γεωγραφική τους περιοχή σε συγκεντρωτικό επίπεδο, και τη σημασία τους για την επιτευξιμότητα των επιμέρους σχεδίων χρηματοδότησης
- ε. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης:
 - ενσωματώνεται στο συνολικό σχέδιο στρατηγικής του ιδρύματος
 - συμβαδίζει με το επιχειρηματικό μοντέλο του, και
 - συμβαδίζει με τη διάθεσή του ανάληψης κινδύνου ρευστότητας.

500. Επίσης, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να εξετάζουν:

- α. εάν το ίδρυμα αναλύει επαρκώς και γνωρίζει την καταλληλότητα και επάρκεια του σχεδίου χρηματοδότησης δεδομένης της τρέχουσας ρευστότητας και των χρηματοδοτικών θέσεων του ιδρύματος, καθώς και την προβλεπόμενη εξέλιξή τους. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος δύνανται να τεκμηριώνουν τη επιτευξιμότητα του σχεδίου χρηματοδότησης και τα σημεία στα οποία έγκεινται οι αδυναμίες του
- β. την πολιτική του ιδρύματος για τον καθορισμό των σημαντικών μορφών χρηματοδότησης καθώς και των αγορών που έχουν σημασία για το ίδρυμα (και εάν είναι επαρκής)

- γ. τον χρονικό ορίζοντα που προβλέπει το ίδρυμα για τη μετάβαση σε ένα διαφορετικό προφίλ χρηματοδότησης, εφόσον απαιτείται ή επιθυμείται, έχοντας υπόψη ότι ενδέχεται να εμπλέκονται κίνδυνοι εάν η μετάβαση προς το τελικό στάδιο είναι είτε υπερβολικά ταχεία είτε υπερβολικά αργή, και
 - δ. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης περιλαμβάνει διαφορετικές στρατηγικές και σαφείς διαδικασίες διαχείρισης για την έγκαιρη εφαρμογή των μεταβολών στρατηγικής.
501. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το σχέδιο χρηματοδότησης ως προς τη δέουσα εφαρμογή του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, τουλάχιστον:
- α. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης τεκμηριώνεται δεόντως και κοινοποιείται σε όλο το σχετικό προσωπικό, και
 - β. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης ενσωματώνεται στις καθημερινές λειτουργίες του ιδρύματος, και ιδίως στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για τη χρηματοδότηση.
502. Επίσης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη εάν το ίδρυμα είναι σε θέση να συμφωνήσει τα στοιχεία από το σχέδιο χρηματοδότησης με τα στοιχεία που παρέχονται στις αρμόδιες αρχές στο υπόδειγμα του σχεδίου χρηματοδότησης.
503. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την ποιότητα των διαδικασιών του ιδρύματος για την παρακολούθηση της εκτέλεσης του σχεδίου χρηματοδότησης και την ικανότητά του να ανταποκρίνεται εγκαίρως σε αποκλίσεις. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:
- α. η ποιότητα της ενημέρωσης προς τα (ανώτερα) διοικητικά στελέχη σε σχέση με την τρέχουσα κατάσταση της εκτέλεσης του σχεδίου χρηματοδότησης
 - β. εάν το σχέδιο χρηματοδότησης προβλέπει να εφαρμόζονται εναλλακτικά εφεδρικά μέτρα όταν επέρχονται μεταβολές των συνθηκών της αγοράς, και
 - γ. η πολιτική και η πρακτική του ιδρύματος όσον αφορά την τακτική αναθεώρηση και την επικαιροποίηση του σχεδίου χρηματοδότησης όταν η πραγματική χρηματοδότηση που αντλήθηκε διαφέρει αισθητά από το σχέδιο χρηματοδότησης.

8.5 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

504. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον κίνδυνο χρηματοδότησης και τον κίνδυνο ρευστότητας του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη ευρημάτων, συνοδευόμενη από βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στους πίνακες 9 και 10.

Πίνακας 9. Εποπτικές παράμετροι για την βαθμολόγηση του κινδύνου ρευστότητας

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος/υπάρχει πολύ χαμηλός κίνδυνος που απορρέει από αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.) • Το μέγεθος και η σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας επαρκούν και είναι κατάλληλα. • Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο ρευστότητας και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου. • Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τον κίνδυνο ρευστότητας είναι εύρωστο και προβλέπει σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.) συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι χαμηλός έως μέτριος. • Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) είναι χαμηλό έως μέτριο. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου ρευστότητας είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας είναι εύρωστα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.) συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι μέτριος έως υψηλός. 	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει πλήρης συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο ρευστότητας και της συνολικής του

Βαθμολογία για κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
	υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) είναι μέτριο έως υψηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο ρευστότητας δεν διαχωρίζει επαρκώς τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς του κινδύνου ρευστότητας δεν εφαρμόζονται με επαρκή ακρίβεια και συχνότητα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο ρευστότητας δεν συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.) συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι υψηλός. • Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) είναι υψηλό. 	

Πίνακας 10. Εποπτικές παράμετροι για την βαθμολόγηση του κινδύνου χρηματοδότησης

Βαθμολογία για κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος/υπάρχει πολύ χαμηλός κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος ή τη βιωσιμότητά του. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης δεν είναι σημαντικός. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο χρηματοδότησης και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου. • Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τον κίνδυνο χρηματοδότησης είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή

		<p>χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης κ.λπ.) δεν είναι ουσιώδεις/είναι πολύ χαμηλής σημασίας.</p>	<p>διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.</p>
2	<p>Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος και τη βιωσιμότητά του είναι χαμηλός έως μέτριος. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης είναι χαμηλός έως μέτριος. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης κ.λπ.) είναι χαμηλής έως μέτριας σημασίας. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου χρηματοδότησης είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο χρηματοδότησης είναι άρτια και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
3	<p>Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος και τη βιωσιμότητά του είναι μέτριος έως υψηλός. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης είναι μέτριος έως υψηλός. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης κ.λπ.) είναι μέτριας έως υψηλής σημασίας. 	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει πλήρης συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο χρηματοδότησης και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης ανάληψης κινδύνου. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο χρηματοδότησης δεν διαχωρίζει επαρκώς τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς του κινδύνου χρηματοδότησης δεν εφαρμόζονται με επαρκή ακρίβεια και συχνότητα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο χρηματοδότησης
4	<p>Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος και της βιωσιμότητάς του είναι υψηλός. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης είναι υψηλός. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς του κινδύνου χρηματοδότησης δεν εφαρμόζονται με επαρκή ακρίβεια και συχνότητα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο χρηματοδότησης

	διαχείρισης και των ελέγχων.	χρηματοδότησης κ.λπ.) είναι υψηλής σημασίας.	δεν συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
--	------------------------------	--	--

Τίτλος 9. Αξιολόγηση ρευστότητας της ΔΕΕΑ

9.1 Γενικές παράμετροι

505. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει, μέσω της αξιολόγησης ρευστότητας της ΔΕΕΑ, να προσδιορίζουν κατά πόσο η ρευστότητα και η σταθερή χρηματοδότηση που διατηρεί ένα ίδρυμα παρέχει επαρκή κάλυψη έναντι των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης που αξιολογούνται σύμφωνα με τον Τίτλο 8. Επίσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, μέσω της αξιολόγησης ρευστότητας της ΔΕΕΑ, να προσδιορίζουν κατά πόσο είναι αναγκαίο να καθορίζουν συγκεκριμένες απαιτήσεις ρευστότητας για την κάλυψη έναντι των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης στους οποίους ένα ίδρυμα εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί.
506. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα αποθέματα ρευστότητας, την ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος, καθώς και την διαδικασία εσωτερικής αξιολόγησης της επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ), τις ρυθμίσεις, τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς μέτρησης και διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης που εφαρμόζει, οι οποίες αποτελούν βασικό καθοριστικό παράγοντα της βιωσιμότητας του ιδρύματος. Η απόφαση αυτή πρέπει να συνοψίζεται και να αντικατοπτρίζεται σε μια βαθμολογία βάσει των κριτηρίων που προσδιορίζονται στο τέλος του παρόντος τίτλου.
507. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας εσωτερικής αξιολόγησης της επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ) πρέπει, κατά περίπτωση και όπου είναι σχετικό, να λαμβάνονται υπόψη στο συμπέρασμα της αρμόδιας αρχής όσον αφορά στην επάρκεια ρευστότητας.
508. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διεξάγουν τη διαδικασία αξιολόγησης ρευστότητας της ΔΕΕΑ με βάση τα παρακάτω βήματα:
- α. συνολική αξιολόγηση της ρευστότητας
 - β. προσδιορισμός της ανάγκης για συγκεκριμένα μέτρα ρευστότητας
 - γ. ποσοτικοποίηση των πιθανών απαιτήσεων ρευστότητας - υπολογισμοί αναφοράς
 - δ. διατύπωση συγκεκριμένων απαιτήσεων ρευστότητας, και
 - ε. υπολογισμός της βαθμολογίας ρευστότητας.

9.2 Συνολική αξιολόγηση της ρευστότητας

509. Προκειμένου να αξιολογήσουν κατά πόσο η ρευστότητα που διατηρεί ένα ίδρυμα παρέχει επαρκή κάλυψη έναντι των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις ακόλουθες πηγές πληροφόρησης:
- α. Την διαδικασία αξιολόγησης της εσωτερικής επάρκειας ρευστότητας του ιδρύματος (ΔΑΕΕΡ)
 - β. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου ρευστότητας
 - γ. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου χρηματοδότησης
 - δ. το αποτέλεσμα του υπολογισμού των εποπτικών σημείων αναφοράς, και
 - ε. άλλα συναφή δεδομένα (από επιτόπιους ελέγχους, ανάλυση ομάδων ομοειδών στοιχείων, προσομοίωση ακραίων καταστάσεων κ.λπ.).
510. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την αξιοπιστία της διαδικασίας αξιολόγησης της εσωτερικής επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ) του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων μέτρησης του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης που χρησιμοποιεί το ίδρυμα.
511. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου της διαδικασίας αξιολόγησης της εσωτερικής επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ) του ιδρύματος –συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των εσωτερικών μεθοδολογιών για τον υπολογισμό των εσωτερικών απαιτήσεων ρευστότητας– οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσο οι υπολογισμοί της εσωτερικής διαδικασίας αξιολόγησης της επάρκειας ρευστότητας είναι:
- α. αξιόπιστοι: κατά πόσο οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες που έχουν χρησιμοποιηθεί καλύπτουν επαρκώς τους κινδύνους για την αντιμετώπιση των οποίων εφαρμόζονται, και
 - β. κατανοητοί: κατά πόσο υπάρχει σαφής ανάλυση και σύνοψη των υποκείμενων συστατικών στοιχείων των υπολογισμών στη εσωτερική διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας ρευστότητας.
512. Για την αξιολόγηση της επάρκειας ρευστότητας του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, επίσης, να συνδυάζουν τις αξιολογήσεις του κινδύνου ρευστότητας και του κινδύνου χρηματοδότησης. Ειδικότερα, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τα πορίσματα σχετικά με:
- α. τους κινδύνους που δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ρευστότητας που ορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής, όσον αφορά τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας, ή στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά τον συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR), συμπεριλαμβανομένου του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας και του

κινδύνου ρευστότητας πέραν της περιόδου των 30 ημερών, καθώς και του κινδύνου χρηματοδότησης πέραν του 1 έτους

- β. άλλους κινδύνους που δεν καλύπτονται και δεν μετρώνται επαρκώς από το ίδρυμα, ως αποτέλεσμα της υποεκτίμησης των εκροών, της υπερτίμησης των εισροών, της υπερτίμησης της αξίας ρευστότητας του αποθέματος των περιουσιακών στοιχείων ή της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, ή της μη διαθεσιμότητας από λειτουργική άποψη των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων (στοιχεία που δεν διατίθενται προς πώληση ή είναι βεβαρημένα κ.λπ.)
- γ. ειδικές συγκεντρώσεις σε επίπεδο ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας ή/και χρηματοδότησης από αντισυμβαλλόμενο ή/και προϊόντος/τύπου
- δ. χρηματοδοτικά κενά για συγκεκριμένες περιόδους ληκτότητας σε βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα
- ε. επαρκή κάλυψη των χρηματοδοτικών κενών σε διάφορα νομίσματα
- στ. φαινόμενα "κατακρήμνισης" (cliff effects), και
- ζ. άλλα συναφή αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας.

513. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μετατρέψουν την εν λόγω συνολική αξιολόγηση σε μια βαθμολογία ρευστότητας, η οποία πρέπει να αντανακλά την άποψη των αρμόδιων αρχών σχετικά με τις επιπτώσεις που ενδέχεται να προκύψουν στη βιωσιμότητα του ιδρύματος από τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης.

9.3 Προσδιορισμός της ανάγκης για συγκεκριμένα μέτρα ρευστότητας

514. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με την αναγκαιότητα ειδικών εποπτικών απαιτήσεων ρευστότητας για το ίδρυμα με βάση την εποπτική τους κρίση και μετά από διάλογο με το ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

- α. το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος και την εποπτική αξιολόγηση αυτών·
- β. τις πληροφορίες από τη διαδικασία εσωτερικής αξιολόγησης της επάρκειας ρευστότητας του ιδρύματος, και
- γ. την εποπτική αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου ρευστότητας, του εγγενούς κινδύνου χρηματοδότησης και της διαχείρισης και των ελέγχων του

κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα οι κίνδυνοι και οι αδυναμίες που εντοπίστηκαν να επιδεινώνουν οι μεν τις δε.

515. Όταν οι αρμόδιες αρχές καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι απαιτούνται συγκεκριμένες απαιτήσεις ρευστότητας για την αντιμετώπιση των ανησυχιών αναφορικά με τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση, πρέπει να αποφασίσουν σχετικά με την εφαρμογή ποσοτικών απαιτήσεων, οι οποίες καλύπτονται σε αυτόν τον τίτλο, ή/και την εφαρμογή ποιοτικών απαιτήσεων, οι οποίες καλύπτονται από τον τίτλο 10.
516. Κατά τον καθορισμό διαρθρωτικών μακροπρόθεσμων εποπτικών απαιτήσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την ανάγκη πρόσθετων βραχυπρόθεσμων/μεσοπρόθεσμων απαιτήσεων ως ενδιάμεση λύση για τη μείωση των κινδύνων που παραμένουν μολονότι οι διαρθρωτικές απαιτήσεις έχουν τα θεμιτά αποτελέσματα.
517. Όταν οι αρμόδιες αρχές καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι υπάρχει υψηλός κίνδυνος το κόστος χρηματοδότησης του ιδρύματος να αυξηθεί σε μη αποδεκτά επίπεδα, πρέπει να εξετάσουν μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού πρόσθετων κεφαλαιακών απαιτήσεων (που καλύπτονται από τον τίτλο 7) προκειμένου να αντισταθμιστούν οι επιπτώσεις στα κέρδη ή τις ζημιές σε περίπτωση που το ίδρυμα δεν μπορεί να μετακυλίσει το αυξημένο κόστος χρηματοδότησης στους πελάτες του, ή της απαίτησης τροποποιήσεων στη χρηματοδοτική διάρθρωση με στόχο τη μείωση του κινδύνου κόστους χρηματοδότησης.

9.4 Προσδιορισμός ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας

518. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύσσουν και να εφαρμόζουν εποπτικά σημεία αναφοράς για τη ρευστότητα ως ποσοτικά εργαλεία για να στηρίζουν την αξιολόγησή τους όσον αφορά το κατά πόσο η ρευστότητα που διατηρεί το ίδρυμα παρέχει ικανοποιητική κάλυψη έναντι των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης. Πρέπει να χρησιμοποιούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχουν ένα συνετό, συνεπές, διαφανές και συγκρίσιμο σημείο αναφοράς βάσει του οποίου θα υπολογίζουν και θα συγκρίνουν τις ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας για ιδρύματα.
519. Κατά την ανάπτυξη εποπτικών σημείων αναφοράς για τη ρευστότητα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα ακόλουθα κριτήρια:
- α. τα σημεία αναφοράς πρέπει να είναι λογικά, συνεπή και διαφανή
 - β. τα σημεία αναφοράς πρέπει να αναπτύσσονται με βάση την εποπτική αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης και των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας· οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας πρέπει να αποτελούν κεντρικό στοιχείο του σημείου αναφοράς

- γ. τα σημεία αναφοράς πρέπει να παρέχουν συγκρίσιμα αποτελέσματα και υπολογισμούς ώστε να είναι δυνατή η σύγκριση ανάμεσα στις ποσοτικοποιήσεις των απαιτήσεων ρευστότητας για ιδρύματα με παρεμφερή επιχειρηματικά μοντέλα και προφίλ κινδύνου, και
- δ. τα σημεία αναφοράς πρέπει να βοηθούν τις εποπτικές αρχές να προσδιορίζουν το κατάλληλο επίπεδο ρευστότητας για ένα ίδρυμα.

520. Δεδομένης της ποικιλίας των διαφόρων επιχειρηματικών μοντέλων που εφαρμόζουν τα ιδρύματα, το αποτέλεσμα των εποπτικών σημείων αναφοράς ενδέχεται να μην είναι κατάλληλο σε κάθε περίπτωση για κάθε ίδρυμα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αντιμετωπίζουν το εν λόγω ζήτημα χρησιμοποιώντας το πλέον κατάλληλο σημείο αναφοράς όταν διατίθενται εναλλακτικές ή/και κρίνοντας το αποτέλεσμα του σημείου αναφοράς να εξετάζουν ειδικές παραμέτρους ανά επιχειρηματικό μοντέλο.

521. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα όποιων σημείων αναφοράς εφαρμόζονται στα ιδρύματα και να τα αναθεωρούν και να τα επικαιροποιούν σε συνεχή βάση, σύμφωνα με την εμπειρία που έχουν αποκτήσει κατά τη χρήση αυτών.

522. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τα εποπτικά σημεία αναφοράς για τον προσδιορισμό ειδικών απαιτήσεων ρευστότητας, στο πλαίσιο του διαλόγου, πρέπει να επεξηγούν στο ίδρυμα το σκεπτικό και τις γενικές υποκείμενες αρχές στις οποίες βασίζονται τα σημεία αναφοράς.

523. Στις περιπτώσεις όπου οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν αναπτύξει το δικό τους σημείο αναφοράς για την ποσοτικοποίηση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας, μπορούν να εφαρμόσουν ένα σημείο αναφοράς ακολουθώντας τα παρακάτω βήματα ειδικά στην περίπτωση του κινδύνου ρευστότητας:

- α. συγκριτική ανάλυση, υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων, των καθαρών ταμειακών εκροών και των επιλέξιμων ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων για μια σειρά χρονικών οριζόντων: έως έναν μήνα (συμπεριλαμβανομένης της μίας νύχτας), από έναν μήνα έως τρεις μήνες και από τρεις μήνες έως ένα έτος. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εκτιμούν τις καθαρές εκροές (ακαθάριστες εκροές και εισροές) και την ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας μέσω διαφορετικών περιόδων ληκτότητας, εξετάζοντας συνθήκες ακραίων καταστάσεων (για παράδειγμα, τη συνετή αποτίμηση υπό παραδοχές ακραίων καταστάσεων των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων έναντι της τρέχουσας αποτίμησης υπό φυσιολογικές συνθήκες και μετά από κούρεμα), οικοδομώντας έναν πίνακα ληκτότητας υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων για το προσεχές έτος
- β. εκτίμηση της περιόδου επιβίωσης του ιδρύματος, με βάση την αξιολόγηση του πίνακα ληκτότητας υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων

- γ. καθορισμός της ελάχιστης επιθυμητής/εποπτικής περιόδου επιβίωσης, λαμβάνοντας υπόψη το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και τις συνθήκες της αγοράς και τις μακροοικονομικές συνθήκες, και
- δ. εάν η ελάχιστη επιθυμητή/εποπτική περίοδος επιβίωσης υπερβαίνει την τρέχουσα περίοδο επιβίωσης του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκτιμήσουν πρόσθετα ποσά ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων (πρόσθετα αποθέματα ρευστότητας) που πρέπει να διατηρεί το ίδρυμα για να παρατείνει την περίοδο επιβίωσης έως το ελάχιστο απαιτούμενο όριο.

524. Ένα βασικό δεδομένο των σημείων αναφοράς της αρμόδιας αρχής για την ποσοτικοποίηση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας θα είναι τα δεδομένα που συλλέγονται μέσω των πληροφοριών εποπτικής αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 415 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σχετικά με τη ρευστότητα και τη σταθερή χρηματοδότηση σε ατομική και ενοποιημένη βάση και επί πρόσθετων δεικτών παρακολούθησης της ρευστότητας. Η σχεδίαση των σημείων αναφοράς θα επηρεάζεται από το περιεχόμενο αυτής της αναφοράς και η εφαρμογή των κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης θα εξαρτάται από το πότε θα είναι διαθέσιμες οι αναφορές.

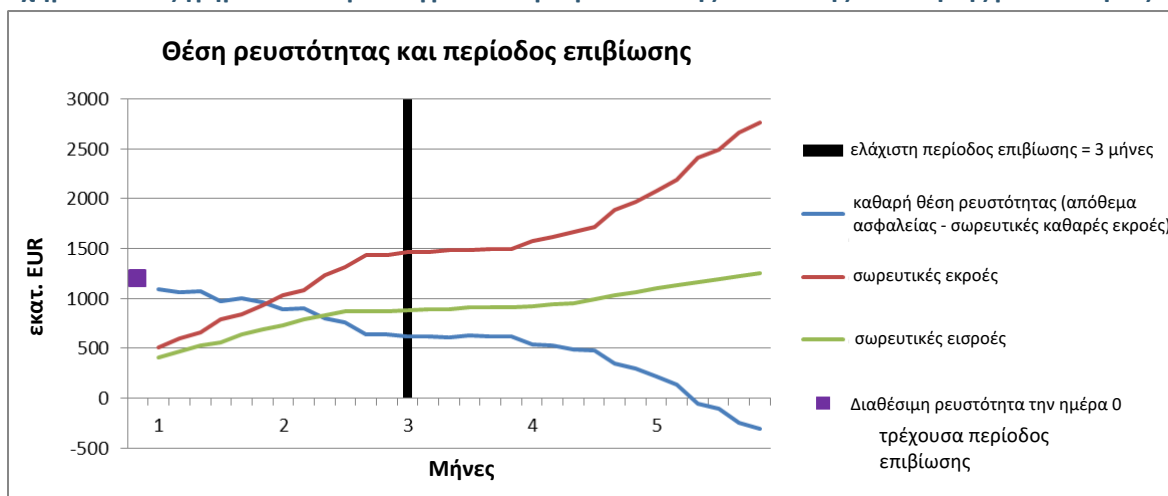
525. Ακολουθούν ορισμένα παραδείγματα πιθανών προσεγγίσεων:

- α. Παράδειγμα 1: ίδρυμα με αρχικό απόθεμα ασφαλείας ρευστότητας ύψους 1.200 εκατ. EUR. Οι σωρευτικές εισροές και σωρευτικές εκροές υπολογιζόμενες υπό ακραίες συνθήκες προβλέπονται εντός χρονικού ορίζοντα 5 μηνών. Στη διάρκεια αυτού του χρονικού ορίζοντα, το ίδρυμα χρησιμοποιεί το απόθεμα ρευστότητας κάθε φορά που οι εισροές είναι χαμηλότερες από τις εκροές. Το αποτέλεσμα είναι ότι, υπό τις συνθήκες ακραίων καταστάσεων που έχουν καθοριστεί, το ίδρυμα θα μπορούσε να επιβιώσει 4,5 μήνες, διάστημα μεγαλύτερο από την ελάχιστη περίοδο επιβίωσης που έχει οριστεί από τις εποπτικές αρχές (στο συγκεκριμένο παράδειγμα, 3 μήνες):

Πίνακας 11. Επεξηγηματικό παράδειγμα του σημείου αναφοράς για ποσοτικοποίηση της ρευστότητας

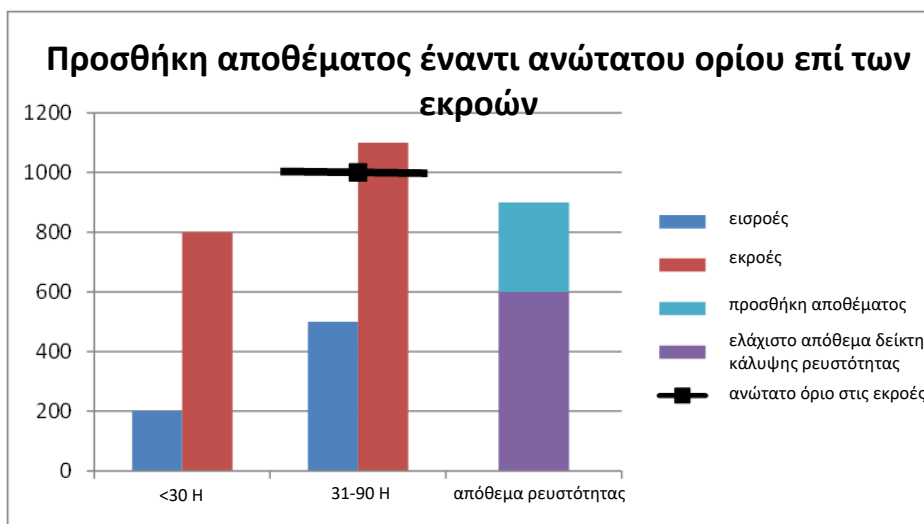
Χρονικός ορίζοντας σε μήνες	σωρευτικές εκροές	σωρευτικές εισροές	σωρευτικές καθαρές εκροές	καθαρή θέση ρευστότητας (απόθεμα ασφαλείας - σωρευτικές καθαρές εκροές)	Διαθέσιμη ρευστότητα την ημέρα 0
					1.200
1	511	405	106	1.094	
	598	465	133	1.067	
	659	531	128	1.072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1.001	
	933	693	240	960	
2	1.037	731	306	894	
	1.084	788	295	905	
	1.230	833	397	803	
	1.311	875	435	765	
	1.433	875	558	642	
	1.440	876	564	636	
3	1.465	882	583	617	
	1.471	889	582	618	
	1.485	891	594	606	
	1.485	911	574	626	
	1.492	916	576	624	
	1.493	916	577	623	
4	1.581	918	663	537	
	1.618	945	673	527	
	1.666	956	710	490	
	1.719	993	726	474	
	1.885	1.030	856	344	
	1.965	1.065	900	300	
5	2.078	1.099	980	220	
	2.192	1.131	1.061	139	Περίοδος επιβίωσης
	2.415	1.163	1.252	-52	
	2.496	1.194	1.302	-102	
	2.669	1.224	1.445	-245	
	2.764	1.253	1.511	-311	

Σχήμα 3. Επεξηγηματικό παράδειγμα καθορισμού ειδικής ποσοτικής απαίτησης ρευστότητας

- β. Παράδειγμα 2: η εποπτική ελάχιστη περίοδος επιβίωσης ορίζεται στους 3 μήνες. Ένα εναλλακτικό μέτρο για τον καθορισμό μιας ελάχιστης περιόδου επιβίωσης, που εκφράζει επίσης την εποπτική ανησυχία ότι η διαφορά ανάμεσα στις εισροές και τις εκροές ανέρχεται σε απαράδεκτα υψηλά επίπεδα, είναι η επιβολή ανώτατου ορίου στις εκροές. Στο ακόλουθο σχήμα, ο μηχανισμός επιβολής ανώτατου ορίου στις εκροές απεικονίζεται με τη μαύρη οριζόντια γραμμή. Ένα ίδρυμα είναι υποχρεωμένο να μειώσει τις εκροές του σε χαμηλότερο επίπεδο από το ανώτατο όριο. Το ανώτατο όριο μπορεί να επιβληθεί για ένα ή περισσότερα χρονικά κλιμάκια και για καθαρές εκροές (μετά τη διόρθωση των εισροών) ή ακαθάριστες εκροές. Η εναλλακτική της επιβολής μιας απαίτησης αποθέματος, αντ' αυτού, παρουσιάζεται στην τρίτη στήλη:

Σχήμα 4. Επεξηγηματικό παράδειγμα καθορισμού ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας

9.5 Διατύπωση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας

526. Για την κατάλληλη διατύπωση των ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις, εκτός εάν κρίνεται καταλληλότερη άλλη προσέγγιση σε συγκεκριμένες περιστάσεις:

- α. Προσέγγιση 1 – να απαιτούν έναν δείκτη κάλυψης ρευστότητας υψηλότερο από το εποπτικό ελάχιστο όριο, τέτοιου ύψους που θα διασφαλίζει ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί θα μειωθούν ικανοποιητικά
- β. Προσέγγιση 2 – να απαιτούν μια ελάχιστη περίοδο επιβίωσης με διάρκεια που διασφαλίζει τον επαρκή περιορισμό των ελλείψεων που έχουν εντοπιστεί· η περίοδος επιβίωσης μπορεί να προσδιοριστεί είτε άμεσα, ως απαίτηση, είτε έμμεσα, με επιβολή ανώτατου ορίου στο ποσό των εκροών επί των αντίστοιχων χρονικών κλιμακίων που εξετάζονται· οι αρμόδιες αρχές μπορούν

να απαιτήσουν διαφορετικούς τύπους ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων (π.χ. στοιχεία ενεργητικού που είναι επιλέξιμα για τις κεντρικές τράπεζες), προκειμένου να καλύψουν κινδύνους που δεν καλύπτονται (επαρκώς) από τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας

- γ. Προσέγγιση 3 – να απαιτούν ελάχιστο συνολικό ποσό ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων ή ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, είτε ως ελάχιστο συνολικό ποσό είτε ως ελάχιστο ποσό επιπλέον του ισχύοντος εποπτικού ελάχιστου ορίου, τέτοιου ύψους που θα διασφαλίζει ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί θα μειωθούν ικανοποιητικά· οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις στη σύνθεση των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των λειτουργικών απαιτήσεων (π.χ. άμεση μετατρεψιμότητα σε μετρητά ή κατάθεση των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων στην κεντρική τράπεζα).

527. Για την κατάλληλη διατύπωση των ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων σταθερής χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις, εκτός εάν κρίνεται καταλληλότερη άλλη προσέγγιση σε συγκεκριμένες περιστάσεις:

- α. Προσέγγιση 4 – να απαιτούν έναν συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) υψηλότερο από το ελάχιστο υποχρεωτικό όριο, σε τέτοιο μέγεθος ώστε οι ελλείψεις που εντοπίζονται να μετριάζονται επαρκώς
- β. Προσέγγιση 5 – να απαιτούν ένα ελάχιστο συνολικό ποσό διαθέσιμης σταθερής χρηματοδότησης, είτε ως ελάχιστο συνολικό ποσό είτε ως ελάχιστο ποσό επιπλέον του ισχύοντος εποπτικού ελάχιστου ορίου, τέτοιου ύψους που θα διασφαλίζει ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί θα μειωθούν ικανοποιητικά.

528. Προκειμένου να διασφαλίσουν ότι υπάρχει συνέπεια, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίσουν ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχονται λογικά αποτελέσματα μεταξύ των ιδρυμάτων που σε γενικές γραμμές συμβαδίζουν μεταξύ τους, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι τύποι των απαιτήσεων που προσδιορίζονται μπορεί να διαφέρουν μεταξύ των ιδρυμάτων λόγω των ειδικών συνθηκών που ισχύουν σε καθένα από αυτά. Επιπλέον της ποσότητας, η διάρθρωση πρέπει να προσδιορίζει την αναμενόμενη σύνθεση και φύση της απαίτησης. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να προσδιορίζει την εποπτική απαίτηση και τυχόν απαιτήσεις της οδηγίας 2013/36/ΕΕ που έχουν εφαρμογή εν προκειμένω. Τα αποθέματα ρευστότητας και ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας που διατηρεί το ίδρυμα προκειμένου να πληροί τις εποπτικές απαιτήσεις πρέπει να είναι διαθέσιμα για χρήση από το ίδρυμα υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων.

529. Μόλις καθορίσουν τις ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας και τις κοινοποιήσουν στο ίδρυμα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα θα τις ενημερώσει

άμεσα εάν δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις ή εκτιμά ότι δεν θα πληροί τις απαιτήσεις σε βραχυπρόθεσμο ορίζοντα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η εν λόγω ειδοποίηση αποστέλλεται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση από το ίδρυμα και ότι συνοδεύεται από ένα σχέδιο που έχει καταρτίσει το ίδρυμα όσον αφορά στην έγκυρη αποκατάσταση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σκοπιμότητα του σχεδίου αποκατάστασης του ιδρύματος και να λαμβάνουν τα κατάλληλα εποπτικά μέτρα εάν το σχέδιο δεν κρίνεται εφικτό. Στις περιπτώσεις όπου το σχέδιο κρίνεται εφικτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει: να προσδιορίζουν τυχόν αναγκαία ενδιάμεσα εποπτικά μέτρα σύμφωνα με τις συνθήκες που επικρατούν στο ίδρυμα· να παρακολουθούν την εφαρμογή του σχεδίου αποκατάστασης· και να παρακολουθούν στενά τη θέση ρευστότητας του ιδρύματος, ζητώντας από το ίδρυμα να αυξήσει τη συχνότητα υποβολής αναφορών, εάν χρειάζεται.

530. Επιπλέον των ανωτέρω, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, επίσης, να επιβάλλουν ποιοτικές απαιτήσεις σε μορφή περιορισμών/ανώτατων ορίων/ορίων στις αναντιστοιχίες, τις συγκεντρώσεις, τη διάθεση ανάληψης κινδύνου, καθώς και ποσοτικών περιορισμών στη χορήγηση εξασφαλισμένων δανείων κ.λπ., σύμφωνα με τα κριτήρια που προσδιορίζονται στον τίτλο 10 των κατευθυντήριων γραμμών.

531. Ακολουθούν ορισμένα παραδείγματα διαφορετικών προσεγγίσεων όσον αφορά στη διάρθρωση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας:

Παράδειγμα διατύπωσης ειδικών απαιτήσεων

Από την 1η Ιανουαρίου 2021 και μέχρι να δοθούν διαφορετικές οδηγίες, ζητείται από την Τράπεζα Χ:

- α. Προσέγγιση 1 – να διασφαλίζει ότι η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητάς της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από π.χ. το 125% των καθαρών εκρών ρευστότητάς της, όπως αυτές μετρώνται βάσει του δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR).
- β. Προσέγγιση 2 – να διασφαλίζει ότι η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητάς της οδηγεί πάντοτε σε περίοδο επιβίωσης ίση ή μεγαλύτερη των τριών μηνών, όπως αυτή μετράται με βάση την εσωτερική προσομοίωση ακραίων καταστάσεων ρευστότητας / τον πίνακα ληκτότητας / τα ειδικά κριτήρια μέτρησης ρευστότητας που έχουν αναπτυχθεί από τις εποπτικές αρχές.
- γ. Προσέγγιση 3:
 - να διασφαλίζει ότι η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητάς της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από Χ δισεκατομμύρια EUR· ή

- να διασφαλίζει ότι η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητάς της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από X δισεκατομμύρια EUR επιπλέον της ελάχιστης απαίτησης βάσει του δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR).
- δ. Προσέγγιση 4 – να διασφαλίζει ότι η διαθέσιμη σταθερή χρηματοδότησή της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από π.χ. το 125% της απαιτούμενης σταθερής χρηματοδότησής της, όπως αυτές μετρώνται βάσει του συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR).
- ε. Προσέγγιση 5:
- να διασφαλίζει ότι η διαθέσιμη σταθερή χρηματοδότησή της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από X δισεκατομμύρια EUR· ή
 - να διασφαλίζει ότι η διαθέσιμη σταθερή χρηματοδότησή της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από X δισεκατομμύρια EUR επιπλέον της ελάχιστης απαίτησης βάσει του συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) .

9.6 Σύνοψη πορισμάτων και βαθμολογία

532. Σύμφωνα με την παραπάνω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με το εάν οι υφιστάμενοι πόροι ρευστότητας παρέχουν άρτια κάλυψη έναντι των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 12.

533. Για την κοινή απόφαση (κατά περίπτωση), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την αξιολόγηση ρευστότητας και τη βαθμολογία προκειμένου να καθορίζουν εάν οι πηγές ρευστότητας είναι επαρκείς.

Πίνακας 12. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας για την επάρκεια ρευστότητας

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος υπερβαίνουν σαφώς τις ειδικές εποπτικές ποσοτικές απαιτήσεις και αναμένεται να παραμείνουν σε αυτά τα επίπεδα και στο μέλλον. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) δεν ενέχουν σημαντικό κίνδυνο/ενέχουν πολύ μικρό κίνδυνο για τις

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, δεν παρεμποδίζεται ή όλες οι οντότητες διαθέτουν επαρκή ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και αποθέματα ρευστότητας που υπερβαίνουν τις εποπτικές απαιτήσεις. • Το ίδρυμα διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας το οποίο έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό εάν χρειαστεί.
2	<p>Η θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος ενέχουν μέτριο-χαμηλό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος υπερβαίνουν τις ειδικές εποπτικές ποσοτικές απαιτήσεις, ωστόσο, υπάρχει ο κίνδυνος να μην παραμείνουν σε αυτά τα επίπεδα. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) ενέχουν χαμηλά επίπεδα κινδύνου για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, παρεμποδίζεται ή θα μπορούσε να παρεμποδιστεί οριακά. • Το ίδρυμα διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας το οποίο, αν και εμπεριέχει κίνδυνο, έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό, εάν χρειαστεί.
3	<p>Η θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος ενέχουν μέτριο-</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος επιδεινώνονται ή/και υπολείπονται των ειδικών εποπτικών ποσοτικών

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
	υψηλό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<p>απαιτήσεων και εγείρονται ανησυχίες σχετικά με την ικανότητα του ιδρύματος να αποκαταστήσει έγκαιρα τη συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) ενέχουν μέτρια επίπεδα κινδύνου για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται. • Το ίδρυμα διαθέτει έκτακτο σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας το οποίο είναι απίθανο να αποδειχθεί αποτελεσματικό.
4	Η θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος ενέχουν υψηλό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος επιδεινώνονται ραγδαία ή/και υπολείπονται των ειδικών εποπτικών ποσοτικών απαιτήσεων και εγείρονται σοβαρές ανησυχίες σχετικά με την ικανότητα του ιδρύματος να αποκαταστήσει έγκαιρα τη συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) ενέχουν υψηλά επίπεδα κινδύνου όσον αφορά τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται σοβαρά. • Το ίδρυμα δεν διαθέτει έκτακτο σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας, ή διαθέτει σχέδιο εμφανώς ανεπαρκές.

Τίτλος 10.Συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ και εφαρμογή εποπτικών μέτρων

10.1 Γενικές παράμετροι

534. Ο εν λόγω τίτλος καλύπτει τον συνδυασμό των ευρημάτων από τις αξιολογήσεις των στοιχείων της ΔΕΕΑ στη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ. Εξετάζει, επίσης, την εφαρμογή από τις αρμόδιες αρχές των εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν μέσω της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν εποπτικά μέτρα, όπως ορίζεται στην οδηγία 2013/36/ΕΕ (άρθρα 102, 104 και 105) και την εθνική νομοθεσία και, κατά περίπτωση, μέτρα έγκαιρης παρέμβασης όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ή οποιονδήποτε συνδυασμό των ανωτέρω.
535. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ασκούν τις εποπτικές τους αρμοδιότητες ανάλογα με τις ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί στη διάρκεια της αξιολόγησης μεμονωμένων στοιχείων της ΔΕΕΑ και να εξετάζουν τη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένης της βαθμολογίας, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:
- α. τη σημαντικότητα των ελλείψεων/αδυναμιών και των δυνητικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας που απορρέουν από τη μη αντιμετώπιση του ζητήματος (δηλ. κατά πόσο είναι απαραίτητο το ζήτημα να αντιμετωπιστεί με ένα συγκεκριμένο μέτρο)
 - β. κατά πόσο τα μέτρα συνάδουν/είναι αναλογικά με τη συνολική αξιολόγηση ενός συγκεκριμένου στοιχείου της ΔΕΕΑ (και της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ)
 - γ. εάν απαιτούνται εποπτικά ή άλλα διοικητικά μέτρα για την αντιμετώπιση ελλείψεων/αδυναμιών προληπτικής εποπτείας που σχετίζονται με κινδύνους ΞΧ/ΧΤ στο πλαίσιο των εποπτικών αρμοδιοτήτων τους, αφού προηγουμένως έχουν έλθει σε επαφή με τις σχετικές εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ σύμφωνα με το τμήμα 8 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ⁴⁷
 - δ. κατά πόσο οι ελλείψεις/αδυναμίες έχουν ήδη αντιμετωπιστεί/καλυφθεί με άλλα μέτρα
 - ε. κατά πόσο θα ήταν δυνατό ο ίδιος στόχος να επιτευχθεί με άλλα μέτρα που θα είχαν μικρότερες επιπτώσεις στο ίδρυμα σε διοικητικό και οικονομικό επίπεδο

⁴⁷ Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών προληπτικής εποπτείας, των εποπτικών αρχών για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες / της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και των μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (EBA/GL/2021/15).

- στ. το βέλτιστο επίπεδο και η διάρκεια εφαρμογής του μέτρου για επίτευξη του εποπτικού στόχου
- ζ. την πιθανότητα οι κίνδυνοι και οι αδυναμίες που έχουν εντοπιστεί να σχετίζονται στενά μεταξύ τους ή να αλληλοενισχύονται, ή και τα δύο, καθιστώντας αναγκαία την ενίσχυση των εποπτικών μέτρων, και
- η. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης από την αρχή εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού προγράμματος εργασίας, με σκοπό τη διασφάλιση της συνοχής των εποπτικών δράσεων.

536. Κατά την εφαρμογή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων ελλείψεων που έχουν εντοπιστεί στην αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λάβουν υπόψη τους τις συνολικές ποσοτικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας που πρέπει να εφαρμοστούν με βάση τα κριτήρια που προσδιορίζονται στους τίτλους 7 και 9.

537. Κατά την εφαρμογή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση ελλείψεων προληπτικής εποπτείας που σχετίζονται με τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνεργάζονται με τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ, ώστε οι υποκείμενες ελλείψεις/αδυναμίες να αντιμετωπίζονται επαρκώς από τα κατάλληλα μέτρα στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων των εποπτικών αρχών ΚΞΧ/ΧΤ και των αρμόδιων αρχών από τις αντίστοιχες απόψεις⁴⁸.

538. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν εποπτικά μέτρα που συνδέονται απευθείας με τα αποτελέσματα τυχόν εποπτικών δραστηριοτήτων (π.χ. των επιτόπιων ελέγχων, των αξιολογήσεων της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των βασικών λειτουργιών κ.λπ.) στις περιπτώσεις όπου τα αποτελέσματα των εν λόγω δραστηριοτήτων επιβάλλουν την άμεση εφαρμογή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση ουσιαστών ελλείψεων.

10.2 Συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ

539. Κατά τον προσδιορισμό της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα πορίσματα των αξιολογήσεων των στοιχείων της ΔΕΕΑ και ειδικότερα:

- α. τους κινδύνους στους οποίους το ίδρυμα είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί
- β. την πιθανότητα η εταιρική διακυβέρνηση, οι ελλείψεις σε επίπεδο ελέγχου ή/και το επιχειρηματικό μοντέλο ή η στρατηγική του ιδρύματος να επιδεινώνουν ή να μειώνουν τους εν λόγω κινδύνους ή να εκθέτουν το ίδρυμα σε νέες κατηγορίες κινδύνων
- γ. κατά πόσο οι πηγές ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας του ιδρύματος παρέχουν επαρκή κάλυψη έναντι των εν λόγω κινδύνων, και

⁴⁸ Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ της EAT (EBA/GL/2021/15).

- δ. τη δυνατότητα θετικής και αρνητικής αλληλεπίδρασης ανάμεσα στα στοιχεία (π.χ. οι αρμόδιες αρχές μπορεί να κρίνουν μια ισχυρή κεφαλαιακή θέση ως δυνητικό παράγοντα μετριασμού συγκεκριμένων ανησυχιών σε επίπεδο ρευστότητας και χρηματοδότησης ή, αντίστροφα, μια αδύναμη κεφαλαιακή θέση μπορεί να θεωρηθεί ότι επιδεινώνει τις ανησυχίες στο συγκεκριμένο επίπεδο).

540. Με βάση τις εν λόγω παραμέτρους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τη βιωσιμότητα του ιδρύματος, η οποία ορίζεται ως η εγγύτητα αυτού σε ένα σημείο μη βιωσιμότητας σύμφωνα με την επάρκεια των πόρων ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας, της διακυβέρνησης, των ελέγχων ή/και του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής για την κάλυψη των κινδύνων στους οποίους το ίδρυμα εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί.

541. Με βάση αυτόν τον προσδιορισμό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να λαμβάνουν όλα τα εποπτικά μέτρα που είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση των ανησυχιών
- β. να καθορίζουν μελλοντικούς εποπτικούς πόρους και σχεδιασμό για το ίδρυμα, μεταξύ άλλων εάν θα πρέπει να προγραμματίζονται συγκεκριμένες εποπτικές δραστηριότητες για το ίδρυμα στο πλαίσιο του Προγράμματος Εποπτικής Εξέτασης
- γ. να προσδιορίζουν την ανάγκη μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, και
- δ. να προσδιορίζουν κατά πόσο το ίδρυμα μπορεί να θεωρηθεί ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει» κατά την έννοια του άρθρου 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

542. Η συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ πρέπει να αποτυπώνεται σε μια βαθμολογία βιωσιμότητας που υπολογίζεται με βάση τις παραμέτρους που ορίζονται στον πίνακα 13 και τεκμηριώνονται σαφώς στην ετήσια σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ. Η εν λόγω ετήσια σύνοψη πρέπει, επίσης, να περιλαμβάνει τη συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ και τις βαθμολογίες των στοιχείων της ΔΕΕΑ, καθώς και τυχόν εποπτικών πορισμάτων που έχουν διατυπωθεί κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 12 μηνών.

Πίνακας 13. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση της συνολικής βαθμολογίας της ΔΕΕΑ

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική του ιδρύματος δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος δεν εγείρουν ανησυχίες.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<ul style="list-style-type: none"> • Οι κίνδυνοι κεφαλαίου και ρευστότητας του ιδρύματος δεν ενέχουν σημαντικό κίνδυνο/ενέχουν πολύ μικρό κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας. • Η σύνθεση και ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων δεν εγείρουν ανησυχίες. • Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος δεν εγείρουν ανησυχίες. • Δεν υπάρχουν ουσιώδεις ανησυχίες σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής του ικανότητας ανάκαμψης.
2	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη σύνθεση και την ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής του ικανότητας ανάκαμψης.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
3	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη σύνθεση και την ποσότητα των ίδιων κεφαλαίων του ιδρύματος. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής του ικανότητας ανάκαμψης.
4	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με τη σύνθεση και την ποσότητα ίδιων κεφαλαίων του ιδρύματος. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος.</p> <ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής του ικανότητας ανάκαμψης.
F	<p>Το ίδρυμα θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει».</p>	<ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει άμεσος κίνδυνος όσον αφορά τη βιωσιμότητα του ιδρύματος. Το ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις του χαρακτηρισμού «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», όπως ορίζεται στο άρθρο 32 παράγραφος 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ⁴⁹.

543. Προκειμένου να προσδιορίζουν κατά πόσο ένα ίδρυμα θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», το οποίο αποτυπώνεται με τη συνολική βαθμολογία «F» της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απευθύνονται στις αρχές εξυγίανσης προκειμένου να ενημερώνονται για τα πορίσματα της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

10.3 Εφαρμογή κεφαλαιακών μέτρων

544. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιβάλλουν απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων και να καθορίζουν προσδοκίες για τα ίδια κεφάλαια καθορίζοντας τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) κατά περίπτωση, σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 7.

545. Επιπλέον των απαιτήσεων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, ανάλογα με τις αδυναμίες και τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν στην αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, να επιβάλλουν πρόσθετα κεφαλαιακά μέτρα, όπως:

⁴⁹ Ειδικότερα, η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι 1) το ίδρυμα παραβιάζει, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις απαιτήσεις για τη διατήρηση της άδειας λειτουργίας με τρόπο που στοιχειοθετεί την κατάργηση της άδειας λειτουργίας από την εποπτική αρχή, εξαιτίας, μεταξύ άλλων, του γεγονότος ότι το ίδρυμα έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων του· 2) τα στοιχεία ενεργητικού του ιδρύματος είναι, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι θα είναι, στο εγγύς μέλλον, λιγότερα από τις υποχρεώσεις του· ή 3) το ίδρυμα δεν είναι, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι δεν θα είναι στο εγγύς μέλλον, σε θέση να εξυπηρετήσει τα χρέη ή άλλες υποχρεώσεις του όταν καταστούν απαιτητές.

Το άρθρο 32 παράγραφος 4 στοιχείο δ) της οδηγίας [2014/59/ΕΕ](#) ορίζει επίσης τα κριτήρια της έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης για τον προσδιορισμό του κατά πόσο το ίδρυμα θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», αλλά τα κριτήρια αυτά δεν λαμβάνονται υπόψη για τον σκοπό της ΔΕΕΑ και τον προσδιορισμό από τις αρμόδιες αρχές.

- α. να απαιτούν από το ίδρυμα να χρησιμοποιεί καθαρά κέρδη για την ενίσχυση των ιδίων κεφαλαίων του σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο η) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ
- β. να περιορίζουν ή να απαγορεύουν τη διανομή κερδών ή τις πληρωμές τόκων από το ίδρυμα προς τους μετόχους, τα μέλη ή τους κατόχους μέσω του πρόσθετου κεφαλαίου κατηγορίας 1, εφόσον μία τέτοια απαγόρευση δεν συνιστά αθέτηση υποχρέωσης του ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο θ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, ή/και
- γ. να απαιτούν από το ίδρυμα να εφαρμόζει ειδική πολιτική προβλέψεων ή μεταχείριση των στοιχείων του ενεργητικού από την άποψη των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

10.4 Εφαρμογή μέτρων ρευστότητας

546. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιβάλλουν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια που προσδιορίζονται στον τίτλο 9.
547. Επιπλέον των ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, ανάλογα με τις αδυναμίες και τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν στην αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, να επιβάλλουν πρόσθετα κεφαλαιακά μέτρα, όπως:
- α. να επιβάλλουν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών στις αναντιστοιχίες ληκτότητας μεταξύ ενεργητικού και παθητικού, σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ια) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, ή/και
 - β. να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις ή άλλα διοικητικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των προληπτικών τελών, σύμφωνα με το άρθρο 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

10.5 Εφαρμογή άλλων εποπτικών μέτρων

548. Προκειμένου να αντιμετωπίσουν συγκεκριμένες ελλείψεις που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν την εφαρμογή μέτρων που δεν σχετίζονται άμεσα με τις ποσοτικές απαιτήσεις κεφαλαίου ή ρευστότητας. Η ενότητα αυτή περιλαμβάνει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο δυνητικών εποπτικών μέτρων που μπορούν να εφαρμοστούν βάσει των άρθρων 104 και 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν άλλα εποπτικά μέτρα, όπως ορίζονται στα εν λόγω άρθρα, αν αυτά είναι καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων όπως περιγράφονται στην παρούσα ενότητα. Η επιλογή των μέτρων θα πρέπει να λαμβάνει

υπόψη τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με τους τίτλους 4, 5, 6 και 8 των παρουσιών κατευθυντήριων γραμμών.

549. Εάν, μετά τη σύνδεση με την αρμόδια αρχή για την ΚΞΧ/ΧΤ, υπάρχει ανάγκη οι αρμόδιες αρχές να αντιμετωπίσουν τις ελλείψεις/αδυναμίες της προληπτικής εποπτείας που σχετίζονται με κινδύνους ΞΧ/ΧΤ ως αποτέλεσμα της αξιολόγησης των στοιχείων ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μόνο όταν αυτό κρίνεται καταλληλότερο από άλλα εποπτικά μέτρα. Εάν επιβληθούν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως προσωρινό μέτρο ενώ αντιμετωπίζονται οι ελλείψεις.

Ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου

550. Τα εποπτικά μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου ενδέχεται να περιλαμβάνουν την απαίτηση από το ίδρυμα να προσαρμόσει τις απαιτήσεις διακυβέρνησης και ελέγχου προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής, ή τον περιορισμό συγκεκριμένων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

551. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε προσαρμογές των ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου κινδύνων ή των ρυθμίσεων διακυβέρνησης, προκειμένου να συμμορφώνονται με το επιθυμητό επιχειρηματικό μοντέλο ή τη στρατηγική απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- α. την προσαρμογή του χρηματοδοτικού σχεδίου που προβλέπεται στη στρατηγική, εάν δεν υποστηρίζεται από εσωτερικό κεφαλαιακό προγραμματισμό ή αξιόπιστες παραδοχές
- β. τροποποιήσεις στις οργανωτικές δομές, ενίσχυση των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου κινδύνων και ρυθμίσεις για υποστήριξη της εφαρμογής του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής, ή/και
- γ. τροποποιήσεις στα συστήματα πληροφορικής και ενίσχυση αυτών για υποστήριξη της εφαρμογής του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής.

552. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε τροποποιήσεις του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής, εφόσον:

- α. δεν υποστηρίζεται από κατάλληλες ρυθμίσεις σε επίπεδο οργάνωσης, διακυβέρνησης ή ελέγχου και διαχείρισης κινδύνου
- β. δεν υποστηρίζεται από κεφαλαιακά και επιχειρησιακά σχέδια, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης κατανομής οικονομικών, ανθρώπινων και τεχνολογικών (πληροφορική) πόρων, ή/και

- γ. υπάρχουν σημαντικές ανησυχίες σχετικά με τη βιωσιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου.

553. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από τα ιδρύματα να μειώσουν τον εγγενή κίνδυνο στα προϊόντα που παράγουν/διανέμουν, μεταξύ άλλων:

- ο απαιτώντας μεταβολές στους εγγενείς κινδύνους σε συγκεκριμένα προϊόντα, ή/και
- ο απαιτώντας βελτιώσεις στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου για την ανάπτυξη και διαχείριση των προϊόντων,

- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να μειώσει τον εγγενή κίνδυνο στα συστήματά του, με διάφορα μέσα, μεταξύ άλλων:

- ο απαιτώντας βελτιώσεις στα συστήματα ή αύξηση του επιπέδου των επενδύσεων ή επιτάχυνση της εφαρμογής νέων συστημάτων, ή/και
- ο απαιτώντας βελτιώσεις στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου για ανάπτυξη και συντήρηση του συστήματος,

- γ. να απαιτήσουν από τα ιδρύματα να μειώσουν τον εγγενή κίνδυνο στις δραστηριότητές τους, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που ανατίθενται σε τρίτους, με διάφορα μέσα, μεταξύ άλλων:

- ο απαιτώντας μεταβολές ή μείωση ορισμένων δραστηριοτήτων με σκοπό τη μείωση του εγγενούς κινδύνου τους, ή/και
- ο απαιτώντας βελτίωση των ρυθμίσεων διακυβέρνησης και ελέγχου και εποπτεία των δραστηριοτήτων που ανατίθενται σε τρίτους.

Εσωτερική διακυβέρνηση και έλεγχοι σε επίπεδο ιδρύματος

554. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος μπορούν να επικεντρωθούν στην απαίτηση από το ίδρυμα να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου ή να μειώσει τον εγγενή κίνδυνο στα προϊόντα, τα συστήματα και τις δραστηριότητες αυτού.

555. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε μεταβολές των συνολικών ρυθμίσεων της διακυβέρνησης και της οργανωτικής δομής του απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- μεταβολές στην οργανωτική ή λειτουργική δομή, συμπεριλαμβανομένων των γραμμών αναφοράς
 - τροποποιήσεις στις πολιτικές διαχείρισης κινδύνου ή στον τρόπο με τον οποίο αυτές αναπτύσσονται και εφαρμόζονται στο σύνολο του οργανισμού, ή/και
 - αυξημένη διαφάνεια στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε τροποποιήσεις των ρυθμίσεων σε επίπεδο οργανωτικής δομής, σύνθεσης ή εργασίας του διοικητικού οργάνου
- γ. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να ενισχύσει τις συνολικές ρυθμίσεις διαχείρισης κινδύνου απαιτώντας, μεταξύ άλλων:
- τροποποιήσεις (για μείωση) της διάθεσης ανάληψης κινδύνου ή των ρυθμίσεων διακυβέρνησης για καθορισμό της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και την ανάπτυξη της συνολικής στρατηγικής κινδύνου
 - βελτιώσεις των διαδικασιών και μοντέλων ΔΑΕΕΚ ή ΔΑΕΕΡ όταν δεν θεωρούνται κατάλληλες για τον σκοπό τον οποίο υπηρετούν
 - ενίσχυση των δυνατοτήτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και του συνολικού προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων· ή/και
 - ενισχύσεις στον σχεδιασμό έκτακτης ανάγκης
- δ. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να ενισχύσει τις ρυθμίσεις και μονάδες εσωτερικού ελέγχου απαιτώντας, μεταξύ άλλων:
- την ανεξαρτησία και την επαρκή στελέχωση της μονάδας εσωτερικού ελέγχου, ή/και
 - βελτιώσεις στη διαδικασία εσωτερικής υποβολής αναφορών προκειμένου να διασφαλιστεί η καταλληλότητα της αναφοράς προς το διοικητικό όργανο
- ε. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να ενισχύσει τα πληροφοριακά συστήματα ή τις ρυθμίσεις επιχειρησιακής συνέχειας, απαιτώντας για παράδειγμα:
- βελτιώσεις στην αξιοπιστία των συστημάτων· ή/και
 - ανάπτυξη και ασκήσεις επί των σχεδίων επιχειρησιακής συνέχειας.
556. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:
- α. να προβεί σε τροποποιήσεις των πολιτικών αποδοχών, ή/και

β. να περιορίσει τις μεταβλητές αποδοχές ως ποσοστό των καθαρών εσόδων.

557. Με βάση τα αποτελέσματα της ποιοτικής αναθεώρησης των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και σε περίπτωση που εντοπιστούν ελλείψεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απαιτούν από το ίδρυμα:

α. να εκπονήσει σχέδιο λήψης διορθωτικών μέτρων με στόχο τη βελτίωση των ασκήσεων και των πρακτικών προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Όταν εντοπίζονται ουσιώδεις ελλείψεις ως προς τον τρόπο με τον οποίο ένα ίδρυμα αντιμετωπίζει τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ή αν τα διαχειριστικά μέτρα δεν θεωρούνται αξιόπιστα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ζητήσουν από το ίδρυμα να λάβει περαιτέρω διορθωτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων τροποποίησης του σχεδίου κεφαλαιακής ενίσχυσης του ιδρύματος,

β. κατά περίπτωση, να εφαρμόζει συγκεκριμένα προκαθορισμένα σενάρια (ή στοιχεία αυτών) ή να χρησιμοποιεί συγκεκριμένες παραδοχές.

Πιστωτικός κίνδυνος και κίνδυνος αντισυμβαλλομένου

558. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου και του κινδύνου αντισυμβαλλομένου και των αντίστοιχων ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου ενδέχεται να επικεντρώνονται στην απαίτηση από το ίδρυμα να μειώσει τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου ή να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.

559. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:

α. να εμπλέξει το διοικητικό όργανο ή τις επιτροπές του πιο ενεργά στις σχετικές πιστωτικές αποφάσεις

β. να βελτιώσει τα συστήματα μέτρησης πιστωτικού κινδύνου

γ. να βελτιώσει τους ελέγχους των πιστωτικών διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης πιστώσεων, της παρακολούθησης και της ανάκτησης

δ. να ενισχύσει τη διαχείριση, αξιολόγηση και παρακολούθηση των εξασφαλίσεων, ή/και

ε. να βελτιώσει την ποιότητα και τη συχνότητα υποβολής εκθέσεων σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο στο διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη.

560. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:

- α. να εφαρμόζει ειδική πολιτική προβλέψεων και –όπου επιτρέπεται από τους λογιστικούς κανόνες και τις κανονιστικές διατάξεις– να απαιτήσουν αύξηση των προβλέψεων
- β. να προσαρμόζει τις εσωτερικές παραμέτρους κινδύνου ή/και τους συντελεστές στάθμισης κινδύνου που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του ύψους της έκθεσης στον κίνδυνο για συγκεκριμένα προϊόντα, κλάδους ή τύπους οφειλετών, ή/και
- γ. να εφαρμόζει υψηλότερα ποσοστά κουρέματος στην αξία της εξασφάλισης.

561. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:

- α. να μειώσει τα μεγάλα ανοίγματα ή άλλες πηγές κινδύνου πιστωτικής συγκέντρωσης
- β. να επιβάλει αυστηρότερα κριτήρια χορήγησης πιστώσεων για όλες ή ορισμένες κατηγορίες προϊόντων ή οφειλετών
- γ. να μειώσει την έκθεσή του σε, ή να εξασφαλίσει προστασία από, συγκεκριμένες διευκολύνσεις (π.χ. ενυπόθηκα δάνεια, χρηματοδότηση εξαγωγών, εμπορικά ακίνητα, τιτλοποιήσεις κ.λπ.), κατηγορίες οφειλετών, κλάδους, χώρες κ.λπ., ή/και
- δ. να εφαρμόζει κατάλληλη στρατηγική για τη μείωση του ποσού ή του μεριδίου των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων.

Κίνδυνος αγοράς

562. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση του κινδύνου αγοράς και των αντίστοιχων ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου ενδέχεται να επικεντρώνονται στην απαίτηση από το ίδρυμα να μειώσει τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου ή να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.

563. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν όσον αφορά στην ικανότητα του ιδρύματος να εντοπίζει, να μετρά, να παρακολουθεί και να ελέγχει τον κίνδυνο αγοράς απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- α. να ενισχύσει την απόδοση των εσωτερικών προσεγγίσεων του ιδρύματος ή των δυνατοτήτων δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου ή προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων
- β. να ενισχύσει την ποιότητα και τη συχνότητα της υποβολής αναφορών κινδύνου αγοράς προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος, ή/και

- γ. να διενεργεί πιο συχνά και εις βάθος εσωτερικούς ελέγχους της δραστηριότητας στην αγορά.

564. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να περιορίζουν τις επενδύσεις σε συγκεκριμένα προϊόντα, όταν οι πολιτικές και οι διαδικασίες του ιδρύματος δεν διασφαλίζουν ότι ο κίνδυνος που απορρέει από τα εν λόγω προϊόντα θα καλυφθεί και θα ελεγχθεί επαρκώς
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να παρουσιάσει ένα σχέδιο για σταδιακή μείωση των ανοιγμάτων σε επισφαλείς ή/και μη ευχερώς ρευστοποιήσιμες θέσεις, ή/και
- γ. να απαιτήσουν την εκποίηση των χρηματοοικονομικών προϊόντων όταν από τις διαδικασίες αποτίμησης του ιδρύματος δεν προκύπτουν συντηρητικές αποτιμήσεις που συμμορφώνονται με τα πρότυπα του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

565. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να μειώσει το επίπεδο εγγενούς κινδύνου αγοράς (μέσω της αντιστάθμισης κινδύνου ή της πώλησης στοιχείων ενεργητικού), όταν έχουν εντοπιστεί σημαντικές ελλείψεις στα συστήματα μέτρησης του ιδρύματος, ή/και
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να αυξήσει το ύψος των παραγώγων που εκκαθαρίζονται μέσω των κεντρικών αντισυμβαλλομένων.

Λειτουργικός κίνδυνος

566. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου και των αντίστοιχων ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου ενδέχεται να επικεντρώνονται στην απαίτηση από το ίδρυμα να μειώσει τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου ή να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.

567. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να εμπλέκει το διοικητικό όργανο ή τις επιτροπές του πιο ενεργά στις σχετικές αποφάσεις διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να εξετάζει τον εγγενή λειτουργικό κίνδυνο κατά την έγκριση νέων προϊόντων και συστημάτων, ή/και

- γ. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να βελτιώσει τα συστήματα εντοπισμού και μέτρησης του λειτουργικού κινδύνου.

568. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να μειώσει το πεδίο ή/και την έκταση των δραστηριοτήτων εξωτερικής ανάθεσης, συμπεριλαμβανομένης της αναδιάρθρωσης ή της εξόδου από ρυθμίσεις εξωτερικής ανάθεσης και της μετάβασης σε άλλον πάροχο υπηρεσιών
- β. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να μειώσει τα ανοίγματα λειτουργικού κινδύνου (π.χ. με ασφαλιστικά προγράμματα, προσθήκη περισσότερων σημείων ελέγχου κ.λπ.)
- γ. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να λάβει ειδικά διορθωτικά μέτρα για την ενίσχυση των συνολικών ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησής του, συμπεριλαμβανομένου του πλαισίου διαχείρισης κινδύνου και των εσωτερικών ελέγχων
- δ. να απαιτήσουν από το ίδρυμα να καθορίζει και να παρακολουθεί συγκεκριμένους βασικούς δείκτες κινδύνου (KRI) ή/και βασικούς δείκτες επιδόσεων (KPI)
- ε. να θέσουν περιορισμούς ή όρια στις επιχειρηματικές δραστηριότητες, το επιχειρηματικό φάσμα ή το δίκτυο των ιδρυμάτων ή να ζητούν την αποεπένδυση δραστηριοτήτων που ενέχουν υπερβολικούς κινδύνους για την ευρωστία ενός ιδρύματος, ή/και
- στ. να απαιτήσουν τη μείωση του εγγενούς κινδύνου στις δραστηριότητες, τα προϊόντα και τα συστήματα των ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ που έχουν επιπτώσεις στην προληπτική εποπτεία.

Κίνδυνος επιτοκίου από μη σχετιζόμενες με το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών δραστηριότητες

569. Ανεξάρτητα από την απαίτηση για διατήρηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν την εφαρμογή εποπτικών μέτρων στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α. όταν εφαρμόζεται οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 στοιχεία α) ή β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, ή
- β. όταν τα αποτελέσματα της ΔΕΕΑ αποκαλύπτουν οποιαδήποτε έλλειψη στην αξιολόγηση του ιδρύματος όσον αφορά στο εγγενές επίπεδο του IRRBB και τις σχετικές ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.

570. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να αναλάβει δράση προκειμένου να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις όσον αφορά στην ικανότητα του ιδρύματος να εντοπίζει, να μετρά, να παρακολουθεί και να ελέγχει τον κίνδυνο επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, για παράδειγμα:

- α. να βελτιώσει την ικανότητα διεξαγωγής ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, ή/και
- β. να ενισχύσει την υποβολή πληροφοριών αναφοράς σχετικά με τη διαχείριση του IRRBB προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

571. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές ενδέχεται να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε τροποποιήσεις στα εσωτερικά όρια προκειμένου να μειωθεί ο εγγενής κίνδυνος στις δραστηριότητες, τα προϊόντα και τα συστήματα.

572. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ι) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν πρόσθετη ή συχνότερη αναφορά για τις θέσεις IRRBB του ιδρύματος.

573. Όπου κρίνεται αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εφαρμόζουν μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 84 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Κίνδυνος ρευστότητας

574. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ια) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και όπως ορίζεται στο άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής για τον προσδιορισμό του δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR), όσον αφορά τη διαφοροποίηση του αποθέματος ασφαλείας ρευστότητας και τη νομισματική συμφωνία μεταξύ των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων και των καθαρών εκρών, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να επιβάλλουν απαιτήσεις επί της συγκέντρωσης των διακρατούμενων ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων, στις οποίες να περιλαμβάνονται:
 - ο απαιτήσεις επί της σύνθεσης του προφίλ ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού του ιδρύματος σε επίπεδο αντισυμβαλλόμενων, νομίματος κ.λπ., ή/και
 - ο ανώτατων ορίων, ορίων ή περιορισμών επί των συγκεντρώσεων χρηματοδότησης
- β. να επιβάλλουν περιορισμούς στις βραχυπρόθεσμες συμβατικές ή συμπεριφορικές αναντιστοιχίες ληκτότητας μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, στις οποίες περιλαμβάνονται:

- η επιβολή περιορισμών στις αναντιστοιχίες ληκτότητας (σε ειδικά χρονικά κλιμάκια) μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού
- η επιβολή περιορισμών στις ελάχιστες περιόδους επιβίωσης, ή/και
- η επιβολή περιορισμών στην εξάρτηση από συγκεκριμένες πηγές βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης, όπως η χρηματοδότηση μέσω χρηματαγοράς.

575. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ι) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιβάλλουν στο ίδρυμα την απαίτηση να υποβάλλει συχνότερες αναφορές για τις θέσεις ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένης:

- α. της συχνότητας υποβολής κανονιστικών γνωστοποιήσεων σχετικά με τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR), και/ή
- β. της συχνότητας και της ανάλυσης άλλων εκθέσεων αναφοράς ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων των «πρόσθετων μέτρων παρακολούθησης».

576. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που εντοπίστηκαν όσον αφορά στην ικανότητα του ιδρύματος να εντοπίζει, να μετρά, να παρακολουθεί και να ελέγχει τον κίνδυνο ρευστότητας απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- α. να ενισχύσει τη δυνατότητα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για βελτίωση της ικανότητας του ιδρύματος να εντοπίζει και να ποσοτικοποιεί τις ουσιώδεις πηγές κινδύνου ρευστότητας για το ίδρυμα
- β. να ενισχύσει την ικανότητά του να ρευστοποιεί τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία του
- γ. να ενισχύσει το σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας και το πλαίσιο δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης ρευστότητας, ή/και
- δ. να ενισχύσει την υποβολή πληροφοριών αναφοράς σχετικά με τη διαχείριση ρευστότητας προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

Κίνδυνος χρηματοδότησης

577. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ια) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 428β παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όσον αφορά τη νομισματική συνέπεια μεταξύ της διαθέσιμης και της απαιτούμενης σταθερής χρηματοδότησης στον συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR), οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν τη λήψη μέτρων για την τροποποίηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων:

- α. της μείωσης της εξάρτησής του από συγκεκριμένες χρηματοδοτικές αγορές (με δυνητικά υψηλή μεταβλητότητα), όπως η χονδρική χρηματοδότηση
- β. της μείωσης της συγκέντρωσης του προφίλ χρηματοδότησης όσον αφορά στους αντισυμβαλλόμενους, τις κορυφώσεις στο προφίλ μακροχρόνιας διάρκειας, των (αναντιστοιχιών των) νομισμάτων κ.λπ., ή/και
- γ. της μείωσης του ύψους των βεβαρημένων στοιχείων ενεργητικού, ενδεχομένως μέσω της διαφοροποίησης ανάμεσα στη συνολική επιβάρυνση και την πλεονάζουσα εξασφάλιση (π.χ. για καλυμμένα ομόλογα, μηχανισμούς κάλυψης διαφορών αποτίμησης κ.λπ.).

578. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο ι) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν την πρόσθετη ή συχνότερη υποβολή αναφορών όσον αφορά τις θέσεις χρηματοδότησης του ιδρύματος απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- α. αύξηση της συχνότητας αναφοράς βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων σχετικά με την παρακολούθηση του προφίλ χρηματοδότησης (όπως η έκθεση του συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) και τα «πρόσθετα μέτρα παρακολούθησης»), ή/και
- β. αύξηση της συχνότητας αναφοράς σχετικά με το σχέδιο χρηματοδότησης του ιδρύματος προς τον εποπτικό φορέα.

579. Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν τη λήψη ενεργειών για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που εντοπίστηκαν όσον αφορά τον έλεγχο του κινδύνου χρηματοδότησης του ιδρύματος, μεταξύ άλλων:
 - ο να ενισχύσει την υποβολή αναφορών σχετικά με τον κίνδυνο χρηματοδότησης προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος
 - ο την επαναδιατύπωση ή ενίσχυση του σχεδίου χρηματοδότησης, ή/και
 - ο την επιβολή περιορισμών στη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος
- β. να ενισχύσουν τις δυνατότητες διεξαγωγής προσομοίωσης ακραίων συνθηκών του ιδρύματος απαιτώντας από το ίδρυμα, μεταξύ άλλων, η προσομοίωση να καλύπτει μεγαλύτερη περίοδο ακραίων συνθηκών.

10.6 Εποπτική αντίδραση σε μια κατάσταση όπου δεν πληρούνται οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) ή οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR)

580. Οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) αποτελούν μια νομικά δεσμευτική απαίτηση που πρέπει να πληρούν τα ιδρύματα ανά πάσα στιγμή, μεταξύ άλλων και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. Εάν οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) που ορίζονται σύμφωνα με αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές δεν πληρούνται πλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν πρόσθετες εξουσίες παρέμβασης σύμφωνα με τις οδηγίες 2013/36/ΕΕ και 2014/59/ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της ανάκλησης άδειας λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 18 στοιχείο δ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, εφαρμογής μέτρων έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και ανάληψης δράσεων εξυγίανσης σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία. Κατά την άσκηση των εν λόγω εξουσιών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν αν τα μέτρα είναι ανάλογα με τις περιστάσεις και την εκτίμησή τους σχετικά με το πώς ενδέχεται να εξελιχθεί η κατάσταση.
581. Θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη τυχόν παραβίαση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) κατά τον προσδιορισμό του εάν ένα ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει, σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 4 στοιχείο α) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την ερμηνεία των διαφόρων περιστάσεων όπου ένα ίδρυμα θεωρείται ότι τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει, καθώς πρόκειται για μία από τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανακαλέσουν την άδεια λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 18 στοιχείο δ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
582. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να παρακολουθούν εάν τα ιδρύματα πληρούν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR). Όπου είναι αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν μέτρα για να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 141 έως 142 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

10.7 Εποπτική δράση σε μια κατάσταση όπου δεν πληρούνται οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G)

583. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να παρακολουθούν εάν το ποσό των ιδίων κεφαλαίων που αναμένονται σύμφωνα με τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) καθορίζεται και διατηρείται από το ίδρυμα με την πάροδο του χρόνου.
584. Όταν τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος μειώνονται ή ενδέχεται να μειωθούν κάτω από το επίπεδο που καθορίζουν οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G), η αρμόδια αρχή πρέπει να αναμένει ότι το ίδρυμα θα προβεί σε σχετική κοινοποίηση και θα καταρτίσει ένα αναθεωρημένο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης. Στην κοινοποίησή του, το ίδρυμα πρέπει να εξηγήσει ποιες δυσμενείς συνέπειες είναι πιθανό να το αναγκάσουν να προβεί σε αυτές τις ενέργειες και ποια είναι τα μέτρα που προβλέπονται για την τελική αποκατάσταση της

συμμόρφωσης με τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G), στο πλαίσιο ενός ενισχυμένου εποπτικού διαλόγου.

585. Υπάρχουν γενικά τρεις καταστάσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη από μια αρμόδια αρχή, σύμφωνα τις οποίες ένα ίδρυμα ενδέχεται να μην ανταποκριθεί στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G).

- α. Όταν το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων μειώνεται κάτω από το επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) (παραμένοντας ωστόσο πάνω από τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση (OCR)) υπό ειδικές συνθήκες ανά ίδρυμα ή εξωγενείς συνθήκες υπό τις οποίες οι κίνδυνοι που οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) είχαν ως στόχο να καλύψουν, υλοποιήθηκαν, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στο ίδρυμα να λειτουργεί προσωρινά κάτω από το επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), εφόσον το αναθεωρημένο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης είναι αξιόπιστο σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην ενότητα 7.7.2. Η αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να εξετάσει το ενδεχόμενο προσαρμογής του επιπέδου των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), κατά περίπτωση.
- β. Όταν το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων μειώνεται κάτω από το επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) (παραμένοντας ωστόσο πάνω από τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση (OCR)) υπό συγκεκριμένες συνθήκες σε επίπεδο ιδρύματος ή εξωγενείς συνθήκες λόγω της υλοποίησης κινδύνων που οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) δεν είχαν ως στόχο να καλύψουν, οι αρμόδιες αρχές αναμένουν από το ίδρυμα να αυξήσει το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων στο επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) εντός κατάλληλου χρονοδιαγράμματος.
- γ. Όταν το ίδρυμα παραβλέπει τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G), δεν τις ενσωματώνει στο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων ή δεν δημιουργεί ίδια κεφάλαια προκειμένου να ανταποκριθεί στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) εντός των προθεσμιών που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 438, αυτό μπορεί να οδηγήσει τις αρμόδιες αρχές να εφαρμόσουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα, όπως ορίζεται στις ενότητες 10.3 και 10.5.

Όταν η άδεια λειτουργίας κάτω από το επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) που αναφέρεται στο στοιχείο α) δεν έχει χορηγηθεί και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος είναι επανειλημμένα κάτω από το επίπεδο των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), η αρμόδια αρχή πρέπει να επιβάλλει πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με τον τίτλο 7.

586. Παρά τις ειδικές εποπτικές δράσεις σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εξετάσουν την εφαρμογή μέτρων κεφαλαιακής ενίσχυσης και πρόσθετων εποπτικών μέτρων που ορίζονται στις ενότητες 10.3 και 10.5, όταν αυτά

θεωρούνται καταλληλότερα για να εξεταστούν οι λόγοι για τους οποίους τα ίδια κεφάλαια μειώνονται κάτω από το επίπεδο που καθορίζεται από τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G).

10.8 Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης

587. Πέραν των εποπτικών μέτρων που αναφέρονται σε αυτόν τον τίτλο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, τα οποία λειτουργούν ως συμπληρωματικά επιπλέον του συνόλου των εποπτικών μέτρων που ορίζονται στα άρθρα 104 και 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
588. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης με την επιφύλαξη των υπόλοιπων εποπτικών μέτρων και, κατά τη λήψη των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, πρέπει να επιλέξουν το(τα) πιο κατάλληλο(α) μέτρο(α) προκειμένου να διασφαλίσουν ότι το αποτέλεσμα θα είναι ανάλογο των συγκεκριμένων συνθηκών.

10.9 Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας

589. Στις περιπτώσεις όπου ένα ίδρυμα υπόκειται σε μακροπροληπτικά μέτρα και η αξιολόγηση ΔΕΕΑ προσδιορίζει ότι τα εν λόγω μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας δεν αντιμετωπίζουν επαρκώς το ειδικό ανά ίδρυμα προφίλ κινδύνου ή τις ελλείψεις που παρατηρούνται στο ίδρυμα (δηλ. το ίδρυμα εκτίθεται σε ή εμπεριέχει υψηλότερο επίπεδο κινδύνου από το επίπεδο στο οποίο στοχεύουν τα μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας, ή οι ελλείψεις που εντοπίστηκαν είναι πιο ουσιώδεις από αυτές στις οποίες στοχεύει το μέτρο), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη συμπλήρωση των μέτρων μακροπροληπτικής εποπτείας με πρόσθετα ειδικά μέτρα ανά ίδρυμα.

10.10 Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα ΚΕΧ/ΧΤ

590. Όταν οι αρμόδιες αρχές, κατά την άσκηση των εποπτικών δραστηριοτήτων τους, έχουν εύλογες ενδείξεις για ελλείψεις στο πλαίσιο των συστημάτων και των ελέγχων του ιδρύματος ή στο πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης που σχετίζονται με την ΚΕΧ/ΧΤ ή εύλογους λόγους να υποπτεύονται ότι το ίδρυμα έχει αυξημένο άνοιγμα σε κινδύνους ΚΕΧ/ΧΤ, πρέπει:
- α. να ενημερώνουν την εποπτική αρχή ΚΕΧ/ΧΤ για τις εν λόγω ελλείψεις και κινδύνους αμέσως μόλις εντοπιστούν και να συνεργάζονται μαζί τους σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΕΧ/ΧΤ⁵⁰

⁵⁰ Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΕΧ/ΧΤ της EAT (EBA/GL/2021/15).

- β. να αξιολογούν την επίπτωση που ενδέχεται να έχουν οι εν λόγω ελλείψεις και κίνδυνοι στην εποπτική κατάσταση του ιδρύματος
- γ. να συνεργάζονται με τις εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ και, σύμφωνα με τις εντολές και τις αρμοδιότητες των αντίστοιχων αρχών, να εξετάζουν τα καταλληλότερα προληπτικά εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των εν λόγω ελλείψεων και κινδύνων, επιπλέον των μέτρων που λαμβάνουν οι εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ.

591. Όταν οι αρμόδιες αρχές ενημερώνονται ή λαμβάνουν γνώση εποπτικών μέτρων ή κυρώσεων που σχεδιάζονται ή επιβάλλονται από τις εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ, πρέπει να εξετάζουν εάν και με ποιον τρόπο πρέπει να μετριαστούν οι πιθανές επιπτώσεις προληπτικής εποπτείας των αδυναμιών και των αστοχιών που εντοπίζονται από τις εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ.

Τίτλος 11. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διασυννοριακούς ομίλους

592. Ο εν λόγω τίτλος εξετάζει την εφαρμογή των από κοινού διαδικασιών και μεθοδολογίας της ΔΕΕΑ όπως ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σε σχέση με τους διασυννοριακούς ομίλους και τις οντότητές τους. Επίσης, παρέχει σημεία σύνδεσης με τη διαδικασία κοινής αξιολόγησης και λήψης αποφάσεων που πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής όσον αφορά τις συνθήκες εφαρμογής της διαδικασίας κοινής απόφασης για τις ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα.
593. Στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τους πιθανούς κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή ΚΕΧ/ΧΤ του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η μητρική επιχείρηση, καθώς και τις εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ που είναι αρμόδιες για την εποπτεία ΚΕΧ/ΧΤ των εγκαταστάσεων του ομίλου σε διαφορετικές δικαιοδοσίες, ιδίως τις αξιολογήσεις των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ, των ουσιαδών αδυναμιών και των παραβιάσεων της νομοθεσίας ΚΕΧ/ΧΤ, που συνδέονται με τη δομή του διασυννοριακού τραπεζικού ομίλου.
594. Κατά την αξιολόγηση των προληπτικών επιπτώσεων των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ για έναν διασυννοριακό όμιλο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις πληροφορίες που λαμβάνονται μέσω διμερών επαφών με τις σχετικές αρμόδιες αρχές για την ΚΕΧ/ΧΤ σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία στον τομέα της ΚΕΧ/ΧΤ και μέσω της συμμετοχής τους σε κολλέγια ΚΕΧ/ΧΤ⁵¹ και σε σώματα προληπτικής εποπτείας.

11.1 Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διασυννοριακούς ομίλους

595. Κατά την εφαρμογή της ΔΕΕΑ και των παρόντων κατευθυντήριων γραμμών σε διασυννοριακούς ομίλους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη βιωσιμότητα για τον όμιλο συνολικά, καθώς και για κάθε οντότητα αυτού χωριστά. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τον διαχωρισμό της διαδικασίας σε δύο στάδια: 1) οι αρμόδιες αρχές πραγματοποιούν μια αρχική αξιολόγηση των οντοτήτων που τελούν υπό την άμεση εποπτεία τους και 2) οι αρμόδιες αρχές συζητούν και οριστικοποιούν από κοινού την αξιολόγηση στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 113 και 116 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
596. Σύμφωνα με το πεδίο εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών όπως παρατίθεται στον τίτλο 1:

⁵¹ «Κολλέγια ΚΕΧ/ΧΤ» όπως ορίζονται στις κοινές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 μεταξύ των αρμόδιων αρχών που εποπτεύουν πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς («Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα κολλέγια ΚΕΧ/ΧΤ»).

- α. οι αρχές ενοποιημένης εποπτείας πρέπει να πραγματοποιούν την αρχική αξιολόγηση της μητρικής επιχείρησης και του ομίλου των ιδρυμάτων σε ενοποιημένο επίπεδο, και
- β. οι αρμόδιες αρχές πρέπει να πραγματοποιούν την αρχική αξιολόγηση στις οντότητες που τελούν υπό την εποπτεία τους (σε ατομική ή υποενοποιημένη βάση, κατά περίπτωση).

597. Στις περιπτώσεις όπου οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται στις θυγατρικές ενός διασυνοριακού ομίλου, όπως ορίζεται στην παραπάνω παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές για τις θυγατρικές πρέπει, κατά την πραγματοποίηση της αρχικής τους αξιολόγησης, να εξετάζουν πρωτίστως τα ιδρύματα σε ατομική βάση, δηλ. να αξιολογούν το επιχειρηματικό μοντέλο, τη στρατηγική, την εσωτερική διακυβέρνηση και τους μηχανισμούς ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος, τους κινδύνους κεφαλαίου και ρευστότητας και την επάρκεια σε επίπεδο κεφαλαίου και ρευστότητας της οντότητας, όπως θα εξέταζαν ένα ίδρυμα σε ατομική βάση. Τα πορίσματα από τις εν λόγω αρχικές αξιολογήσεις, κατά περίπτωση, πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν τον προσδιορισμό των βασικών αδυναμιών σε διασυνοριακό ή ομαδικό πλαίσιο, τα οποία μπορεί να σχετίζονται με την εξάρτηση ενός ιδρύματος από τη μητρική/τον όμιλό του για χρηματοδότηση, κεφάλαιο, τεχνολογική υποστήριξη κ.λπ. Στις αρχικές αξιολογήσεις τους που διενεργούνται σε ατομική βάση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αντικατοπτρίζουν τα ισχυρά σημεία και τους ελαφρυντικούς παράγοντες που σχετίζονται με την οντότητα που αποτελεί μέρος του ομίλου, οι οποίοι μπορεί να σχετίζονται με την τεχνολογική στήριξη του ομίλου, τις ρυθμίσεις χρηματοδοτικής στήριξης κ.λπ.

598. Τα αποτελέσματα μιας τέτοιας αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ, στα οποία περιλαμβάνονται, εφόσον έχουν εντοπιστεί, οι απόψεις σχετικά με τις βασικές εξαρτήσεις από τη μητρική/τον όμιλο, πρέπει να χρησιμοποιούνται ως δεδομένα για τη διαδικασία κοινής αξιολόγησης και λήψης αποφάσεων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και πρέπει, ως εκ τούτου, να εξετάζονται από τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών που συστάθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 116 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

599. Με βάση τις συζητήσεις στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών και των αποτελεσμάτων της διαδικασίας από κοινού αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να οριστικοποιήσουν τις αντίστοιχες αξιολογήσεις της ΔΕΕΑ, προχωρώντας στις απαραίτητες προσαρμογές σύμφωνα με τα αποτελέσματα των συζητήσεων των σωμάτων.

600. Στις περιπτώσεις όπου κατά την αρχική αξιολόγηση μιας αρμόδιας αρχής έχουν αποκαλυφθεί συγκεκριμένες ελλείψεις που σχετίζονται με τις ενδοομιλικές θέσεις (π.χ. υψηλή συγκέντρωση ανοιγμάτων στη μητρική επιχείρηση, εξάρτηση από ενδοομιλική χρηματοδότηση, ανησυχίες σχετικά με τη βιωσιμότητα της στρατηγικής μιας οντότητας κ.λπ.), οι οποίες επηρεάζουν αρνητικά τη συνολική βιωσιμότητα της οντότητας σε ατομική βάση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών, να συζητήσουν κατά πόσο η τελική αξιολόγηση της οντότητας πρέπει να τροποποιηθεί, λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική εικόνα του ομίλου, συμπεριλαμβανομένου του επιχειρηματικού μοντέλου, της στρατηγικής

και της ύπαρξης του ενοποιημένου ομίλου, καθώς και συγκεκριμένων χαρακτηριστικών των ρυθμίσεων ενδοομιλικής οικονομικής στήριξης.

601. Στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συζητούν και να συντονίζουν τα ακόλουθα:

- α. τον προγραμματισμό, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας, και τα χρονοδιαγράμματα για την πραγματοποίηση της αξιολόγησης διαφόρων στοιχείων της ΔΕΕΑ για τον ενοποιημένο όμιλο και τις οντότητές του προκειμένου να διευκολυνθεί η κατάρτιση των αναφορών σχετικά με τον κίνδυνο ομίλου και τον κίνδυνο ρευστότητας που απαιτούνται για τις κοινές αποφάσεις, όπως ορίζεται στο άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ
- β. τα επιμέρους στοιχεία της εφαρμογής των σημείων αναφοράς που χρησιμοποιήθηκαν για την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ
- γ. την προσέγγιση που υιοθετείται για την αξιολόγηση και βαθμολογία των υποκατηγοριών κινδύνου μεμονωμένα, στις περιπτώσεις όπου οι εν λόγω υποκατηγορίες έχουν κριθεί ουσιώδεις
- δ. τα δεδομένα που απαιτούνται από το ίδρυμα σε ενοποιημένο και ατομικό επίπεδο για τη διεξαγωγή της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένων όσων περιλαμβάνονται στις ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ
- ε. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων των βαθμολογιών της ΔΕΕΑ που έχουν αποδοθεί σε διάφορα στοιχεία, καθώς και τη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ και τη συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ σε ενοποιημένο επίπεδο και σε επίπεδο οντότητας. Κατά τη συζήτηση της αξιολόγησης των μεμονωμένων κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικεντρωθούν στους κινδύνους που έχουν κριθεί ως ουσιώδεις για τις αντίστοιχες οντότητες
- στ. διασυννοριακές προληπτικές επιπτώσεις των κινδύνων και ανησυχιών ΞΧ/ΧΤ, και
- ζ. τα προγραμματισμένα μέτρα εποπτείας και έγκαιρης παρέμβασης, κατά περίπτωση.

602. Κατά την κατάρτιση της σύνοψης της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ για τον όμιλο και τις διασυννοριακές οντότητες του, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τη διαρθρώσουν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να διευκολύνεται η συμπλήρωση των υποδειγμάτων για την έκθεση της ΔΕΕΑ, την έκθεση κινδύνου ομίλου, την αξιολόγηση κινδύνου ρευστότητας και των υποδειγμάτων για τις εκθέσεις αξιολόγησης κινδύνου ρευστότητας ομίλου που απαιτούνται για την κοινή απόφαση δυνάμει του άρθρου 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, όπως ορίζεται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής, όσον αφορά τις συνθήκες εφαρμογής της διαδικασίας κοινής απόφασης για τις ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα.

11.2 Αξιολόγηση κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ και ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα

603. Ο προσδιορισμός της κεφαλαιακής επάρκειας και των σχετικών απαιτήσεων και καθοδήγησης σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στον τίτλο 7 για τους διασυνοριακούς ομίλους εντάσσεται στη διαδικασία κοινής απόφασης των αρμόδιων αρχών, σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
604. Η άσκηση των εποπτικών αρμοδιοτήτων και η λήψη εποπτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) σε ενοποιημένο επίπεδο ή σε επίπεδο οντότητας, όπως ορίζεται στον τίτλο 7, πρέπει να υπόκειται στην κοινή απόφαση των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
605. Για μητρικά ή θυγατρικά ιδρύματα που αποτελούν μέρος διασυνοριακού ομίλου, η εφαρμογή απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, πρέπει να διεξάγεται με βάση τη διαδικασία κοινής απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο α) της εν λόγω οδηγίας.
606. Στο πλαίσιο των συζητήσεων για την επάρκεια του επιπέδου ιδίων κεφαλαίων και τον προσδιορισμό των απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:
- α. την αξιολόγηση της σημαντικότητας των κινδύνων και των ελλείψεων που εντοπίστηκαν τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο μεμονωμένης οντότητας (δηλ. ποιοι κίνδυνοι είναι ουσιώδεις για τον όμιλο ως σύνολο και ποιοι είναι ουσιώδεις μόνο για μία οντότητα) και το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την κάλυψη των εν λόγω κινδύνων
 - β. τις περιπτώσεις όπου οι ελλείψεις που εντοπίστηκαν είναι κοινές σε όλες τις οντότητες (π.χ. οι ίδιες ελλείψεις διακυβέρνησης παρατηρούνται σε όλες τις οντότητες ή ελλείψεις στα μοντέλα που χρησιμοποιούνται σε διάφορες οντότητες), συντονίζοντας την αξιολόγηση και την εποπτική δράση και, συγκεκριμένα, αποφασίζοντας κατά πόσο πρέπει να επιβληθούν μέτρα σε ενοποιημένο επίπεδο ή σε επίπεδο οντότητας αναλογικά για τις οντότητες όπου παρατηρούνται κοινές ελλείψεις
 - γ. τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων της ΔΑΕΕΚ και των απόψεων σχετικά με την αξιοπιστία των υπολογισμών της ΔΑΕΕΡ και τη χρήση τους ως δεδομένα για τον προσδιορισμό πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων
 - δ. τα αποτελέσματα των υπολογισμών των εποπτικών σημείων αναφοράς χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για όλες τις οντότητες εντός του ομίλου σε ενοποιημένο επίπεδο, και

- ε. τις απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που θα επιβληθούν στις οντότητες και σε ενοποιημένο επίπεδο προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια των τελικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και κατά πόσο υπάρχει ανάγκη μεταφοράς των ιδίων κεφαλαίων από ενοποιημένο επίπεδο σε επίπεδο οντότητας.

607. Προκειμένου να προσδιορίσουν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) όπως ορίζεται στον τίτλο 7, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν το ίδιο επίπεδο εφαρμογής με αυτό που ισχύει για τις απαιτήσεις κοινής απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Ειδικότερα, οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) και τα υπόλοιπα κεφαλαιακά μέτρα πρέπει, κατά περίπτωση, να καθορίζονται σε ενοποιημένο και ατομικό επίπεδο για τις οντότητες που δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη. Σε υποενοποιημένο επίπεδο, οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει ΔΕΕΑ (TSCR) και τα υπόλοιπα κεφαλαιακά μέτρα πρέπει να καλύπτουν μόνο τη μητρική επιχείρηση του υποενοποιημένου ομίλου προκειμένου να αποφευχθεί ο διπλός υπολογισμός των απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων τις οποίες εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές για τις θυγατρικές σε άλλα κράτη μέλη.
608. Εάν το αποτέλεσμα της εποπτικής αξιολόγησης του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης για τη μητρική ή τα θυγατρικά ιδρύματα ενός διασυννοριακού ομίλου είναι ότι πρέπει να καθοριστούν πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, αυτό πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με τη διαδικασία κοινής απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο α) της ΟΚΑ και να αντικατοπτρίζει τη χωριστή δέσμη απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων με βάση τον δείκτη μόχλευσης.
609. Στο πλαίσιο των συζητήσεων για την επάρκεια του επιπέδου ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης και τον προσδιορισμό των απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:
- α. πτυχές που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 394
 - β. τις απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που επιβάλλονται στις οντότητες και σε ενοποιημένο επίπεδο προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια των τελικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και κατά πόσο υπάρχει ανάγκη μεταφοράς των ιδίων κεφαλαίων από ενοποιημένο επίπεδο σε επίπεδο οντότητας.
610. Όλες οι συναφείς πληροφορίες σχετικά με τον καθορισμό των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) (συμπεριλαμβανομένου του μεγέθους τους, της σύνθεσης ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψή τους και της εποπτικής αντίδρασης) για μητρικά ή θυγατρικά ιδρύματα διασυννοριακού ομίλου, πρέπει να κοινοποιούνται μεταξύ των αρμόδιων αρχών και ο καθορισμός των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) θα πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 113

παράγραφος 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συζητούν την προσέγγιση για τη θέσπιση των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) σε μεμονωμένο επίπεδο, όπου δεν υπάρχουν δεδομένα από εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων σε μεμονωμένο επίπεδο ή, κατά περίπτωση, να συμφωνούν στην εφαρμογή των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) μόνο σε ενοποιημένο επίπεδο.

611. Οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) πρέπει να υπόκεινται σε κοινή απόφαση των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και πρέπει να αντικατοπτρίζονται δεόντως στο έγγραφο κοινής απόφασης που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

11.3 Αξιολόγηση ρευστότητας στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ και ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα

612. Σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να θεωρούν τα «ζητήματα» σημαντικά ή και τα «ευρήματα» ουσιώδη τουλάχιστον στις περιπτώσεις όπου:

- α. προτείνονται ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας από τις αρμόδιες αρχές, ή/και
- β. προτείνονται άλλα μέτρα εκτός των ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας από τις αρμόδιες αρχές και η βαθμολογία που έχει αποδοθεί στον κίνδυνο ρευστότητας ή/και τον κίνδυνο χρηματοδότησης είναι «3» ή «4».

11.4 Εφαρμογή άλλων εποπτικών μέτρων

613. Οι αρμόδιες αρχές που ευθύνονται για την εποπτεία των διασυνοριακών οντοτήτων των ομίλων πρέπει να συζητούν και να συντονίζουν, όπου είναι δυνατό, την εφαρμογή όλων των μέτρων εποπτείας και έγκαιρης παρέμβασης στον όμιλο ή/και τις ουσιώδεις οντότητες αυτού, προκειμένου να διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται συστηματικά τα πλέον κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των αδυναμιών που εντοπίστηκαν, λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική εικόνα του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των ενδοομιλικών αλληλοεξαρτήσεων και των ενδοομιλικών ρυθμίσεων που προαναφέρθηκαν.

614. Οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την προληπτική εποπτεία οντοτήτων ενός ομίλου με διασυνοριακές οντότητες πρέπει, κατά την επιβολή εποπτικών ή διοικητικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων κυρώσεων σε ιδρύματα για την αδυναμία τους να αντιμετωπίσουν επαρκώς τις ελλείψεις που σχετίζονται με τους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, να έρχονται σε επαφή με τις σχετικές εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ σύμφωνα με το τμήμα 8 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ⁵² και σύμφωνα με τις

⁵² Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ της ΕΑΤ (EBA/GL/2021/15).

εντολές και τις αρμοδιότητες των αντίστοιχων αρχών, να εξετάζουν τα καταλληλότερα εποπτικά μέτρα προληπτικής εποπτείας για την αντιμετώπιση των εν λόγω ελλείψεων και κινδύνων, επιπλέον των μέτρων που λαμβάνονται από τις εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ.

Τίτλος 12.Εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων

12.1 Χρήση εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων από τις αρμόδιες αρχές

615. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει, επίσης βάσει του άρθρου 100 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, να διενεργούν προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για τη διευκόλυνση της ΔΕΕΑ και, ιδίως, εποπτική αξιολόγηση των βασικών στοιχείων της, όπως περιγράφεται στους Τίτλους 4 έως 9. Ειδικότερα, οι εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων πρέπει να βοηθούν τις αρμόδιες αρχές, κατά περίπτωση, σε σχέση με τα ακόλουθα:

- α. Την αξιολόγηση των επιμέρους κεφαλαιακών κινδύνων των ιδρυμάτων, όπως αναφέρεται στον τίτλο 6, ή κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης όπως αναφέρεται στον τίτλο 8.
- β. Την αξιολόγηση της αξιοπιστίας των προγραμμάτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων, καθώς και της συνέπειας, της αυστηρότητας και του εύλογου χαρακτήρα των σεναρίων για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων που χρησιμοποιούνται για σκοπούς της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την αμφισβήτηση των βασικών παραδοχών και των παραγόντων κινδύνου των ιδρυμάτων.
- γ. Την αξιολόγηση της ικανότητας των ιδρυμάτων να ανταποκριθούν στη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR) και στη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση (OCR) στο πλαίσιο της αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας, όπως ορίζεται στην ενότητα 7.7. Ανάλογα με την κάλυψη και το είδος της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, η αξιολόγηση αυτή μπορεί να περιορίζεται μόνο σε ορισμένα στοιχεία της συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) που καλύπτεται από τα χαρακτηριστικά σχεδιασμού των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων (π.χ. πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για επιμέρους κατηγορίες κινδύνου, αν η προσομοίωση ακραίων καταστάσεων καλύπτει μόνο τις εν λόγω κατηγορίες κινδύνου).
- δ. Τον καθορισμό Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) για τα ιδρύματα.
- ε. Τον προσδιορισμό πιθανών αστοχιών ή αδυναμιών στη διαχείριση κινδύνου και στους ελέγχους επιμέρους τομέων κινδύνου των ιδρυμάτων.

- στ. Την αναγνώριση πιθανών ελλείψεων στις συνολικές ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή στους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος: οι εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές ως πρόσθετη πηγή πληροφοριών για τους σκοπούς της αξιολόγησης της ΔΕΕΑ για την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος όπως αναφέρεται στον τίτλο 5. Ειδικότερα, αν μια αρμόδια αρχή διαπιστώσει, μέσω μιας προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, ελλείψεις στα προγράμματα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος ή στην υποστηρικτική υποδομή δεδομένων κινδύνου, αυτές πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την αξιολόγηση του γενικού πλαισίου διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνου του εν λόγω ιδρύματος.
- ζ. Τον προσδιορισμό συγκεκριμένων ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας στο πλαίσιο της αξιολόγησης της επάρκειας ρευστότητας, ιδίως όταν μια αρμόδια αρχή δεν έχει αναπτύξει ειδικά εποπτικά σημεία αναφοράς για τις απαιτήσεις ρευστότητας. Ορισμένα στοιχεία των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε σχέση με τη ρευστότητα πρέπει, κατά περίπτωση, να χρησιμοποιούνται ως ανατροφοδότηση κατά τον καθορισμό ειδικών απαιτήσεων ρευστότητας για τα ιδρύματα (π.χ. συγκριτική ανάλυση, στο πλαίσιο δυσμενών σεναρίων, καθαρών ταμειακών εκροών και επιλέξιμων ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων εντός συνόλου χρονικών οριζόντων, αξιολόγηση του πίνακα ληκτότητας υπό συνθήκες λήξης ακραίων καταστάσεων), όπως ορίζεται στην ενότητα 9.4.
616. Επιπλέον, οι εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων πρέπει να βοηθούν τις αρμόδιες αρχές να αξιολογούν τις εποπτικές οργανωτικές διαδικασίες και να σχεδιάζουν εποπτικούς πόρους, λαμβάνοντας επίσης υπόψη άλλες σχετικές πληροφορίες, ιδίως για την πιο συχνή και ενδεδειγμένη αξιολόγηση ορισμένων στοιχείων ΔΕΕΑ στην περίπτωση ιδρυμάτων που δεν ανήκουν στην κατηγορία 1, και για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής του προγράμματος εποπτικής εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 99 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
617. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης, κατά περίπτωση, να χρησιμοποιούν τα σενάρια και τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ως πρόσθετες πηγές πληροφοριών κατά την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης των ιδρυμάτων, και ιδίως κατά την αξιολόγηση της επιλογής και της αυστηρότητας των σεναρίων και των παραδοχών που χρησιμοποιεί το ίδρυμα.
618. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης, κατά περίπτωση, να χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για την υποστήριξη της ανάλυσης που απαιτείται για τους σκοπούς της χορήγησης διάφορων αδειών και εγκρίσεων που απαιτούνται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ή την οδηγία 2013/36/ΕΕ, για παράδειγμα σε σχέση με ειδικές συμμετοχές, συγχωνεύσεις και εξαγορές, καθώς και επαναγορές μετοχών.

619. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, κατά περίπτωση, για την υποστήριξη μιας θεματικής ανάλυσης των πιθανών αδυναμιών ενός ομίλου ιδρυμάτων με παρόμοια χαρακτηριστικά κινδύνου.
620. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης, κατά περίπτωση, να χρησιμοποιούν τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ως έναν τρόπο ενθάρρυνσης των ιδρυμάτων να ενισχύσουν τις εσωτερικές τους ικανότητες σε σχέση με τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων καθώς και τις ικανότητές τους για τη διαχείριση κινδύνων: ειδικότερα, μια εποπτική προσομοίωση ακραίων καταστάσεων με στοιχείο από τη βάση προς την κορυφή θα μπορούσε να ενθαρρύνει τα ιδρύματα να αναπτύξουν περαιτέρω και να βελτιώσουν τα εργαλεία συγκέντρωσης δεδομένων, μοντελοποίησης κινδύνων και τα εργαλεία ΤΠ για τους σκοπούς των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και διαχείρισης κινδύνων.

12.2 Βασικά στοιχεία προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων

621. Κατά τη λήψη αποφάσεων για τα βασικά στοιχεία των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:
- α. *Κάλυψη*, σε σχέση με την κάλυψη ορισμένων παραγόντων κινδύνου ή πολλαπλών παραγόντων κινδύνου, ορισμένων μεμονωμένων χαρτοφυλακίων, ή δραστηριοτήτων ή τομέων/γεωγραφικών περιοχών, όλων ή πολλών χαρτοφυλακίων.
 - β. *Σχεδιασμό*, σε σχέση με τα ακόλουθα: (1) ανάλυση ευαισθησίας (βάσει μεμονωμένων ή απλών πολλαπλών παραγόντων κινδύνου), (2) ανάλυση σεναρίων ή (3) αντίστροφες προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιλέξουν τον σχεδιασμό που είναι καταλληλότερος για τον στόχο που επιδιώκεται από την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων: η ανάλυση ευαισθησίας για έναν ενιαίο παράγοντα κινδύνου ή για πολλαπλούς παράγοντες κινδύνου θα πρέπει κανονικά να ευνοείται κατά την αξιολόγηση μεμονωμένου κινδύνου για το κεφάλαιο ή κινδύνων για τη ρευστότητα ή τη χρηματοδότηση· η προσέγγιση ανάλυσης σεναρίου θα πρέπει κανονικά να ευνοείται όταν επιδιώκεται αξιολόγηση της συνολικής κεφαλαιακής επάρκειας· ενώ οι αντίστροφες προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων μπορούν, μεταξύ άλλων, να θεωρηθούν κατάλληλες για την αξιολόγηση της αυστηρότητας των σεναρίων που χρησιμοποιεί το ίδρυμα.
 - γ. *Πεδίο εφαρμογής*, όσον αφορά την κάλυψη της περιμέτρου ομίλων με διασυνοριακές οντότητες: για τους σκοπούς της αξιολόγησης της συνολικής κεφαλαιακής επάρκειας του ομίλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι όλες οι σχετικές οντότητες του ομίλου λαμβάνονται υπόψη στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων.

- δ. *Δείγμα των ιδρυμάτων που καλύπτονται από τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων: κατά τον σχεδιασμό των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για περισσότερα από ένα ιδρύματα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους το κατάλληλο δείγμα για τους σκοπούς της προσομοίωσης, ιδίως όταν χρησιμοποιούν εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για θεματικές αξιολογήσεις ορισμένων επιχειρηματικών τομέων/μοντέλων ή μελετών επιπτώσεων/αξιολογήσεων.*
- ε. *Προσέγγιση (προσομοίωση ακραίων καταστάσεων από την κορυφή προς τη βάση και αντιστρόφως, συνδυασμός και των δύο, καθορισμός συγκεκριμένων σταθερών σεναρίων αναφοράς για ιδρύματα).*

622. Κατά τον σχεδιασμό και τη διενέργεια προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για σκοπούς της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τα αποτελέσματα της εξέτασης ποιότητας στοιχείων ενεργητικού (AQR), εφόσον υπάρχει, είναι κατάλληλη και δεν έχει ήδη ενσωματωθεί στις οικονομικές καταστάσεις των ιδρυμάτων. Ο συνδυασμός της εποπτικής προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με την εξέταση ποιότητας στοιχείων ενεργητικού (AQR) μπορεί να θεωρηθεί χρήσιμος ώστε να διασφαλίζεται ότι οι θέσεις του ισολογισμού των ιδρυμάτων που καλύπτονται από τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων αναφέρονται με ακρίβεια με βελτιωμένα και συγκρίσιμα σημεία αφετηρίας στα συμμετέχοντα ιδρύματα.

623. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάσουν τον καθορισμό προκαθορισμένων στόχων όσον αφορά τους δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας, ιδίως στο πλαίσιο προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων (συμπεριλαμβανομένων προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο χώρας) ή τον καθορισμό γενικών ή επιμέρους ορίων. Στις εν λόγω περιπτώσεις, αυτά πρέπει να είναι κατάλληλα και να λαμβάνουν υπόψη τους εποπτικούς στόχους. Οι εν λόγω στόχοι ή όρια πρέπει να εφαρμόζονται με συνέπεια στα ιδρύματα εντός του πεδίου εφαρμογής των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων.

12.3 Οργανωτικές ρυθμίσεις και ρυθμίσεις διακυβέρνησης εντός των αρμόδιων αρχών

624. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίσουν ένα αποτελεσματικό πρόγραμμα για τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων. Το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να υποστηρίζεται από τις κατάλληλες οργανωτικές ρυθμίσεις, ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ΤΠ, διασφαλίζοντας ότι οι εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων μπορούν να διενεργούνται με την κατάλληλη συχνότητα. Το πρόγραμμα προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων θα πρέπει να υποστηρίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του προγράμματος εποπτικής εξέτασης για επιμέρους ιδρύματα. Τα πρόγραμμα θα πρέπει επίσης να αντανακλά τον τρόπο με τον οποίο η αρμόδια αρχή λαμβάνει αποφάσεις σε σχέση με την επιλογή των μορφών εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε συνάρτηση με τους στόχους κάθε προσομοίωσης.

625. Οι οργανωτικές ρυθμίσεις, οι ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ΤΠ που υποστηρίζουν το πρόγραμμα εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων θα πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:
- α. Επαρκείς ανθρώπινους και υλικούς πόρους, υποδομές δεδομένων και ΤΠ για τον σχεδιασμό και τη διενέργεια εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων. Ειδικότερα, το πρόγραμμα προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων θα πρέπει να υποστηρίζεται από επαρκή δεδομένα και την κατάλληλη μεθοδολογική προσέγγιση η οποία θα καλύπτει όλες τις πτυχές, συμπεριλαμβανομένων σεναρίων και παραδοχών (π.χ. υποδείγματα, καθοδήγηση, τεκμηρίωση), και θα εξασφαλίζει ευελιξία και τα κατάλληλα επίπεδα ποιότητας και ελέγχων.
 - β. Διαδικασία διασφάλισης ποιότητα που καλύπτει τον σχεδιασμό, την ανάπτυξη και την εκτέλεση προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και τη συγκρισιμότητα των αποτελεσμάτων μεταξύ των ιδρυμάτων.
 - γ. Την ενσωμάτωση των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε άλλες συναφείς εποπτικές διαδικασίες. Ως εκ τούτου, όταν απαιτείται και με την επιφύλαξη τυχόν νόμιμων περιορισμών, ο οργανισμός θα πρέπει να υποστηρίζει την εσωτερική ανταλλαγή πληροφοριών και τη χρήση όλων των πτυχών του προγράμματος προσομοιώσεων (π.χ. ποσοτικά και ποιοτικά αποτελέσματα).
626. Στο πλαίσιο των ρυθμίσεων διακυβέρνησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το πρόγραμμα εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων αναθεωρείται τακτικά, τόσο ποιοτικά όσο και ποσοτικά, ώστε να εξασφαλίζεται ότι είναι επαρκές.
627. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι διαθέτουν διαδικασίες και ρυθμίσεις για τη διεξαγωγή αποτελεσματικού διαλόγου με τα ιδρύματα σχετικά με τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και των αποτελεσμάτων τους. Ο εν λόγω διάλογος θα πρέπει να αντανakλά τους επιδιωκόμενους στόχους, να καθορίζεται ειδικότερα αλλά όχι αποκλειστικά όταν εκτελούνται εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων με σκοπό την αξιολόγηση της συνολικής κεφαλαιακής επάρκειας των ιδρυμάτων και να οργανώνεται στο γενικότερο πλαίσιο των αξιολογήσεων ΔΕΕΑ όπως ορίζεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Για τους σκοπούς αυτού του διαλόγου τόσο σε τεχνικό όσο και σε διοικητικό επίπεδο, κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν τα ακόλουθα:
- α. ότι παρέχεται επαρκής, αρκούντως λεπτομερής και ακριβής εξήγηση και καθοδήγηση στα ιδρύματα σχετικά με την εφαρμογή των μεθοδολογιών και των παραδοχών που χρησιμοποιούνται σε μια προσομοίωση εκ των κάτω προς τα άνω
 - β. ότι παρέχονται επαρκείς, αρκούντως λεπτομερείς και ακριβείς οδηγίες στα ιδρύματα σχετικά με τις απαιτούμενες πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλουν στις αρμόδιες αρχές μαζί με τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων

- γ. ότι παρέχονται εξηγήσεις στα ιδρύματα κατόπιν συζητήσεων, κατά περίπτωση, σχετικά με τα αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που οδηγούν στην εφαρμογή εποπτικών μέτρων. Αυτό πρέπει να εξετάζεται από τις αρμόδιες αρχές ιδίως στο πλαίσιο προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο συστήματος οι οποίες προκαλούν τη λήψη εποπτικών μέτρων.

628. Κατά την εφαρμογή προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε διασυννοριακούς ομίλους και στις οντότητές τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες και, όπου είναι πρακτικά δυνατόν, να συζητούν δεόντως τη διαδικασία στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι διατίθενται και συζητούνται σχετικές λεπτομέρειες όσον αφορά τις μεθοδολογίες, τα σενάρια και τις μείζονες παραδοχές, καθώς και τα αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, ιδίως εκείνων που αποσκοπούν στην αξιολόγηση της επάρκειας κεφαλαίων ή ρευστότητας.

629. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να προσδιορίζουν ποιες πληροφορίες σχετικά με τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και τα αποτελέσματά τους μπορούν να δημοσιοποιούνται, λαμβάνοντας υπόψη τους επιδιωκόμενους σκοπούς των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων. Όταν αποφασίζεται η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων των μεθοδολογιών των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν τον δικό τους ρόλο στην προσομοίωση και στην προσέγγιση που έχει επιλεγεί (προσομοίωση ακραίων καταστάσεων από την κορυφή προς τη βάση, προσομοίωση ακραίων καταστάσεων από τη βάση προς την κορυφή) και να εξετάζουν επίσης την έκταση της δικής τους ανάλυσης που θα συνοδεύει τα δημοσιευμένα αποτελέσματα.

12.4 Διαδικασία και μεθοδολογικές παράμετροι

630. Το πρόγραμμα εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που καθορίζεται από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α. Κατά τον σχεδιασμό μεθοδολογιών και παραδοχών για χρήση στις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με τον σχεδιασμό και τα χαρακτηριστικά της προσομοίωσης τα οποία είναι τα καταλληλότερα για τον επιδιωκόμενο σκοπό τους, δηλ. που συνδέονται με τους εποπτικούς (ή άλλους) στόχους που έχουν τεθεί από την αρμόδια αρχή.
- β. Κατά τη διενέργεια εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε ευρύτερο δείγμα ιδρυμάτων, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν το ενδεχόμενο υιοθέτησης της προσέγγισης εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για διαφορετικές κατηγορίες ιδρυμάτων όπως ορίζεται στην ενότητα 2.4, ιδίως αν πρόκειται για προσομοίωση από την κορυφή προς τη βάση.

- γ. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν τα κατάλληλα χρονοδιαγράμματα για τη διενέργεια εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένου του χρονικού ορίζοντα των σεναρίων και της περιόδου κατά την οποία αναλύονται οι διαχειριστικές δράσεις που προτείνονται από τα ιδρύματα στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων. Τα χρονοδιαγράμματα για την προσομοίωση πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τον διάλογο με το ίδρυμα, εφόσον ενδείκνυται για τον επιδιωκόμενο σκοπό της προσομοίωσης, και τον βαθμό στον οποίο τα δεδομένα που παρέχονται από το συμμετέχον ίδρυμα παραμένουν συναφή.
- δ. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, εφόσον ενδείκνυται για τον επιδιωκόμενο σκοπό της προσομοίωσης, όλες τις γνωστές μελλοντικές ρυθμιστικές αλλαγές που επηρεάζουν τα ιδρύματα εντός του πεδίου εφαρμογής και του χρονικού ορίζοντα της προσομοίωσης.

631. Στην περίπτωση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ανάλυσης σεναρίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίσουν αν θα εφαρμόσουν ένα ενιαίο σενάριο που θα εφαρμοστεί σε όλα τα ιδρύματα που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της προσομοίωσης ή θα αναπτύξουν ειδικά σενάρια ανά ίδρυμα για επιμέρους ιδρύματα (το τελευταίο δεν πρέπει εκλαμβάνεται ως πράξη απαλλαγής των ιδρυμάτων από την ευθύνη του σχεδιασμού δικών τους σεναρίων για σκοπούς της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ) ή αν θα προβούν σε συνδυασμό και των δύο. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη δυνατότητα μεταβιβασιμότητας κεφαλαίων και πόρων ρευστότητας υπό ακραίες καταστάσεις και τυχόν εμπόδια, συμπεριλαμβανομένων των νομικών και λειτουργικών εμποδίων που ενδέχεται να προκύψουν.

632. Επιπλέον, κατά την ανάπτυξη των μεθοδολογιών για τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες πτυχές:

- α. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων στα αποτελέσματα χρήσης, στον ισολογισμό, στο ύψος έκθεσης σε κίνδυνο και στον δείκτη μόχλευσης του ιδρύματος, και να αναλύουν τις επιπτώσεις της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων στους δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας των ιδρυμάτων που καλύπτονται από την προσομοίωση.
- β. Για τους σκοπούς των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων από τη βάση προς την κορυφή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον βαθμό στον οποίο προβλέπουν μεθοδολογίες για τη μοντελοποίηση των ισολογισμών και των αποτελεσμάτων χρήσης των ιδρυμάτων. Ενδεικτικά, οι ισολογισμοί των ιδρυμάτων μπορούν να χαρακτηριστούν ως στατικοί, επιτρέποντας στις αρμόδιες αρχές να αξιολογούν τους υφιστάμενους κινδύνους με την πάροδο του χρόνου. Εναλλακτικά, μπορεί να δοθεί η δυνατότητα να είναι δυναμικοί, επιτρέποντας, για παράδειγμα, μια πιο προορατική εξερεύνηση του τρόπου με τον οποίο μπορούν να εξελιχθούν τα επιχειρηματικά σχέδια των ιδρυμάτων στο πλαίσιο του σεναρίου

ακραίων καταστάσεων ή του τρόπου με τον οποίο εξελίσσονται οι όγκοι πιστώσεων με την πάροδο του χρόνου. Για ενισχυμένη συγκρισιμότητα, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν την επιλογή της προσέγγισης του στατικού ισολογισμού. Αντίστροφα, για την ενίσχυση της ανατροφοδότησης σχετικά με τις προβλεπόμενες ή προγραμματισμένες αντιδράσεις των ιδρυμάτων έναντι πιέσεων και κλυδωνισμών, μπορεί να ευνοηθεί η προσέγγιση του δυναμικού ισολογισμού.

- γ. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν τον τρόπο με τον οποίο θα λαμβάνεται υπόψη η συστημική ανατροφοδότηση ή οι δευτερογενείς συνέπειες στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, κατά περίπτωση, αναγνωρίζοντας τους περιορισμούς της παροχής εκ των προτέρων παραδοχών στην περίπτωση προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων από τη βάση προς την κορυφή.
- δ. Για τους σκοπούς των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων από τη βάση προς την κορυφή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιδιώκουν την αξιολόγηση των επιπτώσεων των εν λόγω προσομοιώσεων με συνεκτικό και δίκαιο τρόπο στα ιδρύματα που καλύπτονται από εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, με εξασφάλιση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν σε ποιο βαθμό τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων αντανακλούν τις διαφορές στις επιλογές και αποφάσεις μοντελοποίησης εντός των ιδρυμάτων, και όχι τις πραγματικές διαφορές στους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται.

633. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιδιώκουν την αξιολόγηση του κινδύνου του υποδείγματος σε όλες τις ασκήσεις προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και να έχουν πρόσβαση σε διαφορετικούς τύπους συγκριτικών πληροφοριών. Συστήνεται να υπάρχουν, κατά περίπτωση, διάφορες προοπτικές/σημεία αναφοράς. Είναι σημαντικό να αναγνωριστεί ότι όλα τα μοντέλα είναι ατελή και να προσδιοριστούν με σαφήνεια γνωστές και πιθανές αδυναμίες. Η κατανόηση των εν λόγω περιορισμών και αδυναμιών μεμονωμένων μοντέλων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων μπορεί να διαμορφώσει τη διαδικασία εποπτικής προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και να αμβλύνει πιθανά προβλήματα που προκύπτουν από τον κίνδυνο υποδείγματος.

Παραρτήματα

Παράρτημα 1. Λειτουργικός κίνδυνος, παραδείγματα της συσχέτισης ανάμεσα στις ζημιές και τους παράγοντες ενεργοποίησης κινδύνου

Προκειμένου να εξηγηθεί πώς εκδηλώνεται ο λειτουργικός κίνδυνος, θα πρέπει να γίνει κατανοητή η σχέση ανάμεσα στους παράγοντες ενεργοποίησης ενός συγκεκριμένου γεγονότος κινδύνου και την επίπτωση (δηλ. το αποτέλεσμα) του γεγονότος κινδύνου. Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζονται μερικά παραδείγματα⁵³.

	Παράγοντες	Γεγονός κινδύνου	Τύποι επίδρασης (αποτελέσματα)
Ανθρώπινος Παράγων	Εμπρησμός - σκόπιμη ενέργεια που πραγματοποιήθηκε από ένα άτομο	Πυρκαγιά - το γεγονός	<ul style="list-style-type: none"> • Θάνατος/τραυματισμός • Οικονομική ζημία/κόστος • Υλικές ζημιές • Αναστάτωση πελατών
Διεργασία	Τυπογραφικό σφάλμα	Ανακριβείς λογαριασμοί	<ul style="list-style-type: none"> • Οικονομική ζημία • Εκ νέου επεξεργασία λογαριασμών
Συστήματα	Σφάλμα λογισμικού	ΑΤΜ εκτός λειτουργίας/μη διαθέσιμα	<ul style="list-style-type: none"> • Παράπονα πελατών • Αντιστάθμιση • Βλάβη της φήμης • Δυσπιστία για τους κανονισμούς
Εξωγενείς παράγοντες	Σφοδρή χιονοθύελλα	Κτήρια μη προσπελάσιμα/κλήση φορέων έκτακτης ανάγκης	<ul style="list-style-type: none"> • Αναστάτωση πελατών • Οικονομική ζημία • Κόστος επισκευών

⁵³ Η γενεσιουργός αιτία προκαλεί την εμφάνιση ενός γεγονότος κινδύνου που οδηγεί σε μια επίπτωση ή σε πολλαπλά αποτελέσματα, ορισμένα εκ των οποίων είναι μετρήσιμα.

Παράρτημα 2. Βασικά χαρακτηριστικά και διαφορές μεταξύ των Κεφαλαιακών απαιτήσεων του Πυλώνα 2 (P2R) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G)

	<u>P2R</u>	<u>P2G</u>
Φύση	Απαίτηση πάνω από τον Πυλώνα 1 και κάτω από την απαίτηση συνδυασμένου αποθέματος ασφαλείας που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 104 της ΟΚΑ	Προσδοκία πάνω από την απαίτηση συνδυασμένου αποθέματος ασφαλείας
Πεδίο εφαρμογής	(1) Κίνδυνος απροσδόκητων ζημιών περιόδου άνω των δώδεκα μηνών που δεν καλύπτονται από ελάχιστες απαιτήσεις· (2) κίνδυνος αναμενόμενων ζημιών άνω των δώδεκα μηνών που καλύπτονται ανεπαρκώς από προβλέψεις· (3) κίνδυνος υποεκτίμησης κινδύνου λόγω ελλείψεων του μοντέλου· (4) κίνδυνοι που προκύπτουν από ελλείψεις σε επίπεδο διακυβέρνησης	Ποσοτικά αποτελέσματα σχετικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων (άλλοι δυνητικοί τομείς πρόκειται να διερευνηθούν περαιτέρω)
Προσδιορισμός	Υπολογισμός που βασίζεται στα ποσοτικά στοιχεία της ΔΑΕΕΚ, όπου αξιολογείται ως αξιόπιστος, υποστηριζόμενος, για παράδειγμα, από εποπτικά σημεία αναφοράς που εφαρμόζονται σε σχέση με τους υπολογισμούς ΔΑΕΕΚ, την εποπτική εκτίμηση, κ.λπ.	Υπολογισμός που βασίζεται στη μέγιστη επίπτωση του δυσμενούς σεναρίου στον δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών κατηγορίας 1 (CET1), προσαρμοσμένος, για παράδειγμα, για αξιόπιστες ενέργειες άμβλυσης και άλλους παράγοντες, και συμψηφισμένος με τα ίδια κεφάλαια που διατηρούνται για την συμμόρφωση με το Απόθεμα Ασφαλείας Διατήρησης Κεφαλαίου (CCB) και σε εξαιρετικές περιπτώσεις το αντικυκλικό κεφαλαιακό απόθεμα ασφαλείας (CCyB), αν καλύπτει τους ίδιους κινδύνους που ελήφθησαν υπόψη στην προσομοίωση ακραίων καταστάσεων.

Ποιότητα κεφαλαίου	Ρυθμιστικά επιλέξιμα ίδια κεφάλαια, τουλάχιστον στην ίδια σύνθεση με αυτή του Πυλώνα 1	[μόνο CET1]
Συνάφεια με τους περιορισμούς διανομής κερδών σύμφωνα με το άρθρο 141 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ	Ναι	Όχι
Κοινοποίηση στο ίδρυμα	Τμήμα του δείκτη συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) που αναφέρεται σε σχέση με όλους τους δείκτες του Πυλώνα 1 (συνολικά ίδια κεφάλαια, T1, CET1)	Ως ξεχωριστός δείκτης, που δεν αποτελεί τμήμα της συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) ή των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων (OCR), εξηγώντας πώς επηρεάζει όλους τους δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας (T1 και συνολικά ίδια κεφάλαια)
Συμμόρφωση	Οι απαιτήσεις πρέπει να τηρούνται ανά πάσα στιγμή, μεταξύ άλλων υπό ακραίες συνθήκες	Αναμένεται από τα ιδρύματα να ενσωματώσουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) στον κεφαλαιακό προγραμματισμό τους, στον σχεδιασμό διαχείρισης κινδύνων και ανάκαμψης, και να λειτουργούν υπερβαίνοντας τις Κεφαλαιακές Κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G)
Εποπτική δράση κατά των παραβιάσεων	Μπορούν να εφαρμοστούν όλα τα εποπτικά μέτρα· η παραβίαση αποτελεί μια δυνητική προϋπόθεση για την αφαίρεση της άδειας λειτουργίας· ένα ίδρυμα που έχει διαπράξει παραβίαση θεωρείται ότι τελεί υπό πτώχευση ή	Δεν υπάρχει αυτόματη σύνδεση μεταξύ του επιπέδου των ιδίων κεφαλαίων που είναι κάτω από τα επίπεδα των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και συγκεκριμένων εποπτικών μέτρων, αλλά θα ενεργοποιήσει

	ενδέχεται να πτωχεύσει για λόγους εξυγίανσης	ενισχυμένο εποπτικό διάλογο και συνεργασία με ένα ίδρυμα, καθώς υπάρχει η ανάγκη παροχής αξιόπιστου σχεδίου κεφαλαιακής ενίσχυσης
--	--	---